

Franckesche Stiftungen zu Halle

Cithara Sanctorum, Zgew. 5, 8. aneb Zal'my a Pjsné Duchownj staré y nowé, kterýchž Cýrkew Ewangelická ...

Walther, Samuel Benjamin

Lipsk, 1737

VD18 10750436-001

I. Duchownjch

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574)

pag. i. et
375.

Díl třetí.

Zpěvy o Církví sváté

a gegich

Stávch, Případnostech a Potřebách
rozličných

I. Duchovních,

Kdežto se Církev Boží považuje galžo
A. Ntěrugin.

1. Wúbec. Písne o Církví swaté, aneb domu, w
němž se dítky Boží rodj, wychowáwagj a cwičj.

(1135.) b. Notau 18.

Mý gal gšau milj twogi
přibytkowé! gal roz-
kossnj Křesťanšj zbo-
rowé, Páne, w nichž twé gmé-
no slawné!

2. Wrauč žadosťi dusse má-
gich žadá, ach milosti hořejšj k
nim chwátá wšj, přibytel w
nich mjtj.

3. W twých Páne syněch w
šhromážděnj wěrných, žadá
snažně srdce wšech zwolených
býtj, w tobě se těšiti.

4. Neb tu přebýwáš Bože

přežadauč, rozkoš swau máš,
Páne wšsemohauč, w wěrných,
a tobě doměrných.

5. K těmž se tu mjšťm wěra-
nj šhromáždugj, tať gal k hnjš-
dám ptáčj se šetugj, rádi, šta-
ěj tať mšadj.

6. Kdež sobě šlaužj k nowěs-
mu rozenj, w něm se množj
škrz slowo wčenj twého, y Du-
cha swatého.

7. Tuť pokladowé Křstos-
wých milostj, gšau darowé ge-
ho wčastnostj šlatých, w obec-
šwanj swatých.

Ššš 2

8. Šat

8. Gát po tom tauzim móg gediny Boze, y jakosim, a mám nad tym hoře, fdyž sem těch wleeh fdy wyžalen.

9. O blaze wsechnem, fdyž přistomně magi, blaze gest těm, fdyž gich požiwagi wděcně, dě rugie srdečně.

10. Žit prospěwugi gměno twě slawice, radost magi, spolu se těssice, to smutněm putowánj jde swém.

11. Nebs gegich strážce we wsech pokusienich, a obránce w težkých protiwienstwach, kteráž rmautlaby tehdáž.

12. Ekrz něž y gauce, to mu se wždy těssi, syluj gsauce, žeť gich sám negwěssi hāgi, ge- bož sobě magi.

13. O wzhlědniž na nás y w nyněssji časy, ó Bože náš wšlys naše hlaši, pro tě, choz weg w swe gednotě.

14. Gestit milegi to domu twém bydliti, rozkossněgi y prazhu seděti njce, nad hřišsnych stolice.

15. Nebs ty tu sám swým slauce přerokossně, wádcym mōcym, f obraně prospěšně wsechnem, fdyž wěři libām těm.

16. Přebłaze tomu, kohoš ty wywolil, w twém poddaně aby domu bydlil, w syněch twých brať mnohy prospěch.

17. Rdež bohahogně dobrým impiuğes, dary hogně sšeděe rozdeluğes, a gim swižs swět- lem prawným.

18. O deaž bydliti nám w těch přibytých swých, deg choditi do žborů swatých twých, Kryšle, f swe prawdě přecisně.

(1136.) Not. 314. b.

Služ nám Bůh milostiwý, a deg nám požeňnān: Obličeg swūg litoštwý, obrat, nás f zachowān. Aby geho swa- té bylo, na swěte známé bylo, zwlāstě Pān Sežis, šla naše, genž dān ja Messyāsse, pohaz- nūm f obrācenj.

2. Protož tě ó Bože, chwāl j národowě s wděcnosti: Wšudy welich y malj, prospěwugie s radostj. Ze saubys, gāť slusji zemi, žeť tresceš mezy wšemi, slovo twě pasiva gest prawā, wšelikým lidem zdrawā, f po- žuān j swatých ctuostj.

3. Wždež tobě ó Bože chwā- lu, wšecken lid žiw gsa sšast- ně: Země nā hognost nema- lau, slovo twě wzesslo krásně. Požeňnegj nás Dtec, y Syn, y Duch swatý Hospodin, gehož wšecek swět welebj, wždy s bā- zni hledeť f nebi, reyz každy srd- cem Amen.

(1137.) Not. 272. c.

Cyrkw prawau poznawati, gest wmezi dūstogně: w nj s wěrnými obcowati, sšesti w swěte přehogně: Debo fdyž by gi minul, w smrtby zachwā- cen gisť byť, gakož každy za- hynul, fdyž w lodj s Noachem nebyť.

2. Dnať

2. Duat gest hrām Boha swěho, sľaup prawdy welmi pewný: Měšo swatě a dūm geho, na stěle založený: Tak je brány pekelně nemohau gi podwrātiti, galkoli křosti plně: Būh wždy ráci gi chrāniti.

3. Po tomě se pak cirkwos práwā poznāwā neomylně: Kdys w čistě prawdě jstāwā, a drži se gi pilně: swātosti wjwagje, podle Pānē nabiženj: Křsta za hlauw magic, chodj z wjry w milowānj.

4. Nebož ten pastyr negwysšj, powěděl to hued zgewně: Dwečty mē hlas mūg sľyši, a tak následugi mne: Kde není těch znamenj, byt chlauby bylo gessitě wje, prawě cirkwe tu není, swětskā slāwa newāžj nic.

*5. Głowěce drži se Betlěma, tu Pān k tobě se sľkonj: W, kdys do Geruzalěma přigeli maudrey oni, Křsta Pana hledagje, žmykilo ge zdānj gě: Tak wšpěknj zrenj magic k moem swěta, poblandj w nich. Mat. 4, 8. seq. 1. Jan. 2, 19. seq.

6. Po wjstě cestě postupug, kterāž wěst k spasenj: W od prawdy newstupug, w galkēmfo: li sľauzenj: Cirkwe posľad gestit Křž, oděw gegj w swětě černj, wšak odpľaty nestratjš, budešli do konce wěrnj.

*7. Woje! rač Cirkwe łobidku, otcowšy zprawowati: o: powrženau maličkau, mocně obhagowati: Deg swobodu a pos

ľog, k sľauzenj tobě w tichosti, baučky dābelškē spľog, potom přiměd do radosti.

(1138.) Not. 315.

S ěrkew swatau poznāwati, wjru o nj wjznāwati, mje s mēřpmi obcowānj, Křsta poživānj: tož gisť každemu prawěmu přisľej Křstann: neb bez Křsta a cirkwe nelje byti spāsena. Tuž Būh sľožil posľehnānj, žiwota wěčného dānj: an gā gest wěšseně w cirkwi tē přebhānj.

2. Duat gest hrām Boha swěho, měšo swatě, y dūm geho, sľaup a wťwrzenj prawdy, rozhlāsenně wšľady, ktes rānj Křstus Pān na sobě sľmēm wzděľati račil, spāsennj gi wgistil, by se žādnj nezpācil: Dať gest sľam hlāwa cirkwe, tē mzdau drahau draze dobytě, sľerze wjru s nim spāgeně, dānj obdāreně.

3. Pro něž posľy posľľage, Dāča swěho gim dāwage, Ewangelium lāzati, poraučj hlāsati: aby tak je wšľech nāroz dū ěrkew sobě swau pľobil, w geduotu wjry, ľāšky, y naděge wľodil. Pro njž wľdal y swātosti, byt sľaužily k doměrnosťi, o hěčch odpustčěnj, žiwota nawrācenj.

4. ěhtě aby sľogje w naděgi, ěrkew byla y posľogi, a z milosťi začatě, swětala w ctnosťi swatě, wmoce wđāwagje we mnohě trpěľiwosťi, založena gľaucy

gsaucy na skále, Krysta, w pewno-
sti. Proti njž brány pekelné,
ani swěta mocy sylné, odo-
lati nemohau, ni od Krysta
oderhnau.

5. Neb s nim wěcně přebý-
wati, má w nebesých králowa-
ti, po zdegssim těžkém trpenj,
mnohých kormaucenj: Tuť ob-
nj odegme lkánj, a žalostná
wzdychánj, a dá přerokostně
Boha w sláwě spatrowánj. Tot
bude slawná proměna, chrkwi
radosná odměna, kteráž gest gi
od wěcnosti Bohem vložená.

6. Degž nám Kryste z swé
milosti, býti w swatě společno-
sti, chrkwe tě posvěcené, krmj
twau očistěné, abychom s nj w
twě přeswatě pravdě wždy pře-
býwali, a w králostwj nebe-
ském wěcně se radowali. Kdež
tobě Synu wěcnému, a s Ot-
cem Duchu swatému, na wěky
wěků slawná chwála bude zpj-
wána.

(1139.) Rot. 40. b.

Gafo: Radugme se w Pánu
Syrkew swau swatau obec-
nau, tu Krystowu choť
přemilau, shromazduge Bůh
z milosti, přiwodj do radosti.

2. Podle swého předwěde-
nj, k wěcnému w Krystu spa-
senj, z narodů, gazpů, lidj,
wybírā gā se mjdj.

3. Kdož přijmagj od něho,
skrz wnitřnj moc slowa geho, w
Krystu nowě své stworenj, a dru-
hě narozenj,

4. Ty on wěrau podobuge, a
lákau swatau spoguge, wstawu-
ge y naděgi, by w nj stáli pew-
něgi.

5. Tak gim w Krystu pozech-
nāwā, w duchownjch barjch
wzdělāwā, byt w nich brali roz-
hogněnj, y mocně wtorzenj.

6. Dniť gsau w prawdě geho
chrām, gimžto zasljbil sebe sám,
k wěcnému w nich přebýwánj,
rozkošj požíwánj.

7. Ten chrām wšechněm těm
otwírā, kterěž z narodů wybírā,
prwnjch, potomnjch, nyněž-
sšjch, až do negposledněgšjch.

8. Gimž dāwā sebe poznánj,
w Duchu wnitř obživowánj,
aby bāžen geho, mēli, hějchů ne-
nāwidēli.

9. Žiwi gsauce genu swatě,
w ctnostech chodje gako w zla-
stě, z milowánj horlīwého, kte-
rěž magj od něho.

10. Prosmež wšicknj Pāna
Boha, ať nám k tomu sám pos-
māhā, bychom w swatých lo-
stāli, prawdy následowali.

11. Odegž prospěch lidu swě-
mu, pracugjchmu každému,
abychom rostli w swatý chrām,
gehožs ty stawitel sám.

12. Posylnūg nás w nášj
mldlobě, ať wšse činje což se to-
bě ljbj, při tom můjem stāti,
až do konce setrwati.

13. Pať po zdegssim žiwobyz-
tj, ať wegdem w odpočinutj,
kterěžs mīlym swym připrawil,
aby se w nich wstāwil.

14. S nimž my wzkřisšeni
gšauce, slawně změněni přig-
mauce, budem rozkošně bydle-
ni mjt, kdež mu konce neni.

15. W twě nemymkurně ra-
dosťi, se Pánem swým na my-
sostí, kdež bude wdáwána chwá-
la, na wěky wěků stálá.

(1140.) Not. 273. a.

Gafu: **Wšechněch pant prolo**

S Ewystibler Králowáni Kry-
sta Krále w tichosti! genž
swě stadce wolá, bráni, webe k
dolonalosti, wšak bez gwałtu
a rozbroge: což y swět zaslpe-
ny, (sotwa to ja posměch mage)
musy widět znamený.

2. Mrožný Páne, máš cyr-
kew swau, malau a powrže-
nan: ona pak se tobě libau wj
a blahoslawenau: Rdnž gen
haňby twě wčasná, rášy twě
vgištěná, (genž tak hoana, swa-
tá, krásná,) dost gest haňby
zproštěná.

3. Gezu! tys giž swau lito-
stí, mnohé i hříchů gich wzkřis-
šyl, a materinskau milostí ži-
mot twůg wnjch rozjstil: a gatk
šy ge s tebau spogil, máš wnjch
swě zashbeni; w křžis ge swym
křžem fogil; tak ge wedeš k
špaseň.

4. Prošyme tě, wěrný Pá-
ne, (námť to práwem přisťuši)
nechť Duch twůg při nás žiřta-
ne, řiditel našich duši: bychom
gatkto šul tě země, swětlem w
swětě žiřtali, *žostnych pak ne-

wděcně plemě, tobě se teč odda-
li. Amen.

* Matt. 5, 13. 14. 16.

(1141.) Not. 40. d.

i Písne Saf. f. I.

(Cyrkew.)

S By mne můg ženich wěz-
ny, s milostí swau mně
šam wděcný, polibením wš
swých poctil! i mých teštností
mne wyprostil!

2. Neb gšau milostí twě
sladšši, než wino, než mect neg-
lepšši: Protož tě panny milugj,
řdech co etných ostřibagj. (3)

3. Ach táhni, táhni ja sebau
mne, ředce mě, ať sem s tebau!
wweš, wweš mne do wnitěnjch
tam kdež gšy šam, pokogš
swých! (4)

4. Poslyšte mne milě se-
řy, spolně nassí matky dcery.
Černáť sem šyc, milostná wšak,
ať mne přisťel nyny šaum-
tak. (5)

5. Snědá sem od opáleni, od
slunce bjđ obhořeni, Synu
Cyrkwe podle těla, žost na mne
když se wylila. (6)

6. Džnam kde můg milý pa-
sež? Dweem kde šjnu swým
přegeš? Abych bludem gšauc
žmámená, štád twých owch ne-
šratila. (7)

(Kryštus.)

7. A což newiž, i žen neg-
krášši, kde rozkoš mám swau
negdražši? newišli, šetě pa-
štyř etných, téč genž šetě
šlepěgi mých. (8)

Ššš 4

8. R

mocy, bychom se odřeknauši temné, zloč pohani noc, podani gšauc twé wůli: Nawrat teč wšsecké zblubide, wem ge do twého stáda, paš ge co owce twé mize, když Dtec twůg sam jádā, bychom tē wšicknj znali.

7. Gaž sy před časj slowo twé po rozličnjch kraginách ka: jaž šrz wěrné lidi swé, to y dnes čin na synách: Ach pozšlž wěrné pastýře, by owcy twých hledali, věnj pravě y wěže cínostmi osvědčowali, a wšsech wedli k špaseň.

8. Degj at piñe, w každem čase, wšsechněch napominagj, věj, těšj, wšak teč zase žiwotem dokladagj, co slowo twe wytahuge, by každy byl čini: tel slowa twého, tē miluge, gsa wěrnj Boží přítel *, a tak šwátal k špaseň.

* Jan. 15, 14. sqq. Matt. 12, 50.

(1143.) Ref. 63.

Bžbē předobřj Bože náš buď šwátla, čhsašwj, moe y welebnost, od nás s radostj wydávana, žes k špaseň swému náš wywolil, tagemstwj geho šrže slowo prawdy zgewil.

2. Džnāntiw milost šrže Syna našlau, přiwedls k geho věčastnosti šrže wiru w šdře danau: tudys wwecl do králowstwj swého, postawil w cyrkwi, očis: pilš w Kryslu každého.

3. Wždelals nás na tom přepewněm žakladu, wššipiw w

Kryslu winnj koren, připosils k owcy swých stádu: abychom tē kassawého znali, s tebau w kassce, y w swatém towarjššwj stáli.

4. K adgetj wššj bázně y pozchybnosti, žždils nám w swé cyrkwi zprámce, swětim gim swé služebnosti, byž slowem náš potěšowali, swátostmi w twém wywolenj wtwrzovali.

5. Šrz coj prawdan swau lid swůg poswěcugeš, a we gmě: nu Syna swého šlyšeti geg ža: šlybugeš: o čemž Dawid proz: roč twůg položil, žes pojehnānj y žiwot nám w cyrkwi složil.

6. Žut to drabě Duchem twým pomazānj, s Kryslu hlas twy gde na wšsech šrže twé přiz: sluhowānj: tus složil klče krās: lowstwj swého, k wtwrzenj na: dege žiwota wěčného.

7. D gaž wšěšně w tom spol: ku býti, s Dtcem, s Synem, s Duchem swatým drabě šged: nocenj mšti, y šewšsechněmi wywolenyimi, genj byli, a gšan, y s angely nebeskými.

8. Bože děfugemež wždy bez přesiānj, žes nám dal djl w lo: su swatých, nad nimž twé smis: lowānj: prošymež w tē milostj dokoneg, sebe w swé slawě na wěky požiwati deg.

(1144.) Ref. 12. b.

Bžbē nás Pane at poz: wstaneme, a swé ženj: tobě máme, prošby naše wylē: wáme.

Č. 88 s

2. D

2. D dea nám oči prozře-
teblně, mیدهi měch potřebně,
chrkwe twě swatě obecně.

3. Rozpomenij se milý Pa-
ne, že w samém tobě dousáme,
o budij ty naše rāně !

4. Wzbud srdce, deg swatě
žadosti, at prošime w doměr-
nosti, w slibich twě dobrotivosti.

5. Nemámeť swěho ajnam
žrenj, we wssch potřebách spa-
senj : ó přigmiž naše modlenj.

6. Bože Dče náš wssmo-
hauch, pro Syna twě rovně
moch, račij chrkwi své pomocy.

7. Opomnij na swā dobrodi-
nj, při tomto swém shromāždě-
nj, gežs věnil pro spasenj.

8. O wzhlednij na své cyr-
kwe dílo, aiby w službě nezhy-
nulo, deg coby potřebowalo.

9. Služebníkū twě swatě
pramdy, nedostává se gich wssa-
dy, bez pohoršitedlně mady.

10. Syn twůg řázał za ně ža-
dati, aby ge račil poslati, wěr-
ně jence na jeň dáti.

11. D dáwegž ge náš milý
Dče, degž gim dary, wěčny
tworče, vmed dělňjky winnice,

12. Staršj, prostřednj, takě
nižšj, ó milý Bože negwýššj,
dāwegž ge k potřebě našj.

13. Degž gim oděw twě spra-
wedlnosti, y oči prožtetedlnosti,
deg vmyšla vprjmnosti :

14. Posněčg gich w twém
swatém gměnu, byt sšaužili lidu
twěmu, k spasenj připrawěnému.

15. Tě se tobě ja ty modlj-

me, kterěžto daně aij máme /
twět gim pomocy žádáme.

16. Zbuzųgž ge k ctuěmu praz-
cowānj, deg šlāfost w prubowā-
nj, wěrnost w swatém setrwānj.

17. Dstjhegž gich wždyčy od
šeho, byt šražcomě lidu twě-
ho, byli do škonānj swěho.

18. D wiž těto potřeby obec,
namššewiž své wěrně otce, neg-
mocněgšj náš obrānce.

19. Přispěg swau přemoenau
obranau, bud lidu swěmu ochra-
nan, pomoch wždy spasytelnau.

20. Zachowāwegž od poku-
šenj, věn swěta wtissenj, pro
šwých wěrných potěšenj.

21. Žstānj s námi milý Pa-
ne : neboť dousānj nemáme
ginde, w toběž ge šklādāme.

22. D smilųg se nynj nad
námi, a věn tu mjkost s námi,
at gsau prošby wšlyšānj,

23. Škrže Kryšta Pāna na-
šeho, w drahém zaslauženj ge-
ho, k spasenj lidu wěrného.

24. Amen pokorně sezpjwegme,
w Bohu swau doměrnost mēg-
me, w slibich geho spolēhegme.

O Winnicy Božj. Iz. 5, 1. seqq.

(145.) Ps. 258. b.

S Aspjwām Pānu swěmu o
geho winnicy, někdy sšau-
wne mšěmu swěmu dobrodin-
cy : kteraužto z šlky své sobě
wzdekal byt k ozdobe. Hodnět
o tom zpjwati, příklad sobě
brāti.

1. Winnicy swau Pān štipil
na

na wrchu wrodněm, w misie kře-
rež obližil, nad giné přibod-
něm. Kterauž y plotem obra-
dil, a kmenem wysadil wybor-
ným, y kameni sskobliwě wy-
bral z nj.

3. A přes y wězi wzdělau,
giž čekal owoce: ale nic nedo-
čelau gal se horlit prudce. Neb
mu misio chutajch hroznů, offli-
wau a hroznau neřeš owoce
žeho, přinesla trpěho.

4. Giž tedy (vj Pán) podte,
a w této ruznicy, mezy mnau a
mau sudte, newdělau winnic.
Což sem gestě měl činiti? Co
wjc obmysliti? Když y dlanho-
čekani mé sšlo gen w zmrhání.

5. Protož co myslim nyni, giž
to wam vřázi: winnic swé
swau péci přeč wezmu y strázi.
Ddegmu plot, hradbu wzdálím,
sem y tam rozmálim: y přigde
na zpustění, w mém se gi zho-
stění.

6. Žádný gj wje dělati, na
wěky nebude, nybrž po nj sšla-
pati, wolno wšechněm bude. Y
oblakům swým zapowim dšiti
na nj: křowim porošte gen bo-
dlatým, k spálení prokletým.

7. Winnice tato Pána žastu-
pů wšech byla Izraelčá ro-
dina, w prawdě genu milá.
Žádšti ti tam někdy muži, to
řewowj Boží, kterež on tak mi-
lowal, pilně opatrowal.

8. Když hřešili, přehlidal,
náprawy čekage: s pomstami
nepospíchal, wždy napomínage:
Dni wšak nic nedbagje, w žlém

prospiwagje, posly Páně žrda-
li, y ge mordowali:

9. Za čimž ge od swé twáře,
Bůh zawrhl giž cele, žadné mi-
losti žare, nenechat nádege, za
příklad swětu strasliwý, gal
Bůh milostiwý, wmj w hněw
změnit milost, sřz lidškau zpuz-
nau žlost.

* 10. O Bože genžs nás přiz-
gal, plané ratolesli, na mislo
těch, gežs wylal, degž owoce ně-
sti. Nedež žustati planými, k
ohni oddanými, ale twau až k
wěčnosti, ai kwětem milosti.

11. A ačs y na nás nyni, těž
pro náše žlosti, wppustil roz-
hněwání, přisně žřiwosti: čes-
tě někdy sobě milé, ždárné,
wšlechtile winnic, hradbu ge-
gj w swém odgaw horlení.

12. Neb sine y my hřešili,
proti twé milosti, a kážně za-
sławžili, swau mnohau būnos-
sti. Po dlanhém nám showj-
wání, žes sáhl k sřiwání, spraz-
wedlnost poznáwáme, hanbu ods-
tud máme.

13. A wšak se wždy těšime
twému smilowání, že nenecháš
wěřime, wěčně w posslapaní;
šledáš rozptýlené zase, w li-
bém tobě čase: a w nás obnos-
wšs sobě, swau cyrkew, k wzdobě.

14. Y budem ždárné nowé
sřtípení twé kwěsti, přecišťení
řewowé gšauc, owoce něsti. K
čemuž ó wdel pomocy, sám swau
Božškau moch! twé toto poča-
wání, nám až gest k wzdělání.

(1146.)

(1146.) Not. 216.

O powołání pohanů do Cyr.

Ew. 3. Mat. 54.

G. Syn matronatny nazwan.

S Křikniž hlasem radostně,
těš se w srdcy swém mi-
louně, lide prw opusštěný, a
Boha chosťený, národowě nez-
stasni, pohanisti, nyni giž křes-
tianssti.

2. Žel nad wámi splněno, to,
což bylo zaslíbeno, od Boha
prz proroky, že w poslední mē-
ty, s wámi milost věčný, w zje-
vení wám swého spasení.

3. Byliste bez nádeje, swau
každy cestau fráčege, nemagice
zákona, daného od Boha: ga-
to žena swobodná, nehodná,
ctných Synů neplodná.

4. Až giž té Bůh za swau
wzal, s tebau se na věčnost od-
dal, aby aša Bohem věčným,
byl giž manželem twým: geho-
z gměno křesťanů, a chwał
ty hodně.

Dj. 2. 19. seg.

5. Bůh Otce twůg staočitel,
Syn Boží twůg wykupitel, po-
swětitel Duch swatý, w darich
přebogatý, an tebe zamilowal,
w smławu wzal, a se wšimně
se oddal.

6. Gať nad ženau zahnau,
a hanebnostmi zmagau, na
kterauž se prw hněwal, an giž
se smilowal! smilowáním swým
věčným, přewděčným: tak
sám dj klowem swým;

7. Nechcyl se wje hněwati,
tobě přisně domławati, spisseť

se hory pohau, nežli dobrotau
mau co bude moč hnutí, a
s tebau smławu má minauti.

8. O ty w Duchu světena,
studena bázni potřená, nechťeg
se giž nie báti: nebo hanby brá-
ti na wěky wje nebudeš, cti
bogdes, potupy své zbudeš.

9. Toť každy poznati má,
žel sem gá čest, moc, síla twá,
twůg Pán a twůg Spasitel, i žle-
ho wyprostitel: poznáš y ty že
nenj daremni mne očešwání.

10. Až gižs Křystowau chotj,
hlediš s Bohem swým choditi:
nebo kdyby čistého kře choti
swého, wry, neotřihala, mřas
la, gině mřowala,

11. Za své wykupitele, i hře-
šů wywoboditele, počty Bo-
žie gim čine, tak w nich mo-
zkostanji, bylaby přewděčnā,
newděčnā, saudem potupenā.

12. Domni že té on zwolil,
by na té swau milost rozliť: swě-
tem swým krásně objl, Syn
twě rozplodil, mezy swěta ná-
rody, rozwody gich rozsílil
wšudy.

13. Aby za Křstem gdauce,
přes pausť swěta se berauce, na
horu Boží Syn, kdež přebý-
wá sám on, dosti věčné rado-
sti, a dosti sláwy na věčnosti.

14. O Bože hodný chwały
čin náš lid swůg w dobrém stá-
ty; napágeg swau milostj, kř-
stuslužebnosti, w domu chřkwe
blazeně složeně. Deg; i milos-
sti hogně.

O Slu.

O Služebných Črkwe.

Hrdinský aumysl věrneho Čazatele Slova Božího.

(1147.) Mat. 45.

Eť bych, boga se bjdnych lidj, měl hubit, co Duch Boží řídí? ga bych, škrz hrozne pokřesťswj, newyznať Boha swědectwj?

2. Měl bych zamlčet Boží slovo, když twrdne srdce Čazatelovo? či se gá proto zahanbim, že se žijm lidem nelsbim?

3. Měl bych pokřesťcům pomolowat, a bezbožníkům podčlebowat, pro hrstku zboží časného, a bycht wynikl hněw gich žleho?

4. Měl bych křesťanům blahosławiti, a gich sobě nad mjr waziti, pro lasku, a dobrodinj? wšak Bohu gsau zohawenj.

2 Kron. 19, 2.

5. Měl bych za dítky Boží vyznat těch, kteří Boha nechťegj znat, a při té pravdě swjticj, gsau gestě slepi pokřesťcy?

6. Kdož gsau ti, genž mne opaušťegj, nenáwidj a požřit chťegj? kdož gsau genž se tak hnežwagj, a proti mne powstawagj?

7. Genž lidé gsau! co wje? hřištnicy, mřžym se hřištem žsaulugjch: což wje? nie; tráwa a plewá, gjž wjtr sem y tans promjwá.

8. Alkoli gsau w swě myšli pyšni, wšak gednauč šlasy wšitkaj hřištni, že geatich marně činněj, pugde w věčné zatracenj.

9. Y kdož sem gá, njmž pohrdagj? mneli se (bjdni) posmjwaj-

gaj? jdaž mne ne Bůh mluwit nutj? Duch pak swaty neda čuti?

10. Co gest to za wřad, w němž stogim? tu se prawdy wyznať nebogim: Bůh mi mluwit rozkazuge, onť se gim škrz mne žgeruge.

11. Jdaž mne Bůh mocně neobhági, když na mne w hněw napadagj? jdaž mne Bůh neobčesťwuge, když mne nepřitel žsauluge?

12. Wšak ty mne znaš, o lidšty strážee, že šteibra nežáda mé srdce, ani hledá přisně swěta, genž giunch w pokřesťswj wpleta.

13. Laska Křesťkwa ta mne wáže, ona mne nuti, ona káže, bych w rozličném pobizenj wšech lidí wolal k špaseň.

14. Protož wděčně trpěti budu, křjž, neřest, y neprawost laudu: gen ty mne nebud strasšlwy, Bože Otče milostivy!

Ber. 17, 5. 16.

15. Hotoz sem pro prawdu wměti, a gi swau křmj zapečetiti; Páne! štawj se twa wůle při mne na zemi zde dšle.

16. Wjm to, že twe slowo wstěp, nie mu neyšfodj četežy; to w křatkém čase spatřjme, že škrz slowo šrojtějme.

17. Ach! Páne, rač mne posylniti, by škrz bauče y hromobitj mé swědectwj prorazylo, a tak s tebau wstěžylo. Amen.

(1148.)

(II48.) Dot. 223.

Gal. Wesele sobě zptwegme.

Aldy wěrný budiz wděden, Božjho opátrenj, a něho w srdcy swěm wzbuzen, swěho Boha k chwálenj: Ze ráčil obdariti nás, Služebnýh wěrnými žás, w tento nebezpečný čas.

2. Kdož, aakž Krystus Pán osvědčil, přišli mnozí swůdcowé od nich aby swě odmísl, dal jim příkazanj swě, řka; wize ať wás nswede žádný, neb w gměnu mém přigde Antykryst swůdce swěta.

3. Kteréž kdož dal swým poznati, duch gich od nich odwrátil: kázal se gich wyslýchati, k swým doměrnost obrátil: gimi zgewil swan číslau pravdu, a obdaril syľau w duchu, s prweťnjmi sgěduotil.

4. Naplnil nás milowánjm, swých služebníků wěrných, nepravých nenáwiděnjm, gměnem geho oběnjch, dáwá se gich warowati, wěrných syľně přidržeti, poslauchati řečj swých.

5. Těch genž sami se zmarili, maličch učiněni: mrzých bludů se zbawili, podnikse potupeni: důwěrně se Pánu dali, by wěrným přísluhowali, bez swých wěch hledáni.

6. Protož y řiž na se berau, hanbu y pohaněnj: wšsecko přemáhajic wěrau, ať gšau wšlým k snědenj. Wšlawně w nebezpečnstwj, dusse, těla w

protiwěnstwj, pro swěta wkrusťnstwj.

7. A wšak w spoľku přebýwagi, Krystowa milowánj: gednjm duchem se zprawugi, w wjře, w obcowánj: z toho wěrným přísluhugi, prawdě swaseňj obcagi s nimi bez pohoršěnj.

8. D čemž Pán ráčil swědčiti, řka: kdož falešnj wzezdau, budau se mnozí horšiti, w lasce k sobě wšindnau: ale wy se toho strážte, hřichy na sobě třešete, šľ magje mezy sebau. Mark. 9, 50.

9. Až oniz gšau swětko Páně, genž činj swětké tělo: nohy, ruce, oči nášse, medau po cestách geho: nad nimiž se Pán zgewuge, a w naděgi postawuge, přalowstwj nebesěho.

10. Kdožbo Bohu neděkowal, z takowých služebníků, a gich wěrně nemilowal, swých gako dobrodiněch: An se nám w nich Krystus dáwá, strže ně s námi žůstáwá, potěšuge w žarmutčch.

11. Nás štádce swě sobě passe, sám pašje ten neglepšj: před Satanem obranuge, položiw za nás dušj; před námi gba hlas swůg dáwá, w gednostě pašy swě chowá, w protiwěnstwjch wždy chráni.

12. Budiz tobě, Dťce, chwála, srdečně děkowánj: spoľu y Synu wzdawána, z twých těch to dobrodini, od nás nynj zde na

na zemi, potom s Angely na
nebi, na věky věků. Amen.

(1149.) Not. 19. b.

Gaf. Probuďte se křesťané.

Aldy věrný prospěvůg,
Pánu Kristu dětůg, štá-
ty jeho rozgjmage, a gich po-
zřwage.

2. W nichž gest milost y pram-
da, dostatečnost každá, k od-
puštění našich hříchů, podle
Božských slibů.

3. Komuž dáno věřiti, můž
se weseliti, že člověkem Bůh
včiněn, tak člověk pozdvižen.

4. Ně sme hodni nebyli, ucb
sme wšickaj padli, byt se měl k
nám přiblížiti, nás hříšné spa-
syti:

5. On wšak milost včinil,
a k nám se připogil, když rá-
čej z nebe zstaupiti, w Panně
se wtěliti.

6. Wšak ad se s námi spojil,
Božstwíj tím nezmenil: což
byl, vždy bti nepřestal, nás
w hřích padlé zastal.

7. Tridceti let a wjee, mno-
hě wedl práce, na světě w swém
ponizenj, pro naše spasenj.

8. Da smrt potom bolestnau,
nám welmi prospěšnau, naše
přirozenj wydal, tak nás wy-
kupowal.

9. Hříchem mrtwě obžiwil,
wěčné smrti zprostit, vmřew y
pahřben, z mrtwých wstal, w-
těštwíj dokonat.

10. Tak wšechněm wymo-
liti,

11. Pať w nebe račil wgti,
místo připrawiti: odtud Duča
swěho sestat, byt církw zpra-
wowat,

12. Sfrz posly církwí daně,
od něho wyslaně, dokudž se k
saudu newrátj, čcet ten řád
tak mjtí:

13. Byt Boží wmwoleni, w
církw wmwedeni, sfrz zřizené slu-
žebnosti, cele byli gisti,

14. Žet z takowé milosti, od
Boha z wysosti, sfrze Krysta
Syna jeho, docházegj wšeho.

15. Neaprw, s Bohem smj-
ženj, hříchů odpustěnj, potom
žiwota wěčného, přibytku sla-
wného.

16. Chwalmej Krysta dobrě-
ho, že wšech skutků jeho, w
nichž nám podal swě milosti,
sfrze služebnosti.

17. Čtě bychom požíwali,
wčastěnstwíj brali, zde geho dra-
hě milosti, a potom slawnosti.

18. Chwála Dcey na wěky,
genž ty wěcy wšechy činj | sfrze
Syna swěho, y Duča swateho.

19. Neb toho gest sám hoden,
Bůh w podstatě geden, wždy-
cky na wěky wěkoma, Amen.
Hallelujah.

(1150.) Not. 19. c.

Gaf. Páne wšemohaučy, myš

A Dožkoli má pět, o swě
spasenj, pohled prošm
pilně na to zawedenj, kterčž až
f nám

k nám došlo těchto časů nyní

2. Při věcy přepilně, genž gest služba Boží, za niž lidé čekají nebeského zboží, když se tito nassi přibytkové zboží.

3. Pán Bůh všem přikázal, tak sobě slaužiti, nade vsěcky věcy, sebe milovati, a svých přikázání pilně oslějšati.

4. Tu službu rozkázal w každém čas činiti, medne ani w nocu gi nepřestávati, y na každém místě wždycky gi konati.

5. Za tu službu slibil velikau odplatu, kteráž se nerovná říjbru ani platu, aniž gest podobná k zdejšimu životu.

6. Oho nemýdalo, vcho nestějšalo, ani gest na srdce člověku wstaupilo, gaka radost w nebi každého věrného.

7. Od té služby sweden negpru lid židovský, a toho byl půwod pokřtý žbor kněžský, pro swá vstavení, a pro žwelebení.

8. Mnogo gsau náleželi byli nastawěti, přikázání Boží sřeze ně zlehcili, službu Bohem wydanau ginál proměnili.

9. Protož gest ge Křstus welmi twrdě třešal, a od gich slepoty, wšecky lid wyslějšal, a k té pravé službě lidi naposmjnal.

10. Aby i Bohu Otci srdce obrátili, gemu se modlili, a před ním klekali, přikázání geho pilně oslějšali.

11. Magie prostředníka žne: be poslaneého, Pána Jezu Křs-

ta Boha přestawneho, genž gest wykupitel každého věrného.

12. Cy giž w těch posledních Quech Antykřstowých, opět lid gest sweden od Božich cest prawých, Pánem Křstem daných, liž de neznají gich.

13. Nebo Upostolě giž Antykřskomi, magie vstavení od giných předklau svých, ginál Bohu slauží, a lid k témuž nutí. 2. Tes. 2. 3. sqq.

14. Aby časem, místem, Boha odděwali, a lehce se gemu bez srdce klaněli, gich vstanowenim, čest, chwálu wydawali. Kol. 2. 16. sqq.

15. Wšeho náboženství w chrámě necháwagi, přikázání Boží wždycky přestupají, a mnohými hříchy Bohu se raunhají. Ger. 7. 4. 14. sqq.

16. A wšak čtější msti tu gistanu naděgi, o kteráž gim kněží gich obecně bagí, vyplníc náležky, je se stawí w nebi.

17. O kterýchž náležcích Křstus přehrozně dj, řeč Izaiášse, t je mne nadarmo eš, vějc vstavení lidšau věčenj. t. 1. 12.

18. Také gsau žpolehli na ta rozhrěssenj, kteráž gim dawas gi za gich posseprání, medbas gje se ptáti na pravé posání.

19. Předobří pastýři Křste milostiví, wzhlednuž na swě štádo kaupeně twau křov, byli ho wje nepášli ti wlcý hltauj.

20. Wšak tobě woláme, nebgšy milosrdný, slitnuž se nad námi

námi, a vkratiž jých dni, wšak
gdy sám zaslibil, ō by giž na-
plnil.

21. Neb tobě gest dāno, od
Dce Biskupstwi, a prāwem pri-
sejnm držis wěčné křesťwi:
račis naprawiti, cestu ukāzati.

22. Abychom od bludu
gšane wyswobozeni, tobě s Bo-
hem Dce, čest chwālu wdā-
wali, y Duchu swatěmu wjd-
cky dēlowali.

(151.) Not. 242.

Posledni Dale pčiele aneb
gineho Křesťiana od
swě cyrkwe.

G. Wy Dicky Negwyššibo re.

Neg se dobře, mile w Geji-
ssi přatelstwi, ty na hra-
dě Chon zapšane bratřstwi, w
přemili bratři, drahé sestřičky,
genž gdetěja Křstěm swym co
owčičky: gichž křaska ženicha;
wlasti wymābila, gichž proti
wšem hěšchām smrti Křsta zmo-
cnila, naděge pať nebes k swae-
losti wzbudila. :.

2. Od wās se odbirām; tak
mi Pān kajak sám: prawdaž je
to boleť pšobi mně y wām,
wšak Křáli našemu posluffau
byti, w libostech mām, a kam on
weli, giti: wšom wy takě Boží
žřizenj poznegte, k mně w kasee,
k němu w posore se mēgte, w
prachu spolu semnau Křáli dity
wzdegte. :.

3. Křaska Gejišse mně byla po-
skala sem, a nynj mi rjka: wy-

gdij giž odsud wen! a ty ted gsem,
služebnik twój! wěkl sem Pā-
nu, ukāz mi gen přsem, na kte-
rau strānu: gaf wšecky me dni
gšan w twě knize zapšanj, tak
tež bud we swētě y mē putowā-
nj: přelibe, o křasko! gest
twě zprawowanj. :.

4. Ty, křasko nebeskā, tužes
nās spogila, zpočátku gen malý
plamýnek wzbudila: geden Dtec
y Duch, wjra takě křest, geden
bch nās k Křstu (ad gešče
mily) gest, ten mohl nasse mys-
li w gednotu spogiti, tu sme se
nemohli než přessadec miti, po-
dežrenj neb hūw nemohl s nās
mj byti. :.

5. Ted se těla laučj, wšak
Duchy gšan spolu, neb gšme
společnicky nebeskeho stolu; wě-
čny Gejiš wěčnau křasku w srdce
dal, truc tomu kdoby nām to
nashlně wjal! nemá toho žádn
nikdy rozdwogiti, což Boží křew
stěla do spolu pogiti; o chčg-
mež se w libě paměti wjdj mjs-
ti. :.

6. Wěšaujenj bylo wām tak
kě společně, čimž sme mohli, čim
sme se dělili wděně; mē ko-
chāj w Křstu byl wās bžitek,
mne pať wassi wraucnost co li-
by kwitel: wasse zarmaucenj
me srdce rmautilo, mne potu-
pomānj, wās takě hanilo: sum-
mau: což sme mēli nām spole-
čně bylo. :.

7. Ted giž swau hāl beru a
od wās se laučjm, Křstu, takě
Lit

slowu

to wam smiele prawim; Dzebo-
sem y me duszi nelirowal, to
wam: dnem noey sem praco-
wal, tubec y po domich, w
dzenj az umdlewal, y w mod-
litbach mnohich.

11. Kŕž sem tač sŕastny nŕ-
ni, tŕjmo mŕm odchodem, by
ŕŕz to me laudenj, ŕaŕdy by
pŕiveden, ŕ mŕmu Pŕanu Ge-
ziŕŕi, ŕŕz prawe poŕanj, con-
moŕlo proŕpŕti pŕi was me
ŕaŕani!

12. Wn, kteri gste giž wěz-
ni, bdeće! Panu slůgte, na
wšsecka mǎ wěnj, pilně pama-
slůgte: Že gsem po tyto leta wás
wědn wywěrowař, pořanj k Pá-
nu Bohu, a wšru předkladař.

13. A nyní, bratři moji!
poračím vás Bohu; slovo ge-
ho vás spogi, ať to dáť ne-
mohu: ale on vám můj dati,
díl s posvěcenými, váš lep než
ga vydělati, a bydleťi s vámi.

* 14. Slastnè sem was w
tom poznal, że gessé gednoho,
Pán z lasty wam; zanechal, wér-
neho strážneho : buďtež gemu
powolni, tať aby s radosti au-
rad wedł męy wamj, ne s
horřau tefknoři.

*15. Bud ty gich pilen. Dže, starý Symeoně! ty sy byval mŕg radce, mŕg giž peti o ně, na tvě srdce ge kladŭ, giž ty ge probuŕg, by lŕŕi ž předu y žadu dŕbŕ žnali, žewŕg.

16. Nač ti Bůh otvjrati sve

poślady hoque, mądrości napę-
niti, bps słowo potognę mohe
wssem rozdelowati, gak potres-
ba tomu; dusse nemordowati*,
bud bedliw w tom domu.

* (Sach). 34, 4 = 16.

17. Namyšl twáa y twáa všá,
on sám tobě zpravá; předne
přitelem Krysta bezpečně postá-
vá: Pak po tvém pracová-
ní, on w pokoji ljbem, pro-
pustí tě f spočívání, až se zase
seadeš.

18. Dat was wissch vssy lē
bam, Pān Geijs was zehneg:
(wijc was nevhlidam) w mīre
wās zachoweg: w den slawencho
wzkrēssen, jase se segdeme, a
spoln f potēssen, wēdne jūstaz
neme.

* 19. Nadoslně tobě, Kryste,
 mau dusši oddávám, manžel
 ku a mě dítě, tobě odevzdávám:
 Du giž, Pane Sežissi! konce
 se přiblížil, vem mne z
 práce své (Křesťi, kterauž
 mi vložil, Amen.

(1153.) Not. 223.

W rżeni służeńniků w Cyrkwi
mocy Krystowan.

6. Děkujeme obřance naš.

S Egnwæssi fujje pastōrū.
 budiz od nās weleben, w-
 woda wleſch swych rōtjērū, y
 od nās slawenē ſwālen: gemu-
 ge Dtece darem daſ, on mile w
 ſwau wēaſnoſti wjaſ, taſ Dtece
 oſlawomaſ.

2. Ćims pro swau dūstognoſt
Kryſie, od Duce obdaren był,
Łtt 2 tims

tims sám zase lidi hříšné, k spa-
sení gich obdaril; když sy gim
šlipoštolý dal, potom gine mup-
hě přidal, takš chřelem opatro-
wal.

3. Gaž tebe Dtec připravil,
chřem a služebný, takš y ty
ge tež ošlawil, prawdu swého
žiwota: by s tebau gšauce po-
třeni, a Duchem twým poswě-
ceni, z nebe měli širzení.

4. Přibrogils ge spravedlnos-
ti, umějí potřebného, tež y ji-
wota swatosty, k prospěchu dila-
trocho: byt lidu wěrně slaužili,
ge wie neč sebe wážíli, podle
twého příkladu.

5. Doplnils Duchem wrane-
nosti, byt se mocných nebáli;
maudrosi, Bohu wěrnosti, byt
s danšaušm kázali: wěrně prá-
ce swau wedauce, alosných se
wysřehagjei, aw tobe danšagice.

6. Modlitbami gich poswě-
til, y wšeho toho při nich, na-
to krom šwan pokropil, bñm
a hřichy gegiar: w smławos
nowe ge postawil, Boha swého
gegich swědčil, a odpłatan bez-
pečil.

7. A tohás wšeho potwrdil,
Duchem z nebe sšlawim; a
wšechněm wěrným oswědčil, gi-
stým žiwým swědectwim, že w
nich ty giste přebýwáš, sameho
se swém dáwáš, k spašení swým
poináháš.

8. Na tñj žpůsob přípravu
geš, podnes swě služebný, w
tež prawdě ge postawges, a těch

prvných náměstky: k nimž po-
wěděl, gati sem s námi, wždycky
do swěta skonán: ay diwně pře-
býwání!

9. Totot gšau ty noby krásně,
těch kdož tě zwěkowali: okem w
oko tě spatřiwšě, swědectwí tobě
dali. Po nich gegich náměstko-
wě, chřtwe twě wěrnj wůdcomě,
takowj gšau swědcomě.

10. Blazeně něi těch lidj, w
nichž takowě slauhy mās: kterěž
tebe při nich widi, a ty se gim w
nich dáwáš: přestěšuj ti služeb-
njej, w dobrem lidu pomocnjej,
wůdcomě neblaudj.

11. Zui se Ewam zwěstuge,
pošog a wřěšeni: Geruzalem se
se wzbuzuge, Boha swého k chwa-
lení: ay giste Bñh w tobě kralu-
ge, wšestěsnim té daruge, slawau
swau ozdohuge.

12. Budjž tobě chwāla Kryste,
že s námi wždy žiřtawáš, a ga-
tñj prwe slauhy swě, tak y n-
aj nám dáwáš: tobě z toho de-
fugeme, té w nich mile přigimā-
me, to wšě k twěci a slawě.

(1134.) Mt. 40. d.
před Řizením Služebníků
Cyrkwe w kterémkoli
stupni.

Gaž. Páne Bože degj poznati.
Žán Bñh z swě k lidem mi-
losti, a k spašení potřeb-
nosti, wyzdwišl w cyrkwi řád
swatý, mezy swými tu legaty.

2. Kterěž k lidem na swém
místě, (z lidj ge wybjraw gi-
stě

stě) posýlal, by mu slaužil, li-
dem k nebi wáden byli.

3. Sleshotnj Patryarchowě,
swatych rodin etnj Dcowně,
Wáznj Boží swě vědli, w slo-
wu ge Božim cwičili.

4. W Aronowě pak osobě,
Wáh Leuitj obrat sobě, genj
státnu přisluhowali, oběti Kně-
žj konali.

5. Ale Syn Krále wěcného
sám gsa dědic a pán wšeho,
Zigurnj slojw, hotowj začal
swým rád z geuntu nowj.

6. Sám Biskup negrowššj,
prawa zústawage cyrkwe hla-
wa, zwššenjm sobě wowného
nemá, nechce mjt žádného.

7. Ten poslal na swět širo-
tj, Aposstoly a proroky, s
swatými Ewangelistj, kterjžto
pěrem y vsj,

8. Swětu celému kázali, a
do času gen trwali: Wětele
pak s pastjři, žauehání k wěc-
ně šráži.

9. Wšak w stupni negedno-
stegném, ale w řádu wšlecht-
lém, wyššj, proštednj, y niž-
šj, pro službu cyrkwe plněššj.

10. Neb y Kryštus wědnj-
tj, wybral sedmdesát dělnjčj,
k wěadu ge ewidim cele, byž geg
konat mohli směle.

11. A z těch opěť dwanacet
wybral, gimj pozor nad gimj-
mi dal, aby gať slaupowě stá-
li, w řádu wšeccko zdržowali.

12. Takž y Aposstolě swatj,
tjmž duchem giž gsauce gati,

žahny sobě objrali, prach swjch
gimj dš rozdali.

13. A aby na potom státy,
moht řád byt osřihany, wy-
psali, gahčj tu osob třeba obj-
rat, w ten způsob:

14. Swědeckj by měli hod-
ně, ode wšech, y těch kdož gsa-
twně, we wšem mjrny a stějli-
wj, maruňj pak zysťu nech-
tiwj.

15. Zaacmšwj magjčj mry,
w etném swědomj z řáždě mry,
tak wěadu chřekownjho, hodni z
wsudku Božjho.

16. K čemuž bywali wedenj,
mládi při starššjch cwičení:
aby se zaprawowali, tjm pew-
něgi w řádu stáli.

17. Gahčjž chřekow řdyž y
nyj potřebuge, šhromáždenj
my wšickj k Bohu zwolegme,
Pána žně o to žádegme.

*18. D gediny cyrkwe swě
sám negrowššj zpráwce, budjž
nám přjomen takě y nyj, w
tomto wěrných slauhěžení.

19. Ach sám ty, sám genám
dāweg, Duchem giž swým po-
wolāweg! w srdce gegjch daba
milost, k swatým pracem tež
horliwost.

20. Wotwř giž w prawém
Křestianskij, duchowujm tom
swatém Kněžstwj, w němž
wnitěni žáležj hodnost, a k služ-
bám swatým zpřisobnost.

21. Přispor darj gimj po-
třebných, k pracem y k školi
hogných, ať pro té bžjmě dne
Z t t 3

nesau, všitek muohy přinesau.

22. Všinj to náš mily Pá-
ne, tak at se moch twau slane:
Oblib osoby ty sobě, kterej sta-
wit máme tobě.

23. Rozmluv se sám w srd-
ci s nimi, všin vředlnjky swy-
mi, zapal ge k sobě milosti, dů-
stojnau odej hodnosti.

24. Wyslyš to naše worá-
nj, wyleq na ně požehnánj, o
negryššij Biskupe náš, genj
tohos zwolil, ty sám znáš.

(1155.) Rot. 221. a.

O přewrácených zprávých
Cyrkwe.

Slowo wěčné, Dcey rovně
w moch, w bytu, w slá-
vě, fdyž čas přišel, zgewilo
se, gsauc člověkem prawě:
wzawšij tělo, genj trpělo, w
tě osobě, kteráž w sobě byla
hned od wěků.

2. Kryšlus sandee, chtě pře-
stupce přikázanj swěho, k cestě
wěsti a dowěsti žiwota wěčného,
pro gich dluhy způsob slauhy, se
jmatiti, ponjžiti ráčil pokor-
ného.

3. Wšlyhmi činy swými
wůl Dce šjře, se wěrneho a
prawěho nazýwá pašjře, eka,
gá dwěre, fdyž se bře šjře
mne do owčinee, tent stoj w
prawě wjře.

4. Gejssowo tak wzjnj slo-
wo, gát gsem winny šoren, po-
swěcenj gsau štipenj, a Dtec
winarem: co štipenj z Dce
nenj, wdřežano a wmetáno bu-
de w ohen wěčný.

5. Pawel swač měrau aach
milowal Gejisse: Gejiss bla-
wa cyrkwe prawá, tak Upo-
štol pisse, fdyž w celosti w
něm w pemnosti nezůstawa, ne-
zajjwá, tent nenj aud zdrawy.

6. Wjrh članky wšsecky strán-
ky cele wyznáwegme, řádu swa-
čich a potřebných těch nezamj-
teame, teč swátostj, genjz mis-
losti Boží dány k pojjwánj, řádu
ne pojjwegme.

7. Slowo zdrawě, písmo
prawě, zákona oběho, přigj-
megme, plew nedbegme Knež-
stwa lakomého, gich háněnj,
wtrhánj, proti prawdě Krysta
Páně myslit mnoho zlého.

8. Hadomého plodu zlého
gest taká powaha, fdež winně-
ho kmetu ctného wůně se roz-
máhá, hned wtekau, pryč se
wlekau, nechť čiti winně čuti
kteráž ge přemáhá.

9. Tak fdyž nynj w poslednj
dny, prawda wylkwitawá, pro-
timwjš, žalobnjš, gest taká
postawa, hledj wšludy, zdaby
ludy to zkažty a zrušiti mohli
což Bůh dáwá.

10. Wěrně tujje, kácerugje,
welmi směle saudi, neznagje
giných wůdce, že přehrozně
blandj, na tě lodi kterauž woz-
bj zamratiwými wětremljiwým,
duch kterž ge pudj.

11. Žel buš Bože toho hoře,
což ngaj nastawa, že ruhači
prawdu tlači twau swatau bez
prává, samj prawj, žet se pra-
wě

wě zprawuj w wěre, gšauc w
Antykrstowě newěre.

12. Mač nám dāti milý Kry-
ste, prospjwání gšlě, na twě
ceřě slowa twěho wčenj zdra-
wěho, obcowati, dokonati, po-
tom s tebau kralowati na wěty
wěłoma.

(1156.) Not. 34. a.

Posledni Wołání wěrného
pčitele k své cyrkwi/ při
potřebu.

Zgem. 14/ 13.

Ga'o: Až by Pán Gejš

Slyš mne cyrkwičko Kry-
stowa, aby tě Bůh šlyšel!
šlyš ta má poslední slowa, dřim
než bych odesšel.

2. Rozpomeň se, gač bywa-
lo, kdž sem mezi wami (až se
ředce rozplywalo) mjrwal swe
wzďělání.

3. Gač fratty nam čas wždy
bywal, w kostele y doma: kdž
sem wam k ředce mluw wal, ho-
řela cyrkew ma.

4. Ach gšau sem radost mjr-
wal, kdž wepročej swatky při-
hazěl, tu nam bywal draby
ten čas fratty.

5. Tu bywaly opraw domě.
žně Pána Gejšše, w nichž šadce
Bohu hotowe bylo, y má duše,

6. Až se wškol mně by-
wali, gač mila křatka: tak
sme spolu rozmkauwali: o!
řadka pamatka!

7. Ga sem wam wysokě ře-
či nřby nepřekladał: ale vji-

tečne wěcy sprostě wam wřkřas-
bał,

8. O prawěm poznání sebe,
a horkem pokání: gačby řazdy
řratil sebe, bylo me řazání.

Luk. 9, 24.

9. Tež o wěre w Pána Kry-
sta, meho špasptele: řřř; niž
duše bywá čista, gač wuřte tať
na těle.

10. Tež o řasce mezi wami,
gač máte řhoditi: aby Kryřtus
mezy nami mohl ořlawen byti.

11. Gšřt wic o tě řlawně ja-
čř nebudu wčiti: ani wice řde
mě twaři nemate wřřiti.

Luk. 1, 78.

12. Poraučim was Panu
Bohu; on was mřř wřďělati:
y řřř, geřř ga dať nemohu, s
wěřicymi dāti.

13. Wďete gen a pamatřgte
na to měřto nowe: tať se Paz-
nu poswěćgte k řlujbě opraw-
domě.

Zgem. 21, 2-27.

14. Wy řřeri ste w wěre řtali,
o wřřřř řečřgice: řlěřte byřte
newřřali, w řeřřečřnoř řadnauce.

15. Wřte, gač nam dořře
bylo, kdž sme spolu byli: řlěř-
te, by wam wice řřibřlo řasřy k
řpasřteli.

16. Wy, řřeri ste w swe wřaž-
nořři, až do dñes řřřali, a po-
řoge w tě lenořři w řwědomj
newřřali:

17. Prořđmte se řřř gedem
řrat řřř wřřečřy řadostř: wřřať
nebudete řitowat, progřauc řřř
řy pařři.

18. Dpocřřnutj wezměte, řo
řřř 4 řřřm

svým spasitelem: kdož se roz-
horlíti date tím nebeským svě-
tem.

19. A co pak dím, wy stude-
ní, gaž ste w církeu wesli? nečiníte žádné poňání, Krysta ste nedostli.

20. Dež w žádostech svých le-
žíte, gšanc jako hováda: roz-
koš, pychu promodíte, lakom-
ství wásse mýda.

21. Nečistota, neřadové, to
sau rozkoš wásse: ach pročíte
te opravdové, gdeť o wásse
dusse.

22. Radimě wam, gen se za-
stavte, stuste svého srdce, ja-
dostí zle wen wyvržte, čas wás
gest na fratece.

23. Tak wás Krystus sám za-
hřege, tak y slovo Boží wzro-
ste w wás, tež y naděge, že ste
ditky Boží.

24. Wy odporui nepřátele
slova Krysta Pána! nepřemůž-
te spasitele, toť gest wěc da-
remna:

25. Raděgite wpořořte, jako
Pawel swatý, tak sy dobře po-
radíte, gšanc k Krystu přigati.

26. Ga wás předcházím do
nebe k mému spasiteli: tam od-
dechnu mile sobě, při něm, mém
příteli.

27. Poďte za mnau negmi-

legši! misha gest tu dosti: oz-
pusťte rozkoš wzděgši, chopte
se radosti.

28. Co sem přímě wřazo-
wal, to giž w rukau držím, co
sem wjru rozważowal, to giž
cele vžejm.

29. Galau radosti tu spatě-
gt, o tom wy newíte: budetez
li wěrní w bogi, take gi vžijte.
Amen.

(157.) Dot. 40. d.

Po zřízení a potvrzení Slu-
žebníků Církve.

S Wedením do vmluwy,
dež Bože vmysl hotový,
tak aby se wždy chowali, gaž
tobě teď slibowali.

2. Skrz daru Ducha swatě-
ho, a gashosti slova geho,
oswět se Dítě Laškavý, ať swě-
tu switjich zprávy.

3. Solj nebeské maubrosti,
posal srdce y wnitřnosti: ať
před zlázan sebe samých stře-
han, y sobě svědčích.

4. Dweď se do svého do-
mu, a potwrd k vmyslu tomu,
w pracech se neliknowati, světu
nepochlebowati.

5. A w čem jim třeba poz-
mocy, dodáweg swau božkau
moch: byť bog dobrý bogowali,
pak forunu slávy wzali.

**O Ključích Království Božjho w Církwi Sloje-
ných, k zamykání Brány Nebeské před nečá-
stnými Žijícími, Otvírání pak před
Čistými a wěrnými.**

A tak

Ať o Bázni Chřestij.

(1758.) Dot. 259. b.

Gaf. Otče náš milý Páne,
Jka, Chwała budij Bohu
Dce nebeskemu, jet náš
vvedl w poddanost Synu swe-
mu milému, oddělil a pomoz
pak, y oddal za dedictw, aby
naš gemu wydělal, w wečne
míle kralowstwi.

2. Z gehož plnosti duchem báz-
ně swe náš naplnil, k službě ge-
gi kazen swatan mezy nami ži-
vil. Nebo, kdej gest Křisto-
wa prawta žizena kazen, tu se
wyděla y bywa w wěčich Bo-
ži bázni.

3. Bázni Páne počatek ge-
stie Božímaudroiti, tat hršně
lidj Bohu přimodí k poddano-
sti: wywodí ge z dablawa pro-
hlaceho kralowstwi, a w wo-
dj s Bohem, s Chřstwi w mi-
lostiwe přátelstwi.

4. Tit hršchu nenawidj, ga-
to y Bůh sebedně, vřikagie y
wšeho, což k nim wedemšetečně:
Aniž se o co wice samí w sobě
řdy rmauti, než řdy w čem hrš-
chu sweho nemohau přemahati.

5. Pro ně se w sobě na se
hněwagi, a se třech, wedauc
we gmenu Křysta Pana žiwot
řagicy. Widj se s Bohem a s
chřstwi w gediný Duch spogu-
gi, a což Bůh přikazuje, neg-
wic wždy ostríhagi.

6. Apostole těch, řdož se Bo-
ha bogi, wokalí, milostí od Bo-
ha Dce w Křystu gim žwěsto-

walj. Dswědugie, že tito gšau-
aenj w každem narodu, libj se
k posvěcenj Bohu, z Křystowa
plodu. Skut. 10, 34. 35.

7. Na milost pak od Boha
přigate wždy všeli, by s bázni
špaseni swe a s třesenj konali:
šand Páne se wšech wěcy wšech-
něm předkladagie, moč metly
Křystowy hršch gich třeslagie.

8. Wšeteck lid Bohabogny
ma wyborne swědectw, že se
na ně wztahuje, Boží milost-
denstwi. Šfau v Boha w mi-
losti, galsjo blahoslavenj, mi-
let sam na ně patřj, botow k gich
ošlysseni. 2 Paral. 7, 16.

2 Korynt. 6, 16 = 18.

9. Dni pak smkauwu Boží
duem nocj přemyslygi, aby
w ni wslamičně stali, to wšlygi.
W tomt gšau geaič negwěťsi
a předimne rozkoše, činiti wu-
li Boží, toť gest pokrm gich
dusse. 1 Jan. 5, 3. 4. 12. 18. 20.

10. Pan Gejš včasnič gich
račil sam wyswědčiti, že geg
chut a pokrm gest, wuli Dce
činiti. Pro kterauž (byw hlaz-
domit) aby gi wždy wškonat,
pokrm tělesny pušil, a wšse žle
podslupowal. Jan. 4, 34.

11. Na němž duch bázne Pa-
ně odpočinul bez miry: dawak
se wšem wěčich Božim w
řdce dle miry: gimžto gšauce we-
denj, Gejšse nasledugi, a přis-
kazanj Božich w čistotě ostrí-
hagi.

Itt 5

12. Ba.

12. Bati se Boha w lidském podvoduem přikázanj, gest pozbožnost daremína, ba smod a vřkamanj. Ale bati se Boha wedle swateho slowa, totož gest w lida prawa, gruntownj Boží slawa.

13. Tož gest cyrkwe ozdoba a přestavna koruna, budmež wděcnj, žeť y nam tato gest milost dana: prosme, by nam wnj bylo w čisté pravdě staujeno, řaznj, slowem, příkladem do bre w naš rozmnoženo.

14. Pan dj: kterež miluji, take karam a třesť; w cyrkwi swě zahynautj nikdy žadneho nečty: protož božkau a bratřj řazeň sluchegme wděcně, takě naš Bůh zachowáma w milosti swě konečně. Matt. 18, 15-18.

15. Děť! genž gły nas w službu Synu milému poddal, prosymež aby nas w tom duchem swym wtwrzoval. D přizpověď nam pokory, tichosti, swatě bázně, ať bychom šerže něho, přiššj do slawy věčné.

(1139.) Roč. 40. d.

Horlivý Bůh nehorliti proti hříchům nemůž.

Něw Boha wsemohauch: ho, řazeň na jle horlich: ho, wyprawužmež k předěšenj, a po milosti staujenj.

2. Gehož prorok hněw něho, widěl přewelmi hrozněho: anže mj hněw geho třesa, pohnul; miji swych y nebesa. Mat. 1, 2. sq.

3. Z Chřipj geho dým wřcház, jel, z wst oheň z jiragich šel, z Magestátu hromobitj, y ohni mě křupobitj.

4. Sám dj: gā gsem Bůh horlivý, na nepravosti žitíw, mstě pro hřich Dteu na synech, w pokolenj třech y čtyrech.

5. D čemž w písni mnoho psazno, mnoho smutných vřázáno překladi, z té Božj řazně, k nabýwánj slusně bázně. 2. Mog. 20, 5.

6. Na Adama pro hřich geho, řeky puřil hněwu swěho, kteryž po wřechněch lidech gde, na wřech y mnohých nesegde.

7. Kaina od Dce zahnal, a w žádosti swěta wydal, zbawil důstojného kněžstwj, y s právem prworozenstwj.

8. Swět prwnj wředen w: dami zatopil s gegich wnada: mi: prokletj daw y na Cháma, s rodinau, wěc potud známá.

9. Swěta tež wřechy národy, bauřj gako mořské wody, gedny druhými trestage, y z gruntu wře wywracege.

10. Mečage národů we tmách, a Izraeřich w mrákotach, wřechy pauřšj w ohawnosti, podle gich srdce libosti.

11. To pať gest negtěžšj rana, že hřisnjtům prospěch dáwá, aby swau wůli činili, že Božj gsau za nic měli. Rim. 1, 21. 28.

12. Stál gich gim byť byl w ořyblo, pokog wěčné smrti hrdlo, maudrost ge oslepowała, šyla wlastnj wywraceľa,

13. Paus

13. Paussij ge y na swau
prawdu, by činice gi potupu,
ctitele Boží hubili, tak se Bohu
protiwili;

14. S Faraonem za to pom:
stu sprawedliwan herauce mzdu:
plný o tom příkladu svěť, y w
nynešsich nassich dnů změt.

15. Unij wssal swým co od:
paussij, na ně kážen ostrau pau:
stij. Na paussij galk zmořil mno:
hé? dwa kněží ohněm spálil swě.

16. Marga zmalomocněla,
některé země požřela. Mdogjž,
Aron, w zemi newssel: Eli tež
bhw trestán vmřel. 5. Mdog. 3, 23.

17. Tak Dawid, prorocy wssj:
čnj, když w čem byli neposlusnj,
(třeba je mdkoby) shledáni y
hned bhwáli trestáni.

18. Domu swěho nessoňowal,
zemi, město, chrám w paussij wy:
dal: poklady swě w rozebránj,
lid w smutně dal polmýkánj.

19. Trefceť y gestě Křestaň,
těžkými swými ranami: čehož
gestli se kdo casně newlekne,
zhyne věčně.

20. Tot gest kážen přchliwo:
sti, přiwodjch do propasti, tě:
lu, dusi k zahynutj, k sežránj
žlych věcnau smrtj.

21. A wssal y w Křysta stj:
peně, duchem prawdy poroženě,
trefce pro gich přčistěň, owo:
ce rejce nesenj.

22. Protiwňky na ně paussij,
y Satanu tež dopaussij, často
ge zassigowati, pokussenim stě:
zowati.

23. Mýbrj gim y Duchu swě:
ho, w srdce dáwa žrtiwěho,
saudeň, kážděmchýlenj, by hned
trestal bez prodlenj.

24. W chrkwi pak meč du:
cha zprawil, moc a řád kázně
postavil, aby pasthř otce tre:
stal, ažby hřissnj hřichů přestál.

25. A ty toť kážen otcomská
gest, z nīj cyrkew má ozdobaň
čest: a kdož se gi poddāwagi, je
Boží gsau, důwod magj.

26. D bogtež se Boha hřj:
ssnj, a přestante žlěho wssčnj!
at se na was mje nemnožj, k za:
tracenj kážen Božj.

27. Wy kagich wděčni bud:
te, milosti Božj, a subte, že ces:
kau kázně jde giti, Křysta gest
wčastnu býti.

28. Gehož Dtec ač milowal,
wssal pro hřichy naše trestal:
tak že cestau giti Křjže musel,
k swě sláwě se bljže.

29. Požjwegtež w něm nadě:
ge, že pron y wám Dtec přege.
Jim se w kázni potěšdžte! tak
se k sláwě přibljždžte!

(1160.) Rot. 29. a.

Gako: Gij posledni časowě.
Dmuž milo spasenj, času
nynešsijho, z Božjho
milowánj mužt dogiti gehu.

2. Nebot wkracuge dnů, Bůh
z dobrotiwosti, w nichž bylo mno:
ho bludů, a brožnjch temnostj.

3. Wnichžto mnohý newěděl,
máli milost Božj, čiliby w
w hnewu bydlel, w němž se za:
lost množj.

4. Co

4. Co nad to může býti, jazyčnaučenějšího, než neznáti milosti, k sobě Pana svého.

5. Ale Pán všemohoucí nechce toho míti, aby v něho věřící, měli se emantiti.

6. Protož Ewangeliium poselství milosti, významuje národům, k veliké radosti.

7. Gmiz každé pochybeni, dokonce odjímá, škodlivě newědomi, k člověka vnujímá.

8. Deb odpustěti hříchů, takže život věčný, bez zásluh lidských skutků, všem gest rozhlášen.

9. Tohož pevně svědectví, řbyž nám Bůh Syna dal, k světu milosrdenství, aby hříchů snímal.

10. Syn v našem člověčenství, v světě se ukázal, velmi zgevná svědectví, lásky své vydával.

11. Na smrt Dussi položil, k veliké milosti, svou newinnou krev wysil, zgevil lásky dosti.

12. Aby tot milost gislotná, od Syna Božího, křwj drachau stvořená, co nad to gisťjšího?

13. Nad to Duch swatý poslán, by svědectví vydal, Křtus byl oslawován, a v věrných přebýwal.

14. Gmizto gsauc Aposťtolé z mocnění, svědčili, ti prvotní poslowé, divy to tvorili.

15. Ze hříchů odpustěti, we gměnu Běžíse, také v nebi bydleni, běre věrna křise.

16. Gmiz hříchů odpustěti, Pán Křtus tu mve dal, y také zdržeti, gajš sam od Dtee wjal.

17. Mka, cožby jde swázali, to v nebi swázáno, a cožby rozswázali, budež rozswázáno.

18. A kterauž gsau moc wjal, od Syna Božího, tu y cirkwi vydávali, k vstawenj geho.

19. Tak chce s námi bydliti, do skonánj swěta, byt každý mohł wědēti, od prawěho swědka,

20. O swém gisťem spasenj, života věčného, a neb y zatracenj, života hřisťného.

21. O co bezpečnějšího, w světě může býti, nežli negswěťšího slowum v tom věřiti?

22. K tomu cirkwen obnowil, nynějšího času, služebnjch w ni wzbudil, nebeského hlasu.

23. Byt geg owce slyšely, w shromážděnj věrných, a k němu se hrnaly, nechajce falkesňch.

24. Tak se znouu rodili, w člověka nowého, w Křsta se oblačeli, spasytele svého.

25. Deb na to se pokřtili, swlákajce starého, a hříchů swě obmyli, člověka zaslěho.

26. A pojíwali toho, wždy bez pochybnosti, w těle a w křwi geho, křze služebnosti.

27. Křtus chléb tělem nasýval, a wjas křwj swau, gisli, piti rozhlázel, na památku wděcnau.

28. Byt tělem na smrt daným

ným a krmj wylitau, přigima:
li dušsem swým, smilauwy pe:
čet gisťau.

29. Tož našeho spasenj, wěc:
ného jiwota, a Krystowa nari:
zení, w cyrkwi gest gisťota.

30. Kdož miluje spasenj, mū:
žet ho dogiti, a Krystowa swē:
decimj gim doiffen býti.

31. D Chwátij duše Vána, a
takowé milosti, žet w cyrkwi při:
prawená, reňj genu a w dē:
nosťi.

32. Tobě chwála Bože mūg,
take dělowánj, že sy namisťiwil
lid swūg, a swého slitowánj.

33. D což sy ty připrawil,
degj toho wjiti, alby hršťah
spasen byl, rač pomoc činiti,
Amen.

(1161.) Not. 193.

Cyrkow winnice Boží, křánj,
kopánj, a ošlawičného ošfeto:
wánj, potřebug, cy.

S ošlawugtež mernj Hospo:
dina, genž obmyslil y pū:
sobil nám spasenj křze Syna:
kteréhož proto na swēt poslal,
aby křze něho, swē království
w lidu wzdělal, a w něm mi:
lostně přebýwal.

2. To království geho gest
chřew swatá, gim dobřta, wy:
kaupená, očistěná, y obmysťa:
kteranz galkto winnicy drahan,
k mūli sobě stípil, přes w njmfo:
pal, wēž ošlawil, spráwan po:
třebnan opatřil.

3. Dal gi práwa swatá y v:

stavenj, k zpráwě wšechněh
genž na winny kořen bylbyh sťi:
penj, byt zborně rostli z toho
kucene, w ratolesti mocně, wy:
dávagice owoce čuti geho přez
rozkošně.

4. Řádem prawným, a swaz:
tým poslusšenstwjn, gi oddaril
a ohradil, galkto pštem neg:
peroněstím, byt w té ohradě zū:
stámagje, dělnjstā kopánj, salē:
wánj, růst swūg magje, w w:
žitet rosila wzdych wje.

5. Wmedl na nj y wwodj děl:
nity, patriarchy, též proroky,
Apostoly a gich potomky, w
umšuně demjho penjze, k prá:
cy, té ge wjze, aby stáecně dē:
řali, odpłaty wěcna čekali.

6. Wšelického dila té swē win:
nice, moc gim dal swan, po:
ručil a swěřil gim od nj y klče,
aby hodným gi otmjrali, na w:
něm kořenu, wzdělawali, zpra:
wowali, nehodným pat jatw:
řali.

7. Kdožby čitěl w té winnicy
wymoleně, a k dědictwí blaže:
nému wěcně stáwy odožene,
ratolesti pšodistwan býti, ten
musť přigiti, křsta w reťe ge:
ho zpráwě, a byti wen stípen
práwě.

8. Zústawage na tom winném
kořenu, přigimati každau službu
tu dělnjstā poručenau, wštemu
poslusně obcowati, w hradě
zústawati, služeb cyrkwe po:
řati, owoce čně wydawati.

9. Každá suchá ratolest na tom
kmež

fmennu, genj ovoce newydává,
beraue službu tu zřizenau, od-
tud býti má odřežána : Dwoce
nesaucý, počistěna, ošleštěna,
f hogněssimu způsobena.

10. Nemát aud vmrtnený mjs-
sta w těle, fterěz křosj, neprá-
wostj nemá býti nakwaseně: ne-
prospjwalik mu hogenj, a gde
wojc to zmačenj, audum giným
f pohoršenj, má přigiti f ja-
wrženj.

11. Moc služebníků chrkwe
powinnost, gest, w tom těle po-
russenau ošlešťowati zbytečnost,
hřisným nekagichm zehrati, z
spolků swátých huati, od chr-
kwe odlučowati, leč se hřichů
budau káti.

12. Nebť na to gim od Kry-
sta ta moc dána, čemuž každá
dusse wěrná, f posslessenstw ja-
wázána, f saudum a práwům
Božim státi, buď je gi zehnati,
aneb přisně proklinati budau,
w tom ge přigimati.

13. Pěwněť gest na to Páně
wyswědčenj : Gaf wy komu
odpuštite neb zadržite hřessenj,
neginaček se dže w nebi, co
wy zde nazemě, rozwjžete, roz-
wázáno, což swjžete, gest swá-
žáno.

14. D blaze těm kdož té káž-
ni obeugj, po tomť se Synu Bo-
žimi w chrkwi swatě býti znagi,
držice swatých obowánj, a slo-
gje w pokánj, magj hřichů od-
puštěn, naděgi gistať f wěřj-
ssenj.

15. D Bože genj nás přis-
wedl z swě milosti, f Synu swěs-
mu, a geho chrkwe swatě twě
wčasnosti, degj at sme twým prá-
wům poddánj, w swatém obec-
wánj, kážně swatě ošřiháme, w
milosti twě žustawáme.

(1162.) Not. 30. b.

Radost cyrkwe když bříssnj
kagjcy zase do spolku dwo-
zowáni bywagi.

Eseliž se gij nynj, wsseliž
fj člowěk wěrný, w Bo-
hu swém spasiteli, wěřjch wy-
kupiteli.

2. Přislo an wtěssenj, z Bo-
žiho nawšstjwenj, z milosrdn-
stwj geho, nám w Krysu wčineš-
ného.

3. Chwalmež Pána radostně,
zpiwegmež potěšeně, pro geho
smilowánj, a pokoge nawrás-
cenj.

4. Schwjle ach wtěssená, rado-
sti ducha plná, když se zase zge-
wila, milost božská nawrátila.

5. Cy co nad to sladšsio,
neb co radostněšsio, gaf f to-
muto přigiti, naděgi f spasenj
mjsi:

6. Na smutek a na žalost, ne-
pomni prawá radost, kánj srdce
truchlého, tuť proměna býwa
wšseho.

7. D těšmež se w Bohu swém,
nebť on gest dobrý wšsechněm,
sedce sprostného wěrným, a k ně-
mu cele dowěrným.

8. Zpiwegmež potěšeně, piz-
seň

seň novou radostně, v němž
zarmauceni, pro vůle Boží hle-
dají.

9. Slunce obveselení, nam
bylo v zasnění, záře pravdy
zatměn, též bylo zarmau-
cení.

10. Žalostění a smutek, napl-
nil byl přibýtek, vnitř v se-
vnitř vzkostimi, a těžkými pochyb-
nostmi.

11. Když se žadoštimě, směl-
lo zgemilo milé, na moři tápa-
gichm, v nechvili též to-
nauchm!

12. Chvalmež Pána z milo-
sti, neb zbavil nás truchlosti,
těžkého zarmaucen, učiniv di-
vně směnění.

13. Aby naši přácowě, nára-

mní žamutkowě, kwsleni, žaloz-
stění, bralo divně proměnění.

14. Dvať vtákal weselau, dal
zas mysl pokojanau, učinil z to-
ho radost, z čehož dřive byla
žalost.

15. O předivně změnění, nez-
nadáke spasení, z neuvysšího
prawice, o chwalmež ho wždy-
cky wice.

16. Cestu zgemil w bezcesti, z
svěho milosrdenství, kdež bylo
zahynutí, učinil toho zniknutí.

17. O předivná maudrosti,
chvaly hodná milosti, samať to-
způsobila, zaslubáť žádná nez-
byla.

18. Amen již wšicknj rceme,
w Bohu doměrnost mēgme, ža-
degmež požehnání, w nebi spo-
lu kralování.

O přenásledování a Sauzení Cerkvě.

(1163.) Mat. 258. b.

Galo: Gíž stáši z srdce svého.

Ach! ach milí Křesťané, co
gšme dočelali, neb se gíž
na nás práwě, ten hněw Boží
wal. Pro mrutě naše zlo-
sti, hěichy, neprawosti, gimiž
gšme vrazili, seho welebnosti.

2. Pohleďtež gáf se s námi,
přesmutnými děge, neb se nám
w naši zemi, bydleni nepřege,
Musíme přeč wandrowati,
wšeho tu nechati, a do cizí kra-
giny smutně se přeč bráti.

3. Ach gáf téžke lautenj, s

přátelej milými, ach kam se o-
brátiti, s manželkami swými?
Kterak dítky opustiti, a gáf ge-
žiwiti? Ach! my přesmutnj li-
dē, co máme činiti?

4. Mnozí hned od mlados-
sti, nic gšme neškusili, z pože-
hnání Božského statku dosti měli.
Mnoj magje obdechnauti, a od-
počínauti, mnozí gíž s šwěsta-
rosti, musěj zebřati.

5. Ach! kam se obrátíme, my
štedrij kmeti, gšauce gíž w tom
spůsobu, galo mladá děti. Ne-
stojíc o bydle časné, ale raděg
wěc.

volené, čekajíc, bujoli již naše naše milá vlasti, již vboj
svjce zhasne.

6. Zheřili jsme tak těžce, proti Bohu svému, zapráme
svau wiru, neglauc wěrnj genu. Spravedlivě odsauzenj, na vě-
čné trápenj, pūghem w horau-
ch pěkto, genuj fonce nenj.

7. Poslychněmež se wšychni, buďme w wěre státi, a tak se
zalsbime, nebestem Králi :

Buďme wyhnancy pro Křsta, neb on srdce čistá, s sebau wě-
čné přimede, w ta nebestá msta.

8. Pláčež milj Křstane, pláčež sta-
ři y mladi, neb proti nám zra-
du ze wšech stran již wlláda-
gi, a nás wyháneji, w naši
přemile wlasti, žimě se nedagi.

9. Pláčež sednatě s námi, malě nemluwátka, fdej wás
(Bože) žanež, wáši milá matka?
Co gest swět, gestě nemj, wan-
drowat musjete, gfauc newinne
čndátka, dost ganze slusjete.

10. Rozžehněmež se smutnj, s wlasti milau naši, fdyž nás
dbohě lidi, od statka přeč pls-
ši. Strachme pro Křsta zde w
swětě, což máme neglepši, nag-
dem zas w nebi statek mnoho-
rát milegši.

11. Zehněž té Bůh, rozlošná
náše čstá země, s tebež se smut-
nj bečem, nyj, čestě plémě.
Bůh té zehněž matko milá,
wšak přiznawa byla, lastawě
a bohale, nás wšech žiwila.

12. Bůh té zehněž produ-
gemswj Boha swěho.

naše milá vlasti, již vboj
Čechowě, nesimje mjc wlasti.
W tobě nemáme bydleni, gfauc
wypowědani, pro Křstě Syna
Božjho, welice sšauzenj.

13. Zehněž té Bůh, králow-
swj, naše milé čestě, hle již w
tobě pange, pokolenj wlastě.
Ezowemj twogj Páni, Če-
chowě wyhnani, Synowě od swě-
maty, sem tam rojmecani.

14. O! Bože wšemohu-
ch, pahleš dolu z nebe, wšychni pros-
by naše, my prošime tebe :
Mačij nám pomoci hōti, by-
chom mohli jsti zas swobodu,
a wdečné, kalich twogj zde jsti.

15. Tak bude naplněno, což
gest přilazano, fdyž nám w čis-
tote bude, trvě slowo řazano.
Budem se s něho těšiti, a w
naděgi státi, že budem po sšau-
zenj, radoš w nebi jsti, Amen.

(1164.) Not. 223. b.

Gaf. Ach Bože pohleď z

Nech Bože, s gáfem wěku,
ráčils nás dochowati:
Střepně se w pravdě člowěka
na swětě již trwati: Pro mno-
hě wšech nebesti, gež musjme
počad nesi, a to čim dál čim
mje.

2. Pohle slow Křsta Božj-
še, wšewědauchho Pána: Ge-
st již Křstanská čisse w pranz
de Božj žmotana: Ten s
množswim stogj a wěri, ginj
pak wtipem swým měji, ta-

3. 3 to:

3. Z talowých težkých newo-
li, co nepochází sítěle? Kain
w tom bíděním uvolil, potlačenge
Abela: Co činiš wšpěkní bluda-
ři, w poněrách y w zlosti starj,
když newinně sřuzugi.

4. Ale přigdeť ta hodina,
saudec spravedlivého: Kterýž
od toho zlošyna, požádá křve
geho: Dit mu, kde gest bratr
zabitý? Morderi a wrahu lith,
gij mě pomily negdes.

5. O milá cyrkwe lodičko,
gakt se diwně zde dēge; wē-
ných na tobě maličko, gimž se
swět gestě smēge: D'abel vřut-
nosti plný, wals na tě morské
wlny, wēda že má čas frátky.

6. Ale stůž a sašseg mile,
blížij se wykupenij: Hned dog-
des břehu a cyle, kdež žádně
baněky neni: W tom pak tmo-
gi nepřátelē, zhyňau na dusi,
na tele, gsauc do pekla sřurjeni.

7. Wychoim; toho swěta by-
li, takowě nenáwistij nikdyby-
chom nechřtili, gakt nám řec Pá-
ně gisij: Ale wiť dobře Sata-
nás, že gšme my Boží, a Bůh
nás, protož proti nám banij.

8. Bože, Bože na wšlosti,
prochť a pohled dolů: Wšpěšs
řek, pláč, a žádosti, krečej čini-
me spolu: My twē stádečko
přesmutné, kterež množstwj zlych
vřratně laupj a hrozne trápj.

9. Pakli chceš nás potrestat-
ti, pro naše nepravosti: Tre-
sežj nás sám, nechťeg dāti, w
moc nepřátelské zlosti. Tobě,

tobě sme zřessili, a twých po-
kut jastaužili, tobě se pobbā-
wāme.

10. Dťe wšpěšs a wšwos
bož, že wšech bíd a žalostí: K
pokogi wěcnému sprowd, Duch
twůg těs nás w truchlosti: Pro
Gejšse Syna twého, wykupite-
le našeho, Amen, staň se tak,
Amen.

(1165) Not. 223

G. Ach Bože k gatěmu wěka.

Ach Bože pohled; wšlosti,
a smitůg se nad námi:
Gak swatých twých gest w sřoz-
wosti, potřenij sme bjdami.
Twē slovo swět potapuge, wjra
prawā se nřdaluge, vde wšech
Synů lidřských.

2. Wēdauť falešná wčeni,
poblē wšpu wlastniho: řdce
gegich sworně neni, gšauc bez
słowa Božího? Ten to, druhh
ono welj, cyrkew prawau zlost-
ně dēlj, a stkwj se zewnitř pěkne.

3. Bůh zhlad wšelikā wčeni,
lāiwē nás sřozuglų: Neb dī
to pyšně zhlaceni: trne, kdo
sinj nám co řij? My máme
prāwo, moc, přednost, gak a co
hoeme, tot gest etnost, kdo gest.
genžby nás wčil?

4. Y prawj Bůh, musřm
wšřati, chudj gšau rozřřleni:
řdce atch nemůž neř lkāti,
sřosselt sem gich wpenj: Slovo
mē na zewněm plach, ipřsobj
gim řejkau prácy, a zřauženym
spomāje.

5. Gak řejbro sedmřrāt přeh-
u u u nanē,

naně? Sřez oheň. bývá čisté: Tak slovo Boží nám dané, má býti při nás gisté: W křijí se gisté prubuge, syla geho se spaztunge, a sřez se vsudny gasně.

6. To rač ó Bože chrániti, před tjunto hauffem zlostným: W paměti své rač nás mjeti, řed slovem svým milostným: nebi mškol gšau bezbojny, řdnž tatoroj ukrutny, w zemi předeš mřwagi.

(1066.) Not. 19. b.

Ač gaš přezalostně chrlem swatá kwilj, od nikud ne-mage pomoch w tu chwilj: pohled, pohled ó Gejissi, pomocnj, tu mišy.

2. W prawděť sme syroty bez Dtee žůstali, nepřátele mnozhy proti nám powstali: powstaň, powstaň, ó Gejissi, spasyteli stáhy.

3. Nessanugj twého stádečka wěrného, řwaj twau wylitau drage karpěného: sřanug nás sám ó Gejissi, z tránu nebeského.

4. Praktyky zlobiwé proti nám skládagi, a gedem družěmu radu dodawagi: buď nám wůdce ó Gejissi, ať twau moc poznagi.

5. Gakobychom my gij neglawněggy byli nepřátele, na nás tak se rozlobili: ač procyzij ó Gejissi, nás přitelj mišy.

6. Wyhlašugj nás wsech za Racyřůw zlostnyh, že tobě skauzime, odlaucje se od nich: přizneg-

se k nám ó Gejissi, sřot rauhá: nj gegich.

7. Dwssem twoug hauff malý welmi znassi težee, že nepřitel mlumj řstiwě, a co gen chce: nezraž, newaž, ó Gejissi! toho sobě lehee.

8. Proč tak, ó slunečko, Páne Gezu Krysie, dáwáš zamjz tati swětko twě přecisť? předscházeg nás, ó Gejissi, zde y w řžděm misě.

9. W zatměnj twém takě hřědy se řefagi, neb mnozhy věz nj w bludy wpadagi: vřaž blesk, ó Gezu Krysie, ať swoug blud poznagi.

10. Wřak sy nám přislibil, že chceš býti s námi, až práwě do swěta tohoto řkonánj: ač buď s námi, ó Gejissi, w welkém vnawenj.

11. Nedáweg nás k vůli nez přáteleřké zlosti, gij dosti zemřdeně řrdečnau žalostí: pohled na nás, ó Gejissi, z nebeské wysořsti.

12. Předcházeg sam hauff swoug, ó Páne Gejissi, ať widj řes ty sám wůdce náš neglepřji: Ač meg w řrdcy, ó Gejissi, twau Křestanskau řissi!

13. Wřsem řteř bezhrdlj nas řheho hledagi, deg gim to, ať tebe Boha swého znagi, že máš paměť ó Gejissi na nás w wěčném řági.

14. Genž ggy žiwě wody sám řten řogny pramen, zlosti nepřáteleřké vřaš řrozny řlameň!

Amen,

Amen, přispěj ō Gejssi ku po-
mocy Amen.

(1167.) Mat. 15. b.

Ach Dítě nebeský my twé
dítě, na tebe spoléhám
co šrotky, ochraň, opatř, u
gafu knísky.

2. Nebo nic bez tebe nemůže-
me, a protož pomoci twé žá-
dáme, wstáwage, lehagie, té
wzýmáme.

3. Milost twá přehogná bu-
diž s námi, ať nás klost dā-
belstā nic nemám, cesty swé,
pravdivé, degť poznānj.

4. Słowem twým, přeswa-
tým / posylūg nás, nepřitele
dābla zajeň od nás, aby tak,
wsseligat, neklamal nás.

5. Y necht geš twé gměno
zwelebens, což činjs i lasky
swé, buď chwāleno, klanj se to-
bě každé koleno.

6. Y my skutky twé weleslá-
wné, y nyní y wždycky wyzua-
wáme, chwāla buď tobě, náš
milý Pāne.

(1168.) Mat. 199.

Ach Pāne! když přigde le-
to k wyswobození? skoro-
li lid swūg i tēw paut wyswo-
bodjs sam? gať dlaubo nam ru-
ka pyssnych i dī k sauzení mā do-
lehati? že newjme, kdy a kām?
ach! kdyby pomoc twá i Eyo-
na přispěla, a cyrkew wěřjch
swobodu twau měla!

2. Dāssli giž wlast swau křm
k osedlosti do ceka? kdež bude

horliwost a mocy twé slāwā?
možneli aby twā ruka pomoci
neměla? wěrué twé slibenj nás
neoklamāwā: ach necht se nám
podle slibū twých brz stane! I-
zraelowi buď spaseni twé dane.

3. Bože Izraelstý, Dítě,
Pāne, y tworce! smilūg se nad
lidem, po tobě nazwaným: my
wssicknj sme hlina, ty gšy hincj
y zprawce; ach nezamjstgž nás,
kterj gšme dilem twým! ach
necht se i Eyo-na wklāže spaseni,
slitūg se, a posli nám wyswo-
bozeni!

4. Nehněweg se přjliš, pro-
nasse proviněnj, nezpomjnegž
wěcné těžkych neprawosti: o necht
zas nagdeme laskawé odpustě-
nj, mrtkych nassich hřichū, y
wsseliké klosti! ach porěš nás
zase, po mnohém trápenj, a deg
nám i Eyo-na obklāsyť spaseni.

5. Stražj Izraelstý! obrať
se k stādu swěmu, genž tak roz-
ptýlene, a klaudj stracene:
wytrhni ge i mocy wlkū pře-
vkrutnému, pospěš a retūg
sam owce opustěné: ach kdyby
spaseni i Eyo-na přispělo, a stād-
ce twé wyswobozeni giž mělo!

6. Neproblemegž wjce, pom-
staň pastyři wěrnj! přjād, po-
sln a vždraw, co mōlě a žaně-
né: nawrat zablāuidě, hledeg
to, co zstracene, wěin s námi,
twými, smjřenj laskawé: ach
slyš Izraele tanžebné modlenj,
a deg nám giž spatřit i Eyo-na
spaseni. Amen.

U u u

(1169.)

(1169.) Rot. 40. d.

O. Chraň nás Páne přístowu

Ože negmilegšši Dče, mo-
 žáme w gmenu Gejisse, k
 tobě, wěřice je nás; wšeho, wytr-
 hneš trápení křeho.

2. W kterém nyní postawe-
 na, gest nášše milá Kratina, sná-
 šsic moudr, raupejškow škodně, k
 tomu wyhnání wj žalostně.

3. Protož o laskawý Páne,
 neodmracíš twáti twoge, od
 těch, kteří w každé době, skláda-
 jí dauffání w tobě.

4. Nepřispěješli k pomocy,
 kdož bude obřáti macy, kdož
 svěd, tělo, Dábel křiwé, od-
 tahuge od prawdy twé.

5. Blah twau moc stwoříte-
 li, ai wjenepášši swau můli, kte-
 ři prawdu sřowa twého, chtj
 wyhnal; s řede lidšého.

6. Ach nedopušt bezbožnj-
 kům, tu hm y náššim protiwnj-
 kům, nad námi moc protowditi,
 od twé prawdy nás laučiti.

7. Rozptyl gegich pyšně ra-
 dy, známé wčín křiwé zrady;
 světu, w bland; awedenému, wel-
 kan křiwdu trpěhmu.

8. Tak poznají, že ašy ty sám,
 ten mocný nepřemožný Pán,
 který pyšně ponižuge, opowrhle
 powysshuge.

9. Wytrhniž prosíme wrau-
 cne, twé maličké štádec sprosti-
 ně, s prostřed křovních proti-
 wníků, prawdy twé uenawí-
 njšůw.

10. Wčín, ach wčín Gejissi,

spasýteli negmilegšši, zdrž nám
 pašiwu sřowa twého, geuž syti
 dušši, ne tělo.

11. Ať té zde w této žalosti,
 hráljme s wellau wděčnosti,
 a potom w wděném twém slá-
 ku, slawjme wždycky bez smute-
 ku, Amen.

(1170.) Rot. 19. b. d.

O Retuně Boží.

Ože Dče, Synu, také du-
 chu swatý, w trogicy blas-
 ženě wždy gedně podstati, pa-
 řičti dušši náššich, sám dobrý
 a swatý,

2. Wyt k tobě twé štádec
 srdečně woláme, pomocy retuně
 pokorně žádáme: neb leom tez
 bezádneho obrance nemáme.

3. Wždyž milý Páne, naš sme
 přišli nyní, gať pro nášše bři-
 chy, s twého dopuštěnj, dání
 sau w neswobodu chlebowé du-
 chownj.

4. Twé přeswaté slowo pokrm
 duššij náššich, gíži se nám zdrž-
 ge w nyněgššich těch časch, bez-
 božnj se honošy, w swých proti-
 nám blasch.

5. Wšudyž powstáwagi zau-
 salí synowé, o to wšlugi, byt
 twogi zborowé, byli w nic obrá-
 ceni, y swatj řadowé.

6. K swým bludům, nálež-
 kům, wěrné potahugi, ge na
 mjšto prawdy šlicně wystawugi,
 raucho ctností, pobožnosti, w twár-
 nosti proměňugi.

7. Mlčítiwý Páne, raděž
 to zrušiti, o čez se aežlosti smě-
 li

li pokusiti, byt se gich předs-
wjeti nemohlo třetiti.

8. Degj prospěch a růst sám
pravdě slova swého; nebeg zni-
tu cestám bludu sflodlivého!
vstauigj nás při sobě, zbaw
lidu scestného.

9. Nebi nás obličaj mno-
há pokussenj, zwlastě pak w ten-
to čas, giž gim konce není, rač
toho věiniti, brzké dokonání.

10. Degj srdcym nebbati na
strach toho swěta, bychom se
drželi cele Pána Krysta: nebi
gest nášše věčha y cesta přegistá.

11. Kdož budau fráčeti po
cestách zřízených, nebudau zba-
weni pomoch potřebných, opa-
tříj on službami, podle slibů
wěrných.

12. Dát gim Bůh pastýře, po-
dlé swého srdce, byt oni z mi-
losti páli geho stáde, na past-
wách přerokostných, milé geho
owce.

13. O sláwo nebeská, wstáh-
niž swau pravicy, wlož w pra-
wde swau moc, až w tebe wě-
ří, ch poznaž, že gšy ty sám wě-
ně králugich.

14. Degj to w srdce lidská,
až se tebe bogi, etj, wlebi, chwá-
li, při tobě wždy srogj, Dtcem
swým wyznawajc, wjru zach-
waj.

15. Páne Gezu Kryste, čiň
nás sobě stálé, za to tě žáda-
mo, w pravdě twé trwale, at
tě wěnué chwálíme, nebeského
Krále.

(1171.) Not. 157. c.

Gaf. O Kryste Kn že počoge

W Die smutných potěšenj,
Díče opravdomy! Elgš
Jakobu a kwilenj, chubičě twě
wdomy: Od protimnjfůw sšau-
ženě, a w sšauzenjch opustěně.

2. Za wdowa horce křagjch,
Páne, twá chřkem gest: Nota
pysně panugjch, pro samau
prawdy čest: Leběj gi, trápj,
wyhánj, bydliti při sobě bránj.

3. K saudecům země giž be-
hala, ochrany hledajc: We-
dne y w noci wolala, wšak
nezgednala nie: Deb té Boha
se nebogi, i chudých bez studu
smich strogi.

4. Y když není na tom swě-
tě, rady, ni pomocy: tim wrau-
cuěgi wzhwáme tě, o degj se
přemocy: Saudec w nebi spra-
wedliwý, Díče wšech nás lito-
stiwý.

5. Spomož nám i protiwen-
stiwj wšech, a při pravdě nás
chraň: Neboť sme došli časů
těch, o nichž powěděl Pán:
Křa: Když Syn člověka přigde,
jdaž wjru na zemi naude?

6. Pakli minis swěta zlosti,
konec věiniti: D! popřegj trpě-
liwosti, a rač pospissiti. Ke dni
saudu, k způsobenj, nám wěněs-
ho wykaupenj.

(1172.) Not. 223.

Gaf.: Páne Kryste k tobě.

W M Boha s námi nebylo,
Cechž Izraeli mni: byt
Boha s námi nebylo, byliby
llu 3 chom

chom potěšni. Mdy genj sme stá-
dečko malé, gemuž množstwj we
žlém stále, hach ze wšech stran
odpyrá.

2. Sněmu swěho w rozpále-
nj, ja žiwaby nás byli: (fobny
Božské dopustěnj w tom bylo,)
y sbltili: gako prauda sylně wo-
dy, bylo by smrtebně sfloby, ja
chwátily nás prudce.

3. Díska Bohu! genj brániti,
ráčil nepřátel žlosti: Dússe ná-
sse gegich syti znikla, co ptál
s radosti: syt klesla, my sme
swobodnj, tak nás chraň Pane
den po dnj, tworce nebe y ze-
mě.

1173. Not. 40. d.
X **S** hráň nás Pane při slovu
swém, a žkaj Turky s An-
tyrosem, kterjž Krysta Syna
twěho, sworey chěgi z tránu
geho.

2. Dokaž mocy swé, Gejissi,
žeš ty Pán Pánů negwýssji, bran-
chřkwe swé w každau chwili, by-
chom té wěčně chwálili.

3. Těssiteli Duchu swatě, deg
nám smysl w wjete swornj, budiž
při nášsem sfončenj, po smrti
deg wslawenj.

4. Bruss praktiky žlých rad
Pane, nech se gim podle nich
stane, at sami w gámu padagi,
kterauž někrym twým kopagi.

5. Wjdyž někdy poznagi z
toho, že máme Boha žiwěho,
kterjž nad wšemi straž drjž, té-
mi genj sylně w té wěti.

(1174.) Not. 326. b.

G. Přiwodách twých o Babyl.

S wřkem gest Panna muč mis-
la, ž myslí mi nemycháží:
ctnosimi, eti, chwálj nakypa, ž
nj má radost pocháží: chcyt ž
nj bōti, bñch měl mjeti, křjž,
bolesti, wšle chcy něsti: tož mi
se wynabradj, potěšenjm a wěr-
nosti, křjž mūg ona osladi, po-
ble mě žadosti.

2. Rosy forunu na hlavě, ž
přegasných hwězd dwanācti:
sluncem gest w krásně postawě,
a mnohau oděná etj: na měš-
cy, má slogjeh, Boha Pána:
gsaucy wzdána, ku porodu pra-
cuge, porodila Syna Krále,
kterjž wšsecko zprawuge, gemuž
slauží stále.

3. Na to hněwā se drač lith,
a chce Syna sežrati: wšak tož
ho sřze baurky ty, nemūže wy-
fonati: ten Pán swatě, gest poz-
gáty, w nebe k Bohu, pod swau
nohau, má dābla s geho žlosti;
matka jde trwā na paussji, wšak
Būh Dtec z milosti, wjdy gi
ncopaussji.

4. Budiž Bohu Dten slāwa,
y Krystu Synu geho: (kterjž
sām gest chřkwe hlawa) w ged-
notě Ducha swatěho: on sřagj-
ch, swé wětičy, rač těssiti, y
chřāniti: drač s Babilonškau
žlosti, nechť přigde w nic, nez-
trāpi wjc, Synu dračé milosti:
deg to Būh ž wjssosti.

(1175.)

pag. 373. cor. 8. n.
p. 889. H. v. n. i. d.

(1175.) Not. 157. c.

Gal. O Krysťe kniže pokoge, 1c.

Go již nijn, o přestawný Gejži, k twě řissi na chwi vřši, ač nás slyšši, a srdce potěšši: frefugich, wzdychagich, v welikém sauzení.

2. Břískanj, wyháněnj, již ted trůg lid milý podstupuge, ořussuge, w tu žalostnau chwili: rozpomen se, a obrat se, o Gejži náš milý.

3. Posměwači a ruhači, mnoh pownstawagi: twě slowo w nás, wyhasyě zas, slyně se chystlagi: o pospissi, k nám Gejži! a deg ge w zahanbenj.

4. Horlivosť gich, genž horj w njch, rač ty vdušyti: gich protivnosť, gich vkrutnosť, sam vspokogiti: litořlivosť, a laskawý, o wyslyššiž nás, Králi!

5. Rozptyliž ty, genž twě au: dy chťegj potěaciti: gals w slowu swém, nám swěćeném, račil zasljbiti: y budu tě, w tomto swětě, chwálit wjdychy wesele.

6. Odwrat prošym, (k tobě musšym smutný wolať, Páne!) z nássi wlasti, wšechy křosti, ač w nj nezbyneme. Chraň kostely, násse školy, w njch se twá chwála dže.

7. Elyšs nás lidi, wywed z bjdý, wšech se pokorjich: deg pohodlj, neb gšme již mđli, reřtůg tě prošych. Hospodine, nech žilane, prawda twá w wšechy ředych.

8. Y budu tě, jde w žiwotě,

můg Gejži, mile ja to chwálit, a welebit, wjdychy nepřestále. Y s ginhmi, zwolenými, w nezdi až do skonanj.

9. Negmilegšši, můg Gejži, již wědm gā tomu: eo gšy slybiť, řdyžs nás řaupit, že ches řlibu twému na tom swětě, w řřiji, w psotě, wjdychy býti přejtomny.

10. Amen Krysťe, ty žagisť, můžes wšse změnit: protivnosťi, y boleřti, w dobřě obráćiti: D račiž již, odwratit řěj, přestastawý Gejži! Amen.

(1176.) Not. 223.

G. Děkugemet obráńce náš, 1c.

Seslit Bůh s námi nebude, w čas nepřátek řě křosti: a pře nássi nerozweđe, na nebes řě wyřosti. Nebudelit nás hāgiti, a řřti křostihy brāniti, hned po nás gisť bude.

2. Mocy a wřpu lid řě řě, nespussit se řyc bāti: neb máme Pāna řlyněho, řterý řadu gich řwrātj: řdyž negchřřegi co řačēnau, Bůh řestau pūgde ginau, wšechot řest w rukau řeho.

3. Wřtekle se na nás řřbagi, gals by nas řřřit řřelli: beřřrdlj nássi řředagi, na Bōha řapozmněli: gals wlny mořřě řřeh bīřgi, řať oni řbit nás řřřegj; Bůh ře nad řim řmilyge.

4. Řřbagi co na řachře, po řřwī nássi dyřti: wřřat se řě řřřubj v wřřě, wěrnj Bōhu řřau: ři řřti: ač Bōže, gmeno twě
Uuu 4 drā

braché, mŕšy zastřati ge; y wždy
nědy prochtis!

5. Rozbiragi, hrdla hrozne,
chraice nás sežrati: Chwála bu-
di Bohu wěčné, nedat se tomu
stati: ošydlo gich se roztrhne,
Bůh bludy gich zawrhne, ay
tomu nezabránj.

6. Ach Bože, gal těšš mile,
do konce opuštěných: činiš
milost každě chyle, rozum gest
mily w slibch twýh. Ten rjka:
nu gij gest po nás! gesto gen či-
stj alj čas ty, kterj w té duffagj,

7. Depřátely w swých rukau
máš, y wsecka gich myšleni:
všlady wsecky gegich znáš, de-
nám gen poslyšenj: rozum wj-
ře odpornae, na čas neprohléda-
ge, když sám těšiti budeš.

8. Nebi y zemi překrásně ra-
diz, Pane, st wřiti: blest twýg
nech nám switj gasně, srdce rač
rozráliti: w pravě wšě, w mi-
lómánj, deq statost do skonánj,
swět, gal chce, nech at repce.

(1177.) Not. 332.

Gaf. Al mne Pán Bůh ráčj 2c.

S Esliže mnohé dobré wěcy,
y rukau Páně sme přigali:
když ráčj žlě na nás wrocn, proč
bychom odporowali? ždaž ne-
trefce, koho mjt chce, y pprti-
mněho srdce? bud geho gmeš
no, od nás Chwáleno, až na wěky.

2. A protož byt nám odgal
staty, nezauššegme žalostice: na duffj ležj, nas tiji, hrššma
wšat sme přisli y žiwota Mat-
ky, na ten swět, nic nemagice:
a Bůh milý, w každau Chwýli, ži-

wj nas a syli! bud geho gmeš
no, od nás Chwáleno, až na wěky.

3. Byt nám odgal manželku,
dity, ano y nás byt wsmrtil:
wšat beře wsecky w swě přibyt-
ky, kdyžby gen w něho zde wě-
řil. Co Pán Bůh dal, to také
wzal, a tak gen swě odgal: bud
geho gmeno, od nás Chwáleno,
až na wěky.

4. Kdo proti nám, když Bůh
s námi gest? žiwj y mrtwj gme-
geho: dábel smrt, peklo, kaž-
dá neřeš, neodlaučj nás od ně-
ho: meč, pomodeň, žařat, oheň,
y žlost swěta wsecho: bud geho
gmeno, od nás Chwáleno, až na
wěky!

(1178.) Not. 80.

Gaf. Wěčný Králi, Páně nás.

S Ezu Krysle žadame, a ž toz
bē wždy wolame, smilýg
se nad bjdny, hrššny, Kře-
stian, pro twě swate ramp.

2. Dbral ž nam obšideg twýg,
a odwrat přisny hndw swýg, w
čemj sme té rozhněwali, žbter
šili, y křehlosti, odpust ž swě
milosti.

3. D rač nas wšlyšeti, twě
neposlušne dity, stýš modlit-
bu obecnan, spolednan, cny-
twě twě, w gedno shromáž-
dění.

4. A wděl swě milosti, od-
puš nam hršchy, žlosti, kterj
ly, galo gbo weliky.

5. Segmi ge za čas, ž nas,
aby žly nepřitel naš ž nič nez-
webf.

medl žaloby, té doby, kdy sta-
nem před tebou svým Pánem.

6. Tak my gšane očistění, a
všech hříchů zproštěni, po te-
to časné smrti, přišli tam, kdež
ty sám přebýval w radosti.

(1179.) Mat. 258. a.

Gat. Zazpíwám Pánu swému

S Jit sluffi srdce swého, k
Bohu pozdwiňnauti, a
na vdranu geho, mocně spoleh-
nauti, w tomto nynějším sau-
zení, w těžkém pokušení, ne-
magie sami z sebe mocy k wy-
proštění.

2. Protož k němu wolegme,
w své poníženosti: Wlawičně
žádejme, s ceľau dowěrnosti:
Wěře je neopusti nás, mage w
svě pěci nás, ó Bože, nemo-
nější, rač bog wěsti za nás:

3. Debl nepřátelů mnohý,
powšlawaž jhřru, a stádey
twému broz, wdauce swau z-
pauru: Ge čtie z swěta wyhla-
diti, do konce zlažyti, twau
spasitelnuu službu z gruntu wy-
wratiti:

4. Dechtj tomu wěřiti, twé
je gest zde stáde, ani na to my-
sliti, žeš ty swých ochránce: Ne-
směj to mluwiti, tím se hono-
tyti, že nad námi swau moc
mohau swjětjiti.

5. To mž, žeš nás wymolil,
k nebeskě slawnosti, z bludů,
hříchů wyprostil, swau božkau
mocností: K čyrkwi své swaté

připogil, kdež službu swau zř-
dil, řze nj w své milosti, na
wěčnost wtrdil.

6. Ó Bože wšemohauč, bu-
diž wždycky s námi, we dne y
tate w noc, drj ruku nad ná-
mi: Wkaž sám w nás swau moc
božkau, y maudrost nebeskau,
zahabizj pých, zpauru, y moc
nepřátelskau.

7. An giž ruce wztahuj,
proti stádey twému, welice ge
suzuj! nerač wkrutnému ne-
příteli přehlđati, nás hubiti
dāti, gměna swého swatého gim
potupowati. Gal. 144.6.11.19.

8. Powštaniz w své mocno-
sti, wšemohauč Bože, wšlyš
náše žádosti, na své swaté ho-
ře, přestraš nšedky bezbožnky,
swěta mldwanjky, lidu twého
wěrného litě protiwjky.

9. Pozdwiňniz swé prawice,
smutným k wtěšení, degž ne-
přátelům w lce, k gegich zar-
mauceni, potřiz ge y gich ty-
ranstwj, řest y wkrutenstwj, degž
nam nunnj sauženým své božske
wjtěžitwj.

10. Budiz pawěza náše, přeb-
lidskau přisností, nunnj y w ka-
dém čase, swau wšemohaučnos-
ti: deaž at bezpečně bydlíme,
a tobě slawjme, gšane w twém
opatrowání, z toho se těšjme,

11. Debgjce semnožstwj, roz-
licených lidj, kterizj nás w swém
tyranstwj, wšludy obkličuj:
Maaje tebe přítomného, Krále
u u s nes

nebeského, genž sám wždycky za-
stáváš každého věrného.

12. Degž nám stále se mĭti,
věcný spásele, vſkau cestau
progĭti, ſrſze nepřátele: Nebi
geſt Páne twé ſpaſenj, y wy-
ſwobozenj, w chrſtwi twé zde y
w nebi věčné požeňnánj:

13. Stačí to věniti, k ſwé-
mu žwelebenj, degž nám ſta-
ſtne přigĭti, w nebe k oſlawenj,
tobě tam chwálu wydawati,
věčné hodowati, ſwaty, ſwaty
y Angelſy radoſtne zpĭwati:

(1180.) Not. 223.

Gaſ. Deſugemeſ obraňce naſ

Spodine! proč odmítáš,
lid žnagich gmeno twé,
a tſť žuſtíwé ſe hněwaš, na
owěcky paſtwy twé? Pomni, že
gſy ge ſhromazdiſ, a od ſtaro-
dawna dobyſ, za dēdictwſ wy-
woliſ.

2. Nezapominež ſe na naſ,
zaſtkau ſweho dēdictwſ: Ani na
tu ſwau prawdu w naſ, y Kry-
ſtowa wčaſtenſtwſ. Spomož,
poſtač nepřitele, ſwatyſ twſch
poruſſitele, nečť geſt potřin od
tebe.

3. Neboť twogi protiwnich,
wůli ſwau promozgi: Přſnj,
řwauy zahubnich, domy twé
poſſtwrangi. Oſraſy giſ wy-
raubali, čiſtotu čtenj odgali, a
modlařſtwj wydělali.

4. Ohněm kſti ſwaté Cy-
ně paſj, řad twſg ruſſice: Po-
ſſtwrnagi twé ſwatyné, pro-

ti wje činice. W ſrdcy ſwě-
tſkagi ſněle: ač nuž my wy-
plundragmež ge! tať ſe giž od
nich dēge.

5. Giž gſau wſſudy po kra-
gine chramy twé potupili: Pro-
wodie ſwau kſti rožličené, ſlu-
by twé zaſtawili. Znamenſ
ſwſch newidime, kaſatelů ne-
ſkſſime, k ſluſbam twſm ne-
chodime.

6. Ach Bože! dokudž twé
ſwate gmeno bude rauhano; od
nepřátele to, což prawe, bude
poſtačowano? Proč prawicy
ſwau združgeš, y Luna ſweho
gi nezwedeš, protiwniſk ne-
trefeš?

7. Wſſať gſy naſ Kral od
věcnostj, genž wſſe drĭſ w ſwé
ruce: Pomni, gať protiwn-
ſtwj činiti ſmĭ ten zhaubce: ne-
degž mu wjce ſkſoditi, hrdličky
twé w moey mĭti, gmena ſweho
tupiti.

8. Rozpomeň ſe na vmluwa,
wida ſwſch pohubenj: Spomož
lidu ſauženemu, ačby wydawal
chwalenj. Nebywegž žadny za-
hanben, kdož geſt pro tebe za-
maucen, buď tebau wyſwobo-
zen.

Gal. 69, 7.

9. Porostan Páne, a weď př-
ſwau, proti těmto ruhačům:
Pomni na řeč giſ nepravau,
odpláť ſwſm poſmēwačům. Nebe
ſe w tom wje rozmaſagi, o ať
kažen twau poznagi, twogi pať
ſchranu magj. Amen.

(1181.)

(1181.) Dot. 272. c.

G. Církve pravau poznáv.

Dšpodine ty gšy Báh náš, šimoešs nebe y zemi: Ty propast mořskau w rukau máš, s gšingmi wěcmi wšsemi. Kterýs ty škez Dawida, etného služebník swého, žlost swěta dāwuo wi-
da, taš powěděl vsyš geho.

2. Proč se baatj národowě, proč myslj marně wěcy? Proč Knjzata a Králowě, puntugj se dalečj, Proti Pānu wěcněmu, a pomazaněmu geho, aby na odpor genu, hāgili tyranskj swého?

3. Gakož něky biskupowě, žš Herodes a Pilát: Mlwa-
li spolky takowě, a množimj
vkrutných rad: Proti slāwě swa-
těho Syna twého Gezu Krysta,

chtějce gmněno geho, wykoeniz
ti do čista.

4. Právěť se y nynj sešli, pravdy twě odpornjcy: W radu a w gednotu wessli, mogška ma-
gje hubjch: Aby we wšsem sa-
měho, těhož Pāna wždy nectiz-
li, než libost srdce swého, bez
přestānj promodili.

5. A nynj Pāne pohleď na pohrůžky vkrutných: Rady a
praktjky škazj, y moc wšseliz-
kau gegich: Zmocni služebnjky
swě, at tobě slauzj wesele, a
zwešlugj slowo twě, wždychj
swobodně a směle.

6. Wstāhni swau božškau pra-
wicy, k činenj diwů s námi:
Kdyžby slowa swého swich, ža-
šomal mezy námi: D! vědň to
pro swého, milého Syna Ge-
žšše, aby časů každého, ctila tē
Křestianská žšše.

**Rozmlauwānj Krysta a Církve zšauženě,
wěrně, opravdowě, a stále w losu
nyněgššim rytěrugjch.**

Māže se žpřewati dwěma Kārami každau obecni notau.

(1182.)

Žlas Krysta žěnicha milého.

Tdyž tē zachwāti zšauženi,
wšhweg mne, dāmi spo-
moženj, a což snāšet budeš žěho,
dauffeg, wytrhnu tē z wšeho.

Žalm. 70, 15.

2. Žač kolāwěť Otce meho,
we gmněnu mēm, nebeského, pro-
šyti budete, dāt wām, taš gal se
w tom žawāžal šām. Jan. 16, 23.

3. Žač

Ozwānj Církwe choti geho.

Přispěg by mi špomohl,
Bože, a wytrhl mne z me-
ho hōvě: Pospěš rychle s swau
pomocj, k tobě wōšām wedně w
nocj.

Žalm. 70, 1:

2. Dšpodine lid twāg spas,
at se gžj rozweselj žaš, a dēdictwj
požehnānj, deg twěmu, až do
škonānj.

Žalm. 28, 9.

3. Dš

Handwritten notes in red and black ink at the bottom of the page, including the word 'Compendium' and other illegible script.

Glas Krysta ženicha milého.

3. Takť gest: často prosyťte sye, mezy tím nebečete nie, proto, že mne žle prosyťte, w skutech svých se honosíte. **Jak. 4, 7.**

4. Častokrát newíte sami, (nezbedniťte mezy wami.) žať prosyťte, žať žádáte, pročejťte co žcete nemáte. **Mat. 20, 11. 12. 22.**

5. Prosťte ž srdce krausseneho, a požehnání hogného dosáhnete, y wezmete, žaťkoli prosyťte budete. **Jan. 6, 23. 24.**

6. Wdětež tedy; a společně, modľte se wssickni srdečně: abyťte tak pokussenj wssli; došli pokussenj. **Mat. 24, 20. 42.**

7. Modľte se za nepřátele, kterjž wam ssoditi. Chťli: y žať wass: proti wnjky proke; tak čce Pán weliky. **Mat. 5, 44.**

8. Podťte se mně wssickni, podťte, a po mých sslepěgich chđte. přacemi žtizeni, gá sam odpocinutj mē dām wam. **Mat. 11, 28.**

9. Kdož čcete spasenj býti, neměsskeg'e ža mnau giti. **Mat. 4, 19. 20. 21. 22.**

10. Ten kdož čce ža mnau přizgiti, wem řizj swüg, neměss ežgiti: následůgž mne, žapři sebe, pügdeš bezpečně do nebe. **Mat. 16, 24.**

11. Gá sem swětko swětu wssemu, swjtice dobrému y złému. **Jan. 8, 12.**

12. Ga gsem passhē dokonále, po owěch mých taužim stále: chťli co wree blauidjch býti: nechey abn gedna ž wssého mēla žhonaui stáda mēho. **Jan. 10, 11.**

13. Wjž

Ozwání Cerkvě choti geho.

3. O Páne náš wěcnj ty sam, wynaui, a deg to znáti nám, kteřak se modľiti máme, mž w nassli mdlobě se známe. **Luk. 11, 1.**

4. Žačby čom se modľit měli, newíme; gsne newměli: ale Duch swatj spomáhá, we mdlobách nám sylu dává. **Rim. 8, 26.**

5. Wsslyš sslužebnika twého modľitbu, a prosby geho přizmi, pro samého sebe; neprodľte wěgž. Bože ž nebe! **Dan. 9, 19.**

6. O Páne, wěcnj, Dťce náš kterjž nassi mdlobu sam znáš, w tento tak nebezpečnj čas w pokussenj ne wwod náš. **Mat. 6, 13.**

7. Páne, cožkoli činj nám, ne pro náš; než pro sebe sam odpust, a ža hřich gim tobo nešťas; ač pássli dost mnoho. **Skut. 7, 60.**

8. K komu pügde me Páne náš? neb ty gen sam gedinj mās slowa žiwota wěcného? genj spasyt mohau wěcného. **Jan. 6, 68.**

9. Wistěe, kam ty pügdeš koli, pügdu, poddán gfa twé wssli. **Mat. 8, 19.**

10. Záhniž mne Páne ža tebau, a pobeňnut; budu s tebau: nes w tom wssECKO budu mocy, kterjž mne dodá pomocy. **Filip. 4, 13.**

11. Dswěti oči mě, Bože můg, než smrtj ysaie slauha twüg. **Zalm. 13, 4.**

12. Wssickni gime nedawnj gž obrácenj gsaue k tobě, passyžti, běfugem tobě. **1. Petr. 2.**

13. Co

Klas Krysta Ženicha milého.

13. Wíte o tom: člověka Syn přišel, nemage žádných, mán: aby což iž nulo, hledal, spasil, ižbynauti nedal. Luk. 19, 10.

14. Gá gšem také v ta cesi, wedauč do věčného města. Jan. 14, 6.

15. Gá, at to z wás každy wěří, třuku, a srogim v dweř: kdo otevře, wěgdu k tomu, aniž wygdu z geho domu. Zgem. 3, 20.

16. Gá nepřišel gšem n ola: ti spravedlivých, ge nufkati: ale hříšné ku pokání, dokudž gest čas smilowání. Mat. 9, 13.

17. Přestaupenj gakaoli, gichž ašte se proti me wůli dopauštěli, wšpomínat wám nechcy; to wám slibuji sám. Ezech. 18, 22.

18. Genž hříšni činite poka: ni, než přijde swěta skonání: neb Králowštwi nebeske k wám přiblížilo se; prawim wám. Mat. 13, 2.

19. Obratse se srdcem celým fe mně; to wám, Dáhy wá, weli: m: w postu; w pláči; a w kwj: lenj, dosáhnete porěšenj. Joel 2, 12.

20. Budauči hříchowě wassi, kterěz wšickaj pořad pássi, co čerwee dwákrát barweny, co snij, tak budau zblenj. Izai 1, 18.

21. Dausseg Synu, hříchy to: be smazanj; nejišseg sobě! Mat. 9, 22.

22. Dau:

Gy: anj Cyrkwe choti geho.

13. Co owce stracená blandim, men, přigduli k stádu, sandim: wšak ó služebníka twého hledeg, a wštracig geho. Žal. 119, 176.

14. Wynauc mne Páne cesi swě, at chodjm stále w prawdě twě. Žal. 86, 11.

15. Wregsemz Páne hoden toho, poněwadž n jdy hřešim mnoho, aby ty wšel pod střechu mau, u wčim semnau milost swau. Mat. 8, 3.

16. Wěrněe gšau, Páne, twě řeči, o kterěz máme mjt pěči: jés ty přišel na tento swět, by hříšné spasil, wweš w kwěť. 1 Tym. 1, 15.

17. Hříchů mých, a mē mla: dosti, Bože, z twě Božské milo: sti, ani přestaupenj mnohých nes pomjneg; wpuš od nich. Žal. 25, 7.

18. O můg milosrdný Bože, když wolám z těžkého hoře, buď milosliw mne hříšnému, spos: moz w bídách zsauzenému. Luk. 18, 13.

19. Obrat mne gaf sám chced, Páne; což když se od tebe stane, obratjm se. a pokání činjz bu: du bez měšlání. Ser. 31, 18, 25.

20. Wmę mne, ó můg Pá: ne, sám, neboť w tobě naděgi mám. A nad snij bilessti bu: du, wšsi mě neděštorj zbudu. Žal. 51, 9.

21. Wějim Páne z milosti twě: wšak spomoz nedowěre mé. Mark. 9, 24.

22. Wtwě:

Glas Krysta ženicha mileho.

22. Dauffeg (tobě pravím) synu, Jeť mám moc odpustit winu. Mat. 9, 6.

23. Gestlije wěřte w Boha, také we mně wěřte, moha.

Jan. 14, 1.

24. Kdo w Syna wěřiti bude, na sauđu žádný nebude.

Jan. 3, 18.

25. Unž vmře na wěky ten, kdožkoli wěř we mne gen.

Jan. 12, 44.

26. Kdož we mně wěřj, bezpe-
čný at gest, že má žiwot wěčný.

Jan. 3, 16.

27. Měgtež wšicknj wjru Božj, at se w srdcch wassich mnozi: bez té žádný se libiti ne-
můž, Bohu wzácným býti.

Mark. 11, 22.

28. Wemte gho mě, nechte wšes-
ho, věte se od mistra swěho: že
gsem pokorný a tichý, y wyjane-
męgtež pých. Mat. 11, 29.

29. Kdož by se koli ponížil, co
geben; malíčch snížil, ten wět-
šš w králowstj bude nebeském; a
hoře; bude. Mat. 18, 4.

30. Kdož se koli zmyssuge gen,
každý bude ponizen ten: Kdož se
pal ponizuge; wás, powššen bu-
de každý zas. Luk. 14, 11.

31. Gestli swět nenáwidj wás,
můž to každý snášeti snáz: Neb
mně prw měl w nenáwisti, což
gsem sněst, bled každý něsti.

Jan. 15, 18.

32. Denj wěřšj; swěta wšeho
služebnik, neč gest Pán geho.

Jan. 15, 20.

33. Kdo

Ozwání Cerkvě choti geho.

22. Wěřil gsem; take mlu-
wil: ne sebau, tebau se chlubil.

Gal. 116, 10. 2. Kor. 4, 13.

23. Wěřime; srdce celého, žeš
ty Syn Boha žiwého.

Jan. 6, 69.

24. Bůh nám poslal Syna
swěho, by swět spasen byl skř-
něho. Jan. 3, 17.

25. Gá wěřim, žeš ty Syn
Božj, wěrných dusi wěčné; Božj.

Jan. 11, 27.

26. Wěřime žeš; nebe wšess,
od Dce, k nám na swět přišel.

Jan. 3, 2. Jan. 16, 30.

27. O Páne, podle twě mjrny,
ty sam přisporůžž nám wjry: ne-
bo wjra gest dar Božj; ta wro-
dj w wěčné; Božj. Luk. 17, 15.

Eff. 2, 8.

28. Nikdy srdce proti tobě, ni
očj me w které době, nech se ne-
zmyssugi, ni wje berau před se,
neč slusši spc. Gal. 13, 10.

29. Rewžitečnj gsmé Páne sluz-
žebnjcy, w tom se známe: at, což
gsmé powinnj byli, bychme wšes-
cko učinili. Luk. 17, 10.

30. Pán Bůh wždy y pyšně
lidj tresce, a gich nenáwidj: Ale
pokorné miluge, i milosti swé
zwelebuge. 1 Petr. 5, 5.

31. Pán milosrdenstwj wšeho,
Bůh potěšeni každého, těši nás
w každém; zsauzenj, dáwa nám
swě spomození.

2 Kor. 1, 3, 4.

32. Krystus trpěl; a nás; dal
nám příklad k následování sam.

1. Petr. 2, 21.

33. Pro

Klas Krysta ženicha mileho.

33. Kdo žde dusšj swau miluge, strati ji, pšsmo žgissuge. Kdo žde nenáwidj gen, ž žiwot tu gi ošrjha ten. Jan. 12, 25.

34. Kdo Dce, matku, než mne wje wáží, neni mne hoden nic.

Mat. 10, 37.

35. Nebogte se, kdož tělo wám bige; dusse nezabj sám.

Mat. 10, 28.

36. Stádec mé malé, žádného nebog se, máš Dce mého: kterž tebe obljubge, kralowstwj swě dáš slibuge. Luk. 12, 4-5.

37. Když přes wody púgdeš, budu s tebau; y přes řeky púgdu. oheň nevyšťodj tobě, ani plamen w ktere době.

Isai. 43, 2.

38. Dauffgetej! gát sem přez mohl swět: Wěroliměš wšsecken sde žpět. Jan. 16, 32.

39. Wšsecknj kteržj nynj kláte, blahoslawenj byt máte.

Luk. 6, 21.

40. W nenáwišť gestli mež mau wáš, blaženj bude každy ž wáš. Luk. 6, 22.

41. Kdož pro sprawedlnost trpíte, blaženj budete, žwjte.

Mat. 5, 10.

42. Blahoslawenj budete chudj duchem, nežhnyete!

Mat. 5, 3.

43. Kdož lačnjš, blaženj budeš, dobrehu wšseho nabudeš.

Luk. 6, 21.

44. Blaženj srdce čisteho každy bude: djm, pán geho.

Mat. 5, 8.

45. Ten

Ozwánj Cyrkwě choti geho.

33. Pro tebe celj den, Páne, my wmrťwenj bywáme: A gako owš cel žabitj oddanj, musyme giti. Rim. 8, 36.

34. Wjmě, Pán mne přjgme, byt milj mně otcowě opustili.

Žal. 27, 10.

35. Byt y stany swě rozbili, nebogjm se: necht se syli.

Žal. 27, 3.

36. Pán spomocnjš mňg! co bāti, a toho mám se lekat? nic mi člowěš nevyšťodj, necht swau žlost gát čce promodi. Žal. 27, 1.

37. Gako oša žřetědluce, chraň, Páne, mne, mňžes syce: w řjnu křjdel twých každy čas, o mocnjš Páne, šřhwegj naš.

Žal. 17, 1.

38. Wtebeš gá dauffati budu, wjm je žahanben nebudu.

Žal. 31, 1.

39. Wšseckau šřu odegme Pán, wějšejm ž oěj gegich sám.

Žgem. 7, 17.

40. Kdybych lidem mjl čtěl byti, musyl bych Krysta nebyti.

Gal. 1, 10.

41. Pro wywoleně wšse šnas šjim, prosby swě ž Bohu přednáš šjim. 2. Tym. 2, 10.

42. Gát gsem čudj, šřš mne Páne, žač žádám, ať mi se štane.

Žal. 86, 1.

43. Když špatřim šřawu twau, budu naščec, lačnostj žbudu.

Žal. 17, 15.

44. Stwor mne Bože sedce čisťe, a tak sebau bude gisťe.

Žal. 51, 12.

45. Swět

Slas Krysta ženicha milého.
nauti, chcy ge k sobě přivinau-
ti. Jan. 10, 28.

56. Rdež gsem ga, tu y mŭg
bude služebnjš; a hoře žbude.

Jan. 12, 32.

57. Budiz wěrný služebnjš
mŭg, dokudž stāt bude žiwot
twŭg. A dāmt žiwota forunu,
oslawjm tē při mém trānu.

Zgem. 2, 10.

58. W domu wěcném Otce
mého, přibytkowě řadu ctneho,
množj šfan, a gāt gdu, mjsťo
bych wām připrawil za gisťo.
Amen. Jan. 14, 2. 3.

Ozwānj Cirkwě choti geho.

Pāne, stādo, kterež gde k paš-
wām twŭm rādo. Žal. 95, 7.

56. Rdyž se wklāže žiwot naš,
y my s nim w slāwě w onen čas.

Kolof. 4, 4.

57. Bog wŭborný gsem bo-
gowal, běh doběhl, wjru zachoz-
wal: Giž ja to mām forunu
wŭgt, kteraž wěrijch magj mŭj.

2 Tym. 4, 14.

58. Wjme, gestli slānel naš
ten žboren bude, že w onen den
dosāhnem w nebi wěcného, Bo-
že, pomoz nām do něho. Amen.

2. Kor. 5, 1.

(1183.) Not. 61. 2.

Gako: Co gŭy wěniš Gejssŭ 2c.
Kyste obrānce, twě chr-
twe přemilē, přispěg k
pomocy, nām bjdnyh tē ch-
le, sħlad nepřāteky, y každan
šfodnau wěc, sām obrať w ni-
wec.

2. Krtwožjnimŭm, lŭtým nez-
přātelům, nedopušt šfodit na-
šjim dussem, tēlům, než deg at
tobě, gsauc w twě ochraně,
šlauzjme Pāne.

3. Bogŭg sām za naš, twě
chudě dŭteky, a sħlad wklady,
satanāsse wšecy, y bogugich
proti twogjim andŭm, a žabraň
Wludŭm.

4. Pokoge cŭrkwj, pokoge
wrchnosti, pokog manželům, deg
Bože z wŭsosti: pokog swědo-
mj, deg y sřden pokog, a wāl-
ky spokog.

5. Tak twau dobrotu časně
wchwalowat, tak tobě wěcně
bude prospěwować twě malē
stādce, přemilŭ Gejssŭ, strážce
negwŭšŭ.

(1184.) Not. 40. d.

G. Chraň nās Pāne při šlowu.

ŠŠŠ Ocanž Bože pohled na nās,
gaf w tento žh poslednj
čas, šsuzugj nās nepřātele, na
štatku, na cti, na tēle.

2. Ano y na milē dŭssŭ, či-
njce což gim neshŭssŭ, swědomj
nāsse šsēzugje, k wŭli swě ge při-
nucugje.

3. K tomu gim muš šlauzŭ-
ti, lānj, wězenj, y biťj, wyha-
něnj. šlacuň owě, wālka, lau-
pešŭwj, mordowě.

4. Trāpj kde gen mohau ko-
ho, a štrogj žerty swě z toho:
X x x množ

mnobā dusse giž vstāwā, tdyž
pomocy nenāstāwā.

5. Ach slúš se, mŕh Pane,
 sládečko tvé zbědované, reŕg,
 a toho slého zproŕt, vŕm nám,
 vŕm tu miloŕt.

6. Deg nám ja dná nassich
polog, pyssné nepráteľy spolog,
včín konec gegich zlosti, odpu-
sté náše hrišnosti.

7. W tebeż dauffame samé-
ho, nemagje Pána giného, kte-
ryžby bogował za nás, from
tebe, milý Dče náš.

8. O! Křyste kniže pokoge,
před Otcem nebeským siože, rač
se za nás přimluviti, a pokog
nám zprostiti.

9. **Loďička** twā težce pŕhne,
aus mŕŕŕŕ teměr hŕne, **Pane**
prochť : **Pane** přŕŕpěg, a nám
radu ň pomoc deq.

10. Odkřikni mětly y wolny, ať
se dábel wrah pekelný, y rota
tyranských lidj, w swých předse-
mětich zastudj.

II. Ty pak milý swátý Duse,
těš a zpravuň sedce nášše, by-
chom w dobrém setrwali, potom
se w nebe dostali.

12. Do toho města slavného,
Jeruzalema nowého, kdež bude
život bezpečný, o ! degž nám to
Bože věčný.

(1185.) Not 40. d.

G. Sdrž nás pane při slovníc.
S. Dení Bože pohled z nebe,
 proci, pomoz sám pro
 sebe : viz nepřátelské vstěhání,
 jak zli tve, sládece rozbíjí.

2. My nemáme žádné moci,
bez své ů Bože pomoci, protož
povstaň, zkrv zlost gegich, do-
kaž, žeš ty strážcem věrných.

3. Nám nie byť nemúž ťeža
šho, ako ťož smich z slova
tvého, v gmeňa slavného stro-
aj, a tým lid od tebe smodi.

4. A když tak nepřítel plěsá,
i toho, že pravda tvá plěsá,
kterýž mých gen wady sege, žádá
mým posoge nepřece.

5. Ale ty w myśloŃm nebi,
geŃcie ŃigieŃ. DoŃe prawy, ne-
dopuszisz mje swatemu wŃchati
ginehu twemu.

6. Nebe, země, prve mine,
nežli chřelw twa pomine, wssat
be; tebe nemůž býti; pomoz ne-
přáteli býti.

7. Stůg při nás a bogůg s
nami, ať nesmrtěh nad nami,
wěnnů y ginyh saužených, wy-
prostě z gich rukau vřut-
nych.

8. D waruſi nās, y wlaſſi
nāſſi, udeſeg pod moc ſatanāſſi,
zaſchoweg nās při ſłowu ſwém,
taſ budeš na wěky chwālen,
Amen.

(1186.) Nov. 61. a.

Gal. Na tože gduance tobě se re.
S Edeg, Pane náš, zahanz
 bennu bnti, tēm genž w
 tom swētē mnohē hdy cyti: twē
 wšat hľadāgi wednē gal y w no-
 cy: Wane, pomocy.

2. Zahanbiž vssechněch, genž
tě nenamidi, genž se na syku
zpaussťj bjdnych lidi: buď rāz
Kam

Kato na nás, nad námi se smi-
luj, sám o nás pečuje.

3. Nač proti študěmu nassim
nás chrániti, wšak ge k nám slo-
wem můžes nassloniti: ni zbrog,
ni wogfka, genz proti nám tah-
nau, nás nedosahnau.

4. Mildež retuňku nemage w
potřebě, wšeckau naděgi gen
šladáme w tobě: s tebau od-
purre můžne porazyme, a swj-
tělzime.

5. Tyt ge, mocnati, můžes
wybogowat, swě malě šladce z
gich ruků retowat: protož my,
Gezu! twě rady hledáme, re-
tug, woláme. Amen.

(1187.) Not. 163. b.

S Ezauffeg štadečko malě,
byl twych nepřatel ta wů-
le byla koncěně, tě šhladit:
nech w zlosti swě gal chj běji,
to wšak co chj neobdrži, Bůh
wj gal swych má obradit.

2. Lěš se wždy tjm, že poha-
něni, ktere suáššs zde, twě nenj,
než wůdce a Dice twého: genz
na nebeskě wysofsti, bydlj, a
pattj na zlosti nepřitele wšse-
líkeho.

3. Proč křiwdu twau wždy-
chj swěmu poruě mšiteli pra-
wěmu, ktery wj gal a kdy žle-
mu má plattě za geho zlosti,
které činil z šfrutnosti, štadečku
geho milěmu.

4. Gal w prawdě Bůh Bo-
hem wždy gest, tak wšech ne-
nepřatel zlostnych lěst, y gich
žle wškolowánj gistě w posměch
Bůh wweđe, a swych předwěně

wywede, ze wšech bjd a sauzo-
wánj.

5. Proč buš dobré myšti,
malě štadečko Boží tě chwile,
bogug směle za čest Boží: on
twych nepřatel šfrutnosti, pora-
žj, a dá ge w lehkost, když
pomstu žlau na ně žsloji.

6. Amen, popřegj to Gezi-
šti, genz nás ochrance neglepšš,
bychme wšš lšti y chytrošš, ne-
přatel náššich wjiti mohli, a w
twě schraně žiti, po wšě dni k
twogi ljbosti, Amen.

(1188.) Not. 116.

S Bože náš, slyš nás hějs
ššnych w tento čas smut-
ně k tobě wolánj, a pokorně
ponizenj, o! Páne náš, obran-
ce náš, wzhledni na swě stwořenj.

2. Tyš obrance wšech šyrot-
ků gediny, my twě zwoleně dje-
ty, twě pomocy gen dauffáme, o!
pomoz nám, nebs ty Bůh sám,
wěčny a nebeskij Pán.

3. Gij nepřitele náramně lid-
suzuge, twě slowo potupuge, po-
wštan Páne proti němu, a šhlad
nepřitele žleho, neb ghy ty Pán
nem wšeho.

4. Až twě slowo roste a roza-
máhá se, nynj y w každěm čase,
tak čest, slawa neshonaká, bude
tobě w cyrkwi stáka, Páne
wjdáwána, Amen.

(1189.) Not. 61. a.

Galo: Galt gest lybezna re-

S Gezu Křoste Páne, Boží
Synu, genz sy žagijě pro
čloz

člowěka winu, zlaupil z wýso-
sti, z welikě milosći, k nám do
žalosći.

2. Obrat swě lce, na nás ne-
božatka, gafo slepice, swá wlastnj
kuřatka, zber nás pod křjola,
zprošće nás ohydla, degž twě-
ho bydla.

3. Dblićugjz nás mnohá
pokussenj, wždy na každy čas,
gimžto konce nenj, dabel, tělo,
smět, štice nás wždy na zpět,
podwěsti opět.

4. Denjz tak mnohá, naše moc
y syla, bez tebe Boha, byt gim
postaciła; mohla přemocy, ta-
kowě gich mocy, bez twě pomocy.

5. Stačjz ty byti moc y syla
naše, at podmaniti můjem sa-
tanáše, y geho audy, wšeliga-
kě bludy, y jde y wšludy.

6. Degž nám wždy růsti, w
twěm swatěm poznánj, at twě
milosći wšickni sme poddáni, at
wšicko sobě zakládáme w tobě,
wždy w každě době.

7. Wšelikě zřky, y sprawedl-
nost wlastnj, at za wšřky, má-
me, gšauc wčastnj, twě sprawedl-
nosti, kteraž swým z milosći, dá-
wáš w hognosti.

8. Toto modlenj naše rad
přigiti, a pokussenj wšicka wšero-
wniti, at wšřěžyme, w tobě osto-
gime, tě wždy chwálíme.

9. Amen zpřwegme, ke cti Pá-
nu Křjstu, w něg wjru měgme,
y naděgi gštaw, onť gest ten pra-
men, genž pekeľný plamen wdu-
šj, Amen.

(1190.) Dot. 40. d.

Gal. Getšće psano dawnyjm 20.
SKryšte nás milý Králi, tě
prošhne trůg lid malý,
rac nás šřšřeti w tento čas, wy-
mož lid swůg z wšřosći zas.

2. Widjš gať slowo twě swas-
tě, w potupě w swěta wzate, cřř-
řew twá, drabě swátosći, zlehčes-
ně gšau nazbyt došři.

3. Wolenj twogi křjz nesau,
wjra lářka w libech negšau, wlast
nářse, přátele milj, řřřiti se nás
w tuto chwili.

4. Měy newinnj zbowenj gi,
gaťž to wřře twě ofo widj, mezy
cřřymj křřgem se, řřnářřime bjdu a
řře wřře.

5. Přřbzujz nehláš se k nám,
ač což gest to řřřřř křřž nám!
protož ty Pane Kryšte nás, vgmri
se nás řřm w tento čas.

6. Deg slowu swěmu swoboz-
du, cřřřew twau wřřřni z swo-
du, polehčřř nám řřřřř křřž řřm
wjru, lářřu řřm darřřř nám.

7. Z wřřřřř wřřřřř nás wřř-
řřřni, prawdu twau řřřm řřm
přřřřřni, vgmj se nás wřřřřř
řřřřřřřřř, řřřřř pro tebe řřřřřřřřř.

8. Mřřu manřřěřřu y řřřřř mě,
měg w ochraně a w peči swě, deg
nám swatě pořřřřřřř, řřřřřř se
w řřřřř nad nami.

9. Na přřřřřř, řřřřř, bratřřř, o-
řřm řřřřřřřřřřř řřřřř, řřřřřř
nám přřřřřřřřřřř řřřřř, napářřeg
y řřřřř nám řřřřř.

10. Zachoweg nemocy, řřřřř,
řřřřř

ohně, moru, žádmu, pádu, požádné, drahoty nás zbaw; rad dobrý mezy námi zpraw.

11. Cěl brzký nássi bjde deg, dussi tělu pohodli přeg, naklo: nůg k nám cyrch libj, smutku nassemu wstje wogdj.

12. Prácem žehueg, prospěch nám dea, dikkám zrůstu sstati: něho přeg, wtip, pamět, rozum, gich, zprawug, wjrau a stálostj darug.

13. Aby cyrchwj také obcy přatekům, matcey otcy, k dobremu a k potěšenj rostly, a ne k zarmaucenj.

14. Dobrodincům nassim odplat, wřchnosti srdce k nám obrat, nepřátelý náše napraw, myslé náše k pokánj zpraw.

15. Do wlasti nássi nawrat nás, y zde nerač opauštět nás, tento den (tuto noc) tež sstati nám deg, po smrti wěčné wlasti přeg, Amen.

(1191.) Not. 223.

S Paskři Izraelský Synu Boha žimého, promediš své owce wšechy, jako Jozeffa ctného, na konánj dnů zploze: ne, a w vzrostech postaweně, wšehz malé stádece své:

2. Genž sedíš nad Cherubj: nem, w králowstwj Dece swěho, zgew se w času žalostiwém, k prosbám lidu wěrného: račiž w šyle své powstati, potřebnau pomoc swau dáti, mocně nás sám zastati.

3. D Bože ochraň nás mocně, a také my o: ogime, wlaš twar swau k nám ochotně, až se w tom potěšime: zdaž se blaugo čees hněwati, modliteb nepřigimati, bezbožným nás wydati?

4. Dals moc nad námi sauseďum, aby nás sužowali, wšechněm nassim nepřatekům, byž se nám posmjwali: hořkau nás truchlostj krmjž, často slzami napájž: skoroliž se odhlwjž?

5. Wšaks nás sobě w cyrkew sstipil, w winnicy swau zwoles nau, swymis gi řady wzdobil, wčiniw ohrazenau: pročž gi pal dás kazyt, hradby služeb swých ruffiti, litě žwěti škoditi?

6. D Stitugž se nad swým kmenem, lidem tebau zploze: ným: buď milostiw ratolestem, w tebe práwě sstipeným: držiž ruky swau nad námi, až sme tebau zachowáni, nynj, také na wěty.

(1192.) Not. 65. b.

Ane Kryste, Bože wěcný a nebeský Králi, tebež wšechko twe stworenj chwálj; rač se na nás hějsně ohlednauti, pod swá křjďla nás též přiwinnauti.

2. Wyt se k tobě, nynj spolu wšickni wtkame, neb naděge krom tebe nemáme, rač nás pod swým šinem ochrániti, od nepřatekú wšech obrániti.

3. Rač spomocy, at twa poskog wždy w swém srdcey máme, tělu,

X xx 3

tělu, vřádu, světu odoláme, a tmau všli deg nám právě znáti, gj srdcem y skutkem dozo-
nati.

4. A rač báti, at se wždy mje-
tu pravdě blížime, a v sebe sa-
mi se nžime, neb náš nebžis-
tečně znaš slauhy, odpustiž nám
náše wšsecky dluby.

5. Wšlissiž nás, pro své swa-
tě hořké vmučenj, a deg nám
w tom posogně skončenj, at nás
nežje ten pekelný plamen, vcho-
wegj nás Jezu Kryste, Amen.

(1193.) Not. 44. b.

Páne před národem pohan-
ským, sám rač nás opa-
trowati, nedegj mu nad lidem
Křesťanským, tyranskýj proto-
zowati.

2. Ač gměno přewatě Trogi-
ce, genj gest nad námi wzhwá-
no, nebhwá od jlych lidj wice,
w porauhání wýdawáno.

3. Bětiniz to pro Syna swého,
genj gest wšseho mocným Pá-
nem; Smilůg se nad námi pro
něho, milosrdný Bože, Amen.

(1194.) Not. 326. b.

Bři wodách twých, ó Ba-
bilon, seděli sme s bole-
sti: Zpomínajic sobě Synu pla-
kali sme s žalostí: Zwěseli sme
s myslj truchlau, haršjo, waut-
ny, ginau hrdbu, na wrbách y
proštěd nich, w fragině gegich
messlagie, hanbu, posměchy
snáňlagie, každý den hogně od
nich.

2. Ti genj nás měli w wěje-
ni, rač twrdě, na mistech swých:
Žádali od nás zjwání, s po-
siněchem slow bezbožných: w
žármutku řdyž nás widěli, we-
selau piseň žádali, zazpjwegtež
nám nynj, písničku přewtěse-
nau, rač sle zvykli na Synu,
w žwuku chwál a plěsání.

3. Ach, rač bychom w tom
wtřstu, a w bjde přejalostně,
Mohli zjwati písničku, Bo-
hu, w fragině žlostně? Geru-
zaléme! řdybych tě z myslj spou-
stil, nech y na mne zapomene
Bůh wěčně: řdybych na tě nez-
pomenuł, nechby gazyl mlg
wstřnul, w hrdle mém wsta-
wěně.

4. řdybych rač gá s pilnós-
ti, Geruzaléma nectil: W po-
čátku mě wesełosti, řdybych geg
nemymysil: Zpomen Páne na
Edoma, w sauzení Geruzalé-
ma, genj s swými syny wolá,
rozbořte, rozbořte z gruntu, Ge-
ruzalém na potupu, neodpau-
stěgte žbota.

5. O Babilon bjdná dcero,
musíš býti zkažena: Wlaze to-
mu, kterjž šoro, zaplatj tmau
mjda, rač zná: Za tmau pý-
chu a kotrowstjw, odměj tobě
rownau etj, rač sy ty giným
měřil: Wlaze tomu, řdyž twě
bjtj, o škalu rozrazj wšsecky,
byť se twng rod wyplenil.

6. Dtey y Synu bnd Chwáz-
ka, tčj y Duchu swatěmu: Wał
na počátku, rač šlala, at se oda
dawa

dává gemu: W pláctivém svě-
ta vdolj, bychom chodili po vů-
li, Vána Boha samého, svě-
ské žádosti y žlosti, opauštěaj-
ce s snázností, došli bydla věč-
ného, Amen.

(1195.) Rot. 40. d.

Gal. O blahoslavený Křesťe.

Slyšiz Dítě negmilagssí, po-
mjžené prosby ždegssí, do-
brotu zgem lidu svému, hognau
mždan vykauptenému.

2. O pozoruj na hlas z' ne-
be, pušiz modlitbu před sebe,
milosti tvé my hledáme, ach na-
kleo se k nám žádáme.

3. Žlosti své nalož s námi, lá-
sku svou prolaž nad námi, ne-
dávagž nás v pohanění, retůg,
příspěg k spomožení.

4. Břikámeť se společně,
vprjmo k tobě srdečně, o račiž
nás opatřiti, bžla svého ne-
tratiti.

5. Břtavičnět Boge máme,
mdlj se přitom býti známe, ty
rač sauzení zastati, také wždy-
ch s námi býti.

6. Mocným světkem osvě-
tiz nás, swan swatanu pravdu
rozmnōž w nás, bezpečně rač
zachowati tělo, dušsi ošřihati.

7. Žalešný Satan obcházj,
věniti chce nesnážj: nebudeliť
tvé pomocy, tudjž by nás mohl
přemocy.

8. A protož vděl milosti, v-
tebeť gest mocy dosti, dāblarač
od nás zahnuati, vprjmych twých
požehnuati.

9. Častkat gšme dědictwí twé-
ho, magicce podpūrcy směho, či-
stau obět Syna twého, Emmas
nuale pravého.

10. Pro gehožto zaslaužilost,
rač nás přigjti na milost, w a-
ho dosti věčnēj, přived k věč-
nému spasenj.

(1196.) Rot. 207. c.

Gal. Smutný čas nyněžssí.

Smutný čas posledni, gest
oznamēn: Od Syna Bo-
žiho, wšem ctitelūm geho; řdnj
řkoncēj světa přide, řid wě-
řejch w wellě bžde, řužowanj
bude.

2. Po wšech mřstech žalost,
řlowa twého žádost: budau ro-
mnōžene, bolešti rozličnē. Ři-
kterj po Křřtu dychtj, protiz
wensřw budau mřti, řřje spase-
ni býti.

3. O řlādečko malē, genj po
Křřtu dychtj: Spasenj z řā-
řluby geho wraucnē řijnjř. Řor-
liwē řwřř, neb pařřři řrpi
mnōho z pravē wřřř, o žalost
bez mřřř!

4. O pařřři wěrnj, řřřého
věnēj: s pařřwan (od owědeř)
ždawan odkaučēj. Řřřegte,
o Řospodine! odpuřř, odpuřř
co řřēřřime, ať milost nagdeme.

5. Řāto řid bez wřdeē, bez
wody řřadnice: Řāť wy opu-
řřēnē, řřřřawāte Dmēē. Ředau-
ce řlēb, wřřāť řāčnēti; řigje
wody, wřřāť řijnēti, budete
wřdy mřēē

6. Duřřē gřauc řřuchřlīwā,

xxx 4

Křř

Krysta vždy žijitwá : Dmblé-
wánj dogde, horliť wraucně bu-
de. Žadagje rozlaučení, a v
wjře setrwánj, s Krystem pře-
býwánj.

7. Dpuštěné stádece, genž mi-
lugeš Krysta : Ž wjry dosáh-
naut chčeš, ta nebeská msta.
Přisluh s Rykoděmem w noey,
měg swětlo wjry w swém sedcy,
wmede tě k Dtcy.

8. Gest v Dtcě ljbá, Gejisse
modlitba : Dtcě kteres mi dal,
krmj sem wyžyskal. Ehcý, kde
sem gá, by tu byli, na stáwu
mau vždy patřili, a tebe chwá-
lili.

9. To náše sauzení, nic nenj
nowého : neb to předpowědel
Syn Boha žiwého. Mordo-
wati, a trápiti, tať je škol
wyháneti, budau slauhy geho.

10. Přislonánj swěta, a obec-
něm sandu : Když přigde Syn
Boží, y Angelé w hauffu. Cot-
wa bude nalezena, wjra w ne-
beského Pána, geť řeč z písma
známá.

11. Protož ō člowěče, buď v
wjře stáhy : Dosáhneš konečně,
tu korunu slawy. Se wssemi
wymolenými, budeš msti část-
ku s nimi, tak Krystus Pán
prawj. Amen.

(1197.) Mat. 247.

3 Sal. 121.

S Den sauzení, když od-
nikud nenj, spmoženi : bude cti y bytu twého, y sta-
obrat se stádečko Páně, k Bo-

ha samého obraně, gakož tě sám
wywěuge, slau nau swau pomoc
slibuge, a protož tě y spustuge.

2. Důvěř se mu, gakožto D-
cy swému, a rcyž k němu : D!
Bože můg, má obrano, mě wto-
čistě, má schrano, rota žlých
mě zhauby žadá, vkrutně se-
mnau nalláda, necht klesne moc
gich, y rada.

3. Proč se bogiš, wssak na
Kále stogiš, dobře to wjs ? W
necht se brány pekelné, proti
tobě hněmu pluě, syj, baurj,
y wztěgaj, necht y ohněm plá-
polagj, wssak předece neodolagj.

4. Bůh gest s námi, přeb
námi, za námi, gsau nad ná-
mi. Když lidské syly newidě,
slauha Eliše, widě, wozy y
loně ohniwě, angelské wogsko
horliwě : To necht gest potěse-
nj twě.

2. Král. 6. 16. seq.

5. Čekgž mile, neklad Bo-
hu cyle, aneb čhwile : Když po-
moc lidská přestává, moc Boží
z nebe nastává : Eliáš když byl
opuštěn, ohen pro něg z nebe
spuštěn, na jě k gich žáže do-
puštěn.

1. Král. 18. 2. Král. 2.

6. Pakli čas gest, něsti také
nečest, pro Boží čest : Hled snás-
steti trpěliwě, a bogowati bed-
liwě, kdož setrwá w wěrnosti,
složená mu na wšosti, giž ko-
runa sprawedlnosti.

7. Gest, dům, statek, přig-
deli na žmatek, tu počátek
bude cti y bytu twého, y sta-
tku w nebi prawého : Sam
Pán

Pán ráčil slibowati, cokolikdo
jde proti strati, že stokráte wjc
nawrátí.

8. A tak na to, nalož dům
v zlato, jako bláto. Však
na svět přišel bez statku, a Bůh
mocný od počátku, všim do-
brým požehnal tobě, v nezau-
fegž dále sobě, nezahyneš w své
Gudobě,

9. A vězení, aneb vsmrce-
ní, proč tě méně? Však ge-
nau musíš vměsti, a bolesti o-
kusiti: Pročby pro aměno Ge-
jisse, příkladem všech swatých
čisse, nechwátal za ním tím
spíše?

10. Dauffeg w Pána, od no-
cy do rána, tak zas wstana.
Wěda že bez geho wůle, gak na
nebi tak zde dule, nic se neděje
v w jly čas, nespadneš z hla-
wy ani vlas, gak k nám zni
prawdy geho hlas.

11. O! Bože náš, ty mdlo-
bu nassí znáš, w rukau wše
máš. Dacíš se giž smilowati,
nás sprotky retowati, k gině-
muž žení nemáme, w tebe sa-
měho dauffáme, a pomoch twé
čekáme.

12. Přigdiž spíše, pro Kry-
sta Gejisse, náš wyslyše: Amen.
Bůh náš věini tak, wrahové
nassí padnau znal, Bůh pomů-
že k břehu lodí, Bůh sám lid
swůg wyswobodí, a k věčné
lámě sprowodí.

(1198.) Not. 8. a.

SS Ecný Králi Váne náš,
genž dědictwí mjlě náš,
rozkošný Geruzalém, a hrad w
něm ozdoby, ctných rytjů plný.

2. Cy wiž co se děje těm,
kterž přebýwagj w něm, pracně
tobě slaužice, té ctice, proti
jlym měrně bogugice.

3. Máme národů lých, wtr-
hlo do dědictwí twých, w nichž
wšeccko podwracugi, mordugi,
swaté twé hrozně zarmucugi.

4. Obrácent Geruzalém, v
geho okrasa w něm, w pustis-
nu přežalostnau, bolestnau,
měrným twým zarmauceni
plnau:

5. Neb twůg chrám posstwr-
něný, Syon hrad rozbořený,
wogška synů pobita, wylita
krew swatá, wšeccka moc odgata.

6. V tiž glau rozechánj, kte-
řž bděli nád námi, slowem,
stutkem slaužice, swjtcie, a
ctnostmi slawně se stwěgice.

7. Což s bolestj widauce, hněw
twůg hodně nesauce, o winniž
se dáwáme, at známe lasku
twau, odpust nám žádáme.

8. Eliásse ctného dnům, po-
doben welmi twůg dům, dokudž
geg dás kaziti, miziti bezbož-
ným, gich žlosti promoditi?

9. Jákoba slauhy twého, li-
du tak zslauženého, slyš smut-
ná narjání, stonání, v wězně
žalostná wzdychání.

10. Budž tobě žel toho, gmeš
na twého swatého, w potupě
Xrr s neneš

nenecháme, nás šelmám nezdařím, mldých owec zadržím.

11. Proti tobě vzpínání, slyš, hrozná rauhání, nepřátelšlův hrozná, posměšná, ge- gich; lest zadržuje twau cest.

12. Ty moc své přehliwosti, hndwu a zřetivosti, o wyleg; hod- nau pomstu, a zřetivu nemagi, ti kdož tě neznağı.

13. Deg; nám w tebe dafsa- ti, a nerac wzpominati, rozli- ných protivinných, zemdenj ná- sse znáš, sám buď spomocník náš.

14. Stosťiwý je gfy swým, a mstítel zřetivý šlm, necht to swěběj skutkowě, diwově, twě rufy přemocnj činowě.

15. Wěin slawně gměno své, a my owce pastw twě, a twau pomoc widjme, tě ctjme, a po- tom wěčně wlebjme.

(1199.) Not. 40. d.

Gal. Páne Gejssi Kryste. **S**šsemohauch wěku Králi, sám braň nás před ne- přátely, a zachowáweg těch- duš, ohňu, hladu, meče, jagmů.

2. Nač dáti prawdě swobo- du, pro spasení swého lidu, po- ciám a službám twým zwolnost, ať má přitř; šabelská zlost.

3. Pokozej twého žádáme, ge- hoj od swěta nemáme, tenť gest, wnitř dobré swědomi, řád, spo- řecně milowání.

4. Bud žegmē dšlo twě při- nás, a potwrd geho w každj

čas, w tobě naděti skládáme, deg; ať tě w nebi slawjme.

5. Odwrat walečný nepokog, Bože, zajeň wálku y bog, moc nepřátelskau strokoteg, a pokog- ně casy nám deg.

6. Debt nenj Boha giného, tak welkého a moeného, kterjz- by bogowal za nás, než ty sám wěčný Bože náš.

7. Křestanské naši wrchnos- sti, deg swornost, pokog, ašstě- sti, abyhom žiwot pohodlnj, wždycky wěši mohli pod ni.

8. A to se wšsi pobožnostj, w- tichosti a šlechetnosti, Amen, deg; to wěčný Páne, zač tebe a- wjry žádáme.

1200.) Not. 258. a.

Gal. Gij skřst; s řdec swěbo.

Sšsemohauch wěku Králi, sám braň nás před ne- přátely, a zachowáweg těch- duš, ohňu, hladu, meče, jagmů.

2. D Bože wšsemohauch, ras- čiž býti s námi, wedne y takě w noey, drž ruku nad námi. Wkaž nám swau moc božskou, a mndrost nebeskau, zahani př- chu, hrdost, y moc nepřátelskau.

3. Ať gijruce wztahuj, pro- ti šádce twému: Welice nás- suzuj, nedeg škrutnému ne- přiteli zlost činit, nad twými- dískami, gměna twého swatě- ho nedeg k potupení.

4. Porostání w své mcnos- ti,

sti, všemohoucí Bože: Vy-
slyš naše žádosti, na své swa-
tě hoře. Překrať je bezbožní-
ky, světa milovníky, lidu twé-
ho měrného lítě protivníky.

5. Pozdvihniž své pravice,
smutným k potěšení: Deg ne-
přátelům w lice, k gegich za-
hanbenj. Ztřešy gegich; Ty-
ranstwj, lest y vkrutenskij, deg
nám nyní šauzenjm, své Bož-
ské wječstwj.

6. Budij ty zbroge naše,
před lidem přisnosti: Dnuj y
w každém čase, swau všemo-
haucnosti. M potogně bydliz-
me, a tobě šauzjme, gšauc w
twém opatrování, z toho se
těšjme.

7. Nebojce se množstwj,
žlých roslíčnych lidj: Kterjž
nás w svém Tyranstwj, wšu-
dy obkljžugi. Magje té přj-
tomného, Krále nebeského, genj
sám měrně zastáváš každého
měrného.

8. Deg nám stále se miji,
měrný Spasyteli: Zšaucešau
progti, šerze nepřátely. Debož
gefi twé spasenj, y wyswobo-
zeni, w cyrkwi zde y na nebi,
wěčné požehnání.

9. Stačj to věditi, k své-
mu zvelebenj: Deg nám sta-
stně progiti, w nebo k oslawe-
nj. Tobě Chwálu vzdáwati,
wěčné hodowati, swatj, swa-
ty, s Angeły radostně zpj-
wati.

(1201.) Mat. 275. a.

G. Křtkon Páne vcha svébo:
Všykostj a w zarmaucenj,
twé o Bože promluwa-
nj, tobě připomínáme, o pozos-
tug žádáme: Stekl sy, w den
šauzenj twého, rozjweg mne
Boha mocného, gá všlyše spo-
mohu, aby mi vzdal čest mno-
hau.

2. Mj my oěj, y rukau swých,
owšem pak srdceš důvěrných,
pozdvihugeme k tobě, gšauc
gj w smrtelné mdlobě, z wjry
k twým nohám padáme, z wnitř-
nosti k tobě wzdýcháme: D!
nechť proniká nebo hlas náš, a
gde před tebe.

3. Debt po svém z hradu
Syona, zagetj do Babilona,
když máme předseřzjetj, Geru-
zalem stawěti, zlostinj naši ne-
přátelě, h'edje na to newesele,
bauj se a wstělagj, stawěti nám
nedagj.

4. Wřchnostj etně podtrhu-
gj, w bludy své ge zachwacu-
gj, hanj měrně pastyře, y houj
co řachře, lid nutj k modlár-
stwj swému, gš nekdy k masu
šwinšemu, Antych bezbožný
Král, Izraelšě nutjwal.

5. Blauholij o swatj Páne,
stádečko twé zbědowaně, tak se
bude trápiti? Když budeš to šau-
diti? Wjž o zlost newěstky lítě,
vgni se křwe wylitě, ey moc
lidšá wstává, nechť pomoe
twá nastává.

6. Mjž w svém newěstjím
trá-

trápenj, gšauc je wšech stran
opuštěni, gaž se nynj dēge
nám, že bjdni newjme kam, to
gen potěšenj máme, že na té
šćelawáme, na té Boha mocně-
ho, Boha milostiwého.

7. D! Křoť Ezawitšké symě,
a seami z nás geho břimě, neb
chytiwše se tebe, nedámeť giž
od sebe: až požeňnánjm osla-
wjš, a w bezpečnosti postawjš,
gako šlanhu wěrného, Jakoba
w bjdě geho.

8. A ac toho negšme hodnj,
w hřich padagje den po dni,
wšakť se winni dáwáme, a mi-
losti žádáme: Běin to pro Šy-
na swěho, Gešisse Pána náše:

ho, wšakť pro náše špaseň,
wydal geg k vmučenj.

9. Ty gšy Bůh, ty se nemě-
njš, ó na to se rozpomenj, že
gšy w obcy Sodomšých, pro
deset spravedlímých, chtěl wšem
mile odpustiti: wěžmeť že rá-
čjš mjtí, y w nás počet swých
milých, w Křstu ospravedl-
něných. 1. Moggj. 18, 23. sqq.

10. Daussegj Jiraeli w Pá-
na, ont bude náše obrana, wřj-
me to s radostj, nepřátelě s ja-
lostj, šlowo geho trwá wěčně,
a protož wěime srdečně Amen,
ať se tak štaue, způsob to Křp-
ste Páne.

O žalostiwém Nariškánj a sobě Stěžowá- nj Syona.

(1202.) Mot. 221. a.

O Ohawnostech Křze zloš
lidškau wvedených.

Ach ach aurreh na méhoře,
což gest giž činiti: Den
wede ne wždych hůře, kam se
mám poditi? Hyne srdce wte-
šsenj, přišli dnové zarmaucenj,
pro teškě sauzenj.

2. Bjdneť gest wyobcowána,
mrawů krásná práwa: Spra-
wedlnost gest obšaujena od ne-
etného práwa: Etnost gest hřj-
chem potlačena, a newinnost
opuštěna, prawda potupena.

3. Čest, šlawá se pošyluge
Satauowy zběti, od nřj se ten
wtiřfuge kdož prawdě wvěři:

mrawů chwála zohyžděna, hřj-
šů mřjstost wyždwižena, kři-
wda zwelebena.

4. Dēge se wyboawánj hra-
du sprawedlnosti: přiweden gest
w pohrdánj zákon štedlnosti:
Wšicknj šlawowě zblaudili, do-
browolně se šklonili, hřichům
podmanili.

5. Cy toť giž blud zaskaralš,
chytře se premuge, křoť hřich z
obhčege possěh, etnostj se gme-
nuge: Dpilštwj, smilštwj, tan-
cowě, lichwy, hry, šloleg-
ctwj hrozně, za nic položeně.

6. Forma způsob žiwotem
etným, a swice hořich, byla prwnj
cyrkwě wěrným, milostj tešau-
ch,

ch, potok olege rozkošný, wy-
dávajc balsam vonný, zdra-
věho věení:

7. Giž pak co negraščiji bylo
svorchowaně etnosti, diwně se
zpet přewratiło w přilissně stýd-
kosti: D přebrožně proměnenj,
na mišće swatěm gest nynaj, oha-
wně zpuštěnj.

8. Křtářého giž Katomstwj
žijěn rozpátěna, mřského swa-
tofupectwj, rāna obřijēna, ž
Gězdyho maľomocenstwj, dme se
břich wodnotedlnostj, žuč bžb-
lj w hoľkofi. 2. Křāl. 5/20-27.

9. Gaſ se obſjerſtwj rozmoh-
to, v kněžj y w lidu: A opiz-
ſtwj rozmowniko, beze wſſeho
ſtudu: Smilſtwj wſſudy proſto-
čiko, ceſtu ſwan wſſelikę tčlo
taſ geſt poruſſiko.

10. Krystusowy obć swćtości,
i zyskćm obrćcemy: Duchć swć-
tćbo miłostki, w supectwoj zmć-
nćny: Dary bożskćmi zbrdagi,
a wćcy wćcńe za ćasńe, mylnć
prodćmagi.

II. Eštejsi nežli zubřice z ne-
winnych křem střebe: Vřutně-
jsi nedvědice, odmějši od se-
be matky přirozenau milost,
promodj nad svým plodem i lošt,
rozličnau vřutnost :

12. Mnogo hlav ťelma magich podobné nazvána, nad potvory ťahagich máť býti poznána, dutjm poměřj wzbuzuge, wody kálj, zemi mornjm gezem nakazuge. Zgem. 13. a 17.

13. Menjše té dušje pod nebem,

aby se gi skryla, w zemi, w
wodach, pod oblakem, byt w
gegji vsydlu nempadla, i wsse-
ho stworenj, mat ta remeslna
vmeni, sweta poklamani:

14. Dnať se (křivě žlauc)
chlubj: že gest milownice Wja-
ry, wsecky k sobě laubj, anať
gest smilnice, ožrašlená žlatem
střiwěle, nese Babilon na čele,
střenfuge ged směle.

15. Podnécugej f nepokožej
pomyšlených mocj, swády a
různice stroj, gedny f druhým
sočj: Syne sůl mezy wšelichy,
wydávaj wlkům owčickj, žrati
nebožickj.

16. Po okřstku světa wšeho
gde té liffy chytrosti, na slážen
wšeho ctneho, gedná vždy škry
tau zlosti: Domodj ož se poku
sy, pokogné vmluwy russi, ne
pomnij na duši:

17. Roztrháním tak Frálow-
stwj spustila mnoho mística, wál-
kám, laupežům, morderstwj
včiněna cesa, nic zrada není
wážena, neb lidštm saudem zleh-
čena, gest oswobožena.

18. Snadnět bez pomsty pro
 cházý panen porussenj: Russiz
 tit sobě newáží Božj přikáza-
 nj: Děj se přisahy křivé, cy-
 zožistwa y lži křivé, tosse nez-
 spravedlivé.

19. Tož pŕuvod toŕŕech nepraz-
woŕŕi, ta maŕka neghorŕŕi, geŕŕ-
by meŕla ŕ ſprawedlnoŕŕi byti
negprawněgŕŕi, hŕawa negdra-
wá a wŕteŕlá, wŕŕedŕo tělo
naŕka.

nakazyla, šeredně žmradila,
20. Wsta žiwá wchlugi sau-
dů spravedlnosti, proti newin-
ným lest fugi, haněgie ze zlo-
sti: mřž ge owce bez wlny, kdo
mnogo dá, ten bez winy, wsse
pro dary činj.

21. Brauch lakomau jádo-
stj žrání nesytého, pohrdstj pra-
wau škadstj žiwota wěčného,
nemysli než gen o datích, praw-
du to lež mēj, a ctuost w hřích,
saudj na penězch.

22. D gal od Syonské dce-
ry odgata gest krasa, gžj wisse-
cky geaj ozdoby wrah zlostin
přetřásá: Samau porušil na
těle, každy swého hledá cele,
ssloby té nejele.

23. Žel se tobě Páne swatý,
Králi negmocněstj, wyswobod
lid swůg zagatý, pastři neg-
lepstj: Wž owce y swé pasty-
ře, w stádcy swém lasku roz-
šře, wtwrd w prawě wjře:

24. A swau winnicy žwole-
nau odegma ruhačům, předra-
hau mydau wykaupenau, deg
wěrným lopáčům, byt praw-
du twau rozšywali, chutně owoz-
ce dávali, přestlādē rywoly:

25. Příkladem dobrým po-
božným, lid oswěcowali, na ce-
stě twau nawedený w prawdě
zprawowali, tak roli srdce ora-
li, trnj hřichů vyplěnujce, y
wykořenujce.

26. D degž ač črkew twá
swatá, přjma, prawdomluz-
wná, s mocy hřjstnjstj wyhá-

ta, a tebe milowná, šřeže se
wůdch nepřawých, krádegie po-
twých šlepěgich, gde po cestách
prawých.

27. Ty basto šly račjž
mdlým bñti wročiště, genžs šjo
bil dāti sauzeným hognau raz-
dost gislē, žbatwě nās šraštj tēa
lesných, přjgmjž nās w počet nez-
bestých, žástupů Angelšch.

(1203.) Rok. 221. a.

Ach Bože kam se poditi, w
toto časy nynj? Komu
je w čem důvěřiti? gšau dale-
ko gini, než přw býwali čas-
wě, mež lidmi mrawy nowě;
wssieknj národowě.

2. Předaleko odstoupili, od
staré sprostnosti, wěrnost, wprj-
mnost změnili w podwody, ch-
trosti: Přitel přjtele sužuge, bratr
bratra wyražuge, swůg swých
nessauuge.

3. D želij se toho Bože, že
swět, čjm gest staršj, tim se w
něm wsse dege hře, wssieko
hrož šalšj, duchownj, swět-
stj napořád, dobré mrawy, šles-
chetnj řád, proměnili w nerád.

4. Wtá se wsse diwně spo-
lu, teskno žiwu bñti, Hospodiz
ne popatř dolů, nerač dele dlj-
ti s swatwěcerem swěta šlěho,
čraň mocně lidu wěrného od
šabla lestného.

5. Laskawě naklādeg s námi
w takých motaninách, drž pra-
wicy swau nad námi w těchto
zmjchaninách! Rebož gineho
nemā

němu se neobrátíme, wšech zlo-
stj nezůstawíme, genž jsme pá-
chali z wylkosti.

12. Pročež k Bohu pospíhej-
me, pokud čas milosti máme,
srdecem k němu wolagjce: O
Bože Otče laskawý, a Páne
nás dobrotiwý, obrát k nám
swé swaté lce.

13. Retresy nás to prohlí-
wostj, twé, ale odpust z milo-
sti, pro zásluhu Syna swého:
wšechy násse nepravosti, které
jsme zde z bezbožnosti, pácha-
li, z srdce našeho.

14. Nynýwe mělo weliké,
lejší w zlosti wšeliké: Když
posla twého Jonásse, vposlech-
lo, hned w tu chwili, smilo-
wals se Otče milý, nad nimi,
milost jim dawisse.

15. To dauffaný my máme,
že též milosti dogdeme, v tebe
Pána našeho, neb nechceš smr-
ti žádného, ale chceš spasit
každého, člověka hříchem ga-
tého.

16. Wěřme tedy srdečně, že
což slybil, též skutečně, pro-
fáješ Otče z milosti: Zbawje
zdegšsého sauženj, rojbrog a
pozdrženj, přiwedeš k wěčné
radosti, Amen.

(1205.) Not. 163. b.

G. Ted ga zde bjdny čerwicek

Ach gá matka zarmaucená,
a ode wšech opustěná:
Která sem byla wyznessená, giž
sem welice sužjena. Bolest srd-

ce se dotyká, mau dussi žalost
pronjá.

2. Měla sem stánek ozdoby
ný, k slaužení Bohu spůsobný:
W němž swjce Božího slowa, s
swátostmi gasně swjtila: Bo-
lest 1c.

3. Žádná wěc nebyla těžší,
nad tu milau poetu Boží: Ne-
příteli ukrutnému, genž hořel
žawistj mnohou. Bolest 1c.

4. Mdušla sem vřkati, bi-
gje nedal mi plakat: Stála
sem na mjiřech swatých, oni
swüg je mně činj smjch. Bo-
lest 1c.

5. Tu což mi slaužiti mělo,
častočrát proti mně bylo: Hor-
ko, zyma, wjtr, přjwal, laž-
dy mau gač chtěl posmjwal.
Bolest 1c.

6. Repřestali na tom zlostnj,
že sem dost měla těžkosti: Ná-
ny na rány dávali, až mne y
odtud wyhnali. Bolest 1c.

7. Tu opět nestěnj mnohé,
wětšj nežli které jiné: Tu bj-
da, těžkost, sauženj, w swěte
potěsenj nenj. Bolest 1c.

8. Bhašla swjce nobám mým,
co činil w zármutku newjm:
Slovo Boží gasná swjce, zha-
šla, ač neswjty wjee. Bolest 1c.

9. Překaly swaté swátosti,
kdež gich mám smutná naleztj?
Služebnost chrčewnj mlčj, srd-
ce se we mně rozpučj. Bolest 1c.

10. Ach žalost má nad žalo-
sti, ach bolest má nad bolesti:
Ach vpěnj mé přemnohé, wy-
sussi:

suffikos kosti me mně. Bolesti ic.

11. Rozhněvala se prchliz
vost božíka pro mau neshateč-
nost: Proto w ruce nepřátel
mých, vydána sem k libosti gich.
Bolesti ic.

12. Ten který mne nenávidí,
panuge na de mnau nynj: Su-
žuge mne nepřítel můj, sfo-
něn gest až k prachu duch můj.
Bolesti ic.

13. Srdce mě w žalosti pu-
ká, již mi nedostává ducha:
N nebudeš pomocy, klesnu w
třízvi, nemám mocy. Bo-
lesti ic.

14. O! kde jste pastýř mo-
ji, newíte gať se mně wodj: se-
mrau ste se rozlaucili, kde jste?
Kde jste? Je was nenj. Bo-
lesti ic.

15. Kdo was ode mně oddá-
l? Kdo mae vorěšenj zbawil?
Proč je ste mně požehnánj, ne-
dali Vale poslednj? Bolesti ic.

16. O! nestlaště rozlaude-
nj, zdať se toto někdy změní:
Giž gá smutná, opustěná, mu-
sým býti rozptýlena. Bolesti ic.

17. Ach, ach, gať sem opu-
štěná! Kdož mi již potěšenj dá?
Kdo mčerstwj? Kdo pošylnj?
tolike dñh můj gediny. Bo-
lesti ic.

18. Gato fuřátko bez matky,
a owěčky bez pastwicky: Tat-
djetj mé osyřalé, bez duchow-
njho pastýře. Bolesti ic.

19. Synáčkové a dcery mé,
budau mně lřij odwedene: Genj

mne měli w sešlém wěku, tē-
stiri matku swau truchlau. Bo-
lesti ic.

20. Těž y ti mogi přátele,
stali se mi nepřátelé: Eměje
se z mého nestěpi, předawagi
mi žalosti. Bolesti ic.

21. K tomu mnoz přátes-
lé, wturagi se w žalosti své:
Gá pak lřij své wleřám, ne-
bo potěšenj nemám. Bolesti ic.

22. Ach litúgte mne nebesa,
litúgi mne těž gich okrasa: Li-
túg mne země y moře, hory,
potwory, lesowé. Bolesti ic.

23. Litúg ty mne sám Bože
můj, a sfreg mne pod řiju swa-
tj swůg: Wřak ty mne ráčš
sfussowat, gať se zda, tak mne
rať trestat. Bolesti ic.

24. Eklen se ke mně o Bo-
že můj! přiami jas na milost
lid swůg: Chrá na hlauw ne-
přatel mých, bezbožnosti, vkrut-
nost gegich. Bolesti ic.

25. Takť se budu radowati,
w gměnu twém potěšowati: Ne-
gen w nyměgšim wyhnanstwj,
nej zwlášti w nebeské radosti.
Bolesti srdce-se dotpka, mau du-
ši žalost pronjka, Amen.

(1206.) Prot. 309. f.

Natřání Cyrlewe Swatě.

Ach kdože mě hlauw wodj
dāti muže, abyh.: mo-
hla plakat tūže: Moge posnj-
wánj, přechrojně trápenj, genj
mne.: potřalo až k zemi: Wyh-
mohla wypsati, a geg wyslo-
witi, řzami swými škopiti.

299

2. Ach

2. Ach gá přenestastná, gá maffa přemutná! Kamie :; giž půgdu gedíná! W swěte mjsa neni, trápi mne sauzenj, ani :; neni polehčeni Kříže přehrozného, trápenj mnohého tůje na mne složeného.

3. Kam se mám podíti, a komu předstěti, křimdu :; tu swau žalovati? Swět mne nemyšlyš, ani swogich vší ke mně :; nachyli uněgš. Ehee mne wyvrátiti, hlavu mau skloniti, nehee mje w sobě trpěti.

4. Křičím dnem y nocí, hleďte bagie pomocy, aby :; aspoň wšemohaučy :; Mě šly, wždy :; Chánj, křik a nariškánj, šlyštel :; mě hořekowáni. Než y on s pomocy, Bůh můg wšemohaučy, problimá ženich nespádš.

5. Ach coj giž činiti? Kam se obrátiti? smutná :; co před se be wžiti? Kdož giž moze oči, w přewelikém pláči, posly :; šwylje dnem y nocí. Dusse má přemilá, bolešti zetřelá, na poly teměe zemlelā.

6. Krása má spanilá, swau změnila, kdož mne :; těž kost obklíčila :; z hlavy mě foruna, perlami ozdoba, spadla :; ach smutná nowina. Naucho mě změneno, a s křwí zmíšeno, w posměch a w žert wweveno.

7. Wy dcery Synasfě, a Geruzalémfě, nřzte :; mne, diwabfo swětěfě! Wšechněm věi nēnau, z slawy mě složenau wdořu :; smutnau opuštěnau.

Gaf gsem spustossena, synůw swých zbawenā, wen z swěta wyppowēdenā.

8. Ach proč problēmáte? proč nepospícháte? snad giž :; nie na mne nedbáte? Neřtýdte se za mne, neopaušřęte mne, s křwí :; šly mě zmíšenē Pilně pozorůate, z twāři mě zřęte, křesagich pozdwiřęte.

9. Rozprošřam ruce, neni žádnē srdce, které :; plakaloby hořce: Aleb w mém trápenj dalo potěssenj, neni :; krom sám Bůh gedíný. Toliko bych k měmu, ženichu milému, mohla přigiti samému.

10. Přęčím sy orličj křidla, bych leticj, spíšeg :; z geho drabě řečj :; Wžala potěssenj, bjdj swě zbawenj, z swěta :; zleho wyprošřeni. Neb wjm je stolicj, ženich přęžadancj, připravil mnē w swém Palácj.

11. Ty pak swěte zlosinj, swěte přilíš mylnj, Vale :; s twoj neprawosij :; Giž z tebe wen půadu, abych twěcho bludu vřřla :; a nebeskau prawdu Mohla tam spatřiti, a při mau předstěti, Gejřře nřdy welesbíti.

12. Amen Hospodine, pohleď a ochraň mne, wšech :; šprotky mě wěrnē. Před Bogem, Wdógem, hroznym Antykrystem, y šlým :; wšech gęgich wogštem. Pože bud mým Pánem, wítězem a Králem, na zemi y w nebi Amen. Ezech. 38. Izew. 20, 8. (1207.)

(1207.) Mot. 223.

G. Ach Bože pohled z vysokejší
 Lázní vší tiskaj, zná-
 met Boha pravého:
 Však w srdcích svých za to ma-
 gi, že není nijádného: Ewě-
 dě to gegich snažnosti, plně mno-
 hých ohavností: žádný w do-
 brém nechodí.

2. Pán Bůh sám popatřil i
 nebe, na všecko lidské spny:
 Bylby kdo pilný sebe, aby jim
 byl bez wian: A horliwau ro-
 zumnosti, hledal Božské we-
 lebnosti, ať oddán geho vůli.

3. Wšyckni sessli z cesty pra-
 vě, wšyckni se odvrátili: Ná-
 ležky vlastní nepravé, a způ-
 soby zlé ctili: Sedem dobrý spa-
 těn není, ač mnohý měl do-
 mnění, žeby Bohu slaužili.

4. Dlanholiz pak bezbožni-
 ch, neskloni swau zlan spgi?
 Lid mlu, co chleb, zíragich, ať
 s geho škodať tygi: Na Boha
 zření nemagi, w potřebě ho ne-
 wzhwagi, činj co sami chtěgi.

5. Protož srdce gegich wad-
 ne, a wždych w strachu stogi:
 Neb Bůh gest w rodině řádné,
 která se geho bogi: Y proč tu-
 pite chudého, kdož mluwj což
 gest dobrého? Bůh gest nade-
 ge geho.

6. Kdož Izraele ochráň, kdo
 i spasení přiwede? Bůh dá mu
 své požehnání, a žagatě wywe-
 de: Degž to Bůh sřz Syna
 swého, budeť mji chřew z to-
 ho, plěsání welmi mnoho.

(1208.) Mot. 65. a.

Bud se zhusťa rozšel, po-
 sledního wěku: Kdož gest
 pravdy došel, blaze w nj čas
 wěku: Wmégž gi wážiti, a gi
 wděčen býti, kdož chce spasen
 býti, a nezahyrauti.

2. Pohled pilně na to, gať
 gest na wse sřang; nechage po-
 hanstwa, popatř na Křestany:
 Gať ten nepřijeň má, kdo Křes-
 ta wyznáwá, bytně na prawis-
 cy, kážě na hranic.

3. Není přisliž diwné, wěc
 ta že se děje, Řídkým prawda
 známa, a mandrým se fryge:
 Ne swětškau mandrosti, dogdeš
 té známosti: srdce pokornému,
 sprostně wěřichmu,

4. Tomuž Pán zaslíbil, sebe
 oznámiti: mnohým to naplnil,
 ráčim se zgeriti: Samiť sebe
 swodi, manděš y věn, mnoho
 mudrugje, sprostně newěřice.

5. Těmť gest poklad skřty,
 Křtus prawda gisť, Sich swos-
 dem zakřty, cesa gšauc přegis-
 stá: Prwnj chřew swatá, gest
 zapomenuta, kdož gi následugi,
 hned ge kaceřugi.

6. Wšeho bychom lidu blájs
 nitwégšji byli, mohauc mji swos-
 bodu, sauženj trpěli, než proti
 swědomi, a písma věn, činiti
 nesmíme, Boha se bogjme.

7. Bludu neustupně, žádných
 nedržice, i čitě Boží pra-
 wdě, wůti wždy magice, čtje přigjti
 mile, i pisem každě chwile, lep-

Y y a

lli

(1210.) Not. 29. b.

Gaf. Kdo své ditky miluje

Síť poslední časové, koneč-
ně nastali, o nichž Pán a
Upokojitel, mnoho mluvili.1. Neb ohavnost zpuštění, v
místech swatých stoji, hrozí
nám mnohá znamení, židka
kdo se boji.3. Antykryst se nadýmá, y
nahončí geho, panuje nad
sládem Páně, poblé zdání svého.4. K bludným ustanovením
navodí y nutí, k nimž věrná
srdece nemají sprosta žádné chuti.5. Kdo může vysloviti, ga-
hrozně těžkosti musěj mnohých
snášeti, proti spravedlnosti.6. Pokuty a vězení, y wr-
powidání, služeb církevních, ob-
chodu, y etj zabavování.7. W světe gsau wálky mno-
hé, křik, krve proliti, gsau mo-
rové y hladové, gsau tyranné
liti.8. Dřtud hrozný datu lidu,
gimž schau a mrtvěgi, newé-
dauce kam pro bídu, giž něsi
musěj.9. Mocnáři nespravedlnost,
gafž rozvodníka se? Mnohá
vrchnost wli spůsob zgetné bě-
že na se.10. Lidé wábec swévolní,
bůgni a bezbožní, lakomí, ne-
stědmi, lstiví, pyšní, ciz-
požní.11. Dračí, nespravedliví,
smrtm nezdrželiví, nezdišní, ne-
litoštní, vtrhací křiví.12. Neupřímnost a zrada sís-
roce se wznese, a že panuje ne-
pravost, láška právě klesla.13. Saused trápí sauseda, y
přítel přitele, z přičiny dosti ma-
ličké, těžkost gemu stěle.14. A tak nenástawagi, ale
giž nastali, časové právě po-
sední, den saudný se wálí.15. D Boje wšsemohauch, smiz-
lůg se nad námi, abyhom ošláz-
ti mohli, zůstaweg wždy s námi.16. Brat dnu těch zsažení,
pro wmwolené své, přisliť by-
hom o spasení, gsau bez pos-
mocy své.17. Necht wzejde ten gasný
blesk, přisliť Syna twého, kte-
rýž sibiľ své orlice, wšlť do
lána svého.18. Amen ppiwegmena to, zač
sme teč žadali, w sibiľch měrných
Pán Bůh da to, genom budme
stali.

(1211.) Not. 188. d.

Gaf. Pomoz wstězyt o Anže

Mmanneli! pohled; twé
wysosti na twůg lid tak
draze wykupeny! Pohled gaf
Tyrané w své zlobivosti pře-
wraçgi prawdy twé wčeni: Lež,
pauhe bludy, na zemi panuji,
newianost, prawda, giž Kach-
stwmj slugi.2. Duffe, genž syc horliwé
bogowaly, wstawacie tak mež
padagi snem: Gafby se zloštní-
kům w Lupež dostaly, kdož ne-
gsau horliwé wjc w boci swém:
V y 3 Da

Bajeň lidška se, co maudrosi
wynassi, wložnost zapřenim se-
zwana byt mudy.

3. Bolestně přichází, když se
lučíš teď, ditky matky té wzhů-
ru rodící: Ano když y bratři
neznají se teď, přizn sebečnau
potracugich: Mnozy se dělji,
mnozy odpadáji, když milosti
tak wšydnauti dají.

4. Dlauho, ach dlauho giž wzdý-
chaji wěrní, že se nám swobo-
da přilíží ruffi; tobě spasiteli,
byti důwěrní, a twých wžíwat
darů gak sluffi: Ehceťliž slau-
žiti tisse a w swatosti, toť slu-
ge, že gest y wymyslené losti.

5. Abychom gen čim spisse
zapomněli, na twá draha častá
zastibenj: Pak čim wěšši tiž w
swem swědomj měli, dají nám
žhrců massa k gedenj: Čhtě-
gie naděgi pomoc twau wydrě-
ti, wjru a modlitbu wykoře-
niti.

6. Poněwadž tedy tak čudj
wzdýchaji, račiž sam powstati o
Gežissi! od těch genj trapice nas
wysinjwáji, wytrhna, rač spo-
mocy twé čissi: bychom z rado-
sti prawdy twé wčili, tebe y z
Dceim twým ochotně ctili.

7. Tak tobě oběti bude wzda-
wati, zastup swatých tryumff
giž slawice: z radošti bude wždy
prozpěwomati, když ten přebla-
ženy čas zgemj se: genž gest v-
ložej, Sponu k spasenj, kdež
wšeho zleho giž budem zpro-
stěnj.

(1212.) Ros. 159. c.

Gak. Ach cože sme bez Gežisse
Kali náš a panownice,
Klenotě neqmilegssi! Ska-
wne gest w skutcích přediwých
gmeno twé negswětégssi: z dale-
ka, y blíž, y wšudy, w nebi y
na zemi tudy.

2. Malot šyc teď gest tak-
wých, genž z řdce wprímneho
milowat té vminili, gakžto Bo-
ha wěrneho: wšaks předce
zprawil twau čwaku z wšt ne-
mluwňatek nemakan.

3. Žel se Bože! a kdož z wě-
rnych té žalosti wymine, wida
gak w tom hognym swětě před-
ce mnohy lid hyne? diw, že
hěššijně tak bezpečně k smrti gda-
čce žhyňuť wěčně!

4. Ga pak, panugich Páne,
čhy té milowat wěrně, když
wjim, že (ač částo tegně) mi pře-
geš tak nesmírně: Ach tabni
mne wždycky k sobě, by Duch
můj bydlil při tobě.

5. Páne! gmeno twe přestla-
wne po wšem swětě gest znas-
me; kdekolwěť gasnost sluncěna
po wšech fraginach máme: nez-
be, země, swými časj, slawu
Pána Boha hlasy.

6. Páne Pánů! twe mi gme-
no gest negžadostiwégssi; pro-
tož se ti ble! oddawám, ač
gsem z twých negškrownégssi:
deg bych co wěrne dítě twe,
tobě oddal wšse audy swé. Amen.

(1213.)

(1213.) Rót. 162. b.

O Tyranech cyrkwe trapš č.

Gať. Taktoť wolá sám Syn

Narodoť z pohanili, w pý-
še, zlošti sobě milj, proč
s Bohem gen wálčíte? ach po-
patřtež pilně na to, že nešle-
než popel, bláto, zdaliž toho
nemíte?

2. Shromážďujš se Krá-
wé, knížata, swěta spráwcowé,
spolu se panujšce, proti Pá-
nu, swatým geho, mysljce
tožn mnoho šleho, w srdech
swých rofugjce.

3. Eť roztrbeme swazky gich,
a wyhladně wšude geach, my-
slj nass odporně, přičinmež se
mocmi wšemi, ať wje nemá
mijta w zemi, to plěmě nám
tak špurně.

4. Ale genž w nebi přebýwá,
radám gegich se posmívá, ge-
tudjž vniž zmašti, y wšefco swé
protiwjžky, wšistěných nasylnj-
ky, z gich stolie doľu ztrásti.

5. Stířet ten w náhle přigbe
čas, w němž mocnějšj přestra-
šj wás, wás ō mocně hrdiny!
pějšně bude k wám mluwiti,
hrozně s wami nakládati, w hně-
wě swém rozpálený.

6. Kľa, gát sem Krá'e sľa-
wného, Syna swého gedineho,
wstawil na Syonu, na tě hoře
swé přeswaté, a gijl sedj w Ma-
gestátě, w slawnem nebeském
trůnu.

7. Wšigť gest Syn gednoro-
zený, gľa před wěky minau zplo-

zený, genuž sem dať w bēdi-
ctwí, národy y gich knížata,
wšefkau zemi wšeho swěta, štať
y more w panstwj.

8. Gestlže nepřestanete, a
Krále neposlechnete, přiadeť s
železným prutem, hrozujť bu-
de wám w tu dobu, řdyž co
hrnějť žlau nádobu, roztrjššť
smjšj s blátem.

9. A protož ō wy Králowé,
tať y zemjstj saudecowé, puššic
se Wtřfryšta, wšmystej sobě za
čas, poslechnetež mého hlasu,
a přichýte se Krysta.

10. Netraptež wje mého štá-
ce, ginal bude wás na frátce,
naprawtež troky špěšně: Ne-
sudeť nic na žlau šranu, otwř-
regte Pánu bránu, a čintež to
srdečně.

11. Služtež s bájnj Hospo-
dinu, ať odpustj wáši winu, tře-
štež se ō hřjšnjcy, že časnj gte,
to wědauce, a z kážně bájeř
přigmauce, ponížtež wáššch
srdcý.

12. Wšyššte nezahynuli, řdyž
byššte se nepohnuli, z wáši ce-
šty modláššť, wšicdnj to gšť
šhledáte: an tot přjšný rozkaz
máte, od meleb nosti Wšjššť.

13. Nelekež se lide Wšj, máš
y Krysta wěcně zbožj, ztratjššti
co pro něho, ō blahoslawený
budeš, wšeho dobrého nabu-
deš, gedině daušeg w něho.

14. Králi wěľu ochrance náš,
genž mocných srdce w rukau
máš, budjž twá wůle wšjdyč?

Y y 4

D po

D pomozij; z toho moře, a zachovej dalši bauré, až tě ctíme na věky.

(1214.) Mat. 267.2.

S Edesmež se wšicknj toho, Boží služebnícy, žeť máme w světe bjd mnoho, kdo ge můž wyčisti? Nebudeť on w swých šedinách až k koncy se bera, zwolnějši než w prvotinách, za Dce Adama.

2. Ctwer způsob jest wyznamenán běžných světa věků, zlaty, stříbrný nám myslán, dárůwých arůw předků: Horšši hued připadl měděnný, na zle geqich syny, nehoršši na nás, smyšlený z železa a hliny.

3. Wzimež gať se dinně mizš, s železení širčina: Swět na tenké nitce wšy, prázdna šfkořepina: Ano až ocelaj lidé, twrdj, bez milosti, zrodili se myšli hrde, schopnj k vtrutnosti.

4. Díct w světe šráčho nenj, blížij se ku pádu, čím dál wždy se w horšši mēnj, wysšel z swěho řádu: Gijz sau winný koreň dobrý předkové wypili, a nám posledkům nechutné kwasnice žůstaly.

5. Žadát až z této poroby, netoliko člowěk, wytržen a zproštěn býti, ale ten okřšleť: Žeť má bezbožným slaužití proti přirozenj, dábelským nástrojem býti, a dobrým k sauzenj.

6. A byt Bůh počtu zwolených, zde na světě neměl, te-
dyby žásup bezbožných w ofam-

ženj setkeť: Medlž blaubo s swým přichodem, o Králi nebesk, očekáwát s plácem na tě, wšeliký twor zemsk.

7. An gať se řeči Krystowy w posledních dnech plnj! D byť byl každy hotový, k hlasu geho nynj: Medal se swětu māmizti, ni geho nástražám, ohně geho nehasyti, s ginými, ani sám:

8. Neboť Bůh počal ranami, tenro zly svět býti: Nebožtež se wěrnj, s wámi nemá tak zle býti. Wizte Noele wěrněho, a w Sodome Lota: rána se netkla žádného, ani která psota.

9. Dotkneliť se která rána maličkého štádce, tak gim bude w nebe brána, a trwát na krátcce: Neb má s sebou wstawičně wjeteze slawného, genj ge pro mede bezpečně, do králowstwj swěho.

10. A potčeť potom protivně, Syna swěho wrahy, Rainowo wraždělné plémě, nedát mu pomahy: Deb slyšši krwe newinné na pomstu wolánj, kteráž gich gile nemine, ani zde na zemi.

11. A protož zwolegme wšicknj, křauc těmto hlasy, byť nás Bůh nawštwil nynj, pologůnmi časy: D degž moři vtišsenj, až lodka nezhyne, w njž Krystus s swými se plawj, degž ať wen wplyne.

(1215.) Mat. 163.8.

S E nám Páne, ne nám, chwála, gměnu twému bu-

budiž dána, z twé hojné milo-
sti a pravdy! Ó ať neřklagj wšs-
dy, kžj geť s nimi gich Bůh
nynj? Elyšij gmněna swěho
raužání.

2. Neb ty gšy sám Bůh náš
žiwj, Stmořitel wšseho prawdi-
wý: ale wšicknj zemstj boho-
wé, gšant co němj obrazowé, ať
se swětu slawně stkwěgj, wšsť
brzo w nic se obracegj.

3. Wšly twé prawdy nemřu-
wý, geđni druhé bludům lowj,
očima nemohau widěti, na ce-
stj twé pohleděti: hlasu twého
nic neslyšj, nebt nemagi těch
wnitěnjch wšj:

4. Demonj gim což wěcně-
ho, čenichagj gen časného: Ru-
ce, Nohy, andowé gegich, ne-
činiť přikázanj twých, w tomě
wklazugi swau mrtwost, neprospě-
geť geich nádhernost.

5. Denj w wšech gich řeč
Božj, protož se z nich wšse zle
množj. Ty modly gšau slepi
zprámcowé, zlj swětých lidj
wůdcowé, wšicknj kterjz w nich
daufagj, w klostech gim podobni
býwagi.

6. Drž se Pána lide wěrný,
od zljch wůdců wyprostěnj!
Onť spomůž w něho daufagi-
chm, mocnymť geť gegich ob-
rāncem. Nechtěg se nic stra-
chowati, Pán twůg tě můž opa-
trowati:

7. Zwlašť wy wěrnj služeb-
nicy, zde Kryšťa následownicy,
pomocy geho se doměřte, zahau-
beni nebudete, nehleďtez w tom

na swau nemoc, onť strže wás
prowede swau moc.

8. Tež wy wšicknj Boha wá-
nj, z službám geho z mřjry snaž-
nj, wězte žeť geť wšm obrān-
cem, a přebewšim zljm
ochrāncem, onť wás w ničemž
neopuřj, ať y pokuřseti do-
puřj.

9. Nezapomeneť se na wás,
požehnānjm naplnjť wás, roz-
množjť lid swůg wewšsem do-
brém, nebt mu se zaljbiťo w
něm, požehnāť swých služebnj-
ků, Syna swěho wěrných náš
měřtů.

10. Dát on zřust w něho wě-
řichm, a geg z mřjry právě etj-
chm, malým, welikým, wšech-
něm spolu, šhromāžděnjmť ge-
ho stowu, přidāť lidu požeh-
nānj, gmněna swěho z oslawo-
wānj.

11. Wy ašte ten lid požehna-
nj, z giných za zwlašťnj wy-
braný, kterjz slaužite tomu Pá-
nu, genž má w nebi bytnost
slawnau, ale zemi dať w dě-
dictwí, lidem, w ničjto smřť má
swě panstw.

12. Poněwadž ste Bohu žiwj,
neděťte z klostnjch lidj, mřt-
wěť ho chwałiti nebudau, ani
ti kbož w peklo pūgdau, sami ge-
ho požehnānj, wřdagjť mu čest
wěcně chwałenj.

(1216.) Mt. 272. a.

Gat. W Dasse má rozpomeni se

Atli se na měřio Božj w
nenawisťi sapate, gehož
Bůh

yy 5

Bůh přitel a zboží? zdaž bala
ce neznáte, kdež sám Pán Bůh
přebýwa, o němž starost swau
míwa w prawdě geg slůdny
nejbeti, hrad a město to gest
Boží.

2. Cyrkeu Páně vždy osto-
gi, ač někdy truchlil mŕš; bla-
že těm kdož při ni sŕgi, a těž-
kosti gich sŕšy: Neb strast a
strach odstaupi, kdož pŕlog wěr-
nych sŕaupi? wstaň, Páne, lid
twůg briniti, a nedeg twym
všlŕoditi.

3. Pěrownost nassi aest Duch
Páne, když w Gejisse dauřa-
me; ano on sam se ži stane, a těž-
když geg přitelem známe: tak y
brany pefelne podle prawdy
žetrdně w hanbě a sŕdu osto-
gi, a nas pak žaden se neboji.

4. Ty nám přispěg ku pomo-
cy, Gezu! solo twých wěrnhých,
neb nedauřame w své mocy, ni
w mocnosti nadherných: lidka
moc neprospjwa, ač y slawe-
na bywa: co ty nepewně, toť
byne, gen twá laska nepomine.

5. Prořaž Syonu twau mi-
lost, ochraň twůg Geruzalem;
nech nadarmo passe swau slon-
ten kdo se nekocha w něm: slo-
wu twemu deg přiwod, ať př-
sobi c'ny žiwot; a wem wěr-
nych; toho bože, k sobě do twe-
ho pŕloge. Amen.

(1217.) Mat. 258. d.

Cyrkeu sauzeně Marijčáns,
a potěšenj.

Taktoť smutně nářjka chot
Krytkowá mlá, ač gať
sem opuštěna, a přjliš welmi z
sauzena, od nepřátel mnohých,
přewelmi vkrutných, w gichito
srdcy nenj žádně sŕtowánj.

2. Ach gať se gest rozhněwal,
ten geň mne milowal! což mám
giž věniti, a kam se truchlá
poditi? Neb mi nic neřjka, ani
se ožjwá, tak se wřazuje, gať sŕ-
šet nechčege.

3. Sáh nemijnim přestati, ku
Pánu wolati, známe geg milo-
stiwého, rozważjic skutky geho,
w nichž žgetowal swau moc,
swým dáwage pomoc, wěrjm
žet vřlyšj, mne smutnan potěšj.

4. Powstaň, powstaň můg
Páne, sŕlněť gest twě rámě, od
wěků; dáwna známe, gjmž
přemáhal reky slawně: Kráte
Egyptského, welmi vkrutného,
wlnami mořskými, přitwáčilš
hroznhmi.

5. Tus ty swau mocnau ruz-
kau, y hlubokost mořkau, w ce-
stě suchau obrátil, swobodu za-
se na wrátil, lidu sauzenému, k
sobě kŕagjchmu, dal sy wypros-
stěnj, a těžkého wězenj:

6. Nebš sŕlyšel gich vpěnj,
když gsaue w sauzenj, ze wřlyš
stran měli bŕdu, za sebau ne-
přátel sŕlu, a řkaly po stranách,
cestu w mořských wlnách: wřřak
k gegich wolánj, věmils ožwánj.

7. D sŕlyšjž takě nynj, mno-
hě mě twŕlenj, w němž wřřawieš
ně twám, potěšeně chwile nes-
mám,

mám, dokudž hlasu tvého, tak žádostivého, nevšlyšim mile, nyní této chvíle.

8. Až v tomto naříkání truchlivém volám, k čemu svě se ožvím, spasitel geji takto řka: Proč vzdycháš bolestně, voláje žalostně? a tvého potlačenj, budeš spomoženj.

9. Nechtěg sobě zausati, ani se lekati, lidj zlostný neděs se, nikoli neopuňjím tě: nebi na tě vždy patřím, prosby tvé naplním, kdyz tebe navštim, tvé truchlosti zbavím.

10. Když budeš při mne státi, v pročby se bála, klouká smrtedlného, na světě vyvšse něho? Neb on jako seno, když bývá sřeceno, na zemi vpadne, a tudž vsuadne.

11. V proč se geho lekáš, zdej v paměti nemáš, učinirele své ho, ochránce přelaskavého? kdožkoli tě rmutj, wjet nemůž sfkoditi, než co mu dopustím, bych tě očistil tjm.

12. Já gsem sám ten mocný Pán, genž vssechow mocy mám, v mořem pohybugi, a wlny geho wzbuzigi, země základové, rozličnj tvorové, gsau skutkové mogi, w svém bytu mnau stogi.

13. Tobě pak nad to wíce, potbám pravice, čině sliby přehogně, že budeš w sinu ruky mé. Wšak to sem powěděl, aby každj wěděl, že tě sobě wáží, jako ota chráním.

14. Protož zlostnj sfkraditi nemůž, tě potěsti, ani sfkodně rauti, budeš radostně mšuwiti, přchlimost je zřeho, tebe rmautjichho, zabyne giž w swig čas, ty pak powšaneš zaš.

15. Z této dobrotivosti, si bu pochovnosti, wděčně Páne dčugi, neb gsau škála mé nadeği, w tomto zde byhlenj, w němžto pokuseni, mnohá sem tam chodj, že mi nevšfodj:

16. A gsau tak potěšena, budu zachována, a potom přiwedena, kdež gest má sfkwaný koruna, w nebesčě radosti, tamé mne Pán w slawnosti, a dāw na očkawā, čot milý, a hlawa.

17. O prosym milý Páne, to tak at se stane, gáž sy se ke mně ožwal, aby mne vždy ochraňowal: weda po cestách swých, a newáže mřklob mých, čoweg vždy w milosti, až přigdu k slawnosti.

(1218.) Not. 223.

G. Děkugemet obrance náš.

Dě milosrdensiw, Bože, gest předimně weliké: Znāmet tobě nasse hoře, v bídosti wšeliké: Nebo křsti trwā vždy gestě, ty žstawáš wěrný předce, a nechceš nás zhubiti.

2. Dějch rozmáhā se vždy, Páne, samť ty to dobře widš: Rany ty tobě gsau známé, srde přemracených přiliš: Winy mje a wje přibýwa, odpočinutj nez bývá tčm, kdož se tě wzdalugi.

3. Dfo

3. O to twé proti těm skoſj, mi, mŕžli wěrně miniti? Ty kdož z ceſty twé zchazegj: w hři-
ſtich liboſtech ſe kogi, a ceſtau
žkau kračegj: Hledáſje w hři-
ſtné radoſti plniť těleſné žadoſti
podle ſkaženě wŕle.

4. Wſſe ſtvořenj tĕm ſe deſy, giž, těſſice ſe z radoſti, že nám
žakobliwé wyzdychage, ſwobo-
dan někdy ſe těſi, teſtliwé gi
čekaſje: Rebe, jemě, y což geſt
w niſh, geſtote geſt diſo rukú
twých, želegi této ſkažy.

5. Mŕy wſſat wždy w tebe
dauffáme, račiž ſe nakloniti: k
tobě ó Bože, wolame, ó račiž
obratiti, ſwět ten hřiſtny zaſle-
peny, marným ſtětĕm omame-
ny, ač w tom do peſkla běži.

6. Smilŕg ſe, ó Bože wěrný
genžs ſwět ten tať miſlowať;
Swět, genž tebe, gſa mižerny,
hřičh wždy ſformuowať: deg
moc, pruchod ſlowu twému, ať
ſahně k ſrdcy každěmu, byť y by-
lo co ſkála.

7. Degj geſtĕ ſwětu pozna-
ti, y ſlepým Synům gého, gať
ſladkě, (k němuž dāš zwati,) geſt
gho twé pro hřiſtneho, genž ch-
ti hřičh ſwých winu, a obracy
ſe w twém Synu, k tobě o ſmi-
lowánj.

8. Stadce, kterěžs žwolil ſo-
bě, račiž y požechnati: Pomož
by každy mohl k tobě prawau
ceſtau ſe brati: Nechť twā wěr-
noſť, moc y ſlāwa, audām
twým znāma žiſtāwā, genž ſe ti
dāwěruſgi.

9. Paſtyř neb Dtec z diſka-

wěſſi gſy w ſmiſlowánj, nemā-
žeš žle myſliti: Pročť k tobě ſe
obracyme, ač ſprowazeg naſ,
proſhyme dle twé rady a wŕle.

10. Zde twé ratoleſti gſme
giz, těſſice ſe z radoſti, že nám
rychle, když ſe žgewiž, dāš to-
rānu miſoſti: daufameť twať
twau wiđerĕ, kdej budem w ſwěť-
le bydleti, a beraneť naſ paſti.

(129.) Dot. 158. b.

Gal. Ach co ſmutný mám
ſy, Bože, wiš w gať čaſ
ſy, chřlew twā vpaduge,
genž rozkaž twŕg miſuge: ach!
ach! ſlyš gen naſſe hlaſy, neb
kaukol w každěm miſtĕ, rozmāhā
ſe žagiſtĕ.

2. Když při paſtyřich s ow-
cemi, bezpečnoſť twelka přilſſſ,
panuſe w ty čaſy giž: Dābeť
rozſāl žlĕ naſenj, na roli, kdej
k twé ſlāwĕ, twé ſlowo rŕſť mā
prāmĕ.

3. Pomož hdiť ſlužebniſtām
ſwým, ať kaukol ſſodnych žlo-
ſti dogde ſkažy w rychloſti: we
wſſem pomāheg wěrným twým,
deg reťuň, poteſſenj, y raddu
čaſy wſſemi.

4. Degj ať ſlowa twého ſy-
mĕ, w čiſtote oſtřĕbāme, čiſtým
žrnem gſanc, Pānĕ, a tať gme-
no twé w přĕimnĕ, ſlāwjme žde
w čaſnoſti, a potom v wĕč-
noſti.

5. Když ty ſām račiž přigſ-
ti, a když ſe žgewj twā žĕň, s
radoſti naſ ſhromažd wen; a rač
naſ

nás k sobě pogiti, w život s
wywolenými, deg nám wěčné
spasenj. Amen.

(1220.) Not. 273.a.

Gaf. Což můg Bůh chce to se

Sel se Bože, na to hoře, kte-
rěj zde musym mjeti: že kaž-
dy nás trapi w ten čas, proto
že tě chcem ctiti: trpělivě, ml-
čenlivě, slaužic ti bez possew-
ny, ač pokog swůg zlych lidi-
růg, mágj, gichž swět gest plny.

2. Toť sama gest dábelska
lest, a zlost w ten čas posledni,
giz protwodi, welmi sflodi, gsa-
wrah, w této kratké dni: po-
máhage, a dělage, w slauhach
swých dle swě wůle, gestto sa-
me slovo Páně, nemá msta-
že dule.

3. Toť wlastnost gest korabu-
čest, w němž Dve zachowany:
ten, zde y tam ač byl zmitan,
wssak nebyl strofotany: Dheň,
woda, gina sfloda, ač proti ně-
mu bauřj, zly nepřitel, byt y
gaf štěl, předce nic neobdrži.

4. Neb Krysťus Pán gest w

lodi sám, ačkoli zdá se spati:
Wssak procyti nás bagiti, nech-
ce swých zanechati: času swěho,
přihodného, pomoc gěho při-
spěge: Moc dábelska, y zlost
wssacka, znikne mimo nádege.

5. Baur gen wždy wje, ne-
zprawiš nic, moře, twými wlna-
mi: Draku staro, maš čas malo,
střileg twými střelami! Anty-
kryst! w stan, wchop swau braň,
nebogim se ničeho, w pochteben-
stw, wtrutenstw, Bůh zná,
kterěj gsau gěho.

6. Za lodjčka, ač malička,
bude bez porussenj, byt pak by-
lo y nemilo, toť Božj vlože-
nj: onť gest Pánem, slowem sa-
mem genž wssě můž spogiti:
coť lsbuge, to zprawuge, kdož
gemu můž zbrantiti?

7. Ydennice hned zaskwi se,
genž noc tuto zapudi: blizko mje-
sto gest jagisto, kdež wystaupi-
me zlodí: Pomož, Bože, wssě-
ho, hoře, ač k břehu připluge-
me; kamž cyrkew twá spěšně
chwátá, wssicknj sy winssuge-
me.

W děgi Obnowenj Čyřkwe.

(1121.) Not. 75.

W radostném obnowenj
Čyřkwe.

Gaf: Duch můg welebj.

Wdhru milěmu, Dtcy Ne-
bestěmu, wssyckni chwáku
wzdegne, a gemu se pokorně

poddegne, gěho mocné ruce.

2. Neb lidu mdlěmu, w swě-
tě pokorněmu, welkau mocdā-
wā, strze njž draka s Eselman
přemáhā, w gměnu Syna gěho.

3. Nebť gest on Pánem, y nad
Králi Králem, gemužto čest.
slā

slawa, Poctiwost y wsseligaká
chwála, bud wždycky činěna.

4. Oně gei swých Zprávce,
wssedch wěrných ochránce, syla,
moc y strážce, wtočiště y laskawý
dáree, kterýž ja wsse sluji.

5. Kdož proň co strati, sto-
krát wjc nawrátí; protož w něg
daussegme, a s nim wždy až do
konce trwegme, w geho swatém
bogi.

6. Widěl swatý Jan, že gest
ten drač swázán, a není nalezen,
místem swým, neboť gest z nebe
swržen, y hned byl hlas slyšán:
7. Nyni se šala, moc, spasení,
syła, Boha Dce, Syna, my-
zdiwženo Králowstwí beránka,
když gest ten drač swržen.

8. Přemohli sau ho, skrz křesť-
Pána swého, y skrz slo wo geho,
nelitugice žiwota swého, až
právě do smrti.

9. Dpět hlas slyšán, gako-
by hrom hřímal, řkaucých: Al-
leluja, ay, giž Pán Bůh náš
sláwně kraluge, ten wssemohau-
cí Pán.

10. Radši se nebe, a wessel
se Země, neb twůg Pán kraluge,
a swau welikau moc wkažuge,
nad zřím Antikřístem.

11. A pobrožuge, muky wssem
žiwěstuge, kdož wěrně sřuzugi, ze
od něho budau odsauzeni, k
wěčnému trápení.

12. Tomu se těšime, sředečně
wesselme, děkugje mu z toho,
žeť k nám přišla swadba berán-
kowa, prawda spasytelná.

13. Gjž pojwegme, pro Pá-
na wsse trpme, sebe zapřagje,
ja swým Pánem žmujile krače-
gje, až právě do smrti.

14. Oně nás ozdobi, pokoj
nám spůsobí, wěšši jde w swěte,
žetře slz y wěčném žiwote, pro
sebe samého.

15. Žpiwegmež tomu, spasy-
teli swému: Dce, geho Synu,
bud čest, chwála, y Duchu swa-
temu, Bohu gedinému.

16. Dřebt gei on Pánem, y
nad Králi Králem, gemžto čest,
slawa, poctiwost y wsseligaká
chwála, bud wždycky činěna.

(1222.) Not. 223.

Obnowa Cyrkwe w nawrác-
cení čístoty Slowa/ Řičá, a
Swátosti záležj.

Gako: Wesele sobě žpiwegme.

Shwat Hospodina Syna,
bezpečný sy věčen: nebo
požehnání hogně, sám dal Pán
Synům twým w něm: Pewně
věinil brány twé, postawil w
tobě ždi žiwé, ohrady twé přes
syné.

2. Dbačil y měšťany twé,
pokogem neřkonálm: A obo-
hatil domo twé, žbožim nebes
řhm slawným: Wš čej kdož w
tobě bydlegj, neřkoněgi: a žižně-
gi, předěšj chléb twůg gedj:

3. A toběť Slowo swé poš-
lá, twůg spasytel w hoanosti,
aby přiwedena byla, kažďa dusse
k milosti: Kterymžj žgemuge
wůli swau, lidem k spasení po-
třeb:

trébnau, sobě dobře lžebžnau.

4. Akby Boha mždy slyšeli,
to poslech daných od něho: Ge-
ho slova se drželi, varujce se
zcestněho, magjce sobě přitonně,
rady y naučenj hogně, byž se gich
nedotklo křé.

5. Taki Ván o lid svúg pe-
čuge, šerže své služebníky, to
spasení geg opatruge, přede všes-
mi zlostinjky, řonž nad nimi drží
širáž s au, šowage ge službau
šwatau, řoná miloš začatau.

6. W tomt gen bezpečnosti Syna, w těch genž w něm byt-
legi, ze se tu tážanj slova, v
prostřed něho děj, w mšceka
přisluhowánj, k spasytelnému
wzdelání, Cyrke té zachowánj.

7. Lur Aposstolė Krystowi
na stolicach dwanaćci, gatz za-
slybil swymi słowy, sedj w geho
Królowskij, saudy prawoty činj-
ce, zle z dobrych wyniesługje,
tak cōrkew spowugje:

8. Tež Kristovými svatostmi
tak řádně přislubuj, věrně bo-
žskými milostmi, kteréž nevgiř-
uj, z té moci Pánem zřízené, od ně-
ho v církvi složené, věrným
sluhám svěcené:

9. Džej n zachowawati, Prn-
flowa přikázání, Boža srdcem
milowati, gajz n sunlamežawā-
zani, w bāzni Božji se chowati,
spravedlnost geho konati, křeho-
se arowati:

10. Nečinj tať Pán žádnému
lidu, gaťo své cirkwi. Aniž
národu fterému, tať mnoho zge-

mil lasky: Kdyz dal jim sve
wmyslnosti, klanhy, slovo y
swatosti, take saudy prawosti:

II, Toi sau Glebové života,
genž lāmāni bywagi, tu fdež
Kryšowa gednota, štědre se
požiwagi, w sčeni y w zprawo-
wāni, o lid Kryšū pechowāni, w
celé prawdě Chowāni:

12. Protož bezpečné bydlení,
gest to chrůwi wywolénym, ges-
muž rovně nížež není, pod ob-
lakem nebeským: Na něž patř-
ojí Páně, obrání gich geho r-
me, posloz Boží gde na ně.

13. Chwála budiž Bohu Ot-
cy, z tohoto opatření, že tak bez-
pečnou pomocí chrstve své šroz-
máždění obdaril, byt v pravdě
náša, o budiž mu z toho chwá-
la, neký neký vzdávána.

(1223.) Nov. 323.

Gaf Kryſtus priſtad poſory.

S Ešteť čas nenastává f wi-
tězství Synu; geshťet le-
nezvolává lid f Božímu trůnu:
geshtet w sáancech ležíme, trpí-
směť f hch pnyhu; a ač wjetežyme,
předceť asme f posmíchu.

2. Geſſet lidú Božímu den
Páne nepřifſel; w něm; by
pomſtě Joſſnému ſaud wěre-
ny wyſſel: Geſſet Bůh ſwě-
dſtel ſwých miſiti nepowſtáwá,
a ſuſſny poſog wěrných doſt ſe
ne ſeſnává.

3. Gessēt w Aratských ho-
rách korab naš neslogi; gessēt
se přimaľu strách a moře nefo-
gi: an potop y přibývá, f pře-
strašeni

strassenj Noe; lid Boží pat
twar skrywa w plač a w pění swě.

1. Mořj. 8, 4. seqq.

4. Geſtět Izrael ne wſſel w
tu zem Kanaueſkau; geſtět
pauſtět neproſſel, geſtět přj má
tějſkau: a; dotud ſem tam tab-
ne, s welikau tějkoſtj; hned Ba-
malek w ſtře ſahne, hned Ba-
laf; loſinau lſj. 2. Mořj. 17, 11.

4. Mořj. 14, 42-45. k. 22, 25.

5. Eaſy ſſalomauowě ge-
ſtět nenataly; geſtět neaj hoto-
wě mětio, ni chrám ſtaly: ge-
ſtět ſkudcy ſe wſſech ſtran na
naš dotjrağı, když, geuž wſſe-
ho ſwěta Pán, tē, Kryſta, ne
znáğı.

1. Král. 4, 24-34.

kap. 5, 10. 2. Sam. 1, 16.

6. Lid twůg, z twě lášky ſwa-
ty, wſſudy geſt ſſauzeny; ſwě-
tu ſe zda proklaty, a co wywr-
ženy: ey, kſeſa w ſwěm wězenj,
a huďby ſwě ſkrywá; předece pak
wraucně žrenj k twinnu mětſu
mjwa.

7. Geſtět s plačem roſſywa,
newidanc obilj; w plěj neobpo-
čiwá, ač ſe kaukol ſpli: wſſak ſy
ſedečně žadá žně twě dočetaſi, a
prw než ſe ſwět náda, ſuopky
ſwě ſbjrati.

Žal. 126, 5. 6.

8. Než, co geſtět nemáme,
proto nám nezhyne; y žiwot na
to dáme, že ſlib twůg nemine:
leč to ſproſta zaſtáwa, tyſ ſam
ſprawedliwy! Duch twůg nám
žnati dáwa, žeſ wěčně prawdiwy.

9. Giž, giž zpěwy weſelě
w duchu pojoznagi; potopy wody

ſměle (hlé) giž ſe ſnižugi: Giž
Izrael k dēdictwj ſwěmu w ry-
hle přigbe; giž y ſwětých ty-
raužwj z Synu odegde.

10. Giž ſe žen biſa bliži, bog
ſe doſonáwá; giž ſe mraſot
mhly niži, gaſno wyſtřtáwá:
Giž k wſtětſtwj zjwáme, wida-
že ſe wſſech ſtran hauſſy ſwých
wěrných žnáme žhromaždne
naš Pán.

Soſon. 3, 12-17.

(1224.) Not. 39.

Piſeň cyrkwe nad nepřátely
ſwými wſtětſýcy. Izaj. 25.

Gal. Tě Páne z celebo ſedce.

W ſpodine Bůh gſy ty mſy,
W plěſanj neſe nám bleſt-
twy, bleſt přediwých twých
Páne ſkutků, ſtálých dle twě ra-
dy wſudků.

2. Měſto obrátil w hromaz-
du, wſwratiw ge w hrozněm pá-
du: pyſſně paláce cžozemců,
žbořils, tčch drže žlowolenců.

3. Gměno Páne twě weliký
ctiti lid bude wſſeliký, mětſta
mnohá národů ſylných, w ſkut-
čých báti ſe tebe hrozných.

4. Že gſy hradem byl chudě-
mu, w bidách ſwých cele guz-
němu, autočistěmu mu před po-
wodnj, wděčnjm před hořkem
zaſtíněnj.

5. Tuť cžozemců hlucenj, tu
žloſt žlych wzala ſkončenj: Ža-
ſlona nám oblaku twěho, moca
ná gſauc ochrana od žleho.

6. Pán věinj ſlawně hody, je-
wſſech ſtran žejwa národy: Tuť
aby

aby gešli, a radoši, pitím wjna
geho měli došli.

7. Tui y skazj žasteru sám, wis:
šeh na ošeh wišeh nám, ža-
stěru genj mraťotu dawa smy-
slum, když swětla nedostawa.

8. Tui se Boží slawa zastěw,
když sešli smrt v wstězšiwj, a
z wšelikych lie sly setře, pra-
men pak žiwota odemře.

9. Tak je wšicknj etau wese-
le, ay Bůh náš toto gest! cele
w něm naděgi swau sčojiti sme,
a ay náš wyswobodil mocně!

10. Hospodin oně sám Bo-
hem gest, wšicknj degte mu gij
tu čest: gij w spasenj plěsagje ge-
ho, spomocnička welebbe swěho.

(1225.) Not. 324.

Gaf. Radugte se o Alekšiane.

Radugte, Enon rozkošny
hrad twůg! w němž ly někdy
měl stán swůg? když geg ged-
nanc rozradugce, wyběláním
těch ždi geho, a je neopuští ho?
Radost, radost nad radoši,
Kryšus brání wšij žalosti: o
plesání nad plesání, oně gest
slunce smilowání.

2. O když onen hlas jaznj
gen, když to bude woláno, w
wolněch hlāsano: Padl Ba-
bilon, padl pyšný ten, s neči-
stau naděrnosij, kterýž měl
slawy došli: Radost, radost
nad re.

3. Slys Epona narikání, pod-
tělau sluzebnosij, kšosyna w
čas temnosij: Ty geg pro swých
bédowání, sám zabiješ Duchem

twým, a dās zpíwat měrným
swým: Radost, radost re.

4. Deg gen Gejissi at bdy-
me, v wjře gšauc bedliw, tebe
wždy žadostiwj: Až hlas trau-
by wšlyšime, když přigdeš,
twau neměšu pogmant k wěc-
němu měšu: Radost, radost re.

5. Nač twau pečet přitj-
šnauti, nám načelo, na ruku,
se cti twe nám k žandawku: by-
som se wjrau žmjhnauti moha-
li až k nebi, Páne, kdej nenj
strašti žadné: Radost, radost re.

6. Znameneg s znamenjm
swatým, Gejissi wlašnost pra-
wau, náš, lid swůg, pro twau
slawu: tak Satan s Wogštem
proflatým, musgje obšaupiti,
račit's náš wšaušpiti: Radost
radost re.

7. Gaf té lid twůg bude ctja-
ti, když bude odgata gij py-
cha Babel, Draka tij: Elawu
twau bude množiti, a na wšes-
ky wěcnosij, té chwálit w hys-
towosij: Radost, radost re.

8. Protož Epona nebog se,
tut gest čas oběrcstwenj, Pán
blizky k spomoženj: sšastný kdo
mu gen oddal se, a před spasy-
telem swým můž zpíwat hlās
sem ctným. Radost, radost nad
radoši! Kryšus brání wšij ža-
losti, o plesání nad plesání, oně
gest slunce smilowání. Amen.

(1226.) Not. 40. d.

Piseň Mlogiššowa, po přew-
denj lidu Israelského přes
More, a zatopenj Sarcos-
na, zpíwana.

311

Libe

Szde Boží prošťky moře, a
bíd hroznych znikly hoře,
a začni plésati, a Pánu k
cti zpí-ati.

2. Tomu kterž činj divy, k
spomáhánj gsa swým ctním,
strassli vě saudy své weba, zhy-
nauti cyrkvi i wšak nedá.

3. Hospodin gméno gest geho,
neniž nadněg mocněgšsibo, Za-
raona s wogskem whobil w ru-
bě moře, tam geg pohěbil.

4. Prámice twá Hospodine,
zwelebená gest nad giné: Pra-
wice twá nepřátely ty potřela,
hrozně slyš.

5. Proti tobě když powstali,
podvrácenj pomstu wzali. Na-
ně sy hněw wypustil swůg, se-
ránj co w strništi hnůg.

6. Wody wjdy i sebe tek-
tě, duchem gsauc twým roz-
dmychnutě, w hromadu se w
firanách swedly, co jed twrdá
w moři šedly.

7. W řekla zlost nepřitele, po-
nich, po nich předece, směle!
Wytrhna meč wšsecko zhubim,
kořisti nich zbitých zlaupim.

8. Ty powanuw mětrem, za-
se, wodys srazyl hněd w tom
čase. W stonul co ošoto, ten
genj měl w smychu twě slovo.

9. Kdo podobný tobě Páne?
Kde ráme tak požehnané? Kde
ge kdo tak w chwalách hrozny?
Kde tak w zřemých diwích mo-
žný.

10. Ach sprowodj giž ten
swůg lid, wykaupeny i mnohých

těch bíd! Weď a doweď geg Pa-
řawě i bezpečnosti, w plně
řawě.

11. Což vřlyšše lidě ginj, a
gsauc šracem obřlšceni, oně-
měgj, a čest tobě wydagj wšs-
kny hněd w tě době.

12. Lid ale twůg wykaupeny,
gsa twau rukau přestšpeny, na
hoře kwěsti twě začne, a chwal o-
wotce dá wjacně.

13. W swatyni tě kteráž stane,
když twá ruka mocný Páne, wy-
weďe dyšo své cele: tož náž
trymf řkaucých směle.

14. Wěly měš bez konce
šam, řkaluge mocný Pánš
Pán! Gemuž ach degte, degte
čest, lidě, co wás kde gestě gest.

(1227.) Rot. 276.f.

Gina Piseň Cyrkwe z wřko-
sti wyswobozeně.

Gaf. Ač gest Bůh Izraelowj

Sšestě máme pewně Božim
ohraženě aš spasejim,
Bůh opatřil ždi, waly geho, že
se nebogj nižadněho. Aš ode-
wřete mi brány, aš wegda lid
sprawedlimy, a wšselikě prawdy
plný, cti Boha i geho ochraň.

2. W Hospodina giž daufega-
te, geg měcnau swau řálan
znegte. On co niřtěho to zwys-
šuge, zas co se wypina to sni-
žuge, tak šlapage nobau chu-
dých ty genj řezek ctných nez-
naaj, wřimnosti pak nemagj:
Pán miluge wřimnost swých.

3. Na cestách twých saudy
Páa

twida sylný ref, se z nich posmj-
wá; w zemi geho předce, ač to
nese těže, duch můj tak zpřimá:

5. Přigdež gestě ten čas, když
do Synu náš Bůh náš nawra-
tí: kdež budem s radostj geho
welebnosti na harffách hráti.

6. Neb gisť žet Bůh náš
nás z Babilona zas swůj lid wy-
weđe. A hauff wykaupeň, w
Synu shromajžběň, plesati
bude.

7. O! gať Piseň notwá bu-
de přemeseľá, gať žkweťne Sy-
on, když přigde nowina: náš-
wá twě giná, padl, padl Ba-
bilon!

8. Syn 1 ženich horliwě, gíž
wolá čoti swě; buď potěšena,
gistěť brzo přigdu, messkati ne-
budu, má wtěšena.

9. Přigď, ač! přigdiž tedh,
a naplň swě sliby, Páne Ge-
ziš! ať se swět ten zlostiný, ge-
muž to bláznomstwj, s hanbau
wtiši.

10. Pať we mně sniženým,
řtžjem obtiženým, mēg obliže-
nj, když w oblach přigdež, a
blžskati budeš, swět k přede-
šeni.

11. Držim se mocně tě, Čtje
s tebau spojiť se, ó Gezu slad-
kě, gá se tě nespustim, wgiťi tě
přinutim, do domu matky.

12. O! nechje se stane, ať se
s čotj, (Páne,) swau wěčně spo-
gíš, gíž po zasnaubenj, zdaliž
časů uenj, ať swadbu přigjě?

13. Syn wim to dobře gá, co
se brž stati má; a kdož to zrušij? co

čes věniti, to se rozhláshyti
po swětě musy.

14. Čot w Duchu gíž sedj,
na tránu twém w nebi, po twě
prawicy, gest hlásat twě chwá-
ly, přes wěť neskonaly, se ho-
towjch.

(1229.) Not. 188. d.

Gako: Pomož wstěžyt ó Knjze

S Egwěšši Krali, panowni-
če swěta: sliby twě twc
a wjc gsau žtetědně: co gest w
pismjch twých, to hle nasse le-
ta, wnitř y žewnitř prawdau
swědež žregmě: ač dosti dlanho
gen stjn náš okřmá, nynj wssaf
y stjn swětkem odnat býwa.

2. Slepy y we dne nemůž
widěti, zamřá Dci, když se
vráží: M swětla nemůž samého
žtřpěti, z Synu pak swětla poz-
kog se wáží: titoi spatřugi spůsob
ten obzwláštuj, gsauce w spro-
stnosti maudrosti wěastuj.

3. Raciž sám, Dče swětel,
otewřiti, sličem Dawidowhu
srdce nasse; nedeg nám w skut-
chch twých žert promoditi, nechž
každý cele tobě odda se: co
ty od twěkū ráciš wložiti, to se
časem swým musy woplňiti.

4. Raciž sám pyšně Duchy
žahanbiti, wssch newědomo-
stj pohni sylně: Nechť od toho
mistra se pobeťti začnau, genž
w pokorných koná pilně: poswěť,
wyčišti, a potáhni k sobě, de-
lať twůg Synon žkweťne wěčně
w tobě.

5. Neg-

5. Neskladissi Dče! nechť wšicknj ostogi, w miłosti twé, kteráž ge znamená; nechť se w synowskem Duchu tebe bogi, gdauc k tobě bez zákona břeme: na: nechť ti s radosti poslušně slauzíme, a je tě milugem, tjm twěswědějme.

6. Buď tobě čest ja wšecká pohaněnj, gež bjtěti Drak starý zadává: Chwála buď, je se twá rada neměnj, co gen činíš, wšse se dobře slává: což chatrněho, ráciš wywoliti, Babilon raddy twé nemůž dogiti.

7. Králi přemelebný, teprw tě ctíti budem, když wšeckej swět bude poddán: když Babilon báz mocně roztptiliti, tu bude Syn twůg k sláwě pozván: čest a welebnost budiž tobě, Králi, gehož nám lastu twor wšeliky chwáli.

8. Oddegte, smrtedlnj, tworcy samému, wšecku dokonalau sýlu y moc! gaž se vkaže: te rozhněwanému? libegte geg, pokudž chce dat pomoc: giste musíte w propast se dostat, kdy wás w hněwě swem žuríwě podwrátí.

9. Wdy pak Synowé z Syna rozenj, pozdwižené wzhůru hlavy směle: wěeme, je k radosti gsme wywolenj, Chwály zpšwegme Pánu wesele: wšak dosti dlanho boli gsme zúženj, když sýhne naše rychlé powyslenj?

10. Dče! tebet čcem někdy ctíti práwě, ač se to jde děge

wšty mdkými: předcet přináššim co můžem k twé sláwě, ač tě w bytu twém wžejm s swatými: Panůg w nás, zprawůg, choweg nás při sobě, buď chwála y zde y na wěky tobě. Amen.

(1230.) Not. 137. a.

Dusse.

Páne wěčné sláwy, spasenj blesk prawy, o swětlo wěčné; zjste wnameny, sylo wšecky zemlenny, slance Dče etné.

2. Ah Duch twůg mne pudi, abyh zpjwal tudy w tuto písničku: slyš zpěny wprinné, k těm sam powzbudi mne, twau hořlubičku.

3. Powožowal sem twé w slozu řeči prawě, kterak sy mnozho Syna zaslubil, když sy geg oblubil, a wzał ja sweho.

4. Wne sy tež wywolil, a k počtu připogil sládečka tweho, kterě dnem y nocj schwaluge twé mocy, srdce prawého.

5. Protož gá gda k tobě, co bítě w té době, wzně požeňnáj: gež sy mně oddělil mezy twými za dšl, čcy geg mjt nyní.

6. Wpmi dnem y nocj w mdkobě a w nemocy, twa hořlubička: po spasenj tauzim, žádosti swé množim, gako hrdlička.

7. Wolam: ach! wzejdi gij, swětlo gasné, (Gežš!) we tmach přesmůtných, kterě gsau w mem srdcy, co mřicy otrocy, pomoz mji žnich.

3 1 3

8. A po

8. A voněvadž sy mne přiznal
winul v přímě k tvým sladkým
přímě; tehdy žádám sobě, bych
měl m kade vobě čisté ssi rozum.

9. Odtud teč voház, že ča-
sto voház duch můj z tvé slez
žky: mod mne můj Gejssi, at
chodim gať klusí, syc gdu w blud
těžky.

10. O! by wždy posora byla
ma podpora, kdy ruce wpy-
nám k nebeskmu trůnu; sklon
se k tvému synu; newjm, kbe-
ginam!

11. Swata srdce sprostnost,
dawa mnohou sprostnost, praz-
wj slovo twé: w duchu té zna-
menám, mlau, Páne, at se-
znam, že sem biko twé.

12. Geis D skussene srdce!
pozoruj sem w brze, a překau
vpět: pi z toho kalicha, nech se
nic nemjcha, co nechce trpět.

13. Wšak sem geg osladiť,
kdy mne twig hějch mudil, což?
Hceš zauffati? při tobě wždy
flogim, ducha twého flogim, wě-
se dauffati.

14. Nic ti newsskodi, ačkolit
ne- schodi jáť po twé vůli: ty
mufš činiti, gafo gá plniti, ot-
cau ssaui wli.

15. Protož! wzdwihi oči,
hleď gafowé mocy maš v mě-
nosti! nyní poljbenj wem, geg-
fi, (mě gmenj!) podám swé-
čnosti

16. Wě se gen mlčeti, mně se
porauceti gafožto Synu; patř
wrau na mau moc, v mne gest

twá pomoc, slož se w mým
stjau.

17. Coť twého wlastného gest,
že srdce twého wpydijm moc-
ně. Gá wodim sřez wřkost; sřez
sirt, peklo, těžkoti, provedu
tě čně.

18. Dasse. O! sladky Geis
můj, potwrd aesseť sibi twig,
potwrd geg gessť: toběť se od-
dávam, twig sem, twig just-
wam, me wtočisseť!

19. Epa. Halle'nia! Král.
newěsta, y gá raduati se spolu: ay!
Dtec mi gde w sřie, oddup giž
smutek pryč, gdu k geho stolu.

20. Angele wolağı! haseť
plapolağı kassau sředean, že
jenich newěstu webe přjmau
cestau na swabdu měnau.

21. Wpywoleni swati, dawa-
gi teč znati, že se swět chylí:
křá mlie stwoeňj po wšwoboz-
jenj, temeť wšš chylí.

22. Swědeť pjsina swata, že
w mecer swěta se zaskwě swětlo.
Sudte w ponjzenj, časau teč
znamenj, co z Křysta swětlo.

23. Maudry to znamena, že
gest před dwěrimi, zna, den slá-
wy Páne; bez znouu zrozenj,
ducha poswěcenj nic tam nestane.

24. Páne, gdu twé stadce,
gegž liba tve sřdce, at zwačně
zpjwá: to ktere prw w křjst wy-
stálo swau tji, nech sladkost
mjwa.

25. Swětlo giž nastawa, žla
temnost powstawa, baurit se sná-
žj: nech se bauri gať hce, chwál-
me

me Boha předce, onť gi po-
razu.

26. Zsiftlig nas sam Páne,
by sme po twě straně tam moh-
li stati; degž nam pečet Du-
cha, swadebního raucha, deg se
poznati.

27. By sme (Frz) tě co žar w
Ofce nasseho twat wro mohli
patřit, dokud sme na swětě, w
smrtedlnem žiwotě, wždy času
štetit.

28. Babilon se směge, nezna
tě naděge, kterauž my máme;
pak Zymael slepy nevgdet po-
tupy, Bůh geg polame.

29. Powstaň, o Páne náš, že
sme mli, dobře znaš; wdel nam
pomoc; řdž Babilon padne,
mž swět poznat snadně, že gest
to twa moc.

30. Protož připrawiž nas
wsechněch zde w tento čas k
twemu weselí; popřeg nam
wjtežswi; gme kealowské kně-
řm, wěkem dospělj.

31. Alleluja, Páne, w naděgi
zpiwáme; wjme že přigdeš.
Triumff, Victoria! swadba gest
hřtowa, tam nas wweďeš.

32. Wj prwnj, gšeli zde?
gest před dwěmi w prawdě je-
nich Kryslus Pán; nakupte ple-
ge, plni se naděge, giž wam gde
w sřje sam.

33. Powstaň w žuru spěšně,
o syme rozkossne! nespětež wje;
Pán co žloběg chwata, odmři-
tež wse panta; roznitte swice.

34. Duť sam w swětě prawj,
tentjž swědeť prawy, že brzo

přigde: W welikém tšrn, ž ne-
beskeho dworu, wšlyšis že gde
Amen.

(1231.) Mot. 55.

B Anovník Gejz, sláwau
ozdobeny, swětlosti má
ja oděm swig; gals ž dawna w
pismach gest předpowěděny,
welky w podstatě gest Bůh mlg.

2. Zbalž kdo gest tak možny
gako Bůh náš? on sam gest ten
negšlyněgš; proč ž gého Stut-
kū geg chwálit nechwátas?
wšak on gest Bůh a ne ginni.

3. On sam chce wseckj hřd-
ně zachowati, w swětě wěcnj
swatěho, wlastně gal račil
swět vgruntowati, že se nehne k
mšsta swěho.

4. Trůn twg wtorzen gest
před wšemi časy, ten tyž na
welky žstane. Ty sam Hospo-
dine od wěčnosti gš, Syn dēwa
ty w statku neslane.

Gal. 4, 30. 31.

5. Wody twě Páne přisobj
welky žwůk, a Moře se ohlas-
šuge, řr; wlnobjti činie strassiz-
wy hluk, tak že ljd předěšuge.

6. Několwěť pak moře gest
negstrassněgš, ač y hrozně
wlnobjti, wšak Hospodin gest
nad wse negšlyněgš, genž raz-
čj w nebi bydliti.

7. Hospodine twě slowo gest
prawdive, což swědčj, gistě se
stane, blage! řdž se geg přidrži
bedliwě, spustěgie se na tě,
Páne.

311 4

3. Dm

8. Dúm twůg oydobeny wěc-
nau swattoſti, wždy w twě o-
chraně uſtawá. Jehowah! tys
nám popřel té hodnoſti, genž
nam ſmlele weň wſj dāwā.

9. Geſt. Chwāla, biſa, we-
lebnost y Chla, buď Bohu wě-
čnē wydawāna: o by ſe znamoſt
twā w ſwětě množila! O by
každy hledal Pāna! Amen.

(1232.) Not. 65. a.

34 Obnowu Cyrkwe.

Wěſtři nebeſky Pane náš
Gejiſſi ſhlēdnij na náš
hějſſnē, deg nám zpřānce dobre,
duchowny a wěrnē, ať wedau
k prawdē twě, duſſe tebau zwo-
lenē, po wſſem ſwětě wěrnē.

2. Jen geſt nyni mnohá, ale
neni kdo zna: Protož k tobě
nāſſe žádost geſt nábožná, ſm-
řlůg ſe, ſlitůg, ſe, poſſi na jen
Zence, deg nám wěrnē paſtře,
poblē ſweho ſrdce.

3. Zachoweg před wlký, taťe
nāgemniſky, s gich wčeniſj jce-
ſnſm, a podchēbnē ſeſnſm, ať
wice nedāwſj, nāležky ſwobodniſj,
ſtādce twěho malého, lidu Kře-
ſtianského.

4. Deg ſwobodu prawdē,
wſſudy po wſſem ſwětě, puſt
ſtrach na wkrutnē, a tobě pro-
ſtwnē: Giž powſtān a obrať,
nāš genž w tē dāwāme, a od te-
be ſamého, pomocy žádāme.

5. Obratij y bludnē, Pāne
Geju Křſte, ob ſlodnůch nā-
leſlů, k ſwě prawdē přetiſtē:
Duchowny y ſwěſtē we ſlēm

zarputilē, odwrať ge od ceſt gich
ſlých, a bludů rozličnůch.

6. Dmily Gejiſſi, paſtři neg-
lepſſj, ſmilůg ſe nad námi, ať
ſme zachowāni: Wyrchnij,
wyproſtiž, s mocy nāgemniſkū,
ſtādce twě rozptylenē s hrdla lja-
tých wlků.

7. Pomniž na ſliby ſwě, jā-
niſkwny niſkoſtnē, je chceš na-
wſtjwiti, y taťe ſam pāſti na ho-
rách zelených, na paſtřách roz-
koſnůch: o nerať prodlewatj,
ſliby ſwě plniti.

(1233.) Not. 259. b.

O intaj wěc k Dobu wolānſ.

Woſtān Pane, o powſtān,
nāwſtēwſj ty lid ſwůg
ſam, o pomniž na ſwě ſliby, dēw-
než ſaud twůg přſſel by, wſyž
chřkwe zpustēnſj, mnohá geg-
ſauſenſj, myž k tobě ſtēnſj māme,
pomocy twě žádāme.

2. Prawda twā geſt w wſce,
pro mnohē lītē ſwūdce, tēi twā
Mot očekāwā, w poſuſſených žā-
nāwā, ſmilůg ſe a ſlitůg ſe, o
Paſtři přibliž ſe, ſlōž ſwůch
wěrnůch wzdychnſj, wčiniž wy-
proſtēnſj.

3. Winiž chřkem ſwāu ſwatau,
mež zbēžj proſlatau, gij Anti-
kryſt obdržal, zaſony ſwými
ſwāgal, gmēna moč, wřady,
ſlauhy, audy y řādy, promēniť
s prawdy prawſj, uſtawiti twā-
noſt ſworchnj:

4. D gāť geſt promēnēno,
from gmēna wſſe zmēnēno,
prawda žiwota ſmyſla, od mno-
hých

bých se vzdálila: Pročez město samotné, někdy velmi sšlechtné, včiněno pláctivě, f vřogeni nesnadně.

5. Neb kdož prwnj cōrkeu znal,
w podstatě, w službě seznal, ne-
njel nj podobenswj, pro podestě
pohanskwj. O wzhlednj mltý
Páne, gíž prorocwj splněne,
pohanskwo w tředu Grám pří-
sslo, dedictwj twě změnko.

6. O wizzj swau хотмілау,
Antykrystem sprziwilaу, zpome-
niъ na sliby swѣ, zamluwy mi-
rostitwѣ: nenъ kbowy potѣssil,
Antykrysta moc zruszil, protoъ
sѣm Pāne mocny, buдиz wѣrnym
pomocny.

7. D vzbudíš gi slanhý své,
vznam gim prandy swatě: Alz
by z vsi ducha twého, osvrcený
zdravého, v prosřed Babilona,
hlásati slova wěrná, lid wogiti
nutili, byt hějši v ran vssli.

8. Dvoj v srdce kráľstvom
mocným, v mŕtvešom gim po
mocným, ať nevyšťu vyhynau
včím opustienau, zboží ať gi po
berau, ohavnosť tak odegmau, včí
životu etnému, chudému, pokora
nému.

9. Byl spůsob chrťwe swatě,
nawrácen byl k podstatě, y k
zemniřní teč službě, by wšše stá-
lo w práwě twě, a tať twá
cht gedinā, tebau gšauc obnowe-
nā, požiwaťa spaseňj, poblě twě-
ho žiženi.

10. Nač prosby vslyšeti, a w
tom nás vtěšiti, včine wypro-
stěnj, Antykrysta kaženj: Degi

to za nášich časů, i prosbě ná-
božných hlasů, bychom w twé
pravdě byli, a potom w slávu
vešli.

(1234.) Rot. 159. c.
Probudtež se b. Křesťane,
 neb se blíží ženich náš,
 sňž se to všem známě stane, že
 již nastal tento čas, na něž
 všechněm přiznáno, a množství
 k svadbě pozváno.

2. Wdziejcie giż rychło wsiawe-
te, pripravcież lampy swe, że
se f koncy chylj znegte, siutateż
giż na hotomę, wysłrjhegteż se
dżimánj, męgteż po ženichu
czkani!

3. Gať byſſte geho přigali,
gaťbyſſte geg wjtali, gaťbyſſte
foruu wzali, a geg ſlawně
chrálili. Nadſgte ſe z něho
wſſicni, dobře nám s njm bude
wſdycky.

(1235.) Rot. 40. d.
Z počátku Obnovy Církve
radošný.

Gal: Páne Bože degi poznati.
Vzdugame se wjdy spolectné,
Křesťalu wzdamagice wděc-
 ně, Bohu Dtcy nebeskému, Sy-
 nu y Duchu swatému:

2. Žet gest giž račil šhlédnau
ti, a t nám se milosij hnauti, w
tento čas přenebezpečný, bud
mež toho wšicknj wděčni :

3. Wzbudim k potřebné pomos-
ci, wůdce wěrné w tyto časy:
o Pane náš wšsemohauč, we-
diž dál své dílo skwauch.

4. Kterejš započeti při nás milosně ráciš w tento čas. Měť vsame w tobě Páne, že twé dílo předece stane.

5. D obnow své sibly swatě, škr; slovo wěrau přigatě: vciā to pro swatě dobrotu, a wmed lid sōlig w gednotu.

6. Kterejš gest welmi rozpě- len, zcestným wdenjm pomhlen, š pastýři předústogm, deg Chr- twi své čas pokogm.

7. Kde se f tomu přejiniti, lidi ze sna probuditi, světko prawdy své zgewiti, a temnosti zapuditi.

8. Alby prawdu twau znagi- ce, bludm nescanžili wice, než tobě Bohu samemu, na welk požehnanemu.

9. Nebos ty Pánem nad Pá- nm, y takě Králem nad Králi, roztrhniš swau Božslau moch, wkrutnosti bezbejně mocy.

10. Alby twogi wywolani, w tomto swětě nezhyuli, raciš Pá- ne pospissiti, prawdu swau w swětě zhyssiti.

11. D degž nám Dče z wy- sosti, Duchu plněho milosti, at- bychom w twé prawbě stáli, wssemu klěme odolali.

12. A tak w lásce twé stogice, y blinai své milugice, s sebau wžbncy w upřimnosti, přebý- wali w ctvě swornosti.

13. Dify činje tobě Bohu, naděni magjee mnohau, že ty nás spolu dowedeš, tam kdež s Angely kralugeš.

(1236.) Not. 55.

Tryumff! witezstwj! Král nás tryumffuge! radugte se wywoleni: tryumff, tryumff, drať stary wpaduge, paustwí ge- ho gde f zkaeni.

2. Serassini swažně budau diwatati, f kōuānj Páne rozka- žū: gedem se druběmu swatě wolati, swatě, swatě, Pán za- rupū.

3. Wščekā země, gatz předa- tim zaslíbeně, naplněna chwa- lau Boží: Město Syon ne- mū; byti zboženě, Būh gest mu slunce y žboží.

4. Blaze wām, kterjž gše Pána poznali, w Gežissi, prawě swětlosti: wy gše, kterjž Kry- sta bratrem dostali, gše před laudem w bezpečnosti.

5. Rysj pjiwege: blaze li- du tomu, lidu, gēbož Būh Bo- hem gest: Būh dal gim ted- radost hoganau w Syonu, chle- b žiwota gim Gežis gest.

6. Gest, welebnost, maudrost y dík činěnj, moc, šla, Bohu nassemu! Blať služebníkū swym své spašeni, pomoz f ži- wotu wčěnému.

(1237.) Not. 272. a.

G. O duše má rozpomeň se. **S.** Spokog se, o Syone, gessčēt Būh twym žustawā; ge- sčēt gsy w otcowském lāně, ge- sčēt mysl swau žnat dāwā: tres- sce, toho miluge, y toť gēho žywť sluge. Syon, to sy roz- po-

*gib dir mein
zu Lindner L.*

pomineg, a tesknosti se nezgi meg.

2. Strassili té wlnobiti ná wode nezměreně; hrozili té zatopiti; gesli srdce zdesně; zdáli se, že Pán twůg spj, a twě bdyh neseť: Eyon, buď au staly w zbrogi, tat se wšech wšpofogi.

3. Pahrbky se zpodwracegi, ačkoli pěkne stogi; staly se pafat musgi; swětu se kaza stogi: přede potřebi nenj strachowat se shubenj: Eyon, ty se nepodwratíš, když gen nádege nesira tiš.

4. Musgili zde sly twě twymi perlami slauti; musy: li msto pisan twě klat bez odpočinutj; máli byt kreu starlatem, nedostatek twym slatem: Eyon, neskrachug se koho, wmys dauttat w Boha twého.

5. Hrozili ti swět s řetězy, s smrti a vkrutnosti; mira twa nad tym switězy; puť mšl twau do wěčnosti; raduga se: buď weseľ, neb tomu tak Pán welj. Eyon, wět, Bůh twůg gěst syny, buď w té prawde geomhly.

6. Radug se, konec přicházy, wět se giž naklonil; nech se duch w Bohu proházy, který se k tobě klonil. Za hanbu a zšauzenj bať korunu spasenj! Eyon, budeš se radowat, nech ten swět gal hce kwalkowat.

7. Halleluja, o Eyon! twě kochánj se smege, spočjwas giž

w Božim klne, genj ti weseľ přege; pojmas ať sladkosti, kteráz proniká kofsi. Eyon, fdel ted gěst twě klam? fde plať twůga a natiškanj?

8. O Angelé, etni dušowě, radugte se s Eyonem! ten přizkaupil k hře nové, po nřj chwátal s wšim honem; ten wice nevmira, ay Bůh mu rag otwira! Eyon, kdo té giž wzsaňj obřad? fde! fde radostj zwěči! Amen.

(1238.) Mat. 292. c.

Radost cyrkwe s budaučyho přisťi Messyasse, a z kwetnanj slawy geho.

Gal. Můg Bože a Králi té Efeliti se z toho bude paust, přěsati polnj chasťina y haust, (když Bůh přido z temnosti zaskvěne,) tuť gal rže swěta les rozkwetne, slawa Libánská wšsemu bude bána, o Karmelská okrasa ode Vána, slawu wše vřjtu Boha nasseho, nám s welebnosti mř le zaskwěleho. Gjas 35, 1. 2.

2. Tym se těšic wšicknj opuzstěnyh slůte rukau, též kolen zemblenhč! kanc, wy kbož gste lekawěho srdce, poslůte se, a nelegeť se! ay hle Bůh wás k wám přigde s odplatau swau, a s hrozau nepřatelům wšsim pomřau! Přigde gistořně, přigde, a spasy wás: fdyž geho přigde ten vloženy čas.

3. Tuť pak odewrau se Dci sle,

šlepých, w prawdě odewraui ysem swym přelibležnym: Poďte vsi hluchých. Na způsob Ge-lena tam kulhamý škálat čerst-wě bude: Gazpě němý, wese-le též prospěwovati w sláwě, swého hlásage Boha skutky prá-wě; Neb se wyprýstij wody co potoky, a wssudy pugdan wese-lymi toky.

4. Už se obrátj sucho w ge-zera, zahradi každá smutná me-zera. Y draků pelesse krásnan trawau wzrostan, daupata též tak žwěří swau; sylnice tam též bude cele gistá, genž swatá Bo-ží slauti bude cesta: gijto nižá-dný nepůgde nečistý, aniž kdo zablaudi drže se gen cesty.

5. Změř tu lita mista msti nemá, lew, neb giná twář di-woká, nemá: gen půgdu tudy wyswobozeni, w žwučném swě-cho Boha gij chwaleni. Už na Syon gduance s prospěwowa-nim, důstogného Boha zwele-bowánim: na hlavě wěčné bu-de wesele gich, žamutel a pláč wteče gij od nich.

(1239.) Řek. 162. b.

Gat. Taktoť wola sám Syn
Zakostech se sláwa strogi,
wjtěšstwj w fratickém
Bogi, takť zpřjwá male stadce,
gegž pastýř gich negwěrněgssj,
w lase, w mocy negslyněgssj,
wyswobodi na frate.

2. Gděte za nim, Dwece mi-
lé, wola was kniže spanilé hla-

sem swym přelibležnym: Poďte hausttém k slawné hoře, wem-te laskau mau w potokě, žastá-wamě was štitem swym.

3. Swět se wsteka na lid Bo-ží, tím pak hřích swůg y saub-množi; nechť sy žle žhromajdu-ge! wžjmet ten prachť y slawu, gat se před pořu prawau poz-božných brž žižuge.

4. Swět trapi, posměch ž nas mjoá, wtrha, bige, štos diwa; ale nechť se wřěstj: Ne-prodlit Dtec. (O wěrní!) žhla-žně to bodlawe trnj, y co was žkazyt špěstj.

5. Buďte ducha weseleho, dit-ky! neb Pán swěta wšseho gij brž, gijž k wam přispěge: Gij di: ga twůg Immanuel, před tebau gdu, inůg Izrael! teš gsem, dle twě naděge.

6. Wěgate smysl inůg co ode-ni, a na příklad inůg swě ženi, syláte se ochotnostj: Škanky, w tom lasky řetězu, držte se pod mau pawezu, wjtězte mau mocnostj.

7. Wjra meč y ždj pronika, wšsemocnost w sobě žamyla, y kdwž gi wyboguge? což w ohni gest lehka slama? Wjra w po-řokě, ta sama ždj pekla rožbo-žuge.

8. Hleďte gen sprostě wždy na mne, ga dle wšsemohaucnosti mē, wěrných swych diwne wodjm: Konějm wšak bog gich y šraštj, w přestiašně ditek mych wlaštj: w tom ž gim wšak neššlodym.

B. O Cvrkvi
z Vdoli tohoto pláce se oddíragien,
Kdež tak gsau Písne
o čtyrech posledních věcech.

1. O Marnosti tohoto světa.

(1240.) Mot. 40. d.

Strasné očekávání sauda.

Mě co hříšný mám činiti, mužm na sebe taužiti, co gsem činil od mladosti, proti své světe milosti.

2. Ráčilš mne na svět stvořiti, a rozumem obdariti, gať bých se w světě spravoval, přizkázani sy mi vydal.

3. Wzrostl sem gaťo polní kviti, na kterěz mlo patřiti, kterěz řdyž w leťe prokvetá, tak byly má mlada leta.

4. Wjwal gsem gich w rozkoši, nepamatuje na duši, ni na tebe Boha svého, žes pracoval pro mne zleho.

5. Hned od narození tvého vyplšs frme pro mne mnoho, řdyžto z těla tvého tekla: pohleš ma duše přehříšna.

6. Ach řdoby pro mne hříšného vydal na smrt Syna svého? gaťo Bůh Dtec nebeský, dokazugic k nám své lásky.

7. O lásko k nám přemelika, coš učinil pro hříšníka! hledaš své Dvce ztracené, řwaj drahau vyplupené.

8. O dušičko má přemila,

hřešili byti Bohu mila, popať na raně Gejisse, přestaň hřešiti co spisse.

9. Teď giž přišly stara leta, giž se má dušička leka, widá smrt stati za sebau, mágjcy stěse lu vkrutnau,

10. Kterauž k mému řdce měř, gedomatyš šipem stěti: ztoho světa giti mužm, newěda gať saudu řkšym.

11. O Páne Kryšle Gejissi, kterať gá budu patřiti na twau twař, řdyž mne powolaš, ode mne počtu požádáš.

12. Tuť mě řdce smutně bude, řdyž má duše na saud pŕga de, neša své hříchy swázané, a na hrdlo powěšné.

13. To bude odpowidati, swých register řde hledati: w nichž bude wišecťo zapsané, co gsem činil, jle neb dobre.

14. Co tehdy budem činiti, řdyž Kryšus rači seděti na trůnu světu přebrožněm, ale wěrny m přeradošněm.

15. Kuce noby probodený, swug swatý boť otervěný, bude nám wklawati, a přisně nám domkwati.

16. Poh:

16. Pohled člověče zausť: gestil radost světská! gak semoň, a o swau dussi nedbal, gak nj čas s hodinau, posog s boz gsem gá pro té pracował, bñch tē sobě zpekla poaal.

17. Poněwadjs bñl tak nezwděný, musjś gñti w ohen wěcny, fdež musj wšicknj hñssu: cñ wěky wěku se trapiti.

18. Tu wjřim Dabky před se: bau, genj na mne žalował budau, co z smē mladosťi gsem čiuil, wůli hñjchū we wšem plnił.

19. Nwmjm co hñssaj odpowjm, a nebo čim se wmmkuzwmj, trasti budau se před tebau, widauce twať twau horliwau.

20. Čekagice wyppowědi, kteraz wygde w den posledni od tebe Pána mandrěho, saudec zlostnym strastliwěho.

21. O Páne Kryste Gejissi, potud gestě tēlo s dussi, Du: chem swatym naplniž mne, na tu cestu přimediž mne!

22. Alñch, odřeknuce se zlého w trálowi wj Dce wěcněho, mohl s tebau se radowati, tobě čest chwalu wzda wati. Amen.

(1241.) Not. 67. b.

Ach gak bñdnj, ach gak marnj, gest žiwot člowěka! gak fdyž mñla rychle wñane, a hñed zas rychle pomine, tak gest naše žiti časné.

2. Ach gak bñdni, ach gak marnj, gsau dñowě člowěka! gak woda prudce běži, a nikde se nezadrži, ták žiwot lidstj hñed žmij.

3. Ach gak marná, a nestála, mrzka, gest y světská pōha!

gestil radost světská! gak semoň nj čas s hodinau, posog s boz gem, světko se tmau, tak se radost dáma fřetū.

4. Ach gak marná, ach gak bñdná, gest Krása člowěka, gakto fkwět rychle wvadne, fdyž naň horkě slunce spadne, tak se mēnj Krása snadně.

5. Ach gak marná, a nestála, gest sñla člowěka! neb byt bñl co lew wdatnj, wšak fřze smrt w okamjeh, spatrge se přemoz jeny.

6. Ach gak brzka, ach gak mrzka, gest sláwa člowěka! gez muž dnes f nohām padáme, pozctiwost snaznanu dāwāme, žytra nohami šlapáme.

7. Ach gak brzke, ach gak mrzke, gest šlešj člowěka! nezbo gak se fule hrach žwetka, sem y tam obrach, tak se šlešj žde wywrach.

8. Ach gak bñdně, ach gak marně, wñěnj člowěka! genj pēkně mñže slowiti, a rozumně se hādati, ten pñ smrti wšse to tratj.

9. Ach gak bñdně, ach gak marně, gest Bohatřwj světskē! gak woda neb Dñeh wñnikā, w čas, w nēmž se nikdo nenazdā, tak bohatřwj mine. padā.

10. Ach gak bñdně, ach gak marně, genj pauřwj zemskē! fteřj panugi nadherně wšak na posledy podobně, gak žebračy ležj w hrobě.

11. Ach gak brzka, ach gak mrzka, gest y světská pōha! ten

ten gen^z se fmentem opjⁿá, nad
giné se sám wyppjⁿá, to surti na
to zapominá.

12. Ach gaf bidne, ach gaf
marně, geš wsecko na swěće!
nebo wsecko co widjme, padne,
zhyne, y pomine, Boža bogjch
žijane.

13. Protož pomstaň a poznej,
se člověče v tom světe: svě-
tskou marnost, neschůdnost,
odvrž veseliku bezbožnost, tak
vejdeš v nebeskou radost.

14. Ach Gcłłłłł! pro swc rā-
ny, deg nām život swaty, bez
marnosti, w swc bjdnosti, by-
chom stali w pobożnosti, Amen,
deg nām to i miłosti. Amen.

(1242.) Not. 61. a.

Gafo. Činíme tobě Páne Bože
díky.

Ach gaf gest kromel bytu
fratierkeho, ach gaf gfau
rychla leta meku gehu, dnes
pekne w spůsob kwitku spanile-
ho, kwitne jiwot gehu.

2. Z gítira pák, aneb kónž se
negmeň nádá, poděatý kofau
smrti bjdně pádá, tožj slámy ge-
ho, tožj nasseho květu, zde to
tomto světu.

3. Menjše pod nebem člame:
Ka žadného, kterýžby mohl čas
dne zjeťcassihó zaslibovati so-
bě, že živ bude, a smrti zbude.

4. Smrt vstavičnē za pasem
nosime, aniz kdy nas vdamj, o
tom wjme, kazdy tehdy čas
hledme byt bedliwj, bdicy, sři-
zliwj.

5. Kdož sobě často smrt před
oči staví, (deg tomu mislo,
swatať písma prawí) ten se wy-
ššíha hřešiti častěji, gde beds
lívěgi.

6. O milosrdny Bože, Otče
milý, osvěcuj ducha mého
sádkau chvilý, bych pamato-
val, že mám odsud giti, geds
nan vmeiti.

7. Když se pař budu mjeti s
směta brati, račiž mi dobrau,
smatati paměť dati, bych pobožně
bých života dořonař, pokogně
řonař.

8. Ať bych duffe ma s telem
se rozdělí, rač gi řze své přes
swatě anaely, do slawy měčné
pro Krysta Geziſſe, wyti tju
ſpiſſe.

9. Tamž tobě budu radošně
zpíwati, tam šlo tišyc chwal
wešele wzdawati, před twě du-
šogně weleбноsti truněm, o
deqž to Amen.

(1243.) Not. 89.

Rozgimáni bdy člowěka
brišného.

Ach přeběda mně smutné-
mu! ach přeběda mně
hříšnému! Kdy na lidskou my-
slím vrtkoš, pýchu, hřích, zlost
žalost, pláč gest gisly můj
boš.

2. Uch co sem aā bjdny žlo-
wěl? na swētē mūg frātky gešt
wěl, pytel sem wssī nečistoty,
plný pšoty, wisseken aā na sřz
smrduty.

3. 2110

3. Ano slepý, nahý, chudý, bo, podle řádu zemnitějšího? fdekoliv gen tráčím ludy, ne: na spátek strom obrácený, a stělným bjdám poddáný, a pro: vrácený, geho vlásky gsau daný, příchod v východ nezná: kořený.

4. Duově mogi pomigegi, ano podobně zmigegi, co stín na stěně neb tráva, gest má sláva, žádná radost není pravá.

5. Co měšce se vmenšuje ži: wot mág, a nestálý ge, galo snih od slunce hyne, tak on mi: ne, w čas hodiny vložene.

6. Ktorný listu stromowému, fdyž giž roste zelenému, wšak ten welmi brze madne, na zem padne, tak člověk rovně hned chradne.

7. Gá gsem (plná bjdý) země, Syn hněwu, a bjdě plemě, ná: doba hříšcím zhubená, naroze: ná, a w nečistotě zplozená.

8. Mág žiwot plný vzlosti, odporuhý bjd a starostí: a fdyž wyprší hodinka, přigde chwílka, že opustím mřzkost světa.

9. Popatř na stromy, byliny, wětwe, křstj a zrosiliny; wdoce dávagj zdárné: ga pak marné, gen wšj, hnidý, černý bjdě.

10. Nesau oleg, balzam, wj: no: gá pak woždry, moč a leg: no. Wnitřnj gegich sšorupiny, a šupiny, Gut libau wšsem chř: pém činj.

11. Gá pak wšfecken smradu plný, černiček malý a bjdý, galy strom, také wmoce z sebe nese, žly nřbny dobře nese.

12. Co gest ten člověk gině:

13. Hlava s hrdlem, kořen: Pařez, prsy s ledwimi: dále šetř, wětwe, ruce s nohami gsau, prsy nesau gen ratolesť: lám twárnost swau.

14. Sumnan, člověk gest klácený list, od wětru přeháně: ný: Stěblo od slunce horkostí, z zelenosti přicházejic w hnůg w lehlosti.

15. Y poněwadž tak bjdý gest, má o to wšfecku starost nřst, aby Bohu zdřel wěrnost, w twěe stálost, po smrti wšak w wěcnau radost.

16. Deg pomoe swau Gezu Kryste, ó Synu Pánný přecisť! Duchu swatý osvěcň nás, potěšň nás, Amen. Bože wšlyšň nás! Amen.

(1244.) Not. 89.

Tauženj po smrti.

Gaf. Ach přeběda mne smuin.

BOhu gsem poručil wěc mau, neš čini galy rači semnu, čcelit mne zde dle mji: ti, a žiwiti, nechey se mu pro: timiti.

2. Mág čas y take hodina gest w rukach Hospodina, nech: cyž ga mn cyl předkladat, o nic žádat, coby mi sam nelibil dat.

3. Neb on sečtel wšse vlásky mē, tak je mi z hlavy nespadne bez wule geho žaden z nich, (ač: mudo

mnoho gich) Pán Bůh ma wisse.
eko w ruku swych.

4. Zde nic není, gen zsauež:
nj prace, strach, starost, kwi-
lenj, dlanha žalost, kratka ra-
dost, bjd, chorob dost, kratky
život, marna žádost.

5. Co gest člověk, hrudaze.
mě, počat z mrzkeho semene,
naby na ten svět přichazy, y wy-
chazy, naby tež do hrobu
vychazy.

6. Nepomůž žádné bohats-
tvoj, přijeň, vměň y sřatstwj,
proti smrti zeli není, ni koreň,
žaden se gi nemyměni.

7. Dnes gsme zdravi, moc-
ni, čerstwi, zejtra giž na ma-
rách mřewi, dnes jako ruže
kwětneme, zytřa mřeme, až do
hrobu se klademe.

8. Wyuassen geden za dru-
hym bywa člověk, po nedlu-
hym čase svět nas zapomina,
y rodina, nassi slawa nespo-
mina.

9. Páne, deg ať pamatame,
že wšicknj zemřiti máme, bo-
hati, žebracy, děti, mladi, kme-
ti, musyme smřt přetrpěti.

10. Y proč tehda vmirame?
proto, že hřichy pachame, smřt
gest mzda za hřich, každeho z
světa toho beře, nedba na ža-
dneho.

11. Ga zde mako dñš do-
brych mám, chleb můg w potu
twaři gidam, chceli mne Bůh
sobě wypti, rad chcy giti, smřt
musy mým zřřkem byti.

12. Několik mne můg hřich
kusse, předce nezauffa ma dusse,
neb wim, že Bůh Syna swého,
gedineho, dal na smřt za mne
hřissaebo.

13. Tento Syn Boží, Krys-
tus Pán, vmřel za mě hřichy.
to znam, a wstal z mřtwych.
mne k dobremu, bratru swemu,
odgal moc dāblu křostnemu.

14. Žiw y mřtwy, wždy sem
geho, neodluči mne od něho
smřt hořka: On gestil mne sám
Bůh můg y Pán, gať geg za
to gedine znam.

15. On gestil me potěsenj, w
wšickem smřtku, w saueňj,
wim, že on mne dně saudneho,
z hrobu meho wzkřisly bez twi-
lenj wseho.

16. Bůh ostřiba wse me ko-
sti, y w hrobě zpauhě milosti,
že se žádná nestrati z nich, y z
negmensstch, ať koli hyc mnoho
mam gich. (260 křti maš.)

17. Z twaři w twaři Boha
mileho, budem ga času každeho,
w připrawené mne radosti, na
wěčnosti, zpatřowat, z pauhě
milosti.

18. O Gejissi Boží Synu,
genžs zaplatil můg hřich, winu z
rac mne w swe rany zawřiti, y
spasyt, wšakš mne racil wylau-
piti.

19. Amen přemily Bože náš,
degž nam wšem w nassi smřti
čas šťastně náš žiwot skončiti,
w nebe wgiti, bychme tě mohli
wždy ctiti. Amen.

Aaaa

(1245.)

(1245.) Not. 89.

Gaf. Boha gšem poručil.

B Ože! tobět se poddávam, včín se mnau galfž ráčis sam, buď že gessite del žiw budu, wůli, saudu twemu poddau gšem a budu.

2. Můg cýl, (hodina) řdyž ty sám chceš, přigde, gát nevkládám: w počutý mās každy náš wlas, wrostlý na nás, bez wůle twé nespadne z nás.

3. Zdeť gest wdolj pláčtivé vřkost wřsudj, žarmutkowé: kratický čas zde žiwota, bjda, přofa, práce, bog stáły žiwota.

4. Co gest čłowěk? pauha země, z břicha matky nahě plemě, nenesa sebau w tu dobu, než chudobu, tak chudy přigde do hrobu.

5. Nespomůžj peníze, gmění, pycha, přátele, vměnj, proti smrti nenj léků, w tomto wěku, wisse poddal Bůh smrti w rukú.

6. Dnes gsine zdrawj, čerřwj, sylnj, zentra na Mary wložej: dnes kwětnémě gako růže, hned pak w růže uemoc, a smrt w zem wvrže.

7. Tuť giž w tom geden podobnem wnyessen bhwá z domu wcu: swět na to hned zapomíná, nezpomjná, žeť mu přigde taj hodina.

8. Páne degž ať gsine cytedlnj, že gsine zde wřřicknj smrtedlnj, nemagje mřřta stáležo, gdeme z něho, wěku, sta wu wřřelikeho.

9. Pro hějch gest to, wěčny Bože, pronž gdau nemocy, smrt,

hoře, a smrt wřřecky nawřřěwuzge, wmrtnuge, wěku, stawu nelituge.

10. Gát mám zde malo dnů dobrých, práce, bjda toliko w nich, byt Bůh ráčil, wřřad bych čtěl, w pokogi řřel, vmřřiti, za žyřř bych to měl.

11. Ačkoli mně, hřjch můg trápj, wřřak proto nechey zaurřati: neb wjm, že wěčny Pán Bůh můg, za žiwot můg dal Syna, drahy poklad řřwíg.

12. Tent Pán Gežjž můg spařřtel, za wřřecky mě hějchj vmřřel z wřřwřch wřřak f měmu dobrému, řřdyž plamenu přřřla moc odgal řřwřj swan.

13. Tomuť sem žiw y wmjřřám, smrti hořěs njm se nedám žiw y mřřew rořřlauciti, než s njm byti, onť mi to ráčj popřřiti.

14. W němž řřwě wřřdnychj pozřřřenj mám w každem řřjzi, saurřzenj: wjmě o tom že w poslednj den, gsa bjđ sprořřřen, wřřanu wesele z hrobu wen.

15. Ach Bože wěrný wřřeckj wěrných, rač chrániti wřřeckj řřři mřřch: rač nezřřyně z njch nřřžádná, y ta řřpatná, nebť řřřla twa gest přřemocná.

16. Tebeť řřwěho Boha wřřjím, tomuť řřřcem cele wěřřim, w wěčně řřřwě a w radořři, gižs mi dořřti přřiprawil, a dás z mřřřlořři.

17. Gezu Kryřřte Božj Synu, řřřladilš znáš wřřřelkau wjnu: o žawřřž mne sám w rancach

nach swých, gest gije w nich ži-
wot, radost wšech zwolených.

18. Amen, Bože! rač nám
dāti, blahoslaweně konati, a
spolu se žhledati wšem, w krá-
lowstwj twém, s tebu žustati
wěčně w něm.

(1246.) Rot. 207. c.

3. Vberského přeložená.

Elowěk bříšný w swěte, usau-
cy při swém žiwotě, trpi
mnohé bdy, hledage swě obra-
ny, v tebe sámeho, stwořitele
swého, genjs račil wyšaupit ho.

2. Z matky swě kbyž wygde,
nahý na ten swět přigde, vkrut-
ně bolešti, saášeť musy w vzkosti,
naposledy smrti musy poddán
býti, a žalostně vměšti.

3. Ey hle! co gest člowěk?
gedině co polnj twě, kterýž stat
wvadně, aniž wje kwětnaut bu-
de, tak člowěk wšeliký, gest pod-
dany smrti, musy náhle vměšti.

4. Nebo kdož swět poznal,
a w něm cokoli meškal, musy
smrti poznati, aniž gj můž wstati,
malý neb weliký, chudý y boha-
tý, musy gj poddán býti.

5. Gije gá se tež stregim, a
tobě se poračim, stwořiteli
swému, přigniz nyj dussi mau,
wweš křz anghely, do twě wěčné
slawy, kdej tebe swatj chwálj.

6. Gjbilol se Páne, žes račil
wyšaupit mne, nechť se také
ljbí, bych mohl wjst do twě
slawy, nechť nenj daremná
smrti twá přewkrutná, kterauž
měl pro člowěká.

7. Ey nedopauštěg mnau,
wšadnaut šáblu šfodněmu, ne-
bles na mě winy, které sem w
swěte činil, ale na štrausně
šrdce mé, můž Páne, nebeg
prošym žhynaut mně.

8. Rowně ja mě winy ob-
platy nedáweg mi, nebo člos
měl žadný nemůž býti špasený,
kteréhož šauditi, anebo třešati
čhešs wedle žaslaweni.

9. Mě gšem prach, wjat z žes
mě, wšat obraz twój gšem Pa-
ne, rač dát mne bříšněmu,
wždych widěti twár twau, ne-
zapjreg se mně, nebs račil štwos
čiť mne k obrazu twému Páne.

10. Wweš w počet swatých,
wšech wěrných wywolených,
kdejto s nimi wěčně kralugeš
a bezpečně, do dworů šyonšých,
do křrů anghelských, deg býť
wčastnjem gich.

11. Samému čest, chwála,
budiž na wěky wzdána, y s šy-
nem twým milým, také y s Du-
chem swatým: wšemohauch
Křáli, má duše tě chwálj, degž
gj býti w swém Nági.

(1247.) Rot. 163. c.

Galo. Geza Kryštemišostiwy.

SD mám ž marného swěta
kři? Mnohoš šibi, nič
nedrži, mžda geho gest hñew, ž
šauženi, wšat šlibuge polehčeni:
Menj křoby ja než šlibil, o bych,
Gežissi! s tebau w nebi byl!

2. Šat šyc gšem ažd twě nez-
wěšly, wšak cytjm mnohé neče-
U a a a 2 ši:

sti: D více gšem nestatečn, w wssak se wždy chý tím těssiti, dylák, w modleni nemobčny: je wira žada tento dík, o bych často gšem w stáčch swých Gejissi s tebau w nebi byl!

3. Pokudž hřích w těle pānu: ge, Duchu w dobrém odporuge, snadně se dost může stati, že mne diabel můž sežrati: tak Duch woła, gegžs wykaupil, o bych. Gejissi, s tebau w nebi byl!

4. Tamt mjtí budu weseli, tamt spātřim swatě Angelj, Angekūm budu podobny, Gejiss mūg Būh, blesk slunečny, da mi wssch swých pokladū dík, o bych Gejissi s tebau w nebi byl!

5. Bžřim tě, gaž gšy w Břt. nostj, gaž počatku nema božstw, gaž tci osobh gšau gedno, gaž Syn Božj lidště tělo: to y wice sy mi slijbil, o bych, Gejissi, s tebau w nebi byl: * na se wzał.

6. Nadost nebude mjt konce, mam se těssiti w twě lase, neb kterať twa skala laska, dušsi na frze pronika, w swěte žadny neoklasyl: o bych Gejissi! s tebau w nebi byl!

7. Ey k tomu mně připrawu: gesť, wiru mau mđlau posyl: augeš, žiwot držiss čisny, zdra: wy, tak možu plesat w naděgi, protož duch lka gaks zasljbil, o bych Gejissi s tebau w nebi byl!

8. Degž trpěliwost, posylū mne, žiwot mūg slogi w mocy twě, mamli geštr žiw zupati,

(1248.) Not. 258. 2.

Gato: Srdečně žadám sobě
S Ezu když rozmažugi mau bjdū welikau, w řdce se stormucugi, slojim wsscken w smutku. Nebo žiwotu memu, dabel, swět žlobiwy, tělo y krew ma k tomu, žlokně se protiwj.

2. Ach gaž se trapim bjdne, w tě swěta žalostj, duše vžkosmi wadne, y tělo truchlostj. Mno: ho bjd se zgetwuge, dčjw než smrt wkrutna mne i swěta wytrhug, kdy, kam, a gaž Būh žna.

3. Wssak se toho nelekam, ach mūg Ezu Kryste, když w řdce mēm rozgimam, pokud sem žiw w swěte, Twau smrt, boleť a nemoc, y tve utrpenj, toť přigde memu řdce, w smrti k potěsseni.

4. Protož když se lekatí bu: du, gša žrapeny, když mně bu: de dčstj osten smrti brozny, když se oči zpukagi, sluch wssi pomine, y wsta oněměgi, tělo me wmadne.

5. Když y řdce wyprahne, prazdne gša žiwosti, slawau swě: ta pohrdne, y wsscho se žhoši, Ach Ezu! twě lekanj, přiwed ku paměti, at mne brozně tra: penj w smrti neformantj.

6. Žej kdyby mne dčshko swědomj

smědomi zbařene, svět, ďabel, smrt, hřích, peklo, hněw Boží tlačil mne. Když počnu narižkati, wylewage slz, s smrti se potykati, pot můg se wyraz:

7. Lehdaž sňg Gezu! při mne, w těžkem potykanj; Duchem swym posylauš mne, odpustt prowiněn. Ach rač mne očistiti, swau frwj předraha, kteraužs račil wyliti, smazaw nepravost mau.

8. Když přigde rozlačenj, w němž mne smrt vduš; tož bude bog poslednj, a žalost nezvětšj. Ach spas mne pro swau milost, ať w bogi neklesam, způru a neposlušnost wzdal, ať se neranham.

9. Pomoz mi můg Gežissi, bych tobě samemu w ruce oddal mau dussi, w posledni hodinu. Bych tobě vmřel Páne, tobě tak žiw byl, něbal se smrti časne, mše gi podstaupil.

10. Ach dež wdatnu byti, w tom Bogi, můg Páne; sřz smrt twau wjtěžyti, ať smrt neshltj mne. Bych pokogně a tisse, dussi swau wypustil, w zaslauhách twych těšil se, nimiz mne wykaupil.

11. Zapud ďabelské žlosti, se wssi rošan geho, kterýž mne znenawisti, chce saudit hřisněho. žěšlj swatě Angely, genžby se k dussi mé, wogensy připogili, wnesli do slawy twě.

12. Ať těko odpocine, w žemi, w pokogifu, milosině y po-

kogně, dussi mau w swych rukau rač Páne ošřihati, až se dni saudnemu, když se mam wsta-witi, před twačj twau swatau.

13. Bychom wšicknj slyšeli, ortel twáš posledni, (genž osme žde žiwi byli nuznj y potřebnj.) Lehdaž wšicknj bezbožnj, zahabensj dogdan, měřicj pak pobožnj radoš mji budau.

14. Nebož bezbožnjch wražyž do ohně wěčného; k žatraseniž odsaudiš, s hauffim ďabla žleho: naš pak swě wywoleně, naplniš radošj, ž milosti nezmyšluně, na wěčné wěčnosti, Amen.

(1249.) Mat. 89.

Gako: Bohu gšem poručil se! galk čas náš mizj ž ticha, galk se k wěčnosti pospěch! než galk malo na to dbáme pamatáme, mlej o tom wsta same.

2. Žiwot náš gestil gako sen, netrwalj obraz wodnjch pěn: w okamžej hued se trati, aniž wrati, galk to můžte spažtrowati.

3. Gen ty Žehomah žustaneš, žmžs byl, byti nepřestaneš: byl se y horj žwratiš, wstau-piž, mne pewnj gest Gežiš mily.

4. Dokudž se staneš nezbožj, pobež mne, Symu Božj, krasťoš dnů mých počitati, bdežic statj, lprw než vmru, vmjraši.

Ala a a 3

5a

5. Což můž svěť při smrti pomoci, rozloš. neb zbožj, ktera moc? Člověče gen k říjnu běžíš, we zlym věčňš, tak pokoge neobdržíš.

6. Preč marnost; bjdnu Rozkosti, mjim lepši poklad pro duši: tohoť hledám, ten zůstane, Gezu Páne, gen po tobě vždyť tahni mne.

7. Což bude, když se dostanu k tobě, před tvým trůnem stanu? gen ty mně poučug dale, at k tvě chvale, ctným srdcem hledám tě stale.

zbožj, naš poklad gest w Křistu Pánu, plný nebeského gmění, gemuž w světě rovně nenj.

5. Nessťasnj, genž pro světa marnost, Křista se věčně zbatili, oblubgice světa žádost, o by zrozenj nebyli! lepe gest gjm mělo byti, nežli w věčné muky giti.

6. Dbeadi přě ty marný svěče, spolu take časná slawo, w tobě se wse naopak plete, než mās se mně wice práwo, gā sem sobě zwolil měho, Spasytze le přemilého. Amen.

(1250.) Not. 173. b.

G. Kdo gen na B. se spoľcha.

Marnost w světě nad wse marnosti, na němž nic gineho nenj, cohy zůstalo w swě stálosti, a ne wžoło porussenj, w čem se negwice kocháme, to mine, než se nāždáme.

2. Když člověk gest w neg. lepšim kwětě, a wšj rozkosti oplywā, rychle podtat co trāwā w letě, vmjrá, w hrob wložen býwā, musy se brāti k věčnosti, opustiť světa žádosti.

3. Co nám prospěge světa slāwa? co bohatswj, kterěj mām? křātky čas člověk žiw zůstāwā, a wšeho zde zanechāme: co sme kolim šhromāždili, bude gā bychom nebyli.

4. Dokud gest čas milosti Božj, strogme se do věčných stanů, nepečugme o slāwu,

(1251.) Not. 27. b.

Gako: O Bože weliky.

Myl člověče wždycky, gāť smrt beře preč wšecky, a je gāť trāwy kwět, tak pomijj wšecken swět.

2. Smutku w světě dosti, mās to stālě radosti, plno swaltowānj, bjd a koptowānj.

3. A z toho zemšeho, krom domku dřewněho nedagj žád nēmu, a y to ne káždēmu.

4. D světě podwodný, twūg obyčeg nám škodný: je se nepowjš, ať když službu wyppowjš.

5. Žádný nevhodne, kdy smrt ostnem vboďne, we dněti ei w uoch? a swět nedā pomocy.

6. W nebezpečně době, ač rad každý sám sobě! světa w čas zbhwegme, k Bohu se vždyť bljž mēgme.

7. Být w nebi bezpečný, ži-
wot w Bohu gest wěčný, w Bo-
hu rág radosti, rozkoši prawých
dosti.

8. Bože wsemohauč, deg
nám ač swět hynauch opusije,
tebe držíme se až w nebe.

(1252.) Not. 66.c.

S Je nedbám na ten swět, a
wšeccko geho gměni, když
gen nagjé mohu w Gejssi potě-
ssenj. W tobě sem wywolil
swau rozkoš wždy držet, ty, ty
gšy má sláwa, nic nedbám na
ten swět.

2. Swět gest gen jako dym,
genž w powětří hned zmizí, a
stínu podobny, šalost swau krac-
ce drží. Můg Gejss justáwa,
být wšeccko sšlo na zpět, on gest
můg hrad pemny, nic nedbám
na ten swět.

3. Swět hledá slawy, cti, v
wšech wynešených lidi, a slau-
ži k hodnosti gim, než nable se
žlidi. Ten pak w němž mě sro-
ce slawu swau che držet, gest
Gejss gediny, nic nedbám na
ten swět.

4. Swět che stibro, zlato,
a nemůž wždy přestati, než kdy
swau Mammonu w truble můž
spatrowati. Gát wjm lepši gmě-
ni, kěmuž sedce y hned pospissi,
Gejss gest, nic nedbám na ten
swět.

5. Swět se w padu stará, že
gij bude potupen, gábychom s

fortelem hráli o slawny stupen.
Gát chey na ramenach břimě
Krysta držet, když mne spasy-
tel cti, nic nedbám na ten swět.

6. Swět swau rozkoš, slá-
wu, nemůž dosti vychlaubit; a-
no smělby k tomu y samé nebe
žhaubit. Nech ač ten s nim drží,
kdo che kracet na zpět, ga mi-
luj Boha, nic nedbám na ten
swět.

7. Nic nedbám na ten swět,
w okamženi pomine geho osobe-
aj, w smrti wšeccko zahyne.
Žbojj, gměni, rozkoš, musěj
hned zmizet, můg Gejss justá-
wa, nic nedbám na ten swět.

8. Nic nedbám na ten swět,
neb Gejss gest můg žiwot, můg
pořad, me gměni, šrž něg mám
w nebe pruchod, w královstwj
nebeské, po čemž gij mám dych-
tět? Tak bjm gessé gednau:
nic nedbám na ten swět.

(1253.) Not. 91.b.

S U slyštež milj Křestianě,
gát tělo s dussi boguže,
jde w tomto mizerném swěte,
šale na sebe wálčj, potudž ge smrt
rozlaučj.

2. Tělo mluwj, gá sem zdra-
wě, mám gessé hodiny mnohé,
prw než smutná starost přigde
w rozkoši žiti budu, po swětské
chytrosi págdu.

3. Duse mluwj, gát nera-
bim, šaudu se brožněho bogjim,
na křtus se zawázalo, po wůli
Bojj žiti, wůli geho plniti.

U a a a 4

4. Lěz

4. Tělo mluvj, asem krásně, pyšně, s towarňstvem při mje, ně slěně, tuť budu škafat we sefe, zjwánjím, tancem směle, wážit budu wšanc škřeče.

5. Dusse mluvj, hled na bo- háce, ten štěl též zajiť rozkoše, musel s tělem s dussi odsud, byl hued w pekle pobřben, gal Kry- stus sám powědel.

6. Tělo mluvj, na tu řeč nedbám, ne geben den před se- bau mám, w němž se mohu po- lepsiti, a od hříchů přestati, řdyž se bude žalost množiti.

7. Dusse mluvj, nemáš té moci, buď w mladosti, neb w starosti, Bůh té zhoj w okam- žení, buď ráno, nebo večer, hodinůž nepochěděl.

8. Tělo mluvj, buď w čas neb pozdě, widjm před sebau světské rádce, každý po časném zhoj tautj, za ním v gátěj pū- gdu, potud w světě žiť budu.

9. Dusse mluvj, přigde ten čas, že se semnan rozlaucit mās, eož ti tu pomůž twě zhoj, mu- šs do prachu giti, nebo sy s prachu wjath.

10. Tělo mluvj, zarmauti- las mne, giť mi o žiwot wě- ný gde, ō Kryste pomoz mi k ně- mu, bych se k ůtci obrátily, trāpe- nj mne oblehlo. (* Eož pak dīz na Přisl. 1, 24-33. Žalm. 16, 4.)

11. Dusse mluvj, nežertůž- me, Bůh žádá srdce šrausse- ně, ty mnsš smrti zemřijsti, neb ghy na čas rozeno, červům k sežrání dāno.

12. Tělo mluvj, Bože Vá- ne můg, šřz Krsta deg ai sem šlauba twūg, ō Bože sprawed- nost twā rozwaž mne; šābel šřch šydel, ja mnes na řřjž vmřel.

13. Tak se ta pišen skonāwā, necht každý srdce šraussē mā, a od hříchů k Krystu přigde, on se též k němu obrátj, žiwot wěcný nawrátj. Um. Žal. 50, 21.

(1254.) Not. 273. b.

Galo: Řdyž pak přigde můg
Přebjdnā světskā mar-
nost, buď giť milā tomu
Hes: Twau zemnitě šřmanch
radoš, žalostj naplāugeš: Těm
genž nenāwidj nebe, poraučjm ō
marnost tebe, neb gest žádost mē
dussi s tebau bydleš Gejissi.

2. Wstaj lide w swě moci,
od slunečné horkosti: Žadagi
aby den s noci, pomnul s twau
dlaubosj: Aby po práci swě
těžkē, mēli spočinuti lehkē:
Tys pak žádost mē dussi, neg-
milegssj Gejissi.

3. Ach řdybch mohl w twém
trūnu, tak gako žádām sobě,
spočinanti při twém trūnu, a
bydleti při tobě! Tjm bych se-
be potěšowal, to nad plato po-
wažowal, gestlibys wgal mau
dussi, ō negdražssj Gejissi!

4. Necht ašgdau mnozj přes
baniku, a přes mnohá neštěstj:
přes wstr a wodu prudkau, hle-
dagie swěho šřstj: Gā pak řřj-
bly prawě wry, w znāssim se k
nebi

nebi bez mjury, abyš přigal mau
dussi, negpěněgšši Gejissi.

5. Lífcekrát mluwimam k so-
bě, a mnoho tífcekrát: Ach
bých giž mohl býti w mém hro-
bě, w pokoji wygda odsád: Al-
mjeti swě polehčenj, těla bjdne-
ho složenj, a oddati mau dussi
tobě drahý Gejissi.

6. Přigď ō smrti! přigď se-
tro sna, a wejmi mne giž s se-
bau: Ach spust mě lodičky we-
sfla, přivez k wěčnému brodu.
Nechť se tě ostřehá kds hce, ty
mne potěšugeš předce, nebs ty
průchod mě dussi, přigmiž gi-
ž Gejissi!

7. D bých žalář mého těla,
mohl hned opustiti! aby dusse
má weselá mohla do nebe gi-
ti: kdejstoby písničku wěčné,
prospěwowała bezpečně, se wšši
angelškau říšši, tobě drahý Ge-
jissi.

8. Ale fdyž to město wěčné,
a dusse mě weselj Nemohu
míti zde časně, než musím w
tom vdolj Potemát na má-
lau chwili, teď tobě gá wšfecky
smysly poddawám, tys mě du-
šši radost, ō můg Gejissi!

(1255.) Not. 17.

Při posledním žiwota mě.
ho stoučenj, pro twě,
Páne, zaslíbenj, deg stálě po-
těšenj.

2. Rdyž gazyl můg mluwi-
ti nebude mocz, barwu odeg-
mau nemocz, přispěg, Páne, k
pomocz.

3. Bšši mě, Páne, slyšsenj
fdyž potrať, dýchanj nad srd-
cem zradj, Duch twůg at ge naz-
wrátj.

4. W křnu smrti fdyž budu
mje zrak stratiti, rač mne swět-
lem oswititi, kterěj ráčjs sám
bhti.

5. Swětlo k sláwě wěčné
gešt, Páne, wjra twá, ta, fdyž
dusse má vmdlěwá, nechť při-
mne wždycly trwá.

6. Degž at vmru, mage pe-
wnau wjru w tebe, bých gsa gá
sám proti sobě, nepotratiť lá-
sky twě.

7. Rdyž Dusse má s tělem
se bude děliti, rač gi w swě kř-
no přigiti, a nebeg zahynauti.

8. D'ábel k wěčné smrti pro
hěšch odsuzuge, hněw Boží mi
wklazuje, a swědomj sěžuge;

9. Ale ty, genjs mne kaupil
krmj swau drahau, mjlowski twau
nemymlawuau, ty sám očiši wi-
nu mau:

10. Strže těžké rány twě y
vmučenj, strže vkrutné trzně-
nj, gežs něšl pro mě hřešsenj.

11. Nechť Páne, synakost
twá rány mě žhogj, smrt nasse
at se twě bogj, hěšch take se
spělogj.

12. Ty gšy gislě dwěre k wě-
nému spasenj, takť wějšm; nechť
gešt spogený se muau žiwot twůg
wěčny.

13. Páne, fdyž ráčjs, slau-
hy swěho pomoleg, twůg sen,
Al a a a s gal

gač žiwj, tač mrtwj, Kryste, gen brzo přispěg.

(1256.) Not 123.

Proč se swět w marnosti, a w pšse houosy, gessro slawa geho, gen na niti wšy, wse-liká nádhernost, kterau zde oku-šy, gač hrnějt nádobu, rozrazy w tu dobu, zahynanti mušy.

2. Kdo se swěta drži, na těstj se opjrá, neb pisse na ledě, bez pěr a černidla : Swět horn sliz- buge, zlaty rág otwjrá, nie ne- wět šidžei, nedrži swé wjry, s kšj se wždy objrá.

3. Wšecká rozkoš swětská, zdegssj geho slawa, w prawdě nie- nenj, než polnj kwět a tráwa, neb list, kterym wjtr, gako čee pohráwá, a neb co bublinka, tenssj než lupinka, co na wodě stáná.

4. Tač mnohá králowstwj, Monarchowé, slawnj muži, li- dē slynj, wznessenj a wáznj, nad to pemně brady, města staro- dáwnj, ač tač slawně byly, wšak gačby nebyly, zmizly w oka- mženj.

5. Kde gest to Dnywwe, mě- sto tač weliké? neb kde gest Ba- bilon, w slawě přewelebne? a neb Geruzalém, rozkošse wšeli- ké? spušekagšan do čista, že ži- wj ta mjsa, žwědi žlě dimokē.

6. Kam se děl Julius, Cy- sar negpředněgssj? kam se děl Tullius, řečnj negwzactněgssj? kam Arystoteles Mudřec neg-

wotipněgssj? neb krásnj Abso- lon? Král maudrj Salomon? Samson negšlyněgssj?

7. Alexander welš, mčadac wšeho swěta? kde tyran Atty- la, Boži bjē a metla? wšy- ckai pomínuli, giž gest po nich weta, a mnohy nášluē, w pšl wěku y bjdne, wšak konec ži- wota.

8. Boháč šwosnj w pekle pochowan, se mučj, smrt geho wšem wšbec pomážit náleži. Deb kdo swět miluge, rozkošsji se drži, gest prawá gisfota, žba- wengša žiwota, zahynanti mušy.

9. O bláto mrzutē! š pytel smrdutj! proč se tač nadymās, co mēchj nadutj? šarlátem neb kmentem, buď gač čees oděty, wšak to wšyckni wědi, že tē čerwy šnědi, y had ge- bowaty.

10. Šlowěče přemilj, pře- stan giž hřessiti, hřich želez, wěr w Boha, hleď wděčněgssim byti, cwič se w pobožnosti, modl se bez přestánj, lámeg chléb chudě- mu, čiň pomocnuzněmu, deg se na pokánj.

11. Nic nedrj za swoge, co mžes stratiti, co swět dáwá, mjinj zase wychwātiti, ždwižni wžhūru srdce, šnaž se w nebi by- ti, štastnj gest ten čłowěk, kte- ry mžj tento swět se wšim ja nie mjsi.

12. O Páne Gežissi, drahj spášeteli! genjš nás wdřek- wra-

wrahu, dábku nepříteli, dea by-
hom marnosti swěta potupili,
a potom ; milosti, w nebeské
radosti, s tebau přebýwali,
Amen.

(1257.) Not. 65. a.

(Ginač.)

Proč ten swět boguge, pod
bídnuu marnosti, geho-
to weselost zde nemá stálo-
sti, lépe wět literám napsaným
na ledě, než swětu bídneinu, ge-
ho křiwé radě.

2. Lépe gest wětiti, muži pod-
wodněmu, než swětu bídneinu,
w stěstí nestálemu: Podwodný
gest w sljibch, a we wšech mar-
nostech, w pýsse a rozkosti, we
wšech oplýlostech.

3. Powě; kde se poděl Esa-
komaun Král manderý? Aneb
kde Samson gest, witez přewat-
ný: neb krásný Absolon, wel-
ce ozdoby; neb milý Jona-
tan, welmi wětšeny.

4. Kde se poděl Ešar, s sla-
wným panowáním? neb onen
Bohatec, s křowiným hodo-
wáním? Powě; kde Cicero, wjá-
ctný w wymluwnosti? neb A-
ristoteles, pln ostrowtipnosti.

5. Tolik lidj wjáctných, tak
wznessená paustwí, tak mnoho
biskupů, tak slyné králowstwí,
tolik knjazt slawných, tak wdat-
ná šyla, w ofamjenu sessla, ga-
koby nebyla.

6. Ach proč se wypjnáš,
pýsný člowěče! neb uěj se na-

děgeš, w náhlé wywrátjš se: D
čermu pokrme! o gegich rozko-
še! o hrško popela, w prach zas
obrátiš se.

7. D bídna marnosti, proč
se tak wypjnáš, co sy a eo bu-
deš? na to newzpomínáš: neb
newjš do konce, co ýtra doče-
káš, hleď dobře činiti, pokud
geste čas mäs.

8. Tak ta swětšlá sláwa, po-
steré wždy dychtjš, w pýsně
kwičkem senynm sluge, gako
widjš: a neb lehčym listem, gimj-
to wytr zmítá: Tak život člo-
wěka, z toho swěta slítá.

9. Za swě nepočíteq, co mů-
žeš stratiti, což ti swět daruge,
to myslíš zas wždy, zdwjhni mysl
wzhůru, hleď w nebi přebýwat,
blaze tomu kdož můž tjm swě-
tem pohrdat.

10. Páne Bože milý, račiž
nám to dáti, bychom hrěchů
nášich mohli litowati, bližnj
milugje, w lásce žiřtawati, a
potom po smrti, k tobě se do-
stati.

(1258.) Not. 245.

Přám se tebe, o sám sebe,
proč člowěče, nemáš pé-
če, o swěspasení? W nepramo-
stech, a w marnostech, mäs oblí-
benj.

2. Přemýšljš gen, na každy
den, w zymě, w létě, w tomto
swětě, o marné wěcy; gestto

3. Zdaž newjš snad, bys pař
ueš

nerád, že jde všeho, co máš svého, musíš nechati, nic státi, nemáš svého, všecko se strati.

4. Mášli krásu, ta do času; přigde žalost, nebo starost, hnedť se změní, dogde svých let, sprechne gať květ, krásě nic není.

5. Mášli statek, to gen zmať; snad w hodíně, tebe mine, musíš chudým býti, a někomu, němž komu, qeť propuštěti.

6. Mášli sstěsť, můž tě zvěstí, stáťe není, neb se mění, a geť wtfamě, wždy se točí, gaťo očí, tať geť nepravě.

7. Mášli lásku, přejně častě; díť milosti s poctivostí, wžactněmš dvořákem, nepřecheg tijn, bys časem svým, nebyť mrákem.

8. Mášli šlu, čerstvost milau, y to obě, (spomni sobě,) tebe opuští, čerstvost mine, šla zhyne, škofy své pusti.

9. Mášli zdravj, tohoť zbawj, těžká nemoc, a božská moc, smrt taťe při nj, rychle wšsemu, zdravj twému, konec věinj.

10. Šyli w slawě, rovněsť trawě, gať ta hyne, slawa mine, řby smrt přispěge, ne gedneho, w tom pyssněho, w náhle wysměge.

11. Ach gať mnohých, nepobojných, sladke sstěsť, do něřsť wěcných přiwedlo: Kde hohatec, ten opilec, má w mužčy bydlo.

12. Tam smrt litá, a neshťá, všech howadných a bezbojných, wždy jřati bude: To trápenj, se neziměj, ni konec dogde.

13. Protož wždyč, lidě wšsť; čnj, přemyslgme, a pečlgme, o své spasenj, w nepravostech, a w marnostech, nechme těssenj.

14. Zde se všecko, gať sluznečko, gasně smřtj, wšsť má zajiť, rychle minauti: Svět s žádostmi, a s marnostmi, má zahynauti.

15. Zde geť škwěťá, žádost těla, očí žádost, marná radost, přčha žimota; hleď pať wěcťech vtecy, mineť wěcná psota.

16. Pomoz všsem nám, Gezřsť sám, potupiti, opuštiti, světské marnosti, s tebau býti, a přigjiti, do twě radosti.

(1259.) Rot. 147. b.

Zaklonenému k marnostem světským a rozkošem.

Mýřkos y wěssenj, tohoto světa wesenj, nemůž lidem oľauho trwati: řbož miluge spasenj, řlyšř wěrně naučejnj, pospěš s řřichů a s bludů wstáti.

2. Čekeg Pána bedliwě, řluzgemu wždyč řprawedliwě, obřatě se w prawem pořanj; bāžen Božj řeď tebe, a w řředmosti sám sebe řhoweg pilně wždy bez přestānj.

3. Předlož sobě před oči, řeť řādneho wjce přjroci smrt wřrut-
na

na nechce popřít; než když w náhle potluče, opusť wšecho prudce, musšs hned předce z světa giti.

4. Pomíti na tu hodinu, w kterauž máš swému Hospodinu, je wšech věc swých počet křáti, protož we wšem y w zboží, štetě wždycky wšle Boží, dokudž on tobě přege wlásti.

5. Krása, moc, zmelebení, posmrťi nic prospěšné není, člo- věku w hříššich skonakému: wš- ra, křáta, naděge, toť k spasení prospěge, každému do konce wě- nému.

6. Sláva tohoto světa, po- dobenství má krásy křáta, genž brzo w swém bytu wvadne: tak hříššníkú zwššsení, mages bjdau smiššsení, rychle dořú w šhynutí spadne.

7. A co platno člowěku, by- by y we dnech swého wěku měl zde sam wšeho světa zboží? Kdyžby buřšš vřššodil, k zadrž- ní poskaužil, gafau za uj odme- nu složí?

8. Neminnému swědomi, šřž- bro, zlato, drahé kameni, nemůž se nikterak wrownati. Neb tělo rozlaudení wezma s tım, přš- skončení, w zem se a w popel swůg nawrátí.

9. Sama buřšš gedinā, w čemž bude z světa zachwácena, musy w tom s tělem k saudu štáti, tuž swědomi neminné, wic než cokoli giné, bude wěrnému prospřiwati.

10. Degž rozum oswěcený, a křátau prawau roznícený, Gezu křysie nám w této mřše, w šhle- dnā na swě stworení, rač dáti přššporení wšechněm w prawě křesťanské wřše.

11. Ažby ta prawda swatā, šřže slovo twé w cyrkew wřatā, rozmáhala se wždycky wice, w tčch kterjž tě miluji, a wěrně uššledugi, přšwed spolu, tdej twā prawice.

(1260.) Mot. 51.

3. Věte nebesť rač pomoci.

Suffit na to každž čas mys- sliti, co má potom budau- cžho býti, swěťšš vřššsení, wřš- wičné není.

2. Gatož můžem marnost světa znáti, na předěššých sobě přšklad bráti, kterak gich marnost, minuly w rychlošš.

3. Lepššš geřš gışšě dobre swědomi, nežli rozkořš, swěťšš vřššsení, kbož ho můž dogiti, můž wždy wřššel býti.

4. Ššetř to každž w čas Boží milostí, proměň swůg šřž jiwot w ššlechetnořš, neb zde krato- řwile, magj kratě čyle.

5. Aluž můž lepššš proměna býti, posudž řšo můž na swěť čas mřti, wěin šprawedliwě, Boz- hu, lidem, sobě.

6. Nemesřšeg gřž ani neprod- ššiweg, žeť geřš rāno, na to nez- polššeg, někdy na wřwřšš, smřt tčžšš stihne tč.

7.

7. Vgjití gest nelze tomu ch-
li, bychom pak zde sto let živi
byli, musíme zemřít, porušenj
vžiti.

8. Svět pomine v marnosti
gého, pospěš každj wem vvgiti
z něho, hleděg bytu swěho, w
nebesy ch wědneho.

(126r.) Rot. 37. a.

Světy w swětě nalezi
prawdiwě možna nenj,
ten, kdož se mu gen dá swěsti,
přigde o swě spasenj.

2. Kdež gest moře bawli-
wěgssj, kdež přehrožny ch malá
strach, italy, wětrowě škod-
négssj, gak w přenesstasny ch hřj-
chách?

3. Wšak gest wšeko rovně
stinu, na coskolwěk pohlednul,
aneb pokaz wěc aedinau, w kte-
rějs pokog naleznul.

4. Poważ lidi swěta toho
žádost, starost, činěnj! gestli gess-
tě co marného, genj gim libez-
ně nenj?

5. Spustj se na gich powa-
hu, pomoc, štěstj, přjzliwost,
hle! na led stawj swau dra-
han wjru a dašffanliwost.

6. Neb kohož dnes cti, mi-
luge, ledwe žjtra wzhledne nan
Takit gest swět, a to slugě pp-
kog twůg, a rušj braň?

7. Spatřiljs wěšně časj,
zetiweg, přigde nawalnost, za
twě štěsti, hodn, krasj, plače,
smutku bude dost.

8. Dosahljjs bohatswj, slá-

wy, marného gsy snu dostel,
nežs se zpoděl, hle sám tmawj,
gijl od tebe odesel.

9. Ach gakž můžes tak žada-
ti, co ti vzkosi čini, při tom se
tak zpracowati, co za chwilku
wjc nenj?

10. Wjdň Bůh dussi nes-
smrtědnau čjm hodnégssim opas-
těl, by škrj wjru spasitědnau
pokog Krystů w tobě byl.

11. Kdo na tento hrad se spu-
sti, má bezpečnost, moc, pokog:
kdo chce w gěho wjře růsti, ten
zwjstězj wšecken bog.

12. Gsaut někda cestj trnivé,
ale přjžen Krystowa čini y to
žadostiwě, před čjmž tělo ombles-
wá.

13. On sám dáwá prawau raz-
dost, oně gest dussi swětlostj:
w gěho milosti gest nakořt,
w něm, w něm mám wšeho
dosti.

14. Gdětěz tehdy wšě mar-
nosti, w swě vzkosti y mawkj,
pokog má dusse s radostj w Kry-
stě chce mjt na wěky. Amen.

(126z.) Rot. 40. d.

Žiwot náš na Swětě gen Paut.

Sěsichen žiwot wšech náš
lidi gest paut, gakž sám
každj widj, w přecháženj šrořstj
diwných, duů nemnohy ch ale
bjduhy ch.

2. Z hlubin wědného mlčenj
wyhážegjcek bydenj mezy tmo-
ry, první swůg byt každj w
temnosti musj mjt. Job. 10, 8.

3. Pod

3. Pod matky swě srdcem
škrýte, trupel mały: odkudž
hbitě na swětko pod nebem gde-
mie, když k swým pracem se ro-
djme.

4. Tu pak den po dni bále
gdauc, wěkem se mýš a mýš nez-
sauc, to tam, to sem, točime se,
dál nás každy kroček nese.

5. S mnohým se stále gen-
měnj, mlaštneho mýsta w neg-
měnj; z ginud ginam přechájeti,
los gest něčj až do smrti.

6. Kteráz kde pak čeká koho,
starosti netřeba mnoho, gak tam;
Dšud každeho sám cestau gístau
zprawodj tam. Job. 14, 1-5.

7. A tam hned gakž se dosta-
ne, giná mu cesta nastane, přeč-
giz z swěta do stran wěčnych,
w čas tento nespátitedlných.

8. W kterémž s swětem roz-
laucenj, Duch mǎ k Bohu na-
vrácej: bydliště pak geho w
hrobě lehne, pro wydchnutj
sobě.

9. Až přigda Pán při mžřisse-
nj, zpranj zase stran spogenj, a
w dům wěčnosti wweđe, kdej
pautě swě dusje žbude.

10. Tak wšestch Pán wodił
swatě, teprw šřz smrt k sobě
wzate: zde nic, než přaby čas,
nenj, w ždegšim celém puto-
wánj.

11. Zde nemnožj než žj dno-
wě, aen práwě bjđ gšau ofino-
wě! Rozjmně ten, onen mǎnj
swǎ podnikǎ popotǎnj.

12. Gežšji wǎdce náš w ne-

be, prostme giž wšicknj tebe,
pomoz, rešig, zprawuğ, a tam
nás weđ, doměđ, kde bydljš
sám.

(1263.) Not. 61. a.

Gako: Činme tobě páne rc.
Ssem slusji znáti běh
swěho žiwota, ponež

wadž mušj wšicknj z toho swě-
ta: Toť na těch kterež k hrobu
zprawǎjme, patřně widjme.

2. Potřebj pak gest na swěte
každěmu, aby se libil Pánu Bo-
hu swěmu, wždy geho řeči, šřz
třil prawau pěči, takj psma
swědčj.

3. Bezpečným lidem mar-
nost, swětská sláwa, rozkoš
tělesná nic gest neprospěla:
Dě negwjc stǎli, toho nedosaz-
li, bez Božj chwǎly.

4. Strjbro, bohatšwj, co
gest gim spomohlo? sláwa y
paušwj prospěti nemohlo? w
smrti žadnj nemohl byti
prǎzdny, gakkoli slawný.

5. Wjz tedy každy co tobě
spomǎha, slůg w powinnosti,
měg w paměti Boha, každeho
času, šřetě božského hlasu, neč
hodu kwasu.

6. Gako na škále přepetwě
stavenj, gest welmi stǎle, brzo
se neměnj: Tak w swěte šřogj,
kdej se Boha logj, budeť w
pořogj.

7. Člowěče bjdný, proč na
to nic nedbǎš, a gš smrtedlný,
na

na smrt nepochybně? hříchů w paměti nikdy nechceš mít, ma-ge vinit.

8. O důstojnostech světa vsy- kugeš, na hrozně Máry nic nepamatugeš, věda že moci ne- budeš vgiti, než předce giti.

9. Co gest prospělo mnohým důstojnostem? krása, vmeň, v weliké panství? Alexander Král, byl by dost za to dal, by ne- vmíral.

10. Mathuzalém dost na světě dlouho byl, wšak řdy čas přišel vmeň teč musel: Krézowizlato, Samsonowiz- la, co platná byla?

11. Poněwadž tedy nic nepo- stačuje, než předce člowěk z swě- ta wykračuje, řdy čyl vloží mocná vůle Boží, řadby se složí.

12. Stůg w mře, w lásce, sstě swěho svědomi, nád kte- řé w swětě niclepššího není, tak řdy čas přigde, pūgdeš tam bezpečně, k radosti věčné.

13. Poraučmeš se své božské miřosti, Bože od wěků, Králi na věčnosti, opatrūgž nás wždy, k věčností w sláwy, Dče la- skavý.

14. Přispořiz mry, lásky, y naděge, což řadíš čtiti, at se to wždy dēge, bychom po smrti k tobě se dostali, s tebau bydleli.

3. Mlokně křislím na tento bjd- ný swět, neb w něm w ten čas gdu wsechny wěcy na- zpět, člowěče hřisňny, probud se ze spánj, a čit pokánj.

2. Sled gafa leta nynj nastawaj, zlost, faleš, zrada, w swětě giž panuj, mra giž zhasla, pobožnosti málo, zle se rozmohlo.

3. A giž swůg swěmu, kus chleba nepřeg, gedem o druhém, kde muž faleš kuge, láska vsy- bla, nepravost se zdvihla, po- božnost slekla.

4. Přitel přitele w ničem neshanuge, an bratr bratra swěho zamorduge, matku swau wlastni dcera smj vprati, Syn Dce kati.

5. Giž rodičowě swých dítel netreščy, an kmotra kmotře, hanebně zlořečj, saused sauseda, nic sobě newāžj, Būh pom- staui hrozj.

6. Swět se zkoňuge, k kon- cy pospichage, znamenj hroznā lidem vřazuge Būh wšemom- hauch; nedba swět na to nic, hřešj mnohem wje.

7. Mor, hlad y wálka, ne- muž nás šrotiti, předce my nech- cem od zleho přestati, není řdoby šel, ceřkau Boží krácel, řadby z ni wysšel.

8. Někeré dítē, gen že počne rŭsti, gřauc staré w letech pē- ti, nebo w šesti, bude zlořečti, a ro-

(1264.) Not. 61. a.

Sako: Co gsy učinil, Gejssi

ti, nebo w šesti, bude zlořečti, a ro-

a rozumjé žlému, wie než do-
břemu.

9. Vmít lilekat, také přisá-
hati, rodičům vlastních, ne-
chce postouchati, neb již sandný
den, k nám se přiblížuje, swět
se sřloňuje.

10. Těž mnozí Páni, vkrut-
ní nastali, welké poroby, (neb
welké baně) berau od swých li-
di, a na swau dussi zhořa nic
nedbají, že vměje magi.

11. Vidní hřisňucey, kam se
poběgete, kteriz žagrafům Bo-
žim se směgete, bēdat wām bu-
de, kdož Syn Boží přigde,
wšech sandit bude.

12. Swědomj na wās ža-
wati bude, sandu hrozneho du-
še čekāt bude, sřěpenj zubū,
pláč, křik a k wileni, boleš pe-
kelnj.

13. O přestāh hřichū, křo-
wěče žauffaš, a čiň pokānj, do-

řad mās čas mař. Deboi po-
smrti, žadnj čas nespauzi, Būh
te w hrob wloži.

14. Před smrti twogi, hleď
dobře žiti, w naděgi pernně, w-
ru, řásku mji, dobře čiň ch-
dīm, za žiwota twěho, tak w-
deš žěho.

15. Neb co nasegeš, také ži-
ti budeš, čiň w swětě dobře, w-
platu swau wezmeš, pokladu
twěho, mol a rez nespauzi, w ne-
bi twě zboži.

16. Žadegmež Krále, nebes
řěho Pána, ať nám gest w nebe
brāna otemřena, degž nám po-
sobě twau cestau krāčeti, za tebau
giti.

17. Tu řdež řralugeš, s twy-
mi wolenými: nezamiteg nās,
Pāne Křyste Králi, ne pro nās
hřisňne, ale pro swě rāny, slyš
nās Křestāny. Amen.

O připrawenj se k smrti.

(1265.) Mat. 258. a.

N již se s tebau žehnām,
žly žalešny swětě, žadne
ljbosti nemām, ro twēm hřis-
šnem žiwotě. W nebi gest by-
dlo lepši, po němž řdce tanži,
neb tam Būh wěčne těšši, tēh
genž mu jde sřauži.

2. Deg radu s swěho řdce,
Křyste Boží Synu, māmli zde
trpět přede, deg mi k tomu ř-
lu: wlew bolešji smrti, potěš

smutne řdce, deg mi sřtiastně
vmřiti, wem mne za bēdice.

3. W wnitřnosti řdce me-
ho, gen-řěž a gmeno twě, sřroj
se řasu řaděho, tot gest wese-
li me: w tom se mi žgetw obrazu,
k memu potěšeni, kteraks, o
Křyste! Křew swau wylil do w-
mdlenj.

4. Šřeg dussi mau s mīlo-
řti, w boř swūg otemřeny; přes-
řad gi s tēh žařošji k sobě,
B b b wšakš

wšak s smířením: Dobřeť gest s tím
zde bylo, kdož tě ma w křiji
swem, ať gíž mu spomoženo,
když sebi w křinu twem.

5. Zapiš amen o me pilně,
Páne do knih wěčných; přiměj
mne k sobě spole, swazkem sli-
bů wěrných. Ať se tak stvořím w
twé slawě, před tebou gšauc ži-
vy; budu tě slawit stále, je twůg
slib prawdivy, Amen.

(1266.) Not. 64. b.

Gaf. Pán Gejjs aby byl pokem
N. Y. Když bude při smrti w
čas negpilněgši, Pán Ge-
jjs přitel náš negwěrněgši, na-
wštwij, wšěši swěho wěrněho,
pogne w radost Díce swěho.

2. Ale žly člowěk když bude
vmjratí, musí se hrůz peklá stra-
chowati, nebo zde nestaužil Bo-
hů k libosti, dāť genu w pekle
muš dosli.

3. O Páne! kdyžto nám bude
negpilněgi, nawštwij nás a
wstaw w naděgi; possliž k službě
y Angelz y wšyosti, ať nás we-
zmau do radosti.

4. Kdež tobě s Džgem y s
Duchem swatým chwála, na wě-
ky wěků bude wdáwána. D
dež ať tě chwálíme zde w mi-
losti, potom w wěčné wěčnosti.

(1267.) Not. 173. b.

Gaf. Kdo gen na Boha se

W. Dhu buď čest, gíž se sko-
nawá, negwěšši strach radugte, Gejjs gedinkā ra-
gest dokonan: Můg Gejjs mi dost gest: radostně rukas

ruký podawá, Gejjs, kterýž
mne spasy sám. Medříte mne,
neb w cestě tě, Gejjs poslední
slovo mé.

2. Proč se tazete na wjru
mau, Gejjs mne gisťe miluge:
jádná smrti tau radost newezme,
Gejjs když mne potěšuge. Bez-
ru se přeč a wjm těž kām, Ge-
jjs poslední slovo sám.

3. Ta naděge mne nepodwe-
dla, na geho rozkaz pokřtěn
gsem; a tak w Gejjsz mne ob-
lekla, s Bohem tu gsem w mie
wmeden. Gejjsi, buď mé spa-
seni; o tobě mile mluweni.

4. Ačkoli hřichowě mne tras-
bi, kdo gest bez wady uaroz-
žen? wšak Gejjs w srdcy mēm
to twrdi, že w aeho smrti pobě-
ben gsem: tak přigda k portu ži-
wota, Gejjs slawa mi bude ta.

5. Můg Gejjs smrti vkrut-
nau shladil, když gest smrti
křije podstaupil, A mau smrti
do konce zahladil, gsa hlawan,
and swůg wykaučil. Co Ge-
jjs má, to gā těž mám, on buď
posledni slovo sám.

6. D wěcech marných mī nez-
prawte, Bůh negwěšši ge ři-
bi sám: poručte wšecko ge-
mu, wěte, že w prawdě plac
obdrží Pán. Bůh zapuď w-
lost, mord a leš, Gejjs posle-
dni slovo gest.

7. Gíž k končy gde, gíž se
Gejjs gedinkā ra-
gest: radostně rukas
ma

ma plésegte, fdes žúšťal, má
sláwa a čest? O Gejssi! o
Gejssi! giž chwátám k nebesě
čissi.

(1268.) Not. 89.

K vjzvánj člowěku časně se k
smrti strojicymu.

Gaf. O spravedlímý Bože náš

Odhni sem se oddal cele, a

oddávám w pěči směle:

Žiwot neb smrt na wybraně, dás:

li Páne, twa wůli (djw) nech

se stane.

2. Nechcyl mu žádněho cyle

wkládati, ani chwjle; On sčetc

wlasy na mě hlavě, a k swě

sláwě mne sobě obljbil práwě.

3. W swětě nic není krom

zmatků, a wselikých nedostatků;

y sám žiwot bytem malý, a nez

stálý, gegj w bogi trávjme cely.

4. Co gest člowěk? trupel

země, strašně malý strašně plé

mě: Zbojž s sebau nepřiwodj,

čdyž se rodj, nahěho w hrob za

se whodj.

5. Depomůž tu žádně gme

nj: důstognost, sláwa, wměnj:

žadnj smrti newteče, wisse w swě

lěce, co živo, ona zawleče.

6. Dnes čloněk zdráv, cho

bj, brogaj, jzra ho na máry stro

gi. Gednáj co růže kwětneme,

tož wadneme, až y dolů pak

spadneme.

7. Rosj gednoho za druhým,

čadem neproměnně tuhým: Pa

mátka pak, kdo gen mine, y

hned zhyne, swět na něj wje

newzpomene.

8. O Bože děgž nám pomněž
ti, že smrti nám gest pogmětj,
wssěchném kalich gegj piti, a w
hrob giti, tam na popel a prach
bhti.

9. Hřich náš, hřich náš přez
nešťastnj, pohřžil nás w los
tak strašnj; pro něj ta smrt ges
dem bledá wssěch nás hledá, se
na wžáctnost neohlědá.

10. Čas můg byl jde krátký,
čláj pluh a lopotowánj. Když
Bůh řáže zawěšt léta, půgdu z
swěta, smrt mi w gisť wyšl
wykwěť.

11. Neb ač mne hřich tlačj,
plassj, a ortelem smrti strassj:
wssak wjm že Bůh gediného Syn
na swěho na smrt dal za mne
hřissněho.

12. Ten gest Gejžs Krysus
můg Pán, w obět za hřichy swě
ta dán, pro mě wssak ospras
wedlučnj, po zhašenj (kroj swau)
petla pálenj.

13. Gemut k wůli žiw chcy bhtj,
gemu z swěta k wůli giti. Děg
se co děg, gá gsem geho, a on mēs
ho působce šřeštj měčného.

14. Což gá za swě potěssenj,
w každicem mám swém sauženj,
wěda že zas w poslednj den, mne
z hrobu wen, wywede w žiwos
ta pramen.

15. Dausámj gá geho mauz
drostj, že on y mē wssěchy kossj
zachowá, a ge s gnyhmi wráces
nyhmi zase spoj andy myhmi.

16. Břejmť gá (wjw) w pras
wěd swyma geg (Boha swěho) o
B b b b 2 čina,

čina, w swatých tam té společ-
nosti, kdežto dosti nešťastně gest
radosti.

17. D genz se za nás smrt pod-
staupil, Kryste, aby nás wy-
staupil moč swatě své zásluhy,
segma dluhy, směr s Dcem
swým nás své sluhy.

18. Amen, Amen řyž wzdby-
chánj Páne, deg sstastně skoná-
nj! Wšicknj s tebau al společ-
ně, dostatečně, w nebi těšime
se věčně.

(1269.) Not. 321.

SD se mnoho staráme, co
mnoho myslíme: By sme
wšecel swět měli, vmějti mu-
šime: Matky y otcové, také y
Synové, wšickni náši rodič-
ové, kde gsau se poděli, kteří
prvé žili, wšickni zemřeli mu-
sili.

2. Ten chl gest vloženj, člo-
věku každému: Pánu y podda-
nému, Chsaři gasnému: Kdo w
swětě gest foli, starý nebo mla-
dý, wšak musy vmějti každý,
žádného důstognoš, neb weliká
hodnost, z toho řadu newysadj.

3. By wšech řidj změřila, o
to se smrt snáží: Nic dlaně pa-
nowánj, nic mladost newáží.
Dobře sobě radj, kdo se strogi
z mládí, k tomu chli wandro-
wati, neb newime giste, kde na
kterém místě, smrt strastliwá nás
zachwátj.

4. En pokudž čas milosti, w
swětě tomto máme: Na posá-

nj se deame, a k Bohu zwolega-
me: Nač Páne Bože náš, sám
warowati nás, od wšeho zlé-
ho w tento čas, smitlž se nad
námi, odpusť naše winy, pro
twě swatě záslibenj, Amen.

(1270.) Not. 223.

Gako: Kryste wsm že vmřiti
by wyškal wšecel swět?
Wšak než se negmeň naděge,
wmadne co krásnj kwět, dnes
zdrám gsá zytřa w nemocy, hle-
dá od ginud pomocy, leže vpi-
dnem nocj.

2. Byť se kdo smrti wšij š-
pan opřel, wšak neswětěž: man-
žel manželku swau mřau od sebe
puští musy. Gestto sobě winšos
wali, aby spolu do konali, w geden
hrob se dostali.

3. Dtec za mileho Syna wo-
likby mnoho dati: Kdž přigde
chl a hodina, zlatem ho newy-
platj. Chřelby jaň y sám vmř-
ti, w statku mu dědictwj přjti,
wšak to nemžje býti.

4. Matka dcery wšlechtile
kwslenjm newypláče, byť pláka-
la každě chwile, nemž býti gi-
nāče. Byť chřela za ni vmř-
ti, aneb hrob s nj geden mřti,
nelze toho vřiti.

5. Smrt nám běře y rodiče,
kterž nám žiwot dali: Nás mi-
lowali welice, y wje než sobě
přáli: Což k tomu djely řekneme?
to, že za nimi půgdeme, w nebi
ge zaš nagdeme.

6. D čemž my všickni vě: dnem, nocí mu slauží, dostií gest dauce, hledíme býti bedliví: dostií gest :
 Na smrt svou vzpomínaje, budme vždycky čtne živi. Deg: Krysťe tak živu býti! Deg smrti swatých vmešti! věčnē s tebou bydliti!

(1271.) Not. 30. a.

Taužem věrného Křesťana po nebeské vlasti.

G. Každý duch chvalí Pána.

Dostií gsem dluho žit byl, mnoho a často kwlil, w tomto mem Pohostinu, kdež žit wot rovný siinu.

2. Siž přigď Páne Gejssí, můg Bože, můg neymyšsí, pomoz swemu wěrnemu, křwjtowan obmytemu.

3. Pogmi mne giž do wlasti kdež není žádných strastí, kdež gest mnoho dobrého, před wěky složeného.

4. Proč (o milá smrti!) dliš? což, že vmřít chce, newjš? dweře se otewřete, genž do nebe wede!

5. Až otewřena dweře, sřkně se Krysťas bēre, přigď můg milý Gejssí, wem mne w nebeskau řissi, Amen.

(1272.) Not. 234.

Dostií gest, dost, wezmi o Bože můg, dussi mau! Eyonu! swazek těla rozwaž, genž trhať se počina pomału. Dussella tunc. Egypte :; dobran ma gen po Bohu tauží, slami noc!

2. Dostií gest dost, travení kterež mnē w tento čas potkalo: hřích, gedu tiž (hle!) wduš mne bliž, srdce me wstalo. Dic do breho we mnē nebywa, od Boha žwest mne nepřestawa, dostií gest dost, :;

3. Dostií gest dost, řiž genž přenaramně raniť ramena ma! o Bože můg, gať přetěšta ta řiž, neb smáčim slama lože me, dnem y nocí wolam, k Bohu wzdychati nepřestawam, dostií gest dost, :;

4. Dostií gest dost, řdyž gen mňa Gejss chce, on sam zna me srdce: w něho dauřtam, žemi w mē boleřsi, pomoc swau da w brze. Na sam odeame mi žalost mau, řka, dusse mila pod giž se mnan, dostií gest dost, :;

5. Dostií gest dost, o Bože gestli chceš, wyswobod dussi mau! Siž Gejss gde, (dobran noc o swětl!) kteryž mne křwjt swau wykaupil; w Pokogi oď Hazym, i bdy w radosti wěčnan přichazym, dostií gest dost, :;

(1273.) Not. 105.

Dypte :; dobran noc! Služba se skončila, Moqžiš se přiblížil, genž mne i Gozen weče, gho těžké sem složil, ted sem wřobozen; práce waztrhať se počina pomału. Dussella tunc. Egypte :; dobran ma gen po Bohu tauží, slami noc!

555 3

2.

2. Gomorra, dobru noc!
živote sodomsk, nebe se otv-
ra, hrozne obnem hroz: Duch
muj se vbra do Segor me-
stecla, tam! hotova pomoc,
Gomorra, dobru noc!

3. Babilon, dobru noc!
Izrael ma pokoj, bida pomian-
ta, mne giz swobodneho wsta-
ma wlast mila. Stelez gest
klamany, nema wje jadanu
moc. Babilon, dobru noc!

4. Marnosti, dobru noc!
dost sem giz bogowal: gdu k
odpocinuti; k Synu pospi-
sam, tam chcy spohebnuti,
tami gest prawy pokoj, y pro
zemdenych moc. Marnosti,
dobru noc!

5. Propust slauhy twého,
Páne, gals powedel, w polo-
gi ze sweta; kdyz se tobe libi,
wweš do żywota, wyprahni mne
stastne. Ze chopyj sameho:
propust slauhy twého.

6. Giz wsemu dobru noc!
Egypte, dobru noc, y twému
wezenj; Gomorra, dobru noc,
sem wyswobozenj; Babilona,
Gejjs cinj wsemu konec, wem
wsecko dobru noc!

(1274.) Not. 223.

Est jako malý čerwidel,
sem hřichu smrti podma-
nen, a newjm o potěšení, na te-
to celé zemi. Spasiteli, wě-
řicých vykupiteli, můj wyswo-
boditeli.

2. Mějž mne w těle swém

milosti, zelenau ratolesti, a
sprawužž mne swaty Duch twýg,
když je mne pugde Duch můj.
Když žral mych oči pomjine, a
být můj w swětě zahyne, tys
Páne spaseni me.

3. Nebegž mi, nebeg zauffati,
ani pochybowati: přispěg mi hneb
ku pomocy, w mē smrtedlné nez-
mocy. Neb sem w tobě ž twě
milosti audem, w tmenu rato-
leni, degž vměti s radosti.

4. Páne pomni co ghy prawil,
a přisahaus to: stwedil, že ga-
lož ty žiw zůstawaš, mae zahy-
nauti nedáš. Eljibils, že mně
k sobě wogmēs, a do twych
stanků dowedeš, semnau na wě-
ty budeš. Ezech. 33, 11.

5. Swět mi slowo twe k
wěcnému żywotu nebeskemu, a
degž mi swatě skonati, w tobě
odsud se brati. Gát tobě wě-
řim můj Páne, že se nic ginač
nestane, twe slowo wěcně stane.

6. Na toť poračim dušj
swau, do twych otcomskych ru-
ků: o gen slůg při mně Páne
můj, a potěšug mně duch twýg.
Když přestane me mluwenj,
oblubug wraucne wzdyhany,
pogmi mně w potěšení.

(1275.) Not. 223.

Est, Páne Křiste, dobře
mjm, že gebnau vmějt
mujm; ale kdy se to má státi,
a gal mám dokonati: O tomž
gá newjm, můj Páne, ty máš
to

to w své radě samé, a sám znáš
skoucení mé.

2. Což poněwadž konečně
mám, ať a Duchu tvého gíft
tím: W tobě samém svou ro-
zkoš mám, a gí w srdcejší po-
třím: Wěřím, že sy mne vy-
kaupil, když gíft pro mne i ne-
be i skaučil, hřích, smrt, zábla
oblaupil.

3. Protož tě prosím, můj
Kryšto, drž mne w té více gíftě;
A nedez mi w ní vmdliti, ani
se kdy zméniti; Ažby duse i té-
la mého, i toho slávu smrted-
ného, wessla do ráje tvého.

4. Mějli to, můj Páne, bž-
ti, dež mi toho vžití, abych
rozumně dussi svou odemýdal
do tvých rukau: A tak v více
s radostí, a na svém příjmu w
tichosti, wybředl z této žalosti.

5. Geslibys mne wné na po-
li, w fragině které foli, na mo-
ři, a neb na zemi, neb když gde
nakazeni, blé wále své ráčil
wžiti: D rač to w paměti m-
ti, žeš mi dal věrným býti.

6. Tě, kdybych i welitě
mdloby, něco řešl ižhmi slo-
vy; Aleb žebych obnaženi le-
žel i nevyšetření: Odpust mi to,
Páne milý: Neb wíš, že člo-
wěk bez syly bžwa w poslední
chwili.

7. O Páne dež mi w bole-
sti wranenosti, dobře žadosi; A
rač srdce mému dáti co swíce
dokonati, s dafáním w tvém

vmučení, krve pro mne wyceze-
ní, a duse wypuštění.

8. A wssak tě nechcy včítí,
gaf máš mi včiniti; Ale wždy-
cht se poddávám, a při tvém
slovu trvám: Wěřie, že gíft
žiwota Pán, a mne i milostí
spasíš sám, buď že jde v mru,
neb tam.

9. Prodež wssedent se oddá-
wám, a na tebe spoléhám: Neb
tvoá smrt drabá žžst můj gest,
w smrti žiwot, w hanbě čest:
Ty tělo mé w poslední den,
gafš sem tím w srdce wgištění,
moeň wstějšš i hrobu wen.

(1276.) Mot. 40. d.

Sejššiwéto žiwota, po-
tější wsscho swěta, na
zemi neasem nešli host, dež ať
gsem wsschých mých hříchů spřost.

2. Drám před sebau pracna-
cestu, k twému nebeskému městu,
kam gest má tolast zajižená,
krwí Krysta wykaupená.

3. A té cestě srdce zeměleně,
tělo wssí syly zbažené, duse
smutná wola k tobě, přigš
Sejššiwéto mne k sobě.

4. Potčš mne skrz twé trá-
pení, při mém posledním skon-
čení, o pro twůg pot šrwawený,
nechť gsem gá oswobožený.

5. Pro twé poličty, zmřkš-
ní, nechť gšau hřichowé smazá-
ní, koruna, potupa, lehkost,
nechť gest má sláwa y radost.

6. Twůg nápop s žluci spo-
gený, pošlš mne, neb gsem
zmda

Bbb 4

zemlenſi, a twé wolánſi w
wſſeſti, abaw mne pekelné pro-
paſti.

7. Twé ſwaté boleſtné rány,
necht gſan duſſe giſtſe ſchranſi, w
nichſſy ſe co hoſubice kryla,
nebála wiſſrice.

8. Když pať oněmſi gaſtſe
mſi, w ſrdec mēm zawolea
Duch twſi, duſſi necht Angelé
ſwatſi wozman, když očí zrať
ſratſi.

9. Slowo twé at geſt má
ſwice, když mi ſmrt ſtrhne mē
ſrdce, a když naſlonſi ſwé
hlawy, přeg mi Kryſte wěcne
ſlawy.

10. Twſi křiž, berla pu-
tſi, twſi hrob mē odpſi mſi-
ni, a twé proſtěradlo lſnē,
necht geſt mē rauchſi ſmrtedlné.

11. ſkrz twé hřebowé zranē-
ni, wſať mſi křiſtſi znamenſi,
ſkrz twſi boľ otewřenſi, necht
gſem w nebe wſedenſi.

12. W twſi Páne odchod gá
dauffſi, deg, at při ſmrti ne-
zauffſi, otewř mi nebeſtá wra-
ta, když doſkonám běh žiwota.

13. W den ſaudnſi probuſ
tělo mē, poſlaw mne na práwiz-
cy twé, at před ſaudem twſi
oſtogſi, a ortele ſe nebojſi.

14. Dbuow tělo at geſt kři-
ſtſe, necht ſe ſtſwſi co ſlunce
gaſnē, býť byľo tobě podobnē,
twſi ſwatſi Angelum rownē.

15. Tuť ſe budu radowati, a
Angelſi tſi ſwſi žiwati, y ſe

wſſemi zwolenſi, na twan
twar patřiti s njmi.

(1277.) Not. 235. b.

Galo: O daremné ſwěcké zc.

S Ejiſs Kryſtus, onť geſt má
naděge, na něhoť ſem gá
wpoľhl cele: A mē pomoch,
on mi ſam přispěge, toť gá
wyznati moľu ſměle. Má
duſſe ſe gebo neſpuſti, wěcſi
že mne wěcne neopuſti, ať na
čas poľuſſenſi dopuſti.

2. Onť geſt Dtec mſi, mat-
ka má tať, onť geſt bratr mſi
nequmilegſſi: mē bjdnosti on zná
wſſeligatē, mē dobre neqſwrecho-
wanēſſi. On gſa maoběho
ſmilowánſi, ſpſſi mē y wſſech
wěrnſi ſtonánſi, plať, tauženſi.
ſrdecne wzdychánſi.

3. Taužimē po ſwém miřem
ſpaſhteli, neb on (Kryſtus) geſt
má wtěcha: Wdyžámē po mēm
etnēm wſkupiteli, a duſſe má k
němu poſpſi. Zadáť giſtſe ro-
dēlen býti, a s ſwſi milſi Pá-
nem Kryſtem býti, radoſti onē
wěcne doajti.

4. D bych doſſel tē radoſti
ſpſſi, a s timto ſwětem ſe ro-
zlaucil: Abych patřil na Kry-
ſta Ejiſſe, a od newěrnſi ſe
odlaucil. Býdľim ſmutnē zde
pohostinu, ſ degſi mi to za dar,
Boží Synu, at na ſmrt pomnſi
každau hodinu.

5. Tať když budu na ſwau
ſmrt pomněti, potupſi ſwět s
marnostſi gebo: Boga budu
mſti

miti w své paměti, ať žij po-
dlé vsí vůle jeho. Nic člově-
ka tvoje nezdržuje, od hříchů
mrtevých neodvozuje, jako kdys
na svou smrt pamatuje.

6. Směte bídny, již se jeh-
nám s tebou, beru se do nebe-
ské vlásti: Poněwadž nemer-
ný, nic mi s tebou, již mnan
toje nebudeš vlásti. Přinále-
žím do věčných stanů, neb kdys
tělem odpočinu w Pánu, wjm
že w poslední den z mrtvých w-
stanu.

(1278.) Rot. 150. c.

Gál. Mne pak život Gejšse.

Gejšs mě vtočistě, y mŭg
wylupitel žiw gest: To
tot gá wjm zagisě, musyť mne
to k položil west: což mnan dlan-
ba noc smrti, čce na myslí tať
wrcy?

2. Žimt Gejšs mŭg spasytel,
y gá vztim žiwot tať: Kde gest
mŭg wylupitel, mām byť; nač
truchlenj gatě? pustili teč bláz-
wa aud, by geg netahla odsud?

3. Gá gsem swazkem naděge s
nim sgednocen y swazany: rukau
wjey se dēge, že w něm budu
zachowan: že ani smrt hrozua
mne od něho neodtrhne.

4. Gsem tělo, odsud mu-
sym, gase w prach obracen byti:
tot přiznávām, wšak škusom,
že mne on rači wzkřisoti z pra-
chu země, bych w chwále geho při-
něm byl stale.

5. Lehdaž rotně w tu lŭji

oblečen budu, gals wětm: w
tom těle mēm twať Boží we
mnohě radoši vztim: spatřim
mého Gejšse, vprostřed geho
říše.

6. W to swětko oči mých, poz-
nāgi gea Spasytele: Gá sām,
ne někdo z cizych, budu geg mi-
lomāt cele: toliko mđloba těla
odstaupi mne do cela.

7. Co zde na mne bídneho, to
se tam ma slawně stati: zspōji-
ce což zemského, nebeský zas mām
powšati: zde schazym tělesný
gen, wšak duchowni wygdu
wen.

8. Dauffgetz tedy sobě, Ge-
jšs nosy wās, wdowě; složili
wās smrt w hrobě, Gejšs při-
wola wās k sobě: Kdys žanzni
trauba Boží, genž y hroby
rozboři.

9. Nebbegte na hrob temny,
smrt, peklo mŭjte wysmati: ma-
te se z gamy země w powětřj k
Pánu dostati: giž konec wām
wšech bíd gde, giž wam wj-
těštwj přigde.

10. Gen srdce pozdwiwnate,
od těchto zemských žádosti: Kto-
mu se přibližnate, s nimž čce-
te bydliť w věčnosti: bledte srd-
ce tam mŭti, kdež s Bohem čce-
te byti.

(1279.) Rot. 30. a.

G. Co mām z marného swěta

Gezu Krysie milostiwý, genž
gshwāh mŭg a člověk pra-
wý, tys

B b b b s

tyš na třetí vmešel za mne, tak
mne s Otcem směřil snázně.

2. Prošim pro své vinnění,
raději mi býti milostivý, když
za mne přigde poslední s hor-
kau smrti bogování.

3. Když má tvář usseka v-
wadne, a můj gazyl w mluce-
nj klesae, vsi nebudaň slyšeti,
srdce se bude lámati.

4. Když suad v paměť pomi-
ne, a pomoc ussech lidí zahyne,
tehdy přigde Kryske w rychlosti,
zbav mne poslední žalosti.

5. Wyweš z vdolj hřdného,
vkrat trápenj smrtedlného, žle-
Duchy zaseň ode mně, Duchem
swatým sám slig při mně.

6. Když se Duch s tělem roz-
žehná, přigmiž geg ty do svého
řluna, nech ať tělo odpočine, w
zemi až do saudného dne.

7. Deg wešle z mrtvých
wstání, pro své za mne orodo-
wání, hřichůw mých nepřipom-
neg, z milosti život věčný deg.

8. Gals mi ráčil zaslíbiti, w
slowu twém (gemuž mám vě-
řiti,) křa gislé, gislé wám pra-
wjim, když mně věčj a řecem
mým,

9. Ten nepřigde k odsauzení,
ani žle smrti k olussenj, byt pak
zde y vmešel časné, wšak wždy
bude živý věčné.

10. Deb ho gá swau rukau
pewnau, z wazby smrti věčné
wytrhuu, wozmu do řalowskij
swého, včijnj geg včasného

11. Věčné nebeské radosti, kře-

řej y nám popřeg z milosti! ach
Páne odpust hřisnosti, deg čes-
tat w trpělivosti.

12. Až do nasseho skonání,
degž nám v wšej poslyšení, s-
bům twým pewně věřiti, a spa-
syedlně vmeřiti.

(1280.) Dot. 40. d.

S Ezu Kryske věčné živý,
Immanueli pravdivý,
který aby mne vykoupil z smr-
ti, za mnes smrti podstoupil.

2. Páne prošim pro své mu-
ky, nepausťeg gij mne z své ru-
ce, pokud asem živ, y když giti
přigde mi řez bránu smrti.

3. Když mi se sluch trafil za-
ne, a oš mých světko zhasne;
když mi gazyl můj vmdlege,
duch nejwj kam se poděge.

4. Když mi se Smyslowé
šťráti, usseka lidška pomoe
žtrati: přispěgťy sám Páne mia-
řj, ruky podeg w tu nechwili.

5. Vkrat hrůz, polehť těžko-
stj, a promeš řez smrti pasti!
zapuď přeč pokussitele, Duchem
mne swým poslyš cele.

6. Až dusse má wygdane
prudee, vhléda haed se w své
ruce; tělo pak po časném bogi
wydchne w podzemnjm pokogě.

7. Potom mne zas w saudný
swig den wywedeš moeně z hro-
bu wen, a odpustě dřiwj žlo-
sti, život věčný dáš z milosti.

8. Kterýž mi přičekš slowem
swým, slowem wěrným, o němž
gá wjm: Amen, Amen, řdo má

řlo a

řlova vřma věrau, zachováwa.
9. Nevzj smrti na věky, ni
na saub pŕgde bez děty: Ale
řky tjeř smrti bran, pronikne
hned do věčnŕch stran.

10. Neb řdej řsem gā, řey
by byli ti řdoř mi věrně řlauji-
li: patřje na mau řlāwu vě-
ně, rozkořje mēli bezpečně.

11. Almen, Almen, řlāř je řā-
ne, tořo at nām se řořtane! řā-
du na nās nedopauřřtēř, w po-
řkŕřenŕch neopauřřtēř.

12. Vř přigde nāsře řodina,
řebau řāne vřojenā, ř řřtānē-
mu abřud wyřiti, tu ř sobě řām
řač pogiti.

(1281.) Not. 258. a.

Gal. W nāřamē řwē vřkořti.

S ři řāne řlauhu řwēho, ř
řid řwēta řřařnēho řač
w pŕřogi pogiti, a ř sobě řām
wřiti. Neb řiř řāwē řwēřky,
mē oči řpāřky, řwē řēdrahē
řpāřenŕ, w řoguem potēřenŕ:

2. W tom řterēř byl řařř-
bil, ay řiř n. připrawil, přēd
obřiegem řiřřm, řwāřřē ř-
zāřřm: řdoř řryřřus poima-
zāř, řwāř řyn na řwēt dāř,
řwāř; řēřchu řid wyřřořřil, řwāř
řmrti geā řpāřyl.

3. řāř na řē očelāwām, roz-
řlenŕ řādām, řwřořiti ř řālāřē
ř řpāřenŕ řwē řwāřē: řoře řpāř-
řenŕ mēho, řegŕ řogiti řeřo, w
řobēř se řāmēm řēřřm, nebs řpāř-
řitel mūř řm.

4. D přigdiř řāne řiř,

writenŕ přēdēř řřly, řebe w oče-
řlāwām, w wřje a dāřřāř, w
řwēř ručē řoře řřlŕh, w řř-
řich řrawdomřwŕh, řora-
řim řucha mēho, řřpāř řo ř-
řēlem řeřo:

5. řebōř mne řām wřřāřpřil,
řwāř řwř očiřřil, řwāřē řpāř-
řim mēho, do řāge wēčnēho ř
řāřē řwēř mne řiřořti, w řāř
řřuře řwē řmrti, at nāřwāřřlāř
wř patřim, na wēřy řē řwāřim.

(1282.) Not. 258. a.

řebnām se řāřře wērnē ř
řwēřem.

S ři se ř řebe vřjřām řidŕh.
řmāř řwēřē: ř řřāřy řēř
řā vřjřām, řāřřē mā wřřāř řwēř-
řē. řēřēřne řēřw ř řrawēmā
rozkořřnē řiwotu, w nebsřřch
řwāřēmū řēřāřřēř řřořōř.

2. řřořōřū w řwēřē řōřti wřř-
řy se nāřāřh, wřē řōře neř řāř-
řōřti wřřēřuēm se přēřāřh: řoř-
řiř se řu řōē nēř, wřřēřō řēř
ōmřlŕē, wřřēřō řlŕē māmēm,
y řāřē vřřlŕē.

3. řwřřēm řāř řlŕh řēřāřū a
rozpustilōřti, řřch wēřelŕ a řmř-
řū n. řřořřōřřnōřti: řmēř řdoř
hy řōhā řbāl, wřřēřim wē řēm-
lēř, nēř řōbby w řtŕnōřřēř řāl,
w řēřlō řmrti řēřj.

4. řgmi mne řā mau řuřū
řryřē řoř řyn: Al wřwēř
řō řwāř mŕřū ř řāřj, āř neř-
řyn: Wřwēř ř řēř řōřōřāř
mne ř řōřtu wēčnōřti: ř nāmī
řde

y dýchání, duch tvůj vstane mne
w dousání, právě až do sko-
nání.

4. Gafnost se když zrak pro-
menj w temnosti, ošvěť mne
věčnou světlostí, ó slunce spra-
vedlnosti.

5. Světlo života gest wira
w tě samého, w nž mne welmi
zemdeného, neopauštěg bjd-
ného.

6. W tobě samém, Pane,
gest bognost života, twá věčná
božská dobrota, zprovoď mne z
toho světa.

7. Ty gšy w tě věčným ži-
vot y vyžijšeni, po zdegšim
mnohem sčaužení, mne přiveď
k rozvolžení.

8. Smrti swau smrt, peklo
sy mocně podvrátil, hněw Dtee
swého odvrátil, swau spravedl-
nost nawrátil.

9. W mocné ruce twé po-
raučim ducha mého, odvrát o-
de mne bjdného zlaubážen wse-
ho zlého.

10. D deaž vměsti šťastně w
ceřem dousání, aby mnsť a svě-
domi nepřislo na zausání.

11. Wyprosť z žaláře těla
ducha mého, geg přigmi do lů-
na swého, vtěšeni plného.

12. Esim nepřitel věčnou
smrti mne hrozí, a chti přisny
hněw Boží hříchowě moci
množ.

13. Ale ty pokrop mne křwí
swau přecistau, Křyste, o očist mne liturgie wylaupi
dusť mau, gjs wylaupiť mzdau
drahu.

14. Pro twé přehořké na těž-
ži vsmrcení, pro přehořstné trž-
nění, newinně vnučení.

15. Dokoneg při mně djlo
spasení swého, přiveď mne do
radosného království nebes
ského.

(1285.) Mat. 209. a.

Aždat mi hodina, wšsudy
připomíná, že prach bjd-
ny gsem a hlina: vměť mšm,
ach! když? gal? kdež smrt mau
zřm? Bože můg! Bože wzhled
na mne, kdy mnau celý svět
pohrdne.

2. Zde není bytnosti, kdož
naš smrti zproši? mládě y smrti-
wěle kosti, hubi, kazy smrt, a
wšech z gich slawy šfazy. Bože
můg! 2c.

3. W nic pomoc y rada, gik
lekar nakládá, daremna přijeň
y žrada; darmo braniť; nic
mne nemůž ochranit! Bože
můg! 2c.

4. Ni rytířka díla, ni zbo-
ž, ni syla, moci smrti nezru-
šila: gwałt, pych, sláwa, před
ni mjsť nedostává: Bože
můg! 2c.

5. Ach galé žalosti, hoře y
vzkosti, zegmau mne w smrti
těžkosti! kdož přispěši, kdož mne
w tě nuzi potěši? Bože můg! 2c.

6. Když Božské zřízení, diábel,
zlořečení, swědomi zlé y mš-
menj, wšřic mne šaupj, kdož
mne liturgie wylaupi? Bože
můg! 2c.

7. Když

7. Kdž rozum, moŝt v řeč, znikne a pugde přeč, kdž smrt vytrhne hrozný meč; a mne zmatá: ač kdž mne potom zpamatá? Bože můj! rc.

8. Kdž tělo mrtvěné, vši zamračené, srdce me bude zemdlené, v smutku, v boli, kdž mne vyvede z vdolí? Bože můj Bože! rc.

9. Ty Páne Jezu sám budiš mi v smrti znám, at gen do ran tvých vtíkám: ve gmenutvém, snadně se rozžehnám s světem. Bože můj! rc.

10. Připuš mne, Gežissi, k své nebeské říši, kdž vypustim mau mdlau duši! volám k tobě, dokudž gen mám ducha tv sobě: Bože můj! Bože můj při mne, kdž mau celý svět pohrdne.

(1286.) Not. 162. b.

Gaf. Taktoť vola sam Syn.

Do Gce spasen věčné byti, v Křysta muŝt vvěriti, a činiti pokánj: cestu opuŝtí širokau, za Křystem fráčeť vyzkau: ginal wŝse pŕigde mánj.

2. Svět by také rád spasen býl; kdžby jádostj nemuŝyl zde pro Křysta mrtviti, než prowditi náli swau: geŝto jádnau nelze mérau na hody z hodů giti

3. Co se koli narodilo, prodrubě z Boha pŕodilo, muŝt vzkosti miti: kdž pro Křysta nechce časně, ten muŝt po smrti věčné, vzkosti podstaupiti,

4. Dnes člowěk čerstvý vdati ný, zpra na smrt(an) nemocný! tadiž wŝsecko pomine, gafo ten krásný polnj swět, tak tēž v tento marný swět rychle se wŝim zahyne.

5. Svět na Božské nebbá wěcy, než kdž přigdan naň nezmoey, Gce dobrým tehdy býti; dokawadž čas a jdrawj mēl, na duŝi swau se zapomněl, nechtěl Bohu wěřiti.

6. Alž kdž ať sobě netuŝi, teprw stará se o duŝi, wŝse pro Bůh tu rozdáwá, a Boží jádā milosti, kterauž mēl prw w nezvážnosti, pročej mu hncw gůz škāwā.

7. Pyŝněmu nespomůž hrdoŝt, ni boháci geho možnosť, musej tēž zemřiti: by geden sám wŝsecken swět mēl, stříbrem, klastem aŝtudy se ŝlkwěl, wždy muŝt vŝub giti.

8. Uuž spomůž wtipu būg-nost, ni ktera w swětě důstog-nost, wŝse to rychle pomine: kdž zde s Křystem nemjrá, dokudž Bůh dwěre otwírá, tent na wěky zahyne.

(1287.) Not. 173. b.

Do wj, gaf bljzko mē ŝko-nánj? Smrt gde a čas odstupuje, žiwota mého (bez ná-dánj) konec se wždy přibljuge. Pro Křysta smrt a frew geho, popřeg ŝkonánj ŝlasiného

2. Před večerem se mūže dŝti, ginač nežli býlo z rána, po-tudž

řadž musím w tom swětě býti
dusse gest bázni poddaná. Pro
Krysta ic.

3. Mysliť beg na smrt bez
přestání, řdyž pak budu umíra-
ti, bych w Krystu žiw byl, a w
pokání, beg mi žiwot zawrati.
Pro Krysta ic.

4. Deg bych časné dům swá-
řpořádal, k tomu mysl měl ho-
towan, a wždy twé wůli se pod-
dával; Páne, gaťž chceš tať čin
semnan. Pro Krysta ic.

5. Gať žlác, hořky čin mi
swět tento, gať med sladké čin
mi nebe, bych nic nřdy nemý-
řl gen to, Páne, o bych byl v
tebe! Pro ic.

6. Bože gen mne očist win-
něho, řřz žšťlhu twého Syna,
genž mne čin spravedlivého,
před očima Hospodina. Pro ic.

7. W bohu a w ranách twých
máš Kryste, sobě dusse má
vřřkala, potěřsenj tam nagde gi-
řř, gegž darmo w swětě hleda-
la. Pro ic.

8. Newřdálj mne od Krysta
měho, žiwot, smrt, pokog ani
bog: ruce mé gá wřřžim w boť
geho, řřka, ach tys Pán můg,
a Bůh můg! Pro ic.

9. Gá sem obleťř swátost ge-
ho, při mém řřtu, gať řřawná
ta mě! Bůh ja Syna přigal
mne swého, protož přege mi gať
řřtec. Pro Krysta ic.

10. Tělo Krysta geđa, w
něm mám řřst, geho řřew sem
ja nářřog pil: Gá w něm žiw

sem, on me mně žiw gest, gaťž
by on můg nepřitel byl. Pro
Krysta ic.

11. Přigď, přigď smrti řřez
tra a neb hřed, tebe se s Kry-
stem nebogim, řřez žalost k ras-
dosťi mne wes, gaťž čekám a obe-
řřogim. Pro ic.

12. Dokudž nepřigďeř, neo-
degdu, potom pak řřře w pokog-
gi do nebeřře radostj wegdu,
genž mně připrawená řřogj.
Tať w Kryřřowém wřřučenj,
wěčného dogdu řřaseni, Amen.

(1288.) Wřř. 29. a.

Doťž chce w dobrě naděgi
řř smrti dočekati, a po smrti
do nebe radostně se bráti,

2. Tent má v wřře prawě we-
gměno Geřřře, činiti žde poká-
nj, co může negřřřře;

3. Dokudžby čas neminuł
řřterřž se newřřati, gegž Bůh žmřř-
řřst dáwá, běďa řřdoťž geg řřrati.

4. ělowěřřu neďalěmu gest
žřřra gaťž dněř, neřřce w čas
pracowati, ať žná že w smrti
gest:

5. Dobrau myřř sobě dáwá,
w těřřně rořřřřř, wždy dále oďř
řřřřř, žaněďbáwá duffi.

6. Neďáť mu tělo řřřřřně Po-
řřanj činiti, w dobrém nepraco-
wité, s nimž těřřř wálčiti.

7. ělowěřř ten neřřagěj co
řřbude děľati? Po nashřřeni řřř-
řř smrti se leľati.

8. Řřdyž řřřřřřřřřřř, toť
mu

mu se nezlíbí: pakli spatří
mrtvého, poběhne kam widí.

9. Strašdem gsa naplněný,
y bude stonati: křka, giže mne
wšsecko bolí, až nemohu spáti.

10. Hryzeť mne mé svědomí,
žeť sem poznal pravdu, a gi
stutkem zapíral, wšsecken stra-
chem swadnu:

11. Neb brozně řeči Boží
hýbagi mnau wšsady, žeť žádně-
ho nespáší bez skutečné pravdy.

12. Kterěť sem mohl dogiti,
když mi Bůh zdawal přál, ten
sem čas marně w hříšch do ne-
mocí zmřal.

13. Segdulitě gá tak z světa,
strach gest zatracen: pokání
sem nečinil, toť gest zlé známení.

14. K tomuť mne nedbání-
most s newěrau přivedla, w mé
nemocí těžký strach na mne gest
wvedla.

15. Teprwť gá srozumjwám
swému zavedení: Znáti, w
pravdě nebíti, nestáti k spasení.

16. O Bože wšsemohauch, po-
moz mně smutnému, abych
mohl přigiti k smilování
twému.

17. Abych času dražého wje-
nikdy nematřil, než byl roděčen
milostí, kterauz mne obdaril:

18. Potěšeně hodiny děž mi
dočekať, a w twé pravě naděgi,
odsud se tak bráti.

19. Abych strachu pozbuda-
těl y pochybnosti, s tebau milým
Bohem swým byl w věčné
radosti.

(1289.) Not. 237. a.

G. Kdož ochrany negwřšsibo.

T Dyž má hodina nastane,
že budu vmřati, přigď mi
tu pomocy Páne, nedeg w hříš-
sch zaufati, kdyžby diabel, pe-
řlo, zly swět, mně obklíčiti
chtěl, nedeg mi se odvrátit zpět,
můg drabý spasiteli.

2. Poslyh mně swatým Du-
chem swým, abych v wěre stále,
slyně se těšil slibům twým
kdyžby smrt nenadále mně ryz-
hle štkiti chtěla, deg zmujile
boa wěsti, w tobě swítěžt do
ceľa, w twé smrti gest mé
štěstí.

4. A když dokonám život
swůg, rytěrowání mého, wěřm
w tebe o Křste můg! je podle
slibu twého, korunu spravedlno-
sti, mám v tebe sřozenau, mně
y wšem wěrným z milosti, smřa-
ti twau připrawenau.

4. W ruce twé Páne Gežissi,
poraucím ducha mého, přigmi
geť k swých swatých řissi, řessli
Angela swého: zbaw trápení
pekelného, muť brozných a za-
řosti, wweď mně do ráge swého,
neřkonalě radořti, Amen.

(1290.) Not. 137. b.

G. Kdo gen na Boba se spol.

T Dyž nie gřsřsibo než
vmřeti, a pořádek giž na
mne suad; chcy se za w čas
pohotowiti, abych blaze mohl
dokonat: chcy přw zemřeti než
vmřu.

*Alba Paterni, miserere
mei per vulnera Christi.*

vmru, tak giste w smrti nezhybnu.

2. Ponemadzi pak wec to tak gest, genz w lidstve syle nestogij, wjmé giž, wjm gako to mám domest, že Duch můg w smrti ostogi: Gen toho se chopim muže, genž dobře vmřjet pomůže.

3. Gejše. Gejše za mne život swůg s ochotnosti wynaložil, out gest se wssij swau zaslubau můg, když krew za wšplatu složil: on sřz hořke swé vmřjeti, da mi blaze odsud giti.

4. Ach pomniž na mne, posklade můg! a wždy semnau setrwaweg, degž at w tobě mjmám pokrm swůg, že wssch bjd mne wytrhaweg: giž s žadnym wic w tomto stawu, gen s tebau chey msti zprawau.

5. Degž abych wždy hřichům vmiral, sřz každodennj pokání, s tebau v wře se spogjwal, hleďic na swé dokonání: tak bych w každém okamženi, hotow byl k mému skončení.

6. W twé ruce swau dussi poraučim, Páne můg gať twé dědictwji, což twé gest, od tebe nekaučim, nechť gest twá, k sláwě twé y eti: Ty ty gi sám zaopatřiš, přigmiž mne k sobě brž, přigmiž!

7. Wnitř y zewnitř w nowě mne stwůg, gať mne twá láska msti che: wjry y sřl smyslu přispōg, buď paweja má y slunce: hřich proflať wplyřez

nůg, Gezu s twym wogškém přimně sůg.

8. Dvě rany sy za byt wyprošym, slowo pak twé za lekařstwji; twau smrt za moc, giž se honosym, y w bolesti a bjd množstwji: Dtec twůg, y wřěssitel, budiz můg poslednj přitel.

9. Na tento spůsob vmřjet chcy, buď dnes aneb buď to zpra, mně, gaťto božjmu dědich, nad tym se giž nic nestýška: Sřz krew a smrt Křstia Pána, wéc má giž gest spořadana. Amen.

(1291.) Not. 259. b.

Dyž přigde má hodina, že budu mjt vmřiti: Křste té Hospodina, prošym, rač semnau býti: Ty sám mne sprowod a spas, wđel mi milostě swé, dussi mau w poslednj čas, poraučim gá w ruce twé.

2. Hřichowě se obořj, a buď dau mne kauřati, neb gich co pisku w moři, a wssal nechcy zauffati. Smrt Páne Gejisse twau, a twé předrahé rany, přiwedu na pamět mau, tyč budau mě obrany.

3. Aľd sem w tělo twé wtělen, tomu se těssim s sřdce: nez budu (wjm) oddělen, od tebe w smrti pūtee. Wmruľiz, vmruťobě, a wždy budu bezpečnj, nebs ty mne kauřil sobě, žyřkať mi žiwot wěčný.

4. Ach ponemadzi s mrtwých wstal, nezůstauť gá w hrobě, k
Eccc Bohu

Conferatur: p. ult.
it. Lat. 23. ult. ult.

Bohu Otci se dostal, dosta-
nut gá se k tobě. Kdež gý ty
tut gá přigdu, při tobě budu
věčně, a protož obsud wygdu,
wesele a bezpečně.

* 5. Tak mě ruce wztahugi,
ať Kryštu se vbjřám: Wsnu w
libém pokoji, tu gístau naděgi
mám: Je mne wzbudi Kryštus
Pán, a otewře dweře sám, do
žiwota věčného, kdež vřím geg
samého.

(1292.) Not. 223.

Umlawa s Bohem o šťastné
skonání.

G. Co pak žlomečku prospěje.

G. Mysle wjm je vnitřiti mám,
ale kdy se to stane, a když
jase Duša oddám, gá mne tu
smrt zastane, newjm, to gest w
tagnostech twých složeno (Bože)
hlubokých, gá co twůg saud
vřládá.

2. Alle to wjm, (což lěpegi wjá
Páne.) ždaru twého, že mám
srdčenau naděgi w tobě, když tě
samého znám tím býti, genž w ne-
winnosti své wtopil nášse žlosti,
a mně dobyl králowstw.

3. Prošhm wšak ō mňa Ge-
žissi, wperni mne w té mře, ō
má naděge neggišsi, ať setrřám
v mře: Tak aby, když pŭgde ž
těla má duše, odtuchu měla
šťastného w nebe wjiti.

4. Můžli býti, (y w tom pe-
četi sobě twě rástý žádám,) bych
mohl při dobré paměti býti s
želem rozwážán: Giž pak w do-

mu neb na poli necht smrt přig-
de, neb kdekoli, gá se tobě oddá-
wám.

5. Paklit mne gáfa poražŭ ob-
žlých wrahů přihoda, neb mor-
nj bolešť nakazŭ, zachwátŭ oheň,
woda, tak mne tu Bože weš so-
bě, gáť wjá, že gá gsa zdráv,
tobě gedince se poraďim.

6. Gessli se pak co žlěhlosti
přidá mně sluze twému, dopu-
štit neschůstnosti, proti vmyslu
mému, toho mi ach nepočíteg,
od se pro tu nezamíteg, což se ž
mškoby přihážŭ.

7. Rychrž dořaz w mě nemo-
cy, y při smrti mě, žlých: Wych
w něčem neklesŭ, pomocy rač
mi ō Páne mŭš: Wych se,
sromnage sworné s blížnjmi, to-
bě pokorně oddať w swatě twě
ruce.

8. A wšak proč gá vřim te-
be, gá senau dokonati máš?
Lěpe sameho sebe gen na twě ru-
ce dáti: Ach wšle twa a słowa
twě stáť gen buď prawidlo mé,
tak věčně dobře bude.

9. Protož gá klada na stranu
swých smyslů a žádostí; tobě k
nohám swému Pánu ay padám
s downosti, že ty mne sřez
hrob přowedeš, k wzkřissenj
šťawy přiwedeš. Wje co, nez
wjm, než Amen.

(1293.) Not. 65. a.

G. Wiljm žalostiwě, trápíc
se nemoc: A wšak poz-
tejenj nemám y pomocy: Ani
poleh-

polehčení má bolest přigimá, proto že Hospodin proseb mých nevyššimá.

2. Rozpomeň se Bože, na dobrodiní tvá, Ezechiašovi v nemocí činěná: Na blizu když konal těžce Král bohatý, i rozkázánj tvého, wšel k němu muž swatý.

3. Ležím tu teď, takto di mocný Pán: Před dům svůj, neb v mřez, a budeš pochován: Zarmantil se i toho melni Ezechiaš, hned se s plácem modlil, gak di Izaiáš, k. 38, 1.

4. A tu slyšíc prosbu, stáhl sy smrti řetěz: Wytrhl sy geg Páne, gakto mocný witez: I ru: ky asyřského zprostil sy geho be: dra, dawše patnácte let wěku, (milost stěbra!)

5. Wšysk mne také hříšné: ho člowěta, bolesti plného, tvého služebníka: Bože můj, o Bože, pokoru mau obliž, a nepřipomínej, že jsem křtu zru: šil slyb.

6. Ale wzpomeň na to, kte: rak zbřessil Petr, Zacheus v Matthaus, též kagich Lotr: zmagals gim Paškaw množstw hříchu zlého, když se pokorili, i srdce truchliwého.

7. Dněw tu ůg spravedliwý, genž na těle nesu, wčinen mi brojny, až se wšsecek třesu: Zwalš mne ku pokánj, wšy twých Prorokůw, gá sem pak zaned: bal změniti swých křotůw.

8. Smjřug se nad námi, a

co ráčjs spůsob, toliko žbaw losu zatracených osob: Žesli mně milosti, došudj nemine čas, neb po smrti i pekla žádný nez wygde jas.

9. Tak magic twau milost, po wšsecka má léta, řjdi se budu, prawidkem žiwota: Wěrs: ně bez pokrystiwj, aša kagich člowěk, chcyt wěrně slauziti, kážen bera ja wděk.

10. A když běh doplnjm, tvého wyměření, nezamítej ty mne padlého smoření: Daw: rat tělo zemi, dusi ku slawno: sti přigimž (Bože) prosím, do wěčné radosti. Amen.

(1294.) Not. 283 b.

Gako: Kdež ma Wěčka gř.

Schkomyslnj, tu marnost swětškau, gak za swau wcenau wlast magi: ale ty genž Křstia znagi, y rozkošsnau slawu nebeskau: Ty drži ten swěta ofršlěk, za smutné pláče odolj, genž gakto přichozýho staneť wpušiti každy molj.

2. Kdo gest poddany Hospo: dinu, poznáwa, že ten celý swět gest padu poddany co kwět, protož sějta každou hodinu, čtě konč cesty swě dogiti, genž weđe do wěčné wlasti; nechce se ničimž potěšiti, ni w zemšty m swau žádost pásti.

3. Potof prudky nevbija tak, kámen w propast tak nempada; gak Křestian wlasti swě žada, zemštych wěcy wřika gak ptá. Ne

Eccc 2

Ne nohami po zemi kračj, wšak
očí k nebi pozdvihnul, odu
geg Bůh sam wěsti račj, řdy
řdce k wěčnosti wztahnul.

4. Ta žádost po odpočinnu
w milostkách Božjch se množí,
řdy jim swata wšle Boží w
řjji nedáwa oddechnuti: Řdy
se mnohé vzlošti walj, tehdy
řdce v wnjtř kwi: o bychom
ten wěf dokonali! (Klagic) ach!
na dlanhan chwili!

5. Tu sy Pawel žada wmrě
ti, tu Abrahamowj gest tji, Jo
ba tež wnamuze řj, wjassuge
brj; něho wygiti, Eliáš na swě
ceřě žada, aby giž brzo konec
byl, Dawid w gítě před Boha
padá, by mu brj pomoc spu
sobil.

Filip. 1, 23. 1 Mrogj 25, 8.

47, 9. Job. 14. k. 17.

1 Kral. 19, 4. Žalm. 42, 3.

6. Ale ta žádost po nebesy
w mře se musy konati, času
prawého čekati, genj k swobo
dě z těch wěch časnyh, w Boží
radě gest wloženy; wjra nic ne
předpisuge, Křesťian byt byl y
wnaweny naděj se potěssuge.

7. Byt se y dlanho mělo
zdati, žeby se giž wje nenadal,
by pomocy Boží dostal, Bůh
wšak račj wždy pospichati, on
swych sam mocně obhaguge,
wolagieny dnem y nocj, oně
wšle gich panta rozlamuge, ne
necha swych bez pomocy.

8. Bůh genj nad časem y
wěčnosti, sam Pánownil gsa,

swym nad mjr nezaj
držuge jdawna žadaně gich mola
nosti: šťastny konec wšle
ostadj, což praw welmi hoře
bylo, neb řdy Bůh swych na
trůn posadj, změnjl se gislě
gich dilo.

9. Dny tehdy gsauc w žegssj
časnosti, žadame, by w prawem
čase k tobě wratili se zase, wšak
wedle twě Božské libosti. Gezu
rač nam milostiw byti, bychom
se wždy hotowili, degj nam ten
swět wšlecken zapřiti, bychom
wěčně s tebau byli.

(1295.) Not. 163. b.

Nemocného.

Galo. Wěc naš genj w Nebi.

S Ejim v weliké mdlobě, nez
mage žiwosti w sobě, pa
ka se žalostí řdce, a žiwot s
smrti gest w putce, rozum y
smyslowé mdlegj, a mocy mě
giž mizegi.

2. Protož pospěš se mně
Kryste, a žažen Duchy nečistě,
genj twau co twowě hnewimj,
gsauc pohltiti mne chtiw, ne
deg mne od twě milosti wvesti
do počybnosti.

3. Degj mi w twém Kra
lowstwj byti, gen poslednj mist
ko msti, drž mne w mře spas
sytebně, abych w twě kwi nez
winně, spasen byl a wymožený
od pešelnihy trapanj.

4. A řdy ma hodina přigbe,
ať hauff Angelů gest při mně,
genjby dussj mau do nebe, z těla
wyslau

vysslan nesti k tobě, ta deg ai gest
wždy w twých rukau, wykaupe:
na fwy drahan Amen.

(1296.) Not. 40. d.

Gaf. Gezišši swětl. žiwota.

Sám powołánj od Krysta,
bych šfel i swěta w ragšká
mista, co pak mau dussi zdržú-
ge, to ted mŭg kšafft oznamuge.

2. Tobě Bože Otče dussi mau
poračim; gakož šlussj, tys mne
gi byl dal w tělo mě, jaš gi
oddávám w ruce twé.

3. Gezišši ménepráwosti, ob-
dávám gá twé milosti, deg aby
se utopilš w moři twých ran,
Kryste milý.

4. Wem Duchu swatý vpe-
ni, y poslednj okamženj: a když
mŭg gazyl wstane, wždyžeg ty
w mém sedč, Páne.

5. Wám dávám mogi stráž-
cove, šly swě, ctui Angelowé,
gimiž sem hřichy oplakal, což
wděčnégššibo bych wám dal?

6. Zeměl tys mau matkau
byla, do té chwileš mne žiwila,
přigmi swě dite, mé tělo, by w
tobě swŭg pokog mělo.

7. Swě milé smutné manžel-
ce zanechávám wšech wdom
saude: Tent, gestlit se křiwda
stane, (k němu wždyžeg) té za-
stane.

8. Dítšly nechám Otčy tomu,
na syrocty laskawimu, on wás,
mé syrocty milé, zaopatřj kaž-
dě chjle.

9. Wám pak, přátelům, do-

brěho zanechávám Boha mé-
ho: gemu služte gen w každy
čas, neopuštj na wěky wás.

10. Neprátele i srdce swě-
ho oddávám w moc Boha mé-
ho: on aš gich srdce obrátj, a k
sobě cele nawrátj.

11. Tak aby bylš spasenj, a
do nebe wwezenj, tam chwálili
Boha swěho, tak blažo snášes
liwěho.

12. A tak giž gdu i toho swě-
ta, spatřil Krysta mého bratra:
Neb Bůh giž přigal mau dussi,
tělo mě zde žustat musj:

13. W zemi aš do dne saub-
něho, w hrobě čekal přistj gebo,
tu i prachu bude wzbuzeně, a š
dussi wědně spogeně.

14. Dobrau wě přátele mi-
lš, neplačte na mne w tu chwí-
li, nebo se zase šhledáme, když
žawzuj hlas trauby Páne.

(1297.) Not. 150. c.

Gaf. R což klowěte hledaš.

SRe pak žiwot Gezišše přez-
rozkosnj potěšuge: wěři
pewně má dusse, žemi geg Bůh
mŭg daruge, bych w něm smrti
zproštěn byl, a na wěky wědně
žil.

2. O Gezišsem dobře byti,
žhčenat smrti w gebo smrti; oně
mne šrz swě vměštj radil k ži-
wotu přewěsti: smrti což gá na
tě dbám? w Geziššowi žiwot
mám.

3. Bohu diša! wjm, aš wjm!
že mŭg wšpupitel žiw gest, oně
E c c c 3 mne

mne lepši časem svým život
daruge pro svou čest: radošně
zaš povstati mám, Boha vhlj-
dati.

4. Tabňj w sebe mau dusťi.
Gezu, nechť živa žůstává; mi-
lujic tě gak flussi, nechť su hřj-
chů žanechává: neb kdo w hřj-
ssich gde spati, musy w smrti
žůstati.

5. Živ buď semnau Gežissi,
wjec nej bratršy spogeny, twůg
život, ō negmilssi! buď w mě
dussi nalezeny, co gá mám. geš
wssecto twé, co ty mās wssectoš
geš mě.

(1298.) Dot. 235. b.

Swětské wrěsseny marnoss.
baremne swětské wrě-
sseny, ach gak brzo mjgjs
w rychlosti! Nad smrt nám nic
gřěssjsho nenj, swětské zba-
wugich radoši: Ach na to proč
nechcem pomněti, nepřesławas
gjece wždy hřessiti, ač wjme že
wssечnem geš zemřiti?

2. D gak hořká (smrti!) geš pa-
mět twá člowěku srdce wesele-
ho! Gaks mlademu a sýlnému
brožná, a kdož w swěte má sře-
sti mnoho! Nic sobě žádného
newážjs, chudého, bohateho
wdáwjs, bez wýminky swau ce-
stau zprowážjs.

3. D smrti genjs lidem wel-
mi brožná, gak chytře wnjš
poděrhnauti! Tebeť se wsseriti
nemožná, aniž tobě geš se wyh-
nauti: Nic tebe, nic, přassli-

wěssjsho, sandu Božjho nic brož-
něssjsho, pefelných mul nic w-
frutněssjsho.

4. Ach kterať gsem se nena-
dál toho, abyh brzo tak měš
vmřjeti! Měw na tomto swěte
sřešs mnoho, na smrt sem nez-
chťel nic pomněti: Poslakať gjs
kemmě posly swé, boleš, nemoc,
trápenj přetěžkě, odgawssi mš
wssecto weseľj mě.

5. Gjsť geš wssecten žak mš
se mšg zatměš, srdce mě nára-
mně geš truchľe: Chlauba swěts-
kě, po kterěž sem dychľil, čis-
niew na se nářľady muohé, toť
semnau do hrobu nepřigde, než
což sem činil w tom žiwote žde,
toť mne na ten hrobný sand dos-
wede.

6. Regmilegssi towarjssimoz-
gi, gjsť gá gdu ob wās w tuto
chwili: D ať se z wās každy Bo-
ha bogj, neboť y wy přjadede k
chľi. Na swěte nelze dľauho
bžti, kdoť se narodil musš vmřjs-
ti, z žiwota Bohu počet činiti.

7. Regmilegssi Bože, pro-
šym za to, rač znáti se k swému
žiwotenj: Wssak nic neasem než
popel a blato, odpustj mi mě
prowinněj. Kdž budu na
twém sandu státi, rač se kemmě
milostiwě znáti, degž mi s se-
bau w nebi přebýwati.

(1299.) Dot. 52. b.

G. Pamatůgmež na swatých
gak ste wy pobožni blaje-
š mi, genž ste sřez smrt k Bo-
hu

hu přenešenj: wy ste sprostěni
wšech bjd, kterej nás drží w
wězenj.

2. Zde co w žaláři byti mu-
šime, kdež starost, bázeň y strach
cítíme: z toho co známe, nic
než gen pauhě těžkosti máme.

3. Wy pak w komůrkách od-
počívate, a bezpečnost bez zá-
mutku máte: řijj a těžkosti ne-
překážej wam té radosti.

4. Sám Pán Křystus ztíra
slzy wáše, máte to, kam gdu
žádosti nasse: Wám tam spi-
wagj, co jde vši lidska neshy-
chagi.

5. D fdožby gjž nechtěl rad-
vněti, a za tento swět tam ne-
be wžij? fdožby jde žůstal? o
fdož pod ghem ždegšich bjd ne-
vstal?

6. Přis o Křiste, přis nás
wypřahnanti, sprost nás, a rač
po sobě tahnanti: Swětla stud-
nice! vtebe wšech rozkossj neg-
wjce.

(1300.) Not 272. a.

S Radug se má dušičko, za-
pomeň na trapanj, neb té
Pán Gejžš nymjčko, wolá ze
wšech sanženj, z vzkossj a žalos-
stj, by s nim šla do radosti, kte-
rej oko newidalo, ani vcho ne-
slychalo.

2. Ga sem dnem y noč wo-
tal, k Bohu milosrdnému, w
řijj mím, genj mne sůzewal,
by mi spomohl bjdnému, gafoz
taujž porceřny, by gjž byl tůnec

cesty, tak ga sem sobě winšowal,
bých běh žiwota dokonal.

3. Nebo gafo ruže slogi, mez
ž trnim bodaucym, tak řekšas
ně gšau wždy w bogi, ředce wel-
mi trapičym: gať wětrowě a
wluy, nepokoge gšau plny, tak y
w této swrteďlnosti, žiwot náš
pln geš žalossj.

4. Swět, Dlabeľ, peklo, hři-
chowě, y tělo nasse wlasnj,
gšau wždy nášš trapičowě, přis-
dāwagj nám šrasti: pln gšme
bjd, sanženj, vzkossj a trapanj,
gať se gen na swět rodjme, y hned
bjdy okaušjme.

5. Gať gen žaře giti ni swj-
ta, a sen od nás odchazy, hned
nas nowa starost wita, a trape-
ni přichazy: Sliy nasse gšau
chleb náš, kterej gime řaždy
čas, ano fdož slunce žapāda, gj
na žalost náš napāda.

6. Protož Kryše, ma denni-
ce, genj wřchazj od wělnosti,
vřať mi řastawě lice, nebs mne
wytřhl z temnosti: pomoz mi z
mě žalosti přigiti do radosti;
bud mě swětlo, potěšeni, a neo-
paustěg w sanženj.

7. W twém boku vřijj štra-
ny, při mě poslednj šrati; řřz
twě poberu se ranj, do té nebesě
wřatj: do rozkossnebo rage, fdež
se lořt raduě, Pāne Křyste,
mne zprowoďš, a řřčau šla-
wu wzdobš.

8. Př mi se gjž mě Deř tmi,
a řřch mōg se gjž trati; gāzř
mūg gjž wř nemlwi, a paměť

ma se frati: wšak ty předece
můg wšdee, žiwot, swětlo, za-
stupce; ty mne z zlého wyswo-
bodíš, a do nebe wyprwodíš.

9. Degž mi ať swatý Ange-
le, mogi noshcowné gsau; a mau
dušičku wesele do luna twého
wnesau: rač gj k sobě přigiti,
wstawicně těšiti; tělo též mě
při wzkříšenj, přiwed k wěčné-
mu spasenj.

10. O raduž se ma dušičko,
zapomeň na travenj; neb tě
Pán Gejš nymjčo, wolá ze
wšech sauzenj, w geho slawě, ra-
dosti, máš byti na wěčnosti, s
Angeľu ho welebice, na wěky
trypusgice.

(1301.) Roč. 86. a.

**Gaľ nebezpečno Smrteď-
ným lidem na smrt nepa-
matowati.**

S Smrteďlaj, lidé bjdňj, což
k tomu řikáme? wšak nie
swého tu w lastnjho na swětě ne-
mame. Preč nám giti.

2. Z pokrytého swěta toho gj-
ti rozkazuje, wrchnj náš Pán,
saudec wšech sám na oblak wstú-
puge: Poděť saudu!

3. Od negwýššich do neg-
nižšich we wšech powołánjch,
wšičkňj státi počet dáti musyťe
ze wšech swých w swětě stutků,

4. Zgewně, tagně, gedno-
stegně wšicelo na plac pügde, tu
ctnost platj, žlost zatratj, po-
křesťstw neprügde ni žadněmu.

5. Wěda tedy, že ohrady ža-
bně nepomohau, prawda sama!

neoklamá, ohradiž se pauhau
wprjmnosti.

6. Hřešit moha, bog se Bo-
ha, před očima geho žlosti nez-
čin, ctnosti nemia, by měl swěds-
ka swého, newinnosti.

7. Paklis hřešil, žle se též
šil geho dobrotau sám, rychle
přestaň, ž hřešů powstaň,
by w polánj byl žnám tomu
Pánu.

8. Genž kařich, šibugich na
miřost přigjmá, a kdož dále má
se škále, semu newzpomjňá dře-
wnjch žlosti.

9. Čám se šřádās, řdyž od-
řlādās den po dni náprawy, neb
co se dlj, to se žemdlj, nedogdeš
tak šlawy, w ten den saudu.

10. Gaľ smrt wstaupj, saud
nastaupj, tu gjž bude wěta: nez-
pomůž nie by hledať wjc pomos-
cy w swěta, neb řdekoli.

11. Wjra w Křsta, řářka či-
řtā sama gen pomůže: tēnē geřt
dāna smrti brāna k žiwotu: to
růže wšech wonnosti.

12. Kdo bez wjry, řářky mž-
ry, řee w swětě žiw byti, nebu-
de řād, řdyž se mu w šmrād wšes-
eko to obrātj. O saudec náš,

13. Přeraž řeđee hned žde to
bržee bāžnj saudu twého: šwž-
mi šwody sobě šřlody ať nečinj,
ž zlého wjřku swěta.

14. Wžbrž hned žde ať ž nás
řegde wina zatracenj! Šwau miž-
řostj náš wgiřti k našemu špase-
nj. Amen, Amen.

(1302.)

(1302) Not. 295.

O. Wsemohacy, před nimž se
Temna noc! Škoroliž giž
pomínáš? Škoroliž mi
wzjedu swětlo? Škoroliž mne,
Páne, z hřichů wymíneš? by
srdce mě w tobě; swětlo: ško-
liž giž w twau gasnau twář pa-
tkáš budu co w slůnce žár? Ško-
roliz oslawíš mě kosti, bych na-
sycen byl twau sladkostí?

2. Eytim sye giž skutky
wjtěštwj twého, ano moc
twého wzkrěšsenj; činiš
mne sye giž w wjtě včasné-
ho, twého pro mne vmučenj;
Duch twůg sye každého dne
mrtwj tělo mě nezbedné: škr-
něg mohu žly hřich wžyti, a w
bogi nad nim wjtěžyti.

3. Předce wssak bog ten ne-
má gešstě konce, nedobehl sem
gešstě k cyli, oheň kosti kaurj
se gešstě prudce. Měli mi po-
tmarwě chwijsi rozkossné swětlo
swititi, gá pať s Křystem wzkrě-
ssen byti, mámli s njm tento
klenot wžyti, musym také prws
njm vmějšti.

4. Protož duchu můg, bdi,
zmůžile bogůg, spěš se k twému
poswěcenj; země wěcy zapo-
mni, pať se snažug s Bohem
byti sgednoceny: hledeg wěcného
pokladu, sye nezbuďeš twého
hladu, až dosáhneš w njm roz-
koš gina, a s njm wegdeš do
smrti sljnu.

5. O sladka smrt! o noc při-
wěcným slůnce! Škoroli se giž

přibližíš? abych sem běh a bog
přiwedl ku koncy, ano cele swj-
těžyl giž? potom ged hřichu
wzhasne, když nebudu wje žit
časné; když ty cele wzgdeš,
swětlo mě, giž nezůstane wje
mista tmě.

6. O šlatě moře! prokom
twau hranicy, přigď, co zasty-
wené wody, a tělesně wtop wssaz
liké wěcy, kterěžto dušsi mě ssto-
dj. Beranku, twa křew gebi-
ně, očisti naš posstwrněné: w
to raucha pokorau vgate, obla-
čj se twe křezstwo swatě.

7. Když ty mne tak oděgeš,
(swětlo wěcné)! hebawjm spra-
wedlnosti, potom budu se ko-
chati srděně, na pastwách twých
s wprinnosti: potom budu twau
newěstau, giž sy obmyl křwj
čistau, ty pať budeš slaut mau
křwostnosti, o slunečko sprawedl-
nosti.

8. Potom budu wslawičně
swětiti odpočinutj sobotu, a před
tebau w swátém rauchu chobiti,
obětugie obět swatau, w chra-
mě, kdej tě, o studnice, po-
žjwat bude mě srdce; tám se těch
žádna bolest nekne, kterýchž
twa wprinnost pronikne.

9. Alleluja! kolikrát gen b
sebe na den smrti mě pomyslím,
a žádosti srdce paussjim do ne-
be, wždy se w duchu rozwesel-
lím. Přigď giž, přigď, o žiwos-
te můg! prawj newěsta a duch
můg! abych vměkel a w tobě o-
žij,

Ecce 5

žij,

žít, a k tvému trůnu se přiblížit.

10. Gíž přicházím, praví kníže života, tento svět zajímá v ošich mých: kdo se koli běže ke mně je světa, tomu dam píti vod živých. Přigď tehdy, Gezu, tím spíše, a občerstvíš násše dusše: nech tvé semeno w nás žustawa, ať se wje srdce w hřích nedáwa.

(1303.) Not. 33. b.

Gál. Rozpomeň se lide na to: **P**řane Bože, věčný Otče, prosím tebe, degž ať z nebe pomoc přigde, w mě potřebě.

2. Když časem svým, z světa masy, dusši pušim, světu opuštím, deg mi průvod, w věčný život.

3. Gá w ruce tvé, poraučím své tělo s dusši, gakož skusši: Angelům twým, duchům čistým

4. Prosím rozkaž, w posle: dnj čas, (kterýž gest znám, tobě, ne nám,) myšl dusši mau, w slávu věčnou.

5. * Gezu, Gezu, Boží Synu, genžs na kříži, w hoře tji, ži, vntel ja mne, pro hřích mé.

6. D mlg mlh, spasiteli, mě wzkříšeni, potěšeni, tys má radost až na věčnost.

7. Dwa smrt drabá, gest má sláva, twá krev s watá, má záplata, a tvé rány, mé obrany.

8. Slyš mě křánj, a stonánj,

a mau dusši, ó Gežíšši, přigmi k sobě, sám do nebe.

9. O beránku, w Božim stánsku, spomni na mne, pro newin: ué tvé trýněni, vtrpenj.

10. A pro krev twau, welmi brahau, mně dēdictwój, w twém králowstwój, społu s twými deg swatými.

11. Duchu swatý, rač sám státi, (prosím) při mně, při smrti mé, potěš srdce, w prudké cestě.

12. W tom stonánj, vmíra: ni, řest vābel'skau, a smrt téžkau deg přemocy, twau pozmočj.

13. A wesele, w wšě celě, z světa sgiti, s tebau mji w nebi radojt, až na věčnost.

14. Amen, Amen, ja mým Pánem, gízt gá pūgdu, z světa wygdu, z mé žalosti, do radosi.

(1304.) Not. 223.

Přane gál ty chceš, tak se mám, žiw mrtew se od: dáwám: W tobě samém gest má žadost, rozkoš, lástka a chti: most. Zdržug mne gen w své milosti, wdileg trpěliwosti, na tvé wůli mám dosti.

2. D degž mi twau prawdu znati, w poslussenstwój w ni státi: a sřeč mne před šym wčejm, zgišć mne smysl-m prazwým. Deg co mi slauzi k spazsenj, zosstl w mi každě hřešeni, w tomto jde mem bydenj.

3. Když

3. Když pak dle rozkazu tvého, mámi giti z světa toho, vde-
lůg mi své milosti, a w svědo-
mí radosti; těloť v duši oddá-
wám, neb té za svého Pána
žvám, ať gižt gen k tobě chvá-
tám, Amen.

(1305.) Rot. 40. d.

Gafo: Gejssi světo žiwota.

Pane Křesťe Synu Boží, tys mě dusse věčně žo-
ž, bliž se gižt mé skončení, a té-
la mého složení.

2. Za žyť sobě smrt pokla-
dam, z Gejssim mým bydleť
žadam, po té zdejssi smrtedlnos-
ti, w nebi v věčné radosti.

3. Byl sem w světe gen ga-
fo host, na němž není žádná
stálost, gižt se beru k věčné mla-
sti, syrostiti gta gižt světa krás-
sti.

4. Žywal sem w nebezpeč-
stí, w žarmutěch a w proti-
wenstí, zde, na moři světa
toho, w němž gest bj, vřkosti
mnoho.

5. Bližim se k břehu s rado-
stí, kdež mám bydleť w bezpeč-
stí, připlnuť sem k zemi žiwých,
swatých wymolených Božích.

6. Byl sem w vdolj temnosti,
přicháží k věčné světlosti, k
odpočívutí libému, a wssí ra-
dosti plnému.

7. Přid smrti má bez měšť-
ní, žbaw mně smutku, bédowá-
ní, neb když své práwo wyfo-
dás, ty mi k Gejssi přiwod-
dás.

8. Položíš mně w hrob, ga-
f mého spasytele přemilého, ne-
žadam zde mjce býti, rad chcy
z toho světa giti.

9. Wssak gá w smrti nez-
stanu, žiwý budu w Křystu Pá-
nu; poněwadž Křystus má hla-
wa, potěel smrt, to gest wěc
prawa.

10. Gá sem audem těla geho,
wstanu zase z hrobu mého, w
tomto a ne giném těle, vřím
mého spasytele.

11. Křystus Pán gest mě w-
žkřissenj, tjm sem w srdcy vřiz-
stěný, že po této smrtedlnosti,
budu s nim w věčné radosti.

12. Dělugit Gejssi Křyste,
žes mně wykupil žagiste, i mo-
cy Diábla, smrti věčné, přiwed-
kdej bydle bezpečně. Amen.

(1306.) Rot. 40. d.

Pane přispěj k mé pomocy,
když mlumit nebudu mo-
cy, když wssí mě potratj sluch,
wyběž mne twůg swatý Duch.

2. Páne buď potěsenj mě,
když mi strhne smrt srdce mé,
když se zpuká žrak mých očí,
žřed ať Duch můg ctuě wy-
kročí.

3. Poraučimě duši mau Pá-
ne, nechť se w ruce tvě dostane,
obrat se mně obličej swůg,
wssak gsem geden z wolených
twůg.

4. Pro twě hořké umučení,
odpuť mi mé protiwinnění, neb
dás

Šábel mne winí z něho, wytr-
hni mne z hrdla geho.

5. Sloj me mně spasitel-
nau řeč, tím lékařským sám
mne vlaš, degž at gšem svědo-
mjm svým gšt, že sem ode
wšech hříchů čist.

6. O věčný Bože twá mi-
kost, degž mi w řízi trpělivosti,
at vmru pokogně tisse, w zaslus-
hách Pána Gežisse.

7. Zprostiž mne muš sám
pro sebe, wveš duši mau do
nebe, s Angely twými konečně,
at tě ctím a chwalím věčně.

8. W bídě, w nauzy, w po-
fussenj, Kryšus gest mě potě-
ssenj. Neb wjm že gest žiro ko-
nečně, ten genž mne wylaupiš
věčně.

9. Ten w něž sem dauffal
každy čas, obleče mne w mau
řízi jas, řdyž přigde ten posle-
nj den, z prachu země gá wsta-
nu wen.

10. O vhlidám w tomto tě-
le, Boha mého spasitele, spa-
třím geg vlastním ošem svým,
takť se stane, to řecy smjm.

11. Kryšte pro twě vnučenj,
degž nám hříchů odpustčenj, a
po žiwota skonánj, s sebau věč-
ně přebhwanj.

(307.) Ref. 188. a.

Gako: Mlág mily se; lastý ec.
Wšyké mňa! ach! gafž
ga progdu k tobě? bo-
gim segit škr smrti vdoj. Ds
mi milšij než celý svět y nebe;

proč se tehdy děšim w tom
mém boli? proč mne smrti lar-
wa strassi, řdyž wěrna twá lasta
mne chráni a těšij?

2. Wšak sy mne tak šťastně
škr Egypt přowel, řdyž se mi
twě světko etně zafšwelo; k
břehe moře čerwenéhoš mne
dowel, w tom řdee mě zem-
dleně okřelo: dal sem se ti
wolně westi, zanechawše světu
geho osšklivosti.

3. Etylš sem šyc, gaf se
z smrti twüg žiwot w řdey mém
tak nasytne potřkal; wšaks
mne škr to wytrhnuš z mých
hříchů pšot, smrt y šabel přes-
demnau vřkal: Bšest prawdy
twě mne naplnil, protož přis-
stup k tobě mne welmi snadny
byl.

4. Ds tehdy smrt hřicha
we mne pohltil, giž gšem gegi
gedu wznikl twau moc; o řžs
y ten ošten hříchů vsmrtil!
nechť mi žiwot twüg dodá po-
moc; neb tak ožiwe w nj důch
mlg; tak se nechey děšyt ošnu
smrti, gsa twüg.

5. Neb gaf mi Duch twüg
škrte wčy žewil, a wlašal
wšechy poklady twě: hned se
pokog twüg w řdey mém wy-
gewil, gako rosa z Hermon ho-
ry swatě; twá pak šyla a moc
Boží často mi pomohla y w bo-
gi, y k žboji.

6. Gaf vřimně mne ruža
twá wodila, k pastwám zeleným
swatého šlowa! Duch twüg nez-
žaned-

zanebávám svého díla, v šedni
rástku a sladkosti mi chová; té-
stí, posyláuge, chráni, ano y před
pekla strachem mne sám brani.

7. Převěd' sy mne Krz pau-
stí světa toho, kde sem mšwal
mnoho pokussenj; často sy mne
tak mblého a smutného pov-
zdvihoval Krz tvé potěšenj; Ale
wmj o mnohem zřauženj, wmj
také o wěrnym twym wyswo-
bozenj.

8. Rynj pak řdyž se mám
přes Jordán plawit, a Krze
smrt do Kanaan wjiti, tu
mne strach chce wšsi smeklosti
pomyšlawit; w Jordáně se bau-
ej wlnobitj; Lodička sye běží k
cyli, wšak co bez wesla se k za-
hynuti chylí.

9. Ach Gejiss! můg wyswo-
boditeli, ach! vlaš mi twé vpré-
mné lice; wytrhni mne, drž
mne w tau strassnau chwili, ne-
škrwieg mi nynj twého srdce:
cožby ted mé činit chtělo srdce?
řdyby w tobě pokoge nemělo?

10. Ted připadá na mne mšla
smrti listé, ach ošwitiž mne w
této temnosti; řdyž mne chce
smrt zbltit co malé dítě, potwr-
diž, prosym, mne w twé mlo-
sti. Zachoweg wždy twau mysl
při mne, y řdy bych potratil
wtjp, zrak a mocy mé.

11. Ale prw gesté než smrt
staneť můg zbořj, musym chodit
po vdolj tmarém; ačť mne
bjda na každém místě mořj,
wšak mám pokog w boku twém

krwawém. Musymli Krz oben
progiť, tudyť mne Pán Gejiss
chce k sobě připogit.

12. A ackolis mne vmjnit
vsmrtit, předeť wšak w tobě,
Páne můg, dauffám; wjm že
wěrných twých nemuješ for-
mantiť, y gá, w té wjru mage,
nezauřám. Co sy ty wvedl w
swobodu, to také přimedeš k
přeslawnému hodu.

13. O gměnj mě! toběť sem
se dal cele, wjz tebdy gať mne
maš zachowati k žiwotu, bych
sem někdy tam wesele twač
twau přeslawnuu mohľ spatřo-
wati. Krew twá draha a gegi
moc, dáwá mi spasenj, žiwot y
ted pomoc.

14. Zenichu můg, naklon se
k twé newěstě! srdce mé ted po-
tobě plapola; o bych se giž za-
stkwěl w tom worchnym městě!
přigď tebdy spisse! twá mla
wola. Tahnu giž k twému
Synu, Alleluja! negsem wjce
w smrti stjnu. Amen.

(1208.) Not. 223.

Sako: Ach Bože pohled; wys.

Pohled gati mizerně ležim,
w této těžké nemocy; v
wůstnostech mych se zřaujím,
řdyž newidjm pomocy; nemo-
hut se teměť hnauti, nemage
odpočinutj. Ach! škoroljž při-
spěgeš?

2. Dpuřila mne moc těla,
šratily se mě sply, wlaša z
mlořj wyhořela, oči se proměni-
řh:

ky: vzkost srdce gest welika, ta mne celého proniká, polehčej nečytím.

3. Lekáři sem w ruce vpadl, pro mrtvé přestaupen; toho mi domedl hříšný pad, že sem tak vumrtwem, bez zdravj, kra- sy a mory: O Bože! k gald pomocy mně to někda slaužilo!

4. Ale ach Synu Dawidů! pomoz mi w té potřebě; po- hřeb na mau téžkau bídu, ne pro mne, než pro sebe: přispěj s twau swatau pomocy, když se tak trápím w mém srdce, ach! přegž mi polehčej.

5. Odpust wšecky nepramo- sti, zkaž skutky hříchu zleho; vděliž mi twé milosti, a pože- hňauj twého: Lekáři, ty negle- pe znáš, twáig čas, kdy mi spo- mocy máš, a wyterhnuť mne z smrti.

6. Páne, přesnadněť to to- bě, mau dussi oběerstwiti, ba y konec wšsi chorobě, kdy gen chceš, učiniti: rač vlewit mě téžkosti, prahnau we mne wšse- cky kosti, bolest se rozmnožuje.

7. A wšsak se nechcy obawat mé poslednj nemocy; neb mně můg Pán Hce zastawat, ano (trác smrti mory!) po sla- stněm odsud wygřij, k sobě w nebe připogij; chwátám z vdo- lj plače.

8. Vmruľit, an vmru Bohu, trápenj se pomzbowim; on do káže milost mnohou, když se před njm postawim. O Ge-

žissi! má sladkosti, kdy toll chceš, složim kosti, Duchu w twé ruce oddám.

9. Zemchu můg, toho sobě žádám z srdce celého, možněli bych giž w té době slaužil v trůnu twého; než wšsak ne tak gafo gá chcy; řed a zprawdž ty mé wčey, toběz panstw přisussi.

10. Kdy bys ty chtěl, mohl by sy mne gedym slowem vzdrawit: Gak možně bywá slowo twé, zlusseny můž wy- prawit: Protož pomoz; gen ak k tobě, po zdegssj bide, do nebo přigdu, a tě tam chwalim. Amen.

(1309.) Not. 273. 2.

Gak. Což můg Báh chce, to se:

Před tebdy smrti přemila, před koncy mých téžkosti: Má dusse sy oblžbila k nebi z téžto hříšnosti: Ach přispěj gen; mne odsud wem, čekám na to z žadosti, bych čim spisse w bilym russe skal před Bohem w radosti.

2. Syc auds děsy se toho, že giž magj vmřiti: sama dusse testni mnoho, že ted má opustiti stanel těla, w němž bydlela, dati wšsmu dobrau noc; hned radosti chti dosti; hned gi stras- si smrti moc.

3. Milost twá pak (Gezu) čini, že wšsecka bazeň schazj: Dusse w tom smrti zděsseni tě, žiwote, nacházj: Nalezam tě, držim hbitě, žiwote, má radosti: ty gafo

gafo Pán, a život sám, prowe-
deš mne k světlosti.

4. Protož ne vmru w té smr-
ti, gest mi gen životem mým:
na kratký bog po wngjti budu
wěně s Pánem svým: Pla ra-
dosti, weselosti, pokoj, potě-
šení: Kdežto Bůh sám světko
gest nám, y slunce y spasení.

5. Wymodá života mého
krz smrt w život gest wesel:
Y gát dogdu Krysta svého, tau-
cestau, kterauž on šel: Y po-
slední krot k spasení gest blažen-
víněti, málie hláwa čest: Y
sláwa! musli aud žkazu wzyti?

6. Protož nermaut se Duchu
gen, opušte to zemské tělo: wmyř
co marného gest wen, byt to-
mu y nechtělo: Dusse byla
Bohu mila, blažet gi w geho
rukú: Což spatřiti, pochopiti
nemůž rozum w tom wěku.

7. Také ten přewesely čas,
při skonání to žrawi: první
stánek dusi Bůh zas z prachu
země wystáwi: a co wice, ošla-
wice, dá nám radost bez konce,
že w gasnosti, w té radosti bu-
dem se škwit co slunce.

8. Wmře w nás což smrtebl-
ného, my nebudem stracení:
Žbudem těla obtížného, k nebi
budem grozeni: Neb což se zde
rozšyvá mdle, což gest poruši-
teblne; to w onen den zas wyg-
de wen, gasné a slawý plné.

9. Protož mdli audowé mo-
gi, oddegte se gíž zemi: Počet
wáš gisy oštogi, nebudete stra-

ceni: Kůži prtonj w den posle-
ni budete oblečení: Kdž w
mim těle přewesele degdu Bo-
ha k widění.

10. Ten, w něhož sem wwe-
řil zde, přiwede mně gíž w ten
čas, kdež množstw gich přede-
mnau gde, žiwagje: swatý
Bůh náš: tam gá slawu geho
práwu spatřim očima swými:
tíž co časné zde y wěně, dobres-
ho wdělilmi.

11. Sám Bůh twářj swau
bude mněwěně občerstwowati:
Y w světle geho přigemně budu
geg spatřowati: o slawnosti! o
gasnosti! kterakž gá mám by-
ti? Kdž ctě dusse, w škwě
řem russe, před trůn twůg mās
gí giti.

(1310.) Mot. 37. a.

Gaf. Ach můg Bože wš gaf.

S Můž se nademnuu Kry-
ste, kdž budu vmjratí;
bud mé w smrti wščiště, arač
sám při mne stati.

2. Má dusse kdž wygde z tě-
lá, přigmiz gi sám w své ruky,
nedopauštěg, by trpěla hroz-
ně pekelně muřy.

3. Rekl sy můg milý Páne,
kdo bude w té wěriti, že ten o-
pět zmrtwých wstane, a nemá
wíc uměti.

4. To slowo twé gá w té doz-
bě, kdž budu k smrti skonat,
přiwedu na pamět sobě, o degž
tak k slawě skonat.

5. Amen pro twé vmučení a
pro

pro twau smrt mŕg Kryſte, přeg-
mi ſſtiaſného ſkončenj, Amen
wěřim to giſtě.

(1311.) Not. 357.

G. Procytje blas k nám swäg
S Mrt nas k žiwotu proma-
di, těſſte ſe, kdož ſte Bo-
hu radi, ſmrt mrtwā geſt, a mu-
ſy wen: Oſten gegi geſt w zkaže-
nj; tělo powſtawā k oſlawenj,
ſmrt křeſtianiū gim geſt zpſt gen:
Což pať vmjřā zde? Hřich do-
gde zkaž ſwě, Hallelujah! Bo-
hu chwāla, wždych ſtala, že ſmrt
nōni konec mžala.

2. Nepritel geſt přemoženj,
my gſme, (y gā,) oſwoboženj, z
wazby gegich a trāpenj: Duſſe
hledi k wěčnoſti giž, Bůh geſt
gi Bohem, w žnamoſti bliž,
welkž w ſlawě žwelebenj: gati
geſt okraſſlena, ſlawau obdaře-
na, ay wjetežſtwj! w Bohu wo-
lā: což geſt ſmrt žla? nicť nenj,
než poſměch a mžla.

3. Mřali ſmrt ſtraſſit? Hcy
řicj: Gejž geſt Bohu na pra-
wicy, genž wſtať; mrtwých play
ſlawy: ten Pān giž wjc nevmj-
řā, ſmrt mu audū žadných nez-
žirā, y gāt gſem aud. Křeſtiani
prawy: Pročež mi ſmrt žla gen-
geſt radoſtnym poſlem: duſſe mi-
řa! přigdež k Bohu, w radoſti
maohau, tuť bez bjdj žito byť
možu.

4. Powſtañ! přitauť k Bo-
hu ſwěmu, a modli ſe gemu ſa-
měmu, genž ſwaty, ſwaty, ſwa-

ty geſt: Gejž tebe liſtoſtimě na
ſwých ramenāch noſy chtimě,
tjm ſe obderſtwj: gaťa čeſť! ſmrt
geſtiť gen diwěre, gež nám Bůh
otwěre, do žiwota: ay což to
pať? nevmřu wſſať: dſjy Bohu
zajpřiwam tať!

(1312.) Not. 358. a.

Gaf. Ať geſt me ſedce ſmatné.
S Rdečně žadām ſobě, ſſtať-
ného ſkončenj, mage žde
w každē době, gen křjž a trāpe-
nj: taujim bych mohl ſgiti, z
ſwěta žlehotiſſe, a w ſlawě wěča-
né bžti, Gejſſi přigd ſpiſſe.

2. Wſſať gſy mne zproſtiť
pekla, hřichu, dābla, ſmrti,
křwj genž z tebe tekla, tjm ſe
Hcy těſſiti: Pročbnych ſe bāl mo-
cy ſmrti, neb dāblū žlých, dau-
ſſage w twě pomocy, gſemě
gedno z diťel twých.

3. Ať ſladkž geſt tento wěť,
ſmrt pať hořka přſtiž: Wſſať
Hcy (gſa hřſſnā žlowěť) něſti
mě ſmrti křjž. Wjm o bžtu
lepſſim, k němuž mā duſſe gde,
a tjm ſe žiwě těſſim, ſmrt mā
zpſtu dogde.

4. Tělo ſhe w zemi bude, od
čermū žwrtane: Wſſať ſkrj Kry-
ſta nabude ſlawy, kdož powſta-
ne: Mřā ſe co břeſť ſkřwti, a
žiwot bez ſſodny, w nebeſké řjz-
ſſi mžti, což tedj ſmrt ſſodj?

5. Ať mne ſwěť potahuge, k
žſtānj žde dēle: A mne ſwa v-
kažuge žbožj, čeſť, wceleť:
Wſſať na to nedbām nic, po-
mi-

migij co řeky, nebeského hle-
dám mje, tož trívá na věky.

6. Těžko ovšem od milých,
přátel též odgiti: (Ač málo sem
vprjmných w světe mohl nagi-
ti!) to mne též dosti, že se zas
segdeme, a w nebi w vprjmnos-
ti, věčné žustaneme.

7. Že po sobě nechávám,
dijky w čas tyto: V w tom
těžkost poznávám, w srdci mi
gich lito. Však vždy vmru
mile, mysl má k Bohu patřj,
že on ge každě chvíle, otcovsky
opatřj.

8. Ach, proč gste tak truchli-
wj, bjdni syrotkové: Bůh genž
řkavce žijj, y was živiti chce:
Wdov, syrotků ráci wěrným
Otcem býti, na kohož oni plá-
čj, hrožj gich pomstiti.

9. * Žehnaj nás Bůh z wy-
sosti, známi mogj milj: Wšro-
wněte žalosti, že gdu k swému
cýli: W wšre setrnegte, neb w
krátkém času zas, w nebi segdem
se znegte, kdež bude věčný kvas.

10. Gij obracj swě žení,
Gejssij gen k tobě: Deg mi ctně
rozlaucenj, deg Angelj k služ-
bě: Pogmi do swě slawy, kte-
raujs mi zaslaužil, kdy sy wse-
tlen krmaw, smrt pro mne pod-
staužil.

11. Pomoz mi ať neklešám,
b mág páne wylédni: Mě
mdle wjry posylá sám, wóláste
w chvíli poslední: Pomoz bogo-
wati, y obdržeti čest, ať mohn
zajpwati, řka, dokonatož gest.

(1313.) Mat. 146. b.

SWěte s tebau se laucj, a
tě Bohu poraučj, gda
do věčné wlasti! dušij Bohu
oddávám, řka w zemi nechá-
wám, tak zniknu wšech swěta
strastj.

2. Mág čas se gij přiblížil,
k náhlouku mému sažil, smrt
mi zyskem bude: Zdegssj žmčejm
truchlenj w věčné gij vtěšenj,
když má duše w nebe přigde.

3. Ač swět mne podwedl swýž
mi ljbosimi rozličnými, vždy
Boha hñewage: gá však sobě
nezaufám, stále vždy w Kry-
stě daušám, na krew geho zpo-
lěhage.

4. W Bohu dewěrnost řká.
dám, že twář geho wylédám,
pro Gejssie Krysta: genž pro
mne z nebe zstaužil, by z pe-
řka mne wstaužil, tak w mént
srdci wjra gisá.

5. Hřich w tom nepřestfodj
uic, byt gestě mne hýždil wje,
Krystus mne zastane: zaslub
cýžých nežádám, w geho kwi
vždy dost mám, on mým zá-
stupcem žustane.

6. Gát sem slauha přebjdň,
málo zprawil tu w swě dny, nic
nemám hodnosti: zlaštj mi dá
špaseň, bez měho zaslauženj,
w Krystowě dostatečnosti.

7. W tět vmru důwěrnosti,
že s nim se do radosti dostanu
nebeské: zde děl gij nežustanu,
neb chwatám k swému pánu, o-
paussiege wšech zemske.

D d d d

8. Swě

8. Světe všmysli sobě, mně
dnes, a jitra tobě, věčně tu
nestaneš: Obrát se již v poňání
k Božímu smilování, každý za
mnau w svůj čas přideš.

9. Bůžť gest času na mále, žim
bůž w dobrém wždy stále, hotow
se k smrti své: Ráti se neodflá-
deg, milosti časně žadeg, wy-
slyšijť Pán modlitby twé.

ro. Lijn giż swěte zamjram.
giż se z tebe vjram, giż gdu t
Bohu swěmu: Mau smrt wez-
mi za přiklad, t swě pak hotow
se tež rád, wisse t wůli Bohu sa-
měmu.

(1314.) Not. 273.

Gaf. Kryſte wjem ſe vmiti.

S Pollednj čas hodiny mé.
w den dchnutj ostatnjho,
Gejissi podeg ruky swé, a retúg
tonauchho; Blaž mi weselé li-
ce, pak dussi do swé prawice
wezima, přenes gi w nebe.

2. Stěhuj ač púgdu na oči,
 věřšj než písef mořšj, zřě těj
 svědomj potácj, daufám vssaf
 w káscě božšj, že twě, Kryste
 drahě rány potřešy pešla tra-
 my, toť mňg tryumf neggíššj.

3. Ze gsem audem tēla trv-
ho, to mā radoſt ſrbečnā, y w
čas ſſtychu ſmrtebčnēho, tu mā
ochlaba tobečnā: Negeſm žiw
ni mrtew tobe, než žiw ſem y
wmru tobe, twā ſmrt geſt mūg
yſt wēčnū.

4. A ponieważ ty i mrt-
wych wiśiał, niezłatanu gąw bro-

bē, s tebau sein duchomnē po-
wstał, ty mne wznē nedās sobē:
Kde ty gŕy y gā tēz budu, fdyz
toho swēta pozbudu. Ma to
qg gdu wesele!

5. Gdu k svému milému Pa-
nu, an! vytáhna ruce obě; Ma-
gehož milostným řánu má duše
vydchne sobě. Krom Gejisse
žádný; i lidj těl nassich; i hrobů
nezbudj, on gest vůdce náš
věčně.

(1315.) Not. 276. c.

Sesak sem, Páne móg, w
twoe mocy, tys mi daś
čas, dni, noch, tys żywoť daś, ty
qeg zdrúges, ty sám znáš po-
čet mých hodin, a kdy zaś, z
swěta pšowodin, z nim seroz-
žehnám, ty zmezuješ, kde, gaś
a kdy umřiť musím, ty Páne
wjš, gať pať žluhm.

2. *Už* kdož, from tebe *Ná-*
ne, gest, ty poslední nešťastí
nereš, mne k poslezení předtvo-
zený? kdož mē duše zavine se,
když bá, pofratice slyš své, sám
smrti gdu podmaněný? kdož
oslabnau wisse smysli mē, ne
budešti ty sám při mne!

3. Gdž se mi zdá, že ležím zde, v bolesti bez vsí krásy své, trapijím srdce obličejny : gđž sluch y řeč oslabuji, oči do hlasy mpadají ; vsák negwječtš mysl gšem gławieny ! Babel mi nedá potoge, množie posusses njm bože !

4. Grozny slyssim blas trauz
by

by tvé, již se ležám saudného dne, genž teč v mne ortel wyčesne; tu kniha meho svědomí, tam žalona přičenij, w peřlo w wrhuj hřisného mne: kde se mám věčně trapiti, a wždy w bolesti kwiliti.

5. Nepomůžet statek, zboží, darmo se v bratr naloží wyswoboditi bidného mne, musyt to: ho věčně nechat, žaden, žaden, nemůž odsab, kdož gednauč w peřlo dostane se: kdož mi pomůž w tom zděsení, krom té, genž smrti žažen?

6. Diabel mocy se mne nemá, tobě, tobě, zhřesil sem gá, genž račis hřichy odpaustěti: což sobě chce satan připsat? Wšak on nemůž žalona dat: což on chce, kdy ty chceš mlčeti? nechť on schová, co svého má, gá wjm, že mám tebe Pána.

7. Gežissi, gá osvědčuji krvi twau, šřz niž twůg slugi že již ne přináležim hřichu: proč se ďabel tak házy, a hrozí pomstian v žazy? Přispěš Páne, retuž swau sláwu! proč mne dáváš ďablu w ruce? wšak mne spashl, za mne mrauce.

8. Wěřim Páne, me spaseň, že mne, drábě své kaupenij, w své swatě rany wpustil račis: tu nedbám na hřichů těžkost, nech žalon a smrti hořkosti na mne dotiráji gá negbliž; Dokudž žiw gsem, ty gsy Pán můg, w smrti také musym byt twůg, Amen.

(116.) Mat. 28, a.

Gat. Srdce mé žadám sobě. **S**šak negsem gea přichos žym, w této smrtedlnosti, nižto opět wycházim w fratece do věčnosti. Wždy se odsud vžjřám, do odpocnutí, dni žiwos ta zawjřám, w každém ola hnutij.

2. Což gest můg celý život, hned od mé mládosti, než wšech neřešij důwod? tož gest patrně dosti. D gá sem mnohé noc, bez spánj w starostech strawil, leže w nemocy, w bjdách a w těžkostech.

3. Často sem w nauzy bywal, když hrozně wchřice a hromos bity přim al powstawaly prudce. Zawist, strach y bolesti, beže wšij přičiny, často sem mus syl snešti, ad sem byl bez winy.

4. Takť se předtím modilo, gako se nam dege, protož sobě gich dílo kladem za slepege. Gat se musyl pokorit Abraham Dtec náš, přive nej se mohl složit pokogně, to sam znáš.

5. Gat mnohé těžkě bříme neseť žak Eyn geho! Jakob, zvolené syme Dtee nebeského, mnoho podstaupl bdy, mras ži y hořkosti, na poli y v ldi, strachu wšedne dosti.

6. Ti swatí, lide Boží neměli stáčeho zde na tom světě žbožji, ni domu mlastného: z mřsta na mřsto tabli, pod těžkem vpižce, až pokoge dosabli, kosti w hrob slojice.

Dddd 2

7. Gá

7. Bůh sem se rovně oddal světló žitj mého! Když opěť spo-
do toho spůsobu; což bych lepši-
ho žádal pro vlastni osobu, než
li ti swatj lidé? musím zde
trpěti! mjm žepo této bjdě, pře-
stanu zpěti.

8. Budu tehdy putowat přes
vdolj swěta, dokud mi bude sta-
wat tohoto žiwota. Přeslehu-
gic se cestau strz, wseliké stra-
sti, chwátám k oněmu městu mé
budauch wlasti.

9. W nebesyč mám wlast
prawau, kdež swatj Anželé Bo-
hu wzdawagi sláwu, wzkřně a
wesele: Králi a Pánů Wánu,
který wšsečo řidi, z swěcho slaw-
něho stanu wšsečo wšsudý widi.

10. K tomu pauštim swau
žádost, co spjš k němu přigít:
zde sem gíž putowal dost, žadam
odsud wygít: tjm wice zde pu-
tugi, tjm méně radosti pro
dussi swau spatřugi, wše sluge
marnosti.

11. Nenjž zdedobře byti, zdež
zřauzenj mnoho: Ach! spěš ke-
mně přigiti, wem mne z pláče
toho: přigď, kdy se libi tobě,
věiň konec měmu putowánj w
té době, chwátám k domu
twému.

12. Neb kde nynj zůstawam,
nenjž můg dām prawy, zde gen-
daň smrti dāwam, gať twě slo-
wo prawj: a když toho odba-
wjm, pryč se musím brati, což
mám to zde zůstawjm, tělo se w
jem wrati.

13. Ty pať, o mǎ radosti!

gíš kosti mé dle slowa twěho,
wem mne k sobě z milosti; tám
se stkwiti budu co slunce w twě
gasnosti, tám wšsech bjd poz-
žbudu.

14. Tām budu bydleť wě-
čně, a ne co přichozj, tamě se
dusse bezpečně před tebau pro-
cházj, tam té budu slawiti, na
wysokém trůně, pokogně spěj-
wati na twém swatém lůně.

(1317.) Not. 271. c.
(Nemocného.)

G. Wšickni lidé zemřít musy.
Sšeho swěta spasyteli, můg
laskawj Gejissi, tys
nemocných w každau chwili le-
kať ze wšsech negqissi: Ty sám
mocně wdrawugeš, a slowem
swým zapuzugeš nemoc nezho-
gitedlnau, kdy, a gať chceš mo-
cy swau.

2. W tobě sáměm, můg Ge-
jissi, skládám wšsečo dauffánj,
tobě poraučjm máň dussi, než
přigduť k zahanbenj! gen w ne-
moch mé budě semnau, zdržug
a braň mne rukau swau, zaus-
fať mi nedopáussež, w hřisich
mne vmějť nedeg.

3. Chcešli, ráciž odwrátiti
futo nemoc odemne, a zdrawj
mi nāwratiti dle libezně wšle
twě: Wtāmli deležiw zůstati, rač
lekarstwj požehnāti: Bych strz
té zase otkál, a z lože mého po-
wštal.

4. Paklis ráciť wložitj w
tegně

tegně raddětwě, Páne : je mám
z toho swěta giti, nech se wůle
twá stane; gen popřeg trpěli-
wosti, a řed mně sám swau mi-
losti: bych se pokorně poddal,
a s radosti vmírať.

5. Ach deg mi wždycky po-
mňeti, dobrotiwý Gejssí, je
aednauć musom směti, a wypu-
stít swau duši: k tomu pak mne
sám posyláć, slowěm twým
swatým oswěć: abych bez od-
kládání, wšedně činil polání.

6. Deg bych se k smrti své
choťal, krátkost dnůw rozgi-
magie, a na wůli twě přestáwal
nie se neohlédagie na tyto swě-
ta marnosti, aenž wšecky mizy
w krátkosti: Ale twau newin-
nosti těšit se w své wzklosti.

7. Dokudž pak žiwu sem, Pá-
ne, s milostí swau při mne stáć;
řdyž pak vměje se dostane, tu
mae sám mocně retáć: Bych
sprostřěny wšsi žalosti, wnyi-
knuť do twě radosti, a tam w
dokonalosti slawit tě na wě-
nosti!

(1318.) Not. 38. b.

Gaf. Swatě Boží požehnání.
Sss smdy, kde se gen obracím
sedím, ležím aneb kra-
cím, wždyčám po Gezu Kry-
stu, genž mně kaupil krwí swau.

2. S swětem rozděleny by-
ti, říze a sauzení žbyti, řdy-
koli wůle geho, hotow gsem ča-
su wšěho.

3. Řdyž s nim žiwot budu
míti, w slawě, radosti se stkwiz

ti, o aak přestastny budu, brate
Angelů bez řudu.

4. Srděně se mám těšiti,
řdyž mne rači oslawiti Krystus,
a w westi w nebe, chowage mne
v sebe.

5. Gazyť, srdce budau wnj-
ti, čtěge Pána wděně ctiti,
wěně budu zpíwati, s Ang-
ly čest hlasati.

6. Lepši žiwot mám nalezi,
bez smrti. řřichá, neřesti, gak
přestastny budu tam, řdež s
Angelny gest máš Pán.

(1319.) Not. 273. b.

Gaf. Wšickni lide zemřít.

Sss Wkypitel máš Krystus
Pán, sám smrt pro mně
podstaučil, a tak wěně žiwot
mně dáć, neb mne k němu wy-
kaupil, protož gá se laučím s
časným, onž mně obdarí přega-
sným; neb w geho Wmučení,
gisté mám Wykaupení.

2. Ah! přigď Gejssí žádá-
ný, má gedínka naděge, neb ten
swět gest pomotaný, gá kwí-
lim, on se směge, a na wšem
okrřslu geho, ncnagde se nic sta-
leho, gen samě bédowání, mar-
nosti, a oklamání.

3. Čhl žiwota se gž blíž,
bych se k wěně wlasti bral,
wede mně máš Gejss w Řě-
ži, by mi wěněau radost dal,
řterežto nebude lonce, ani tam
žápádá slunce: gen wždy Bo-
ha wídení, a s nim wěně
bydlení.

DDdd 2

4. Bz

4. Ejbežné wždy prozpěwo-
wat, s Angelj nebeskymi, Boha
wěčné wychowalawat, se wšemi
wolenými: čeho! olo newida-
ko, ani wcho neshchalo, co gest
Bůh připrawil těm, genž nadě-
gi magi w něm.

5. Ach! přigď hodiňko ža-
daná, na tebe očekawám, abych
spatřil w sláwě Pána, tak gat
on gest w bytu sám, kdežto geo
spatřim twárj w twár, sítwau-
chho nad skunečnou zař, po tom
swěta zlauzenj, giž w wěčném
oslaweni.

6. W tom Geruzalemě frá-
sném, kdež bezpečné bydenj, po
nebezpečnostroj časném, tam wje
zarmutku nenj, tam pastwa gest
nás beránek, wěčný žiwot, slaw-
ný slánek, kdež setke sly z očí,
tam lew dábel newkročí.

7. Korunu spravedlnosti,
přigmu od Křista mého, z lásky
a z pauhé milosti, má duše gest
choť geho. W kraj geho se
vynhla, aby se tak zalíbila Pá-
nu Gejšsi swému, choť žádosti
wému.

8. Laučim se s tebau zmotá-
ný swěte, plný podvodu; giž
sem prossel sřz twé brány, gdu
v wěčnou swobodu, zniknul sem
ořhďla twého, nebogim se dáb-
la plého, zprosti sem wšech geho
spřti, w něž mně chtel polapiti.

9. Ey, giž se na ten čas lau-
čim, s wami přatele milj, Bo-
ha was wšech w moc porau-
čim, neplácte w tuto chmli,

Manželko, dítky
Manžel y dítky
Rodičowé y
Dobrodincowé

tež znas

mi, přibuzni } bratři s sestrami, }
y s sausedami, }
neb se shledame zase, po tomto
smutnem čase.

10. Choti můg Křyste Gejš-
ši, přigmi k sobě dušji mau,
vweď gi w swau swatau Řižsi,
wykaupjls gi kraj swau, sřz
twé hořke ymučenj, od
wěčného zatracenj, aby to-
bě slaužila, wěčné té welebila.
Amen.

(1320.) Mot. 268. d.

Nemocného.

Neam té, Bože, lásko wěčna,
genž mi nemoc přisplaš,
tau horľosj mně zgjmáš, ačť
mi se zdá nebezpečna. Nechť,
prošm, žádosti mé do konce
žlě, wyholegi, genž se nashjim
wznasřegj nad zřizenjím lásky
twé.

2. Bud ty w mdlóbě mau
posply, w boleľech bud slado-
kost má, ať té Duch můg obgi-
má, w přetěřjem nemocy dšju:
Deb co tělo me tak mdlj, čím
masřo schně y mé kosti, co gest
žiwotu k těľkostj, to twá lásko
přsobi.

3. Mle w pologi sřpěti, toľ
nyri gest ma starost, toľ mus
mdlému prace dost, wšse, co
Bůh chce, rad snasřeti; toľ můg

6. Degi mi syndliwe, s ochot
 tu, w nalezite slusznosci, w tiche

4. Dože! i tvojch milich rauf
woty chcy ten dūwod milosti,
neb w mē nedužiwosti duffi mau
chcēš pēipratowiti: ba y to
občerstwenj, gež f posple mē
bjiwām, od tebe, genž mi pře-
geš, mām za Pasky tōw znamenj.

5. Mech gen Duch můj nezemldinā; Pěi těla pak těžko-
sti, w pokoji a milosti, s polo-
ru wěrně prospívā: Mech ať
wšše mé bolesti lasty twé nezadr-
žuji, ni pokoge nezmenšuji; ať wěrně s radosti tobě poslu-
šny zůstávām: a tak; wjry gi-
stě wjm, že, neb vmru, neb pom-
stanu, blahoslaweným zůsta-
nu: Láska twā gest stitem
mým. Amen.

6. Degz mi sydlivě, s ochot-
tu, v naležitě slusnosti, v tiché
trpělivosti ležíc čtiti tvaou dobro-
tu; nebť sřez moe vtrpenj, ty,
z hřichu vysvobožugeš, těch
gež otcovskj milugeš, k duše
ajch obnovenj.

7. Toběť život mája oddás
mám, tělo pak vtrpnosti, de-
at věrně s radostí tobě poslu-
šný zůstávám: a tak i vjry gi-
stě vjím, že, neb vmru, neb po-
stanu, blahoslaveným zůsta-
nu: Zlápa tvá gest sřícem
mým. Amen.

při pohřbu.

(1321.) Not. 154.

Gafo: Byť lidé zlí a nedbalí.

Ny již čas odgiti mého, a
světa toho, nastal mi
chvilě této: gdu do země, a níž
mzaty gsem, již nic negsem, než-
li popel a bláto.

2. Čyl Bohem mně vloze-
nů, wyměřeny, bytu mého zde s
tvámi, gíž gest mi zauplna wy-
šel, šťastně došel, gáž šle spa-
trili sami.

3. Bog mého rntěřowání,
putowání, ten sem již y do-
nal; tomu Pánu genj stworil
mne, byl vždy při mně, wjeru
sem tě zachował.

4. Dúſſe má geſt w ruſau
Božjch, w měcných ſbožjch, ko-
ſtá ſe přeradoſtue, giž po prácn

odpočívá, a pobjímá radosti
prerogostné.

5. Tělo s duší rozdělené,
vám přítomné, to vy již po-
chopíte; A na svou smrt pas-
matující, vzpomínající, za mnou
se též chystáte.

6. Tami se po zdegši žalosti,
w tē radosti, spoļu zase shlebā-
me, a w nemymkurvne gasuo-
sti, v mēēnosti, opēt se vpliz-
dāme.

7. A protož mi toho přegte,
radost mčate, že mne i idegšich
tčkosti mŭg překastaw Bůh
wytrhl, i sobě přitrhl, w nebe
do swě radosti.

8. Kteržto mila duſſe mā,
wyſtaupenā, krowj Kryſta Ge-
yziſſe, ofauſſij s mnoha ſmātyimi,

2000 4

zvolenými, kdež gest Angelští
říše.

*9. Má manželko, dítky mi-
lé, velké, malé, nyní se s vámi
laučím, své milé vspechy pře-
tely, kde asau koli, Pánu Bo-
hu poraučím.

10. Hledětež živi býti ctností,
ně, a pobožně, Boha se vždy
bogice: gehu chválje, geg mi-
lujie šťastny gehu we všem wy-
hledávajie.

11. Ačkoli zarmaucenj, wěl-
mi smutnj, pospolu ted srogite:
Alle vsak, když gá radosti mám
w hognosti, prošym toho mi
přegete.

12. Neb se zas s welkau ja-
dosti, po žalosti zdegssj spolu
shledáme, a w newymilowně
radosti, w wěčnosti, w nebi se
vhljáme.

13. Až gize se s vámi se
vssemi, přítomnými, ted žeh-
nám na tento čas, wjee se s
vámi neshledám, až práwě tam,
když wstaneme z hrobů zas.

(1322.) Not. 258. a.

Tryumff Duffe wětrj, z těla
Ta pánu odebásegj.

Až gize mi čas nastává že-
huati se s světem: Neb
můg mi gíž podává své ruky
spasitel: Gize hlas wolagich-
ho slyšim, pod choti mǎ, gíž
otwjragichho slyšim wrata
wěcná.

2. Až jádaná s wrauenosti,
gizlis mi přisla pak? A česá-

ná s tešnostj hodinko, gestliž
tak? Gest, Bohu mǐmu chwá-
la budiž na wšlosti, že gíž ted
stogi brána, aý brána wěčnosti.

3. Nu gize vsseho, gíž, mile
nechávám za hěbetem, Duch
můg šťastného chle docházj, a
s světem rád wesele se láněj,
milessj gest nebe. Protož Bo-
hu poraučím mǐřa země tebe.

4. Přesát mi mysl radostj, že
gíž swůg port widjm: Zmítá-
na sem vssech dosti banj wno-
bitjm. Gize wplynu, gíž cele,
na břeh se dostanu. Otwj-
regtež wesele wítěžnu mi
bránu.

5. Ach dǎble, dǎble klostnj, gíž se
té nehogjm: Gize twǎ ošyďla asau
w nic, gíž wjm je ostogjm. Přes
stǎwǎm se gíž dǎle lědek twých
lěšǎti, začsnám dokonǎle hlavu
twau sšlapati.

6. A twých znířám gíž ná-
strah, swodnj, marnj swěte,
z nichž často mǐ dušsi strach po-
cházj: zly změte * mǎsti přesta-
něs gíž mne, přestaneš mǎmiti,
w swětle žiwých gíž wěcně byt
swůg budu mǐti. (* swǎdce)

7. Ty pak posussiteli můg
domacj, tělo, kterežs mne z ce-
stj ctnostj wždy kloniti chělo,
w prach země lehni a sňig,
wrǎtj mi zas tebe, když té přes
čistj gasně můg Pánu, přigda z
nebe.

8. Od Tyránů pohrážly snǎ-
šela sem tuhě, od gazpů wtržly
ossimetnjch mnohé. Gize wám
z rány

z rány vycházím, terčij * wje ne-
budu: Gij w swau bezpečnosti
wcházím, a wás wolám k
saudu. (* cylem)

9. Nemocmi trápena gsem,
wjce gich nepochťim, bog swědo-
mij mne časem obstupoval, wi-
djm gij mjesto boge palmy wj-
tězně w swých rukau: wítězství
Wáh mág dal mi, gehoť mi
newezmau.

10. Ach wítěz mág Kryste,
Bože spasiteli, k tobě ženi mě
giste bylo w každou chwili:
Chwálím z milosrdenství pře-
stawně gměno twě, gehoť mi
w takém množství dokázal ne-
hodně.

11. Než swět byl, gize obli-
bil mne sobě w milosti, za choť
milau zasnaužil, z nesmjrně
štedrosti: K swěmuš mne po-
tom stwořil obrazu, tak sličnu,
nad ginh twor oddalil milostj
rozličnu.

12. Kdyť sem nestiastně hře-
šem gata, mneš wyplatil krmj
swau, znouu Duchem w chrám
swatý zjaswělil: w swětle wjry
mneš wodil přímo po stezách
swých, y kázněkau odwodil, od-
těla cest mylných.

13. Gij pak widjm radošně,
že w odpočinnj mne wžiti chceš
milostně, neb Angeli swatj gij
teď k průvodu mému nariženi
stojí, k přenesení slawnému wů-
zohňný stonaj.

14. Gejissi choti krásný, ay
gij hotowa gsem. Obljčeg

swág mi gasný vkať, a swým
blasem, kdyť škř vdoli pügdu
smrti tmawě, smutně, retüg at
stiasně progdu w twě přibytky
wěčné.

15. W ruceť se twě porau-
čím, wykupils mne sobě, ay z
tauženjm gá wraučím gij se
beru k tobě! Gij se otewře
brány wěčného žiwota, škř mě-
ho Pána rány, gij, h wědná
wrata!

(1323. a.) Not. 29. 2.

Apostolska hotowost k smrti
z 2. Tym. 4, 7. 8.

Gaf. Krystus Pán gest mág re.
Dg dohry sem wyborně na
swětě bogowal, neb Wáh
mág milostiwj muč we wšem
pomahal.

2. Gijť sem žiwota ctněho
běh štiasně doplnil, w ruce
Gejisse mého dussi swau po-
ručil.

3. Korúna sprawedlnosti gest
mi odkojena, z newymkowně
milosti nebesěho Pána.

4. Za tjm Boha twať w
twatř spattjm bez přeskánj, srdce
radošj horj, z toho potěšeni.

5. Wšech swěta marnosti
mesele jamitám, nemage w nich
libosti, wšechen se oddámám.

6. Tobě, Páne Gejissi! Neb
sart twa přeswata gest mág
yřt negwjaeněgij, twa kreto má
zaplata.

7. Dobran noc wam wšem
dávám, o přatele, mlti; ach ne-
pláčteť.

Dddd s

pláčeť, (was žádám) nademnuau
w tu chvíli,

8. B niž, was opauššim,
wěda, že musim vmiěti: an y
slánce zapadá, wšak rano zas
swjti, Amen.

(1323. b.) Dot. 146. b.

Pri Pohřebu mladence 1c.

G. Ach gať wšsečo přediwně.

Shwáka Bohu! hodina
přišla, lepši než aina, řdy
budu w rag wřaty: Nechtěgte
nařikati, brž s radosti zpřiwati;
Požehnany Pán Bůh swaty.

2. Což Bůh lep včiniti mohl,
gať, že mám vřiti; hrdla dábľa,
swěta, genž řwau co lworé li-
ti, nechtě se spokřgiti, ať se
mnohř w žle zapletá.

3. Toť gřau dnoré posledni,
a trřpenj plně dni, genž nás
obřlićugi, mne Bůh beře přeč
nyňi, a bidám lonec čini, genž
mnohřch gessě řřauřugi.

4. Kratkř mřg řiwot řdegřři,
a wšak dá mi Bůh lepřři, w
radostně wčěnosti: tuť nemám
wře vmiěti, ni bjđ řterřch cřti-
ti, tamř řiwot plny radosti.

5. Bůh spěřně s řwymi řra-
či, nenechawá gich w placi
dřauřem, w toim swětě řřem:
řmrť brřka a blážena, drže
mřž byř wážena, tať gřme
brže w bēdictřw cřnem.

6. Mnorě diř řwedeno, ča-
řto řymá řmāřeno, genž se doř
dobře řđa: Swěť gřa cřtřřři

plny a řřřamāwātdělny, řegně
řřade řenāta řwa.

7. Necht gen řyti řwě řlawi,
mně gřř wie nēřdāřwi, aniž vřlj.
řit mřž: Řdo mřž tomu řřřodi-
ti, gegř řřřřřř řačř mřti w
řuně řwem? tuť wřřřř vřđe
hrřř.

8. Byřřř, řřđiři mřli, radostř
ne, než w tu řwili řmutně
wřřř řřđe: wřřř řřřř to co
Bůh čini, řwāřřřřř nřni, řo-
řest ta řrati se brže.

9. Bůh řāni y řogi řas, on
řam řnā řāđřřho ř nās, řřřř
wřřřřř řřđiřř: nřřřř se nie
nēřāřo řēž nřřo, mřřřo, mřřo.
wřřř řřřř řēřř co on čini.

10. Řđřř mne nāřřřřř řas
přēř Břřem w ten řřāřřř řas
w bjřřem řauřřř řrati: nřřř wřř
řēřřřřř řāřřř, a řānu řwāřř.
řāřřř, y řřř činēřř řřiwati:

11. řēřřř se řāđřwati řřđe-
ře, řitwāti, řē řē se řmāřřři:
řřāřřřř, řđřř Břřa řwřřo (ř řřđe
řēřřřřřřř) wřřř čini řāđřāu
řwili.

12. Řđe gřř w řōžřřnāřř
řřđēř, nēř co se s wāmi řřāřo ř
wřle řānē: māt y se āinym řřā-
řř; Bůh řač řas řřřřřřřř, w
nēbi se řas řřřřřřř!

(1324.) Dot. 309. d.

S hodina přišřř řēničř
mřřřř, gřř se řēř řřřřřř-
řřā! nēř mēřřā řāřřā Břřa
řāřřřřřř, řēřřř se řēř řřřřř-
řā: by wřřřř řēřř, řōřu bjđ-
nēřř,

něho, mně mile sprostil.
2. Bezvěstého smutku, a vši
zpovědlosti, chej rada vmirati!
f nebeskému městu, se vši ochot-
nosti, s mým Bohem vbirati:
tam dostatečně, a nekonečně se
radovati.

3. Ať sau dosti krásni při-
bytkové zdegši, kteréž lidé sta-
něgi: však nebesi mnohem
více sau gashněgi, genž se nad
žlato stěněgi, kteréž Bůh spra-
vil, věčně připravil, svým
negmilegšim.

4. Tam mužka krásná, w
tom nebeském stánu, wždy se
znovu roznáhá, fdežto kár Al-
gešty, hauffu nebeskání spi-
wati napomáhá: Eláwu hlá-
saje, swatý spiwagje, swatě-
mu Bohu.

5. Žádný tam nepřítel, ani
čeho žlého wegde do té radosti:
tam nebude smrti, aniž co bjd-
ného, nás přivede f žalostj;
tam vtěšeni, a potěšeni gest na
věčnosti.

6. Tam žymy, y horka, a neb
co gineho, žádný wic neokusj;
ani galé žizně, hladu odporně-
ho; to vše odstaupj musj; tam
nasyceci, milé bydlenj, w roz-
kosti věčné.

7. Neb beránek Boží, jenich
přežádauch, s hauffem swych
wěrných chodj, f pastwěckám roz-
kossným, f pramenům wod
střwauch, vstawičné ge wodj,
ge nasycecie, a obcerstwugje,
swan přistomnostj.

8. A protož tím spjše, chej
se rozkautiti, s tawto směta
marnostj; abyh se s Gežissem,
možla gen spogiti, w té nez-
besk radosti, a protož pospeš,
Gežissi, potěš mně zarman-
cenau!

(1325.) Not. 173. b.

G Ať rozkossny los na mne
přišel, geg mi vložil
pan Bůh sám: Z uctowské la-
sty se mne přišel, f němu co
Syn důvěrnost mám. Neb tva
křew, Křyste Gežissi, gest dra-
hy podil mé duši.

2. Ten poklad na věky nez-
zmjra, nepřítel mi geg newe-
me: Gegž ohen ani rez nezžirá,
ten můj w smrti žstane. Neb
drahy podil mé duši ty gsy o
Křyste Gežissi!

3. Na ten čas budu syc o-
plakan, vzrost srdce se rozma-
há: A ten pad, galž y spatru-
gi sám, f smutnému losu poma-
há. Duch můj však tím se
wždy těši, že mám můj podil
w Gežissi.

4. Pomož Gežissi můj gediz-
ny, (Syn Boží gsy, a maš tu
čest: Potom teč člowěk, však
bez winy, tak dwoge prawo w
tobě gest, že gsy sám w sobě spa-
senj,) byt tva křew byla mé
gměnj.

5. Dějch můj nemůž mi sfo-
diti, ty mi dům Dce vkažeš:
Kdež gsem zapsany, mám dědi-
ti, ty (smrt!) gměno mé nez-
ma-

maješ. Deb twa krew, Kryste wje. Zde musym mnoho pod-
Gejissi, gest drahy podil me staupiti, tam wecny pokog mu-
dussi. jes miji Gdiz dize me.

6. Ach Gejissi! wids, gij 4. Gdiz dize me! do sfohy
vmiram, kdyz mi tak krasne los nebeske: kdejto sam vej Buh,
kmete: Zachoweg potomkam, do rozkossue radosti angelke,
prosym sam, gich krasny podil gakz swedej geho duch. Tam s
na swete. Sen aby poklad neg Angelz gemu piwati, pred Ge-
drajssi w nebi slozeny byl dussi. zissem wecne plesati, gdiz dize
me.

7. Zachoweg ae pri wje ci- 5. Gdiz dize me! my za tes-
ste, kdyz se gim stasne powede: bau pigdem, kdyz bude Buh
Necht gim zustane poklad giste, chiti. Ty pospichas, nebdage
a w dedictw ge vvede: Pama- na tu zem, chet zlemu vgiti.
tug. Jes ty Gejissi, a twa krew Zivot dlanhy, dlanhe sauzenj,
poklad gich dussi. weasna smrt, weasne gest spas-
senj. Gdiz dize me.

8. Uly gij k dedictw pristu- 6. Gdiz dize me! cekagi An-
pugi, kdyz zrať se puka mych gelé na tu twau dussiku. Ey!
vci, a w mluwenj se zastawu- pohlediz gen na spasytele,
gi: Gejiss z Erdce nemykroci. teni dawa forunu. Ey! blaze
W tom gmenu se gij vbjram, dussi rozmazané, po bogi s-
Gejiss posledni slovo sam. Am. wau darowané, gdiz dize me.

(1326.) Not. 185.

Gdiz dize me k Deb sam
Buh wolá té, do ráge
wecneho. Mneť to tizj, twug
odchod rmanj mne: Wssak wli-
le to geho, protoz nebudu na-
řikati, nžbrj té zas gemu chy-
dati, gdiz dize me.

2. Gdiz dize me! twug Buh
té gen na čas mně ráčil sweti-
ti, ten pominul, nyj poraučj
zas k němu se wrátiti, abí napli
Božj vloženj, podle swateho
poručenj, gdiz dize me.

3. Gdiz dize me! tam w ne-
bi wsecko gest, o čem swet newj
nic. Tam Buh dáwa rozkoš,
radoť y čest: tam smrti nenj,

(1327.) Not. 155. a.

SDu prně wesele, w poko-
gi, kdyz Buh mlg ráčj,
srdce me se nic nebogi, za nim
řáči, tisse, podle slow geho:
Smrt gest dar sna libeho.

2. To pusbj mlg Krystus
Pán, spasytel padlych, kteryž
mi zgewen gest y dán, wimť že
hřisňach žiwot gest y spasenj,
tak w smrti gak w zsauzenj.

3. Lohos (ó Páne) wsssem
podal s hognau milosji, y k ges-
ho wsecek swet pozwal weast-
nosti, šerje slowo twe swate,
wssudy štedře rozsate.

4. Dni

4. Dni gest světko y spase-
nj, pohanů bídnych zavede-
ných osmjeenij: Pasihe laených:
Dni gest chrkwe twě prawá česť,
moc, radost, y sláva.

(1328.) Not. 27. a.

Gal. Ty diwná mandroš
Křtota smrti a pádu, po-
kolenj lidšeho, vřazne
se w příkladu, toho těla mrtwe-
ho: Pro zlé skutky, mnohé
smutky musíme podstaupiti,
stari mlaďi, y neradi, napo-
sledy vmřiti.

2. Kde wěrná gest, že za
Syna, by co chtěl Otec dáti,
když přigde chl a hodina, zla-
tem geg nemypplati: Matka
dceru, žadnau měrau, od smr-
ti nemypprošij, gal manžely, tak
přatelky, ona laučij w ryšlosti.

3. V tdež jistnem bezpečně?
Kdo má přibytky ašle? Ty kte-
rých kralugeš wěčně, sám Páne
Gezu Krysťe: Neprawosti, a swě-
milsti, raciž nám odpustiti, a
do nebe, sám pro sebe, po té
smrti přigiti.

(1329.) Not. 156. c.

Gal. Wšappil gest Kryštas na
Křtiane na toto tělo, bed-
že liwě pohledme, žež nám
podobné bylo, zueame: Uch
gal se změnilo, kterěž málo před-
tjm, zdrawě čerstwě bylo.

2. Na tož nám také přigiti,
pilně pamatugame, že musíme
zeměiti, wězme, než se naděge-

me, wšechněch wěch zdegšich
zbawenij budeme.

3. Y nechmež swěta marno-
sti, vtečme se k Kryštu, hřichy
w mřkost wezmeme, cestau
choďme sprawedlnosti, ljbice se
Bohu, y wjry pobožnosti.

4. Ey tak se netřeba bude
báti smrti hrozně, nebt gest
dwěrmni k žiwotu, wězme, Kry-
štem gest potřina, tak do nebe
wěrným brána otwěrena.

5. Za tož my tebe prošyme,
negmilegšij Páne, degž ať se k
nj šrogime, snajně, semšij bed-
liwosti, tak w dobrém škonagje,
přigdem do radosti.

(1330.) Not. 235. b.

Gal. O daremně swetške r.

Sš. Prosdny Bože, prošym
za to, rač se znáti k swěs-
mu tworenj: Wšak nic negsem,
než popeł a blato, odpustiž mi
mé prowinněnj. Když budu na
twěm sandu štáti, rač se k mně
milstiwě znáti, degž mi š te-
bau w nebi přebýwati.

(1331.) Not. 29. a.

Sš. Ušyme wšyčnui zeměiti:
Nebo smrt gest gisť, wšak
se máme těšiti, šerže Gezu
Kryšta.

2. O Páne Gezu Krysťe, o
šwitezylteli, tys nás kaupil za-
gisť, swau předrahan křw.

3. Rač nám přitomen býti,
při hodině smrti, když my bude-
me mřti, rač nás k sobě wžiti.

4. Ať

4. Ať bychom se tam vsyck-
ni radovali s tebou, kdež nešťo-
nalá radost, pokoj, idrawj,
wěcnost.

5. Pane Gejssi Kryste, rač
nás tam doměsti, do té wěčné
radosti, kdež gest wšěho dosti.

(1332.) Not. 40. d.

Gaf. Rozžehnegme se s tym.

S Echťeg nešťjbměkwiliti, a
přilissně naržkati, pro smrt
dětátka mileho, z krmě twě na
swět přilissleho.

2. Bůh gest dař, Bůh geg
zase wzal, coť propůgčil, to
zas odgal, nemáš w tom kři-
wody od něho, přignij co gest z
ruký geho.

3. Mál Bůh práwo k náššim
dětám, neb ge on račil dáti
nám, swětiwisse geg na fráchy
čas, gako mocný Pán beře zas.

4. Měg při nich to potěše-
nj, že z Božjho wloženi rodi
se y vmjragj, a w nebe se do-
stáwagi.

5. Neplať tehdy nenaržkeg,
ale s Jobem takto říkeg, Bůh
gest dař, Bůh geg zase wzal, co
propůgčil, to zas odgal.

6. Neb sau w smławě obša-
žene, s Abrahamem wčiněné,
žeť gest Bůh ochráncem gegich,
od pekla wyprostitute gich.

7. Budiž ze wšěho pochwá-
len, trůg w osobách, w bytu ge-
den, neb coťkoli při nás činj,
žáděmu křiwody nečinj. Amen.

(1333.) Not. 356.

Pri pohrebu dšně.

G. Gaf pěkne swjti dennice,
S Eplaťej milj přatele, ať
pak smrt žřtřa srdce mě,
nechťeť was Bůh rmautiti, neb
mae křwj Syna swěho do knih
žiwota wěného aiti račil zap-
sati: Gejss! Gejss! W geho
gměno nezmačeno budu, Amen,
žiw y mrtew gsem s swym Pá-
nem.

2. Wjste gaf přiwětiw byľ,
když mne při křtu přigal w po-
dil, byľ sem genu swaubeny:
Zakel stogi w mocy geho, zbra-
tiť běh žiwota měho, on žitá
mě hodiny. Gejss! Gejss mů-
že w bržce radost w srdce wasse
wliti, mým spasenjm w smrti
byti.

3. Y coť mám z swěta mar-
něho? nic neobdržim čtie
mnoho; zde sem bez oflamánj:
Bůh mne z bdy a z žalosti wna-
trhuge z swě milostj, aiti gdu
s njm k přebýwánj. Gejss! Ge-
jss se zgewitj čtie a byti swých
ochrance, sedic na prawicy Otce.

4. Wokám s njm; dořona-
no gest! neb ktera was trapj
neřest, ta při mne mřsta nemá;
w was gest nauce, walfa, bog,
ga žadosťiwým wám pokog, w ru-
sau Gejssie Pana. Gejss! Ge-
jss! geg žmenugi, geg miřugi,
ten pokog sám mně dař, swym
časem dá y wam.

5. Wiž z častj žnám w čem
žaležj: kdo gen w Krysta Pana
wě

wějš, a Bohem se zpravunge,
jim gla w posťuffenstwj Bohu,
wmřá také zas w Bohu, y smrt
rad podstupuge: Gejš! Ge-
jš! genž mi moe tu dal f ži-
wotu, mne y w smrti laskau
swau chce wtwrditi.

6. Žiwj buďte w pobožnosti,
nasľedugje mne; možnosť, wšak
se čas nepredlauj: žičá sly-
waffe wšechy Pán Bůh, gšauce
přitel lidšy, nad mjr wám ne-
haloži. Gejš! Gejš křije
nessi, y plakati swým pomahá,
radošť hognau w nebi dáwa.

7. Du žná a miluge wšech
nas, koná aučad swýg každy
čas, swých wžy ochraňugje:
by se wšicknj njm chlúbili, wla-
stě ti gjmž gest Bůh milý, ač
mnohau straš magice. Gejš!
Gejš! ošřihá swau cyrkew mi-
lau, w každe žemi, by newžala
žadné jměny.

8. Co wy žadáte, to ga mám,
Bůh we mně, ga w něm pře-
bywám, té smleauty nezrussi-
nie: doľudž Gejš gest Gejšsem,
trwati bude w sřdcy mēm, pla-
menēm lasky horje. Gejš!
Gejš! gest we wšem mým neg-
milegššim, na negž prawě pa-
třič budu w wěčné slawě.

(1334.) Not. 32. d.

Gal. Ay Pán kralugje.

S Epľačej mnoho, přáte-
le toho mrtwého těla,
něb ono z cěla nezahynulo, ale těle, zgerwně a směle.

vsnuło: shledamet se zase,
wšicknj w onom čase.

2. Pán Bůh gal slusš, opas-
třil dusš, w nebeském trůnu,
w otcowském lánu, tam odpo-
čiwá, wšeho wjwá: Dusset
newmřá, swědči z pisem mřa.

3. Rdyž se rojedný ten den
poslednj, tělo schowane, z praz-
du powstane, nynj bezdusšně,
bjdně, nesusšně: budeť čer-
stwe, krásně, spanile, a gasně.

4. Blaze člowěku, genž to-
ho wěku časně dočháj: Neb
co mu scház? Pozbyl marnos-
stj, bjď a starostj, má kočánj
w Bohu, a w něm radošť mno-
hau.

* 5. Twá smrt přebrahá, f
tomu pomahá, ō Boží Synu,
w smrti hodiinu, y nás do nebe,
wějšy w tebe, pogimi milý Pá-
ne: Amen, takť se stane.

(1335.) Not. 27. c.

S Smrti wkrutná, ach což
bhwás žalostná, řdyž roz-
dělenj, w zbegššim hpdlenj

2. Přátel milých činiš, a wšes-
čto dioně měníš, ay twého ch-
le frátičkě čmje.

3. Těžkau žalost minojsš, řdyž
ty koho wmořš: Toť twá hodi-
na, smutná nowina!

4. Proměňugeš také roz-
kaffe wšeligatě, y sláwa swěta
tu gžj obkwrěta.

5. Práwo kterěš wžala w
rāgi, toš wřkonala, teď na mēm

6. **S**

6. S přáteli milými, a s
žarmutky těžkými, smutně se lau-
čím, Bohu poručím.

7. Ali gaš se objram, wice
mās nevhldām, p̄ātēlē milj,
aš w onu c̄wylj.

8. Kdýž přigde k sandu Pán,
a náš mocně wzbudí sám, Ur-
changelowa, kdýž zamýnj trauba.

9. Tak ať ať wůle Boží, kteráž
wám žalost mŕtvoŕj, muč ſ potě-
ſſenij, ſ wŕſwobozenij.

10. Z žaláře téžského, z osn-
bla dábelského, tak gafo z peče,
když mřel vteče.

II. Wáše srdce pláče, dusse
mā weseli se, že přigde práwě,
k té wěčné sláwě.

12. Gířť wás Pánu Bohu,
poračím, wje nemohu, wu rač
nám dáti, tam se shledati.

13. Rdež wištyčaj wolenj, w
nebekém wtešsenj, wzdnyčy zpi-
wagaj, chwału wzdawagaj.

14. W té věčné radosti, w
nemymkuvné slavnosti: D
deg; to Páne, at se tak stane.

(1136.) Not. 137. c.

Ane gij w pologi, vssalē:
ho w bogi slauhu, odsud
propusi, w nebe t rytstswūm
pusē, tisse, spashetdlnē, wssak
wedle wūle tmē.

2. Kād gā chey zemēsti, m
nebi dēdic byti, Kryslus mnē
pomāhā, ktereho Būh dāwā, ja
swētlo pohanūm, by mli t wēz-
nūm stanūm.

3. Tu sem gen bogował, trp-
tosti złyssował, imuzile pře-

máhāl žlě, kterě sem mjtwał,
wjru žadržjce, y tať swjtěžyce.

4. Mūsų šie žetė, be mį-
ry kvišiti, tēkau cestau giti, &
Krištianų štie būti, nad hričy
truchliti, križ, tēkoti nosyti.

5. A však se proměň Bo-
ga bůh na zemi, Bůh mne vy-
svobodi z zlého, co mne svo-
dì, musy lépe býti, hořkost ko-
nec mti.

6. Pofoq nagdu w duchu, wy-
swobozen; hřichu, w jěho potykā-
ni, bude dofonāni, mne w nebi ob-
tjěj radost wěcně sřkwaucy.

7. *Siž mi odložena, (kde berla
přepemná,) ta fortuna pěkná,
z kásky nam zpravená, tam mě
potěšeni, w wěcném oslaweni.*

8. Džug spašytel žin gest, o mne
sam chce přewest, z smrtedlného
půjsta tam, kde bolest wišecel a da
staupi glistotně, wzkřišy mne ra
dosně.

9. Toto tělo w sláti musy, i slá-
we giti, fdyž mrtwy powstanou, i
země, na hlas Pánu, a gá vzřjm
Křsta, to gest wěc přegislá.

10. Gemu budu spijwać, češ
 sšamu, wždy wzdawać, chwa
 liti dobrotu, s swatych wśsed
 gednotau, dobręch męch pra
 men zwolebować Amen!

(1337.) Not. 227.

2) Graf. Nathaniel nam das weilm.

Břesláv gen vřďn na wál
Boží, nebt mae Bůh u
Křistu miluje: Slovo geho
negdražší žboží, řdž cely swě
tne šfuzuge. Pročež se smrt
ne

nebogim, když se gen Bohu mne v mšedě Křesťany, gaž
připovím, gaž Bůh můj chce, chyž též nyní.
chce, stane se, wjm.

2. K tomu sem též na svět přišel, abych s Křesťem zde
potrpkel; Wšak proto negsem přigdu šerze to gměno, wjm.
žahanbeny, ta težkost gest wezdeg; To potěšenj když gen mám,
šich tel. Dusse wšak w Bo- zpimati nždy nepřesławám,
hu zůstawa, we wšem zarmutku když Bůh můj chce, ga wmi-
řikawa: gaž Bůh rači, nechť ráam, Amen.

3. Gestliže hřichy mé mne
traudj, genž se we mně roz-
množily: Milost wšak Boží w
tom se twrdi, že sem mu w
Kříži přemily. Když Duch
toliko tu moc má, že w vylošti
swě rozgimá: gaž Bůh můj chce,
gest wůle má.

4. Nu dobran noc, o wčey
marně! což sibugete nenj nic:
Neb swětška rozkoš co kwět wad-
ne, slobum Božim gá wěřim
wj. A Duch můj wraucně
zwolawa, že naděgi k spasenj
má, gaž Bůh můj chce, nechť
tak bywá!

5. Widimž sye mnohě truz-
chle srdce, že Bůh dopustil ten-
to pad: Y mogi mili smutnj asau-
ce hořky plač wznassj ode wšad.
Alle když tak Bůh miji chce,
má dšwěrnost prawj kratece,
gaž Bůh rači, nechť gest
předce.

6. Bůh w pomocy své neb-
stawa, opatrage swych wěrných
dum: Pokog w zemi y w srdecy
dawa, šerz swatě ewangelium.
Protož bj služba poslednj, za

(1338.) Not. 40. d.

Přehowegmež toto tělo,
nemagje starosti mnoho,
neb w sandu den z mrtwyh
wstane, žiwota wěcného dogde.

2. Z země gest, do země
přigde, w poslednj den z země
wygde, když nč bude trauba
Boží, před hrozným sandem se
stawj.

3. Dusse geho žige w Bohu,
genž gi zde milosti hognau ode
wšech hřichůw žich obmyl,
šerz Křysta Pána twšaupil.

4. Geho bjda, také psota, k
dobrému koncy giž přissla, neb
nosyl Křystowo-břimě: vměel,
a wšak žiw gest wěcně.

5. Dusse žige bez bolesti, tel-
ko gen spj s libeznosti, když
přigde pán, geg oflawj, žiwotem
wěcným obdatj.

6. Zde bylo w welké wžo-
sti, tam bude w wěcně radosti,
w swatém pokogi bydlíce, gaž
slunce se swjstje.

7. Nchmež tedg ho zde spáz-
ti, gděme domu cestau nássi.
šrogice se wšpětni za nim, neb
šmř

Čee

smrt přigde k nám časem
svým.

8. Dež nám to Gejssi Kr-
ste, genjs nás vykoupil za aistě,
z mocy dábla, z smrti věčné,
bychom s tebou byli věčně.
Amen.

(1339.) Not. 232.

9. Gij nastává ten čas pravě.

Přes smrtedlný pohled na
mne, ty gšy žiw y gā sem
žil: Co mne, teč tobě se stane,
coš ty teď, gā gsem přw byl:
Gen ty ja mnau, ga' na před gdu,
ach! nezawoš se myslj tu, ga-
by neměl vmřiti.

2. Připraw se, vmireg světu,
powaž posledni wěcy: aniz pohr-
deg wěcy tau, smrti nelze wtecy:
Rebo co mne potkalo dnes,
můž tebe zitra, o tom wěz, aneb
tobo wčera.

3. Řekleg: mladý gsem ge-
stě, mohu dlaugo žiw byti:
Nikoli! starýs doš předce du-
ssi twau wypustiti: w rychle
můž po tobě byti, smrt nechce
wětu sstřiti, gaž chceš myslj
ginade?

4. W prawdě hodno lito-
wati, že mnohý w bezpečnosti
smi se swodně nadáwati, že ne-
vmře w mládosti: Geštož ka-
dobenně nidi, z příkladu tak
mnohých lidi, že mladi vmi-
rági.

5. Gač často dchneš, tuž mu-
sy díl žiwota s tim odgiti:
daleky wětiš smrti cpl, a hle

brz máš vmřiti: Hrob o tisy
kroki mějš: Denit o geben!
newětiš? an smrt w nadrad
swych nosyš.

6. Řekleg: Gsem čerstwy
zdravě, mám dobrau chuť k
gedenj: Ach snadť tē hodiny
pravě pokogif odměreny: smrt
hořka každy den tobě chleba po-
dává, žiwě k sobě, připraw se
k vmiranj.

7. Zwug žiwot geš pēnā,
dym gen, wosk, saih, stin, aneb
rosa: Gako listi neb marný
sen, co kwět, když podne rosa:
když se negmeň nadawáme, tuž
wšechněm dobrau noc dáme, gač
bychom tu nebyli.

8. Protož když žiw gšy, žiw buď
tak, by mohl štěstěně zemřiti:
Rebo newjš kdy, kde, a gač
smrt ná tē můž přigiti: Ach
mysl gen žwět, mēg sstřenj,
že tē každe okamženj k wěčnosti
zpromozuge.

9. Tu byt byl hotow, neb
nebyl, wždy musš wandrowa-
ti: když giž dogde žiwota cpl,
maš se gač giným stati: Pro-
tož tu wštrahu přigmj, že tak
bude twě wzkřissenj, kterať y
smrt byla.

10. Ach nemyslj: nic to ne-
aj: budu činiť pokanj, když
mi nemoc smrt nadměni, wždy
dogdu smilowanj: Kdo wj,
gešli nemoc přigde? aneb nahle
dusse wygde: Kdož tam po-
můž bjdnemu?

11. Dab to, kdo se těši w
hříšij,

hříšný, a na milost spolihá: byti rodičům, gálo ten potlad
nemilofrdně pro ten hřích miji, w nebi složený nagiti.

6. Kterž w wjře Krysta
se vmjratí, žiw gsa, aby mohl
setrwáme, s nimi se sšlaskně w
ostati, když Bůh swět sandit
bude.

12. K smrti budiz připra-
weny, by srdce twé myslilo:
Kdybych ted byl zachwaceny,
galk by se mi ždatilo? Mohl-
bych tak k hrobu giti? před
Bohem postawen byti? tak
smrt žiwotem bude.

13. Když se Bůh ráci žgemi-
ti, budeš smrti sprossěny: on
tě gce k sobě pogiti, by byl
wěčně spasený: připrav se,
vmyšl sobě; smrt tě čeka, giž
w té době: pomni na smrt člo-
wěče!

(1340.) Dst. 15. a.

Při pohřbu ditek.

Gaf. Pamatugmež wšicknj zc.

Mozmajugmež giž Křestia-
ně wěrnj milost božsku
kterauž s námi čini, též y s dít-
kami našimi.

2. Že nešce zatracenj žad-
něho, raduge se z spasenj každe-
ho člowěka na swět přisěho.

3. Protož sobě naše malé
dítě z swěta wybírā gakožto
kwojtky, wede w radostně při-
bytky.

4. Zde giž sobě šrz Křesť
připouge, Křálowstwj nebeské
přimlaskuge, wěčným dědi-
ctwjm daruge.

5. Co potěšeněgšsibo můž

7. O wěrměz my tomu wšsi-
cknj cele, což dal Pán Bůh, že
to každě člowěle můž wžiti, y dít-
ky malé.

8. Protož giž sobě nepři-
mlasknugme, nad Pánem Bohem
nenarjkegme, což nám dal, zase
mu wraime.

9. Mozmajugce, proč nám
dal dítě, že aby šrz ně čwá-
len byl wždycky, zde, také wěky
po wšecky.

10. Čce abyž nich dědicowě
byli, w wěčné sláwě s nim se
radowali, což jim slibil to při-
gali.

11. Komuž Pán Bůh ráčil
dítě dati, gatyž wěšši potlad
může miji, než w nebi swě milé
děti.

12. To pak negmenšši gest
požehnānj, když w dědictwj ges
gč wšadnan oni, po nich, zde
na této zemi.

13. Neb newjme žustananti
w prawdě, šatel gim spjše po-
mže k bjde, nešli k dobrému
přiwede.

14. Z sšlaskně smrti ditek se
radugme, Pána Boha srdečně
žadegme, at nás k nim w nebe
wwe.

15. Dítě pro Gejisse Syna
swěho, degl nám setrwānj w
wjře

Čee 2

wjře geho, přiveď do Králov-
ství svého.

(1341.) Not. 40. d.

Gato: Pochowegmež toto r.
Diehnegme se s tím tē-
lem, pochowegme ho s po-
kogem, w naděgi toho wzkříše-
nj, na Synu přebýwánj.

2. Schowáwát se porusseně,
wstane k sandu oslaweně, po-
chowáwát se smrteclně, tudjž
bude nesmrteclně.

3. Z země gest wžáto, k zemi
gde, Duchownj z země wen wy-
gde, když Angel w traubu po-
slednj hlas Syna Božjho
zawzaj.

4. Wstaňte mrtwj, nemeš-
tege, wstaňte, k sandu pospi-
chege, dosti ste leželi w zemi,
wěrnj, buďtež oslaweni.

5. W tčcho se my slowjch
tčšme, w práci dobrě se po-
slyšme, hotowj toho čelegme,
k sandu Pána dočelegme. Amen.

(1342.) Not. 258. a.

Gato: Z celého sedce svého r.

Smrť hořka na svět při-
šla, z ďabelské zawišti:
A k zaje zase přišla, z nesmírně
milosti, Dce nebeského, kterýž
na svět Syna dal, a za nás
wyplatu wjal, z poslussenstwj
geho.

2. Tak gšme od smrti wěčně
draze wylauptenj: Ale negšme
od časné smrti wyproščenj: Za

nam wždy zůstává (až do sko-
nání světa) za nepravosti pokus
ta wždy nás očekává.

3. Smrt wšecky summau bez
ře, knížata y Krále, Pány, slaw-
né rytíře, často nenádale. Genž
chtj žijw byti, a dobrau wůli mjs-
ti, rozkošse prowaditi, wšak mu-
sy zemřiti.

4. Smrt hořka, ach gať hroz-
na gest člowěku klemu: Ale mi-
le radošna Křesťianu wěrnému!
Žlym gest k zatracenj, ale wěr-
nym k spasenj, genž w Páně
vmučenj magj důwěřenj.

5. A protož smrti geho wšick-
nj wděcnj budme: Z slova ges-
ho swatého, sami sebe sudme.
Hříchům zde zemrauce, služme
Bohu sámému, a ne tělu hřj-
šnému, swět opauštegice.

6. Tak se nebudem bati pos-
lednj hodiny: Když se budeme
brati z zdegšjho bydlenj. Kry-
šus nás zajiáne, když budem
vmirati, w hrobě odpočiwati,
onť při nás zůstane.

7. Neb on sám za nás hřjšně
smrt ratie trpěti, z laškě paubě
nesmírně, tak nám chťe prospě-
ti. Protož wšicknj rceme z srdcy
pro hřjch potřených, y w Duchu
zarmaucených, a tak to zwolegme:

8. O Gezu Křyste Páne, pro
twě vmučenj, nechť se nam hřj-
šným stane hřjchů odpustčenj!
Wem nás, kdej přebýwáš, na
trůnu Dce svého, do Královstwj
wěčného, tām kdej swau slawu
máš, Amen.

(1343.)

(1343.) Not. 163. b.

G. Otce náš, genz w Nebi re.
ES gā zde bjdny čerwjček,
 spjm w pokogném lžiku
 wysecel: Tělo mé zemi odda-
 wam, až do dne w němž zas
 wstāti mām: Tobě Gejissi dussi
 mau dal sem, krowj twau krowj
 penau.

2. Tys stwōritel, wykupitel,
 mŕg gedinky potěšitel: W tět
 sem wweřil konečně, s tebau chcy
 bŕti bezpečně: A tať žādneho
 gineho negsem, kromě Bōha
 mēho.

3. Když gest twŕg čas Pāne
 Kryste, přigb, neb geg nās neg-
 lep giste: Ze sua mne probud
 wesele, přičti k počtu swatych
 cele: S nimižbych twār twau
 spatřiti mohl, y wědnau radost
 mjeti.

4. Žehněj wās Bŕh brātěj
 mji, s sestrami w Krystu. w tu
 chwili: W pokogi se od wās
 laučjm, geho moč wās porau-
 čjm. Bŕh nam to deg wšem
 spočēně, bychom s Krystem by-
 li wěčně.

(1344.) Not. 173. c.

Gaf. Občerstwiz mne o spasyt.

Eš w klíně Božim odpoči-
 wam, do hrobu sem slo-
 žil kosti, w lāsce Krystowě se
 zabŕjwām, newjm o žādne těž-
 kosti, tām sem malo měl odde-
 chnutj, zde mām w Bohu od-
 počinutj.

2. Zde má dusse wšěho vŕj-

wā, čehož sem žádal v wjře,
 zde studně žiwota vyplnā,
 i niž mām sladkost w hogně
 mje: Moře radosti mě gest w
 Bohu, w něm mě srdce mā
 hognost mnohau.

3. Vnaweně tělo spj w zemi;
 spj, dokud mne Bŕh newzbudi,
 potom se postavj se wšemě
 (wšak ošlawenymi) audy: S
 welikau radosti powstane, pŕgde
 semnan na swadbu Pāne.

4. Tām mne bude Božj be-
 ranek pastj na poli bezpečném;
 tam gest giž připraweny stanek
 pro mne, w žiwstě tom wěčném,
 w němž sem ga giž dědic zapšas-
 ny, nemineť mne žiwot žādany.

5. Wy, genž zde slzy wylēwate,
 wzhledněte wzhŕnu do nebe! ačť
 gestě šrj Mara* gjē mātē, ne-
 stěžugte toho sobě; brj spatřite
 mě wěčně štěstj, lepeg mi se ne-
 mohlo swestj. A. 2 Mogj. 15, 23.

(1345.) Not. 163. b.

Žehnānj pŕi hrobu schowanā
 bo dŕtē.

Eš gā ležim čerwjf maly,
 w pokog w zemi bera stāly:
 W do dne wŕkřišeni mēho,
 y wšechněch wās wēgněho.
 Dussi poručil sem tobě, Kryste,
 wylaupils mne sobě. 1.

2. Tys sám mne mŕg Bože
 stwōřil, ty me mně sám žiwot
 složil. Gā tēž tobě gen samē-
 mu byl sem k wŕti Bohu swē-
 mn. Tať práwa se mně žād-
 něho

Eeee 3

něho žádný nemá krom Boha
mého. :.

3. Přis pro mne Páne Ge-
ziš, když se vřážeš s swau těši.
W; bud mne mocí svého hla-
su, připuště mne k swatých křtu.
Kterž patřit budou věčné na
slávu twau w nebi wděné :.

4. Wůh náš žehneg giž bratři-
čky! milými mými sestřičky! Wůh
zaplať, že ste z křtů své dowedli
mne w misticke mé. Deaž Wůh, at
po zdegši straši spatřime se w
věčné nešasti :.

(1346.) Rot. 362.

S Proštěd věku svého,
smrti gšane klíčenj: Kdež
vchráncé galého, dogdem k spo-
moženj? Tě Páne náš gediny:
litugemí stáři y malj, že sme tě
kdy hnevali, swatý Páne Bože,
swatý synů Bože, swatý mi-
lůdný spasitel, ty věčný Bože,
radíž nás chrániti, když chce
smrti škliti, Kyrre eleyson.

2. W prostřed smrti lítě,
když y peklo straši: Kdož nám
bude w chrjli tě, kdo pomoch
náši? Ty Páne náš gediny:
Ty sám lituges; milosti, nášich
bid a žalostí: swatý Páne Bo-
že, swatý synů Bože, swatý
milostný spasitel, ty věčný
Bože, neučeg nás w straši,
pekelně propaši, Kyrre eleyson.

3. W prostřed muk pekelných,
hříchové nás slamy: Kdo nás,
bolesti plných, těch žalostí zba-
wí? Ty Páne náš gediny, wy-

líš křem swau hned w hogno-
sti, za naše nepravosti: swatý
Páne Bože, swatý synů Bože,
swatý milostný spasitel, ty
věčný Bože, nedeg nám pad-
nauti, když wjru hřích rmutj,
Kyrre eleyson.

(1347.) Rot. 40. d.

Galo: Rozžehnegme se s tim.
S Ujmež žiwot smrtedlnos-
ti, která pomigj w
rychlosti, přiklad toho při těch
máme, kterž k hrobu sprowá-
lyme.

2. An zbawenj cyteblnosti,
nši krásy všlechnosti, samým
tělem nám přijomnj, a k lidem
málo podobnj.

3. Lahodné na světě věcy,
nie gim nemohau pomoch, pře-
stalot gich vjžwanj, přišel čas
odpočiwanj.

4. Sláva světa, y bohats-
twj, čest, maudrost, y důstogens-
wj, tať při smrti konce dogdan,
lidě od nich w hroby pūgdan.

5. D moci Boj přediwná,
gať nehotowým protiwná, neb
se na nic neohlídáš, když ty
gen swůg čas vhlídáš.

6. Hyně mladý y starý wěk,
a kdož gest na světě kolwěk, ga-
ť prudeľá woda plyne, gša
smrtedlný brzo mine.

7. Ano kwjti; gara krásně,
a neb slunce we dne gasně,
mračnem hřwá zaskjněno, kwjti
s trawau posečeno.

8. Lapen když pták w lese bý-
wa,

wá, pěknoſt mu nic neproſpívá,
muſyť gat aſa, wězněm býti, a
neb náſolně vmiřiti.

9. Běh wáť též wſſecko darem-
ně, což gde libě a pohodlně,
nežſtaupjť s námi w hrob ſláwa,
ginhť tu způſob naſtáwá.

10. Meljet nám toho wjiti,
ni před ſmrti kde ſe ſtrhťi, máť
ť nám ſe wſſem předce práwo,
gaťž geſť gj w rági wydáno.

11. A protož hotowu býti,
(bý mohl s poťeſſenjm giti,) geſť
poťebj z náſ každemu, neodpu-
ſtjť nižádněmu.

12. Zobať přiſkladu ſwateho,
wezmi každy z ſrdce ctněho,
rečj Pán dáť, Pán můžewjiti,
žiwot náſ kdy chce odnjiti.

13. Wſſeckoť geſť to w mocy
geho, onť zna člowěka každeho,
počet duů, čas, dokonánj kra-
tičěho putowánj.

* 14. Proſmež my geho mi-
loſti, gſauce w bjpné ſmrteďlno-
ſti, ať náſ z nj wyſwobožuge,
žiwotem ſlawy daruge.

uagde giſlotně w onen čas,
když trauba Archangelowa
zawjzj přemocně w ta ſlowa:

4. Wſtáňte mrtwj. Woďte
ť ſandu! kdej hned těla ſwatyh
budau ſláwy břeſkem přiodjna,
neſmrteďlnoſti přiſtřjna.

5. Těſſmež ſe těmto ſlowy,
a každy hleď býť hotowy na
ſmrt y ſaud oſtatuj ten: Degť
to Wože wſſechněm! Amen.

(1349.) Not. 40. d.

Sako: Páne přiſpěgť k mé re-
ſſe. Imť gá je můg wykupiz
tel, wěčné ſmrti ſám
zprohřitel, žiw geſť a s Dcem
králuge, a mne moch ſwau
zdržuge.

2. Wjm je při poſledním ſau-
du, z prachu země wzkřjſſen bu-
du, přjgmu tělo oſlawené, w noz-
wau křjži oblečeně.

3. Wbljďám Boha w ſwěm
těle, tomuť gá wždy wěřim ce-
le, že tyto wlaſtnj oči mě ſpa-
třj Boha, a ne gině.

4. Za naděge geſť ſložena, a
w ſrdcy mēm wfořeněna, že ten,
gemuž ſem wvěřjť, geſť mocny,
abý mne wzkřjſſyl.

5. W něm nepadnu w za-
hanbenj, ale přjgduť oſlawenj,
nebt mne wezme ſám pro ſebe,
s Duſſi y s tělem do nebe.

6. Tjm ſe těſſjť Job ſrdceňě,
gſa w nemocy nebezpečně, ſtra-
tim před tjm wſſečē ſtateť,ť
tomu deſatero djetěť.

7. Dokladage y to w ten
čas,

(1348.) Not. 40 d.

A Hrobu přjgdauc s člowě-
kem Křeſtanským.

Grunt Boží zrnečko
wſegme, a nábožně za-
zpwegme o naděgi weſeleho z
mrtwyh wſtánj ſpolečného.

2. Z země poſſla lidſká těla,
w něž moc Boží Duha wlela:
Duch tedyť Bohu gde zaſe, w
zemí tělo ſchowáwá ſe.

3. Kdej nežhyne, ale ſe zaſ

Eeee 4

neggſſi, Hoſoffernes negghnem, fdyž ſtaném přeb tebau,
ſſneggſſi. ſpas nās, Amen.

12. Wſſak ti ſewſſim gſau
zemřeli, gaſobu niſdy nebyli,
ge y gině geſit žmořila, na
onen ſwět ſpromodila.

* 13. O Kryſte ſpaſyſeli nās,
genž mřobu nāſſi dobře znās,
deg nām na ſmrt wždycky po-
mněti, w práwě wiře ſetr-
wati.

14. W poſlednj nāſſi hodinu,
proſſime tě Boží Synu, přig-
miž duſſe nāſſe w ſwé ruce, bu-
diž ſám gegich ochránce.

15. Ať po ždegſſim pracowā-
nj, w twém wěcném odpočywa-
nj, tě chwālíme, nebs toho ho-
den, ať na wěky wěčuw, Amen.

(1351.) Not. 101.

Sžkřiſſenj čelegme tohoto
těla, o němž wějime,
že w něm giſſotně Boha wžijme,
Kryſte w čas, ſpaſyž nās, ať wěc-
ně nezhyneme. Mat. 25, 41.

2. Tělo mrtwé w zemi kľa-
de ſe, geho duſſe geſt w nebi,
fdežto nižadně boleſti není, ra-
důg ſe hřiſſniče, žadně tam nau-
ze není. Zgem. 21, 27.

3. Za nimi pľgdeme, ſ nimi
wſſak ſ ſwých hrobůw wen wyg-
demě, f hlaſu Archangela:
Podtež země! Kryſte nās, přig-
miž nās tam, fdež wſſeho hognoſt
mās.

4. Degž Pāne dogiti radoſſi,
po wexdegſſi žaloſſi, ſſrauffeně
proſſime twé miłoſſi, tys Pā-

(1352.) Not. 34. a.

G. Bychom ſobě wzpomnali.

Sominegmež wſſpěknj wěr-
nj, w tomto ſpromōwenj,
o ſmrtedlnoſſi čłowěka, křatič-
těho wěka.

2. Čłowěk na ſwět naroženj,
bjdau naplněnj, pro čłowěka
prwijnho pād, w rozličné žlé
wpađl.

3. Žmijſta rāgſkého geſt wy-
hnan, w těžké pokuty dān, odpor-
nj Bohu wčiněn, a hodně za-
tracen.

4. Pān Bůh nad tanto bj-
noſſi, hnut dobrotiwnoſſi, liſtoſt
ſ miłoſſi wſāžal, toho geſt do-
kāžal.

5. Poſlaw na ſwět Syna
ſwěho, a welmi milěho, wydal
geg w pokuty časně, pro nās
hřiſhem gatě.

6. Abj ſwau ſraſſinau ne-
moch, ždramj wrátil ſ moch, a
těž ſmrtj ſwau ſkazył ſmrt, a
nawrátil žiwot.

7. Blāze, kſhož Bůh přig-
mā, Synu ſwému dāwā, aby
ho zde wčāken byl, w něm na-
dege nabył.

8. A přiffel w prwnj wžkř-
ſſenj, y w něm f ſetřwānj, ten
wngā ſ ždegſſi bjdnnoſſi, gdet f
wěcně radoſſi.

9. Neb f miłoſſi gſa přimez-
den, ſ Bohem byl zde ſpogen,
Eeee 5 Duchem

Duchem obdaren swobody, byli w nebeských slawnostech
šel w věčné hody.

10. Z radosti k tomu chvá: pravdě, do skonání, až můžem
tage, slawa přijímaje, po šťastně vmřeti, s tebou w nebi
ždegšich mnohých výkostech, býti.

O wzkřísšení z mrtvých a poslednjm Saudu.

(1353.) Dot. 40. d.

Býl se již věčné léto,
Křesťané znamenaje to:
Vykupitel duší náššich ade,
pozdvižněte hlav váššich.
Magie žrenj, na znamení, kte-
ráž gsau při všem stvoření.

Matth. 24.

2. Již nebe dost divně by-
wá, slunce, měsíce se zatímivá:
Hvězdy w moři své klesají,
žárlkové nastávají: y Země
se někdy třese, a nebe pohybuje se.

3. Móre hrozný zvuk vydá-
wá: wlnobitím plazu dáwá:
Wjtr, powětrj, bouřky, wo-
dy, přinášejí strach y škody.
Na zemi pak, vše gest opak,
ach! pohleďte, nenili tak?

4. Smůdce, roty, sekty, blu-
dy, hábel rozál, w církwí wssu-
dy: Hlad, mor, bogo, y daň
lidu, přinášj nám častau bjdu.
Wšbec žlosti, bezpečnosti, gest
co za dnů Noé dosti.

5. Již stvoření dce w swo-
bodu, křá, práce ku porodu:
Již Zarečké ty potworo:
trápi Izraelské horn: A wšak
w bogi, neostogi, Pán Gejzš na
ně se strogi.

6. Již gest slowem Pána
Křsta žgwená křst swěta gi-
sta: Po všem světě již rozsa-
te, gest Ewangeliu swatě.
Křz to žboji, církw mnozi z
národů mnohých Syn Boží.

7. Y což tedy učiníme, po-
něwadž to vše widíme? Sko-
wo Páně dáwá znáti, že se ne-
máme lekati. Než bratr náš,
gest Mesšias, a tenž bude y
saudce náš.

8. Ach Pane přigď, přigď
Gejšši, se wšši swau Angelškau
říšši: Wšak zde prwě žswémiz-
losti, odpust naše nepravosti.
Páne přispěg, neprobléweg, a
radost nebeskau nám deg!

(1354.) Dot. 34. a.

Galo: Když byl P. Gejzš re.
Bychom sobě zpominali,
co nás má potkati, mao-
ž libě slyšice to, měliby pla-
kati.

2. Wědauč, že máme zemřž-
ti, wšychai w zemi býti, hrozně-
ho sandu čekati, hřjšnji w pe-
kle klati.

3. D bychom na to pomněli,
smutnj bychom byli, hřjšků by-
chom

hom nečinili, ge to mrtvosti měli.

4. Prawiž nám swatí prorocy, přigde o půl noci! Třebat nám světla chystati, neb tma býwá w noci.

5. Blajiliť k prodávacům, zmeššani budeme, budauťi brátny zarwené, kudy tam wegde me?

6. Budau hříšníci wolati, řkau, Páne, puť nás tam! Jimžto Pán Křistuš odpowj: jagiste nás neznám.

7. Nakupmež toho olege, w tyto krátké časy, wjra, lášká a naděge, w srdcích býti musy.

8. Když přigde Pán Bůh w soudný den, wstaneme z hrobu wen; Tu wšsecka řisse nebesťa státi bude při něm.

9. Wšseckni to slyšseti budau: Wstaňte, poďte k sandu! Wšsecky kutly žlě y dobré, ponesez me s sebau.

10. Musíme počet wydati, že wšseho činěni, z každého slowa prázdneho, z marného myšlenj.

11. Rozkáže Pán Bůh w soudný den, wšem hříšným z hrobů wen, tutby se již welmi rád škryl, před Pánem ne geden.

12. Etanau dobří na prawic, a žl na lewic, tuť ge Augetel rozlaucj, co kozl od owcy.

13. Budau se hříšni syděti, Phári y modřári, třesau se před Pánem Bohem, geho swatati.

14. Wšlyšst hříšných w ten čas, přewelmi hrozný hlas; Budau wolati na hory, řkau: ce, přikregte nás.

15. Nemilosednj tu stanau, wpmkauwať se Pánu, wšsecknj šablomě přigdauce, do pekla ge wtahnau.

16. Do propasti, do temnosti, do věčné žalosti, řdej nikdý konce nebude, welikých bolešť.

17. Ach, nastogte, na žlých žiwot, že gšan se zrodili! lepeť by bylo hříšníkům, býť nikda nebyli.

18. Sprawedlnij takě stanau, w swě wstawičnosti, proti těm genž ge trápili, gič nášlym brali.

19. Milosrdným Pán Bůh řekne, poďte požehnani, do Kráslowstwj Dce mého, wám přispraweneho.

20. Protož my milj Křesťaně, slyšic to žpiwánj, pomněz me každý na swau smrt, y na ten hrozný soud.

21. Wtečme se k Gezištorj, pokánj činice, hotowť gest se smilowati, genom wjc nehřešime. Amen.

Ginač.

(1355.) Rot. 34. a.

Gal. Nuž s wážností rozzim.

Wt libe na to pomněti, co ge má potkati, bajeň Božj w se přigmauce, galitby se kati.

2. Wědauc že máme zeměti, wšsecknj

wsicknj w zemi byti, Božjo
saudu čekati, hřissnj w pekle
čkati.

3. Kdož sobě to předkladagi,
na to prohledagi, tiž se warugi
wslech hřichů, y každých zřech
stutků.

4. Neb kdýž Bůh přigde w
saudny den, wstaneme zhrobu
men, tut wsseka řisse uebesta
stati bude při něm.

5. Wsicknj to slyšeti bu
dau? Wstane! počte k sandu,
wssecky stutky zřech y dobře pone
seme s sebau.

6. Masyne počet wydati
ze wsseho činění, z každého slo
wa prazdného, marného my
šlení.

7. Rozkážej Pán Bůh w
saudny den wssem hřissnym z
dobrých men, tu kdej bude plač
očima, a sřekhot zubama.

8. Stanaui doběj na prawi
cy, a zli na lewiccy, tut ge Un
gele rozlaucj, co kozly ob
wocy.

9. Budaně se hřissnj stydětj,
řhařj a modlařj, třesau se před
Pánem Bohem, geho hrozau
twaj.

10. Wsšssj bezbožnj w ten
čas, přewelmi hrozny hlās, bu
dau wolati na hory, řkauce:
přikrygte nas.

11. Nemilosrdnj tu stanau, řkaje se, aby w Boží dům odes
zprawy dānj Panu, hřichy pak
a neprawosti do pekla ge
wtahnan.

12. Do propasti, do temno

sti do wěčné žalosti, kdej nikdy
konce nebude welikých bolesti.

13. Ach nastogte na zřech
život, že glau se zrodili! lepěj
by hřissnikům bylo, byt nikdy
nebyli.

14. Sprawedliwj wsicknj sta
nau, w své wstawičnosti, proti
wssem swym nashlníkām, řgich
wěčné žalosti. Maudr. 7, 1-12.

15. Milosrdnym tu Pán Bůh
dj: počtež pojechauij, do Kras
lowstwj Dtee meho, wam přiz
praweného.

16. Protož my wsicknj řes
seaně, slyšjeta zpřiwānj, pomies
mež každý na swau smrt, y na
poslednj saud. Amen.

(1356.) Not. 40. d.

Pokádej Dně saudného.

Sejš Křstus Řtāl negs
wyšši, přigde sem s nes
beskau řissi, k sandu wslech žiwých
y mrtvých, podle hlāsů pjsen
swatých.

2. Přichodu swěho znamení
předpowjdat w swém věnĳ, po
nichž má znamenāu býti, a gijž
neprobli přigiti:

3. Neboť se mnohá přisla,
y prawda Boží zgewila, na škos
nānj swěta toho, řkaje Antyřry
řka zřeho.

4. Ewangelium nārodūm
řkaje se, aby w Boží dům odes
wsšad se šhromāždili, na hodech
Pāně stolili.

5. Kdýž se počet wěrných
řkonā, řost hřissniků se dokonā,
řstauj

zstaupí z nebe k nám Křistuš Pán, s žiwotem a traubau Boží sám.

6. K gehožíto hěmotnému hlasu w stanau mrtwý toho času, pohnuť se, mocý nebeské, wšesko rytěšstwo Angelské,

7. Předcházejíc swého Pána: tuť bude moc geho slavná, půjdeť w oblacích nebeských, w přediwých welebnostech swých.

8. A tu hned za tím w své sláwě, posadí se w magestátě, na stolicy welebnosti, s přenármanau swau mocností.

9. Wšicknj lidé před něj půgdau, mnozý těžkých strachů dogdau, k saudu hroznému se strojíc, swědomj swá připrawjce.

10. Tuť oswojť srdce temná, we wšem skrytém čině zgerwná, w spravedlnosti a neb w zlosti, gals kdo byľ w wnitř w tagnosti.

11. Tuť každému bude nowo wšeligakě prázdne slowo, z něhož počet klásti musy, každéhoť se dílo zkusy.

12. Tu před geho obličegem, přenizádným obyčegem giť se newymknuj člowěk, buď Král, Knjze, křokoliwěť.

13. Nebť nebude osob dbáti, ani darů přigimati, ale co kdo zde směl žiti, toť tam giť bude žiti.

14. Wšescký Bůh po skutech pozná, tuť bude jakost přebrozná, každý musy před nim státi, spravedliwau swau mždu bráti.

15. Když rozsoudi wšescký práwě, hěšně k mukám, wěrně k sláwě: swým přiswědčj požehnanj, newěťcým přeč zahnanj.

16. Což my wšse z wšry bržjece, budmež wstawicnj bdjce w modlitbách, w dobrém činěnj, čekajíc Pána k sauzení.

17. O Páne degj nám wtěcy wšesckých žlých, přebrozných wěcý, genž magj swětu přigiti, rač nás k swě prawicy wžiti.

(1357.) Not. 40. d.

O desyti pannách, pěti manadrych a pěti bláznivých.

Gaf. Gejřs Křistuš Král

Dyz čas přigde dne saudeho, od Boha vloženého, Křistuš Pán sem na swět zstaupj, před sebau mocně zas traubj.

2. Abh mrtwý z mrtvých wstali, před něj se naggi dali, stařj, mladj, takě děti, neb tu wšescký chce widěti.

3. Takž hned doběj y žj wstau, před swým hrozným soudem stanau, rozděleni na dvě gsauce, swě s sebau skutky nez sauce.

4. A tehďáž budau křystowá splněna žetědně slowa, kteráž o pannách desyti mluwě, ráž čil žlě desyti.

5. Neb tu wšicknj se brogiti budau, lampy swě strogiti, abh wstě nebeskěmu Křistu žez nichow swěmu.

6. Kdežto Pannu ty blázniwě,

wě, prawdy Boží nedbanlivě,
počnau melmi narískati, kopat:
njm tak wolati:

7. Ach wděte nám olege,
gimž Bůh w srdce wěrných le-
ge dary své, wšacna činěj, ať
y my sme též swjtcj.

8. Řeknau opatrně panny;
aby nedostatek škodný olege na
nás nepřisel, Pán bez olege
nenassel,

9. Gděte radši k prodawa-
čům, dušsi wassich trostowa-
čům: Wšak ste na zemutěním
stáli, a prawdy wnutřní nedbały.

10. Y stalo se kdýž ony šly,
k maudřím hned nowiny při-
šly, ay ženich gde, beře se w
stře, giž na nic nečesegte wje.

11. Kteréž kdýž wysšly w stře
gemu, w powětřj k saudu gda-
čimu, na prawicy postaweny, a
do wěcných bran puštěny.

12. Bláznivé panny přišed-
še, zawřenau bránu widěwše,
leknau se, že nelze wgti; a ne-
wědanc kam se diti,

13. Počnau na Pána wolati,
by se ráčil smilowati, otewra
prawice bránu, nedáť býti přeč
zahánau.

14. Kteréž gim přisně odpo-
wj, z králowstwí swěho wypos-
wj, řka: Gděte ode mne přeč
tam, w was gá wnutřnj prawdy
neznám

15. Wiry, Pásky, y naděje:
Protož se wám tento děje od-
sudek na zatracenj: gdětež k wěc-
němu mučenj.

16. O Krysie pro swan do-
brotu, pomoz k wnutřnímu ži-
wotu, deg nám wjry prawdu
mjeti, potom k tobě w nebe wgti.

(1358.) Mat. 40. d.

Gal. Skuselož by nám to re-
č. Onž Pán Ježíš přigde k
saudu, w dwěm rozdi-
lde budau, gedni hjšsaj, dru-
jy dobři, kdo co činil, každy
wžij.

2. Dobří stanau na prawicy,
ale hjšsaj na lewicy, neb ge
rozdielj Angelé, hledj na žlě
nemesele.

3. Y řekne swým Pán Paskar-
wě: Wy gste mē owečky praz-
wě, neb ste mi wěrně slaužili,
mnoha pohodlji činili.

4. Začného a žijiwého ži-
wili ste, z statku swěho, poceř-
ného gste přigali, nahého rauz-
chem oděli.

5. W nemocch, také w wěze-
nj, přišli sie mi k potřešenj:
Podtež, wšadněte králowstwím,
od wěků wám připrawěným.

6. Odpowědj na to wěrnj, w
swých skutech negsauce chluz-
nj: Páne, kdy sme tě widěli, a
takau službu činili?

7. K njmž opět Pán řekne
mile, co sie koli které chwile,
negmensšimu z mých činili, y
mně ste tjm postaužili.

8. Žlým pak na lewicy powj,
wy gste kozlowé ďablowj, ne-
chtěli sie mi slaužiti, kdýž byl
čas dobře činiti.

9. Neb

9. Neb nahý a lačný byl sem, od nás oděvu neměl sem, ani jídla ani pití, ni to domu odpočinutí.

10. W nemocech a neb w vězeni, nepřišli jste k potěšení: Protož gďte do muk věčných, mřjším dábľm připravených.

11. Bezbožni s mnohau žalostí, (gať z wšľi vymklaawat žalostí,) řeknu: Když sme tě viděli, a tobě slaužit nechtěli?

12. Odpowj gim, co ste měmu nečinili negmenšimu, toho ste y mne samému, nečinili Pánu swému.

12. W tom počnu hned nářkati, hřjssnj, brozně wolati: Alwech, běda nám nestastným, a na wěky zatraceným!

14. Ach! je sme nechtěli míti, budoucích věč w paměti! běda je sme se zrodili, ō bychom nikdy nebyli.

15. Co nám hodoWANj stkwosně, tance, frege y hry žlostně, co přinesla pýcha takě, a rozkoše wšseligakě?

16. Dychtěli sme po bohatstwj, za hřjch nemagje lakomstwj, gj bychom radi dávali, než statkowě kde žjstali?

17. Mášji statwnj tytulowě, přednj w světe wřaduwě, wrechosti, w něž sme dauffali, pro ně Boha opauštěli,

18. Zbaliž nám nynj pomohau, a neb z pekla nás wpmohau? gať wjstr, sijn, pták, a neb

střela, wšselá moc, sláwa žmžela.

19. Ach běda nám žkořečným, a na wěky odsauzeným, hle! ti, gčž sme žblečowali, Synowě Boží žjstali!

20. Ale to pozdnj wolánj, neobdrží smilowánj, musy do ohně věčného, s hauffm brožným dábľa žleho.

21. O Gežíssj Páne milý, degž abychom w každau chwjli, na twěg saud pamatowali, z wjry w dobrém pracowali.

22. Odpust náše nepratowstj, deg byt w nebesých z milostí, ať nás mine věčný plamen, wšsat gsy nás Spasýteli! Amen.

(1359.) Mot. 9. c.

Dyz ten přigde přebrožný den, a swět tento spáli oheň, totiž onen w poslednj den.

2. Zahřmj trauba brožným žwůkem, postawj mrtwě před saudcem, Synem Božim Pánem Krystem.

3. Lůť se musy postawiti, Král y žebrák před ním státi, počet je wšseho činiti.

4. Lůť sotwa y sprawedliwý praw žjstane a bezpečný: co se tobě stane hřjssnj?

5. Zbaliž budeš něktěreho žádat na pomoc swatěho, nemáš wžitku žadněho.

6. Pakli se swým stůtkům wššas, a na Krysta nespohjáš, wěž to gije, že se sklámáš.

7. Ani pústy, putowánj, ani lid:

lidské natížení, před tím sand-
cem neostojí.

8. Než který dobře činili, pře-
dně w Krysta wíru měli, ortel
stýssj welmi milý:

9. Byl sem nahý, lačný, žíz-
nie; w lidech chudobných k wám
chodíc, pohodl v wás wždy
magic.

10. Protož mogi wywolenj,
podte, wemte žiwot věčný, kte-
rýž gest wám připravený.

11. Nemilosrdným pak ře-
fne: gďte kořlawě do ohně, w
němž hořeti máte věčně.

12. Protož aeden každý člo-
věk, Král y Zebrák y kdožkol-
wěk, naprav za času swýg žh
wěk.

13. Čin dobře, přestaň hře-
šiti, s Bohem s bližnjm se smi-
řiti, tak hled w pokauj vměiti.

14. Na každý den pomni na
ten poslední a přehrozný den,
tak tě mine věčný plamen.
Amen.

(1360.) Řet. 25.

Gako: Krystus Syn Boží

Ažali nebeský, k tobě lid
Křesťanský, wolá wždy
bez přestání, smilůg se, ach pro-
šyme, nad námi!

2. A rač nám dáti wždycky
wjce znáti prawdu swého spase-
nj, a w něm státi do swého skon-
čení.

3. Když pak sem přigdeš,
sanditi nás budeš podle swé

spravedlnosti, neodlučůgž nás
od své milosti.

4. W ten přehrozný den, w
němž smutný swět wsecken má
před twým trůnem státi, a že
wseck skutků swých počet dáti.

5. Wkážes rány, rozdělíš na
řirany, dobře na swau pravicy,
hřissně pak obrátíš na lewicy.

6. Wsecky proměňš, věčs-
ch oslawjš nad krásy slunce gas-
nost, newěřejš possleš w věčnan
žalost.

7. Tu spravedliwě, w dobrém
pracowité, vtěssj welmi mile,
a řka k nim; Pokog wám této
chwile,

8. Kdož se věřili, že mně se
měřili w činěnj spravedlnosti,
doweduť wás do věčné radosti:

9. Podte wybranj, věčně po-
žehnani, w radost gíž Otce měs-
ho, wegďtež w dům Krále nez-
beského.

10. A tuž bezbožnj stanau w
zarmančení, nemohauce se skrý-
ti, řkau: Byl nás hory mohly
přikříti!

11. Padnětež na nás, hroz-
ný gest sandce nás: ó bychom
gíž zemřiti mohli, sandu hrozně-
ho vgiti.

12. Uleť se skrýti nelze, wssu-
dy swjti Krále twář nebeského:
kterakž gest vgiti mocj geho?

13. A hned hrdo swé otenře
bezedně propať pekla hrozného,
k sehlcenj každého bezbožného.

14. Tak w věčný plamen
hřissný gsa wmalen, bude tam
bez

bez milosti. Blaze tohož Kry-
stus pekla zprosti.

15. Králi nebesk, od swe
swate ruky neodlucigj nás wěc-
ně, dowed nás do radosti bez-
pečně.

(1361. a.) Mot. 175.

W dokonánj swěta, a wweke-
ném sauđu, gať to S. Jan
widěl a wypsal.

G. Žal. 105. Ey nuž wšicknj.

W D žlajenj swých wšech ne-
ž přátele * nás weliký Pán
wše změní, y swětu konec učiní.
Což wšeccko gať mi dal spatřit,
před cyrkwí neskusj tagit. * (genž
štelma gšau, newěštka, Diábel
žgem. 20, 10.)

2. Trůn weliký gest mi vša-
žán, trůn bělostkwauch, a na
něm Pán: před gehož weleb-
nau twař, a přegasnau gegi
žářj, nebe země se vlekla, s mj-
ška swěho přeč vtekla.

3. Hned wysli mrtwj wsta-
magjch, před Boží twář se sta-
wěgich. Tož knihy sau před-
neseny dwoge, a hned odemře-
ny, saub aby činěn o mrtwých
byl, dle toho gať psáno w nich.

4. Takž odemšad mrtwj se
hnáli, s šchránek swých w nich
odpočiwali: Kdž y moře co
sehltilo, tež peklo, žiwé wráti-
lo: wšicknj aby podle wlasti-
nich sauženi byli skutků swých.

5. Esel tedy saub hrozně bez-
božným, šel přeradosně y po-
božným! Smrt pať a peklo

wtrženi w gezero ohně k mu-
čenj: genž druhá bude smrt wěc-
ná, zatracením přenewědná.

6. Neb tam také wšicknj se
octnau, kdož opustiwše cestu že-
ctnau, na širokau se wdali, po-
stusšenstwí nic nedbali. Nes-
gšauce w knihach žiwota, pús-
gđau tam kbez wěcná pšota.

(1361. b) Mot. 278. b.

W Ročtě wšaky člověče, za-
gisteť posledni den přis-
gde; Co Bžh wyřekl, (buď bez-
pečě,) spěšně dost k vyplněnj
džgde. Aln, co Pán sam při-
sahu žtwrdil, musyť se konečně
stati, by se a spoň y swět žbořil,
s slow pať geho nic se nestrati.

2. Nemysl w žauřalkě žpůr-
nosli: Gžt dawno o tom pomí-
dali, wšak darmo: ach nad twau
žlosti! gať se na té saub Boží
wali! Nepečig bždny posmě-
waci, že Křystus slow swých ža-
pomni, přigdeť twa hanba na-
ramni, kžž žlostniky saubitt
rači.

3. Gať wždycky a kdekolněť
gšem, buď gjm neb pigi, bžmr-
aneb spjm, s hržžu, gať nebe,
moře, zem, a wšeccken twor k
koneč gde, cwtjm, až žlyššim
hłas eo hromobiti: wstante mrt-
wi, podte k sauđu! ti w smrt,
ti pať w nebe pugđau: Ach k tobě
mne rač Bože, wzyti.

4. Pročt! an spěš se před
prawo! Pán přigde w hrozně
welebnoš; před tym saudcem.

ffff

(ty

(ty ohawo!) neoslogiš w twé odpočítwanj! gen každy choweg neprawosti: Ten, genž na trůně srdce čistě.

Božim sedi, genž celý swět pod: 7. Procht, o swěte bezpečny, nožem má, ten hle! mzdu bez: přigdel ten den s hroznau prand: božníkům da, kdež syru, hlad: kosti; Pán w słowjch swých gest statečný, kdo wj, gak brzy dost a oheň gedj.

5. Pobožným pak ten den bu: twé žlosti? * ach střez se kakom: de wtěšny, k gich oswobozenj, w stwaj y žrání, neb gak ptaček žkla: němž gich wykupitel přigde, ne: man bywa, když geg loměi syž sa swym pokog a spasenj: tenť přikrywa, tak ty žhyneš, w prawy Žozue wweđe lid swoga z twém odkladání.

wězdegšich těch strašj, do wě: * 1. Mogg. 15, 16. Mat. 23, 32. nych pokoge wlasti, tamť se wj: 8. Ey nuž! budemť bez přes: těžnym dobře weđe.

6. Už celý swět plny žlosti, stánj, duēm, noey w duchu se tak že y hynuť se widjme; ač se modliti; pozor magic bez džs: mnozi wšse wžlosti, tak že strach: mánj, na Krale našeho přigiti: mřklobu, smrt cytime: Počleg: Poďme spěšně wstřic ženichowi, te malo! nebt žagiste k loncey zapiragic se marnosti, chwáteg: gde to putowánj; gišt gdeme k me k wěčně radosti, co wylauptenj: Sežjssowi Amen.

O mukách pekelných, k hrůžj nekagjčým lidēm.

(1362.) Mat. 73.

A Pokánj nabžegjčj.

Gaf. O těžkosti, o žalosti.

A Ch nezdarnj, lide marnj, 5. A mukám wěčným, neko: Ež nezdarnj, lide marnj, něčným, kterěž se wymřuwiti: den saubny bljžko gest, na něg: nemohau dostatečně, mnohēm: wy nedbáte?

2. Byl pak prossel, a ne: 6. Už rozmažte, a pomážte: přissel, dnes ani žegřegšj den: horkost ohně ždegšjho, kterž: Wšak se proto newyhyne smrti: toliko sijn gest ohně budauchbo.

3. Za gak nagde, a wás ja: 7. Už přezwězte, a powězte, gde, tak Báh bude saubiti, a: gestli bolešti stáť mohau se přjz: podle žastauženj každemu platiti: cownati, wně neřkonále?

4. Tu se žgewj, a wygewj, 8. Gaf bážliwě, a strašliwě: gaké kdo páchal žlosti, když: gestjž tomu čłowěku, gemuž se: sijn wěku!

9. Tam

9. Tam nastane, a žitane
strach gessit mnohém wěssij :
kdežto bez počtu dábělů hlas pře-
brozně geči.

10. Z těch bolestných wěčné
wěčných mŕtí žádný nemyšau-
pi : Uniz po ně kdo z nebe, by
ge wymohl zstaupi.

11. Pročež kdo se polepsšit
chce, musj neodkladati : Ale
w času milosti, i swých se hři-
chů kati.

12. Neb Bůh nechce, w pravdě
nechce hřiššnika zahynuti : Ale
by se obrátil, k tomu časť nuti.

13. Pročež zlosti, hned w
rychlosti, hledtež giž zaniwiti :
Nechceteli tam wěčné, w pekle
se trápati.

14. Neb k každému, stromu
zlému, sekera přiložená, a po-
luta ohniva celit vložena.

15. Obráťte se, nawráťte se,
zase k Bohu wassěmu, wzna-
gice hřišch swě, hledte staužit
gěmu.

16. W čas milosti, i w přj-
mnosti Boha wěčného etiti : aby-
ste po té smrti mohli k němu
wgiti ! Amen.

w těch zlostech Bohu nemilých,
rozwodnilych, gimj není w swě-
tě chle.

3. Ach gessit se čeho báti, a
lekati, neb sám Syn Boží wči,
že žhm ta propaš nastane, a ži-
stane, w niž se dáblově mučj.

4. W tom desytedlném ža-
pári Božskau twári nebudau
potěšeni : nebndau Angelům
swatým, než proklatým duchům
wždy př pogeni.

5. Nebudeť milé gasnosti, než
temnosti, jármutků k rozhogne-
nj : misto zpěwu Angelského,
milosfného, bude zubů škrápenj.

6. Dheň prudké pá čiwosti,
gich wnitřnosti obližj a znas-
mj : Eklyšme co bohatec onen,
tám vmržen, o swých bolestech
pramj :

7. Dťe Abrahame ; sklon
se, a smilš se nademnan w
tom plameni : Al possi Lazara
k tomu, z swěho domu, ať mi
dā polehčeni.

8. Wšak se, co žádal, ne-
stało, dosti málo : Gessit byt
tam wliť moře, řeky (byt gich
bylo wíce,) y studnice, nezňal
by toho hoře.

9. Dheň gegich nerhasne,
čewo newmře, swědci nebesk
sandce : Ano byt smrti žadali,
gi wškali, wteče od nich prudce.

10. Trápenj tato wšelika,
gsau welika, wšak památka
wěčnosti, kteráž k tomu přistu-
puge, přemysšuge pekelných
puge, muk težkosti.

3fff 2

11. Gal

(1363.) Rot. 131.246.

Gal. Ach giž čas odgij meho.

Wt lidě žij a nedbali. žpo.
mjnali na ten žalář pez-
feluň, smradu, křifu a temno-
stj, y bolesti, hned nemyškau-
nych pluh.

2. Dusse gich lekala by se,
bála by se, twati rozpustile,

11. Gať gest nelze, ō věčno-
sti, ō věčnosti, myslí tebe slij-
hnutí! Když mine mnoho ti-
šče let, to tiuž opět počátek
muky stauti.

12. To když dobře znáti se dá,
aureh, běda, hrozně budou wo-
lati: Ach je sme život zmařili,
že sme byli na světě kdy po-
čati!

13. To wšě až se nám nestar-
ne, ō Křesťane, poslednj věcy
wážme: z pádůw swých činně
pokánj, bez přestánj, wždy za mi-
lost žádejme.

14. Bůh nechce smrti hřě-
šného, aniž toho stvořil k to-
mu trápenj: Hroz, wolá, pro-
buzuge, a slibuge kagjchm od-
puštění.

15. Elyš Bože naše wolá-
nj, y wzdychánj, a wydal od nás
ten plamen: Odpust naše ne-
pravosti, z své milosti, Gejz-
si Kryste, Amen.

(1364.) Roč. 276. a.

Rozważování věčnosti.

Slowo bromu gý věčnosti,
a meč genž proniká kosti,
ach gať sobě raditi! o nešťoná-
věčnosti, newjin w své velké
tesknoti, kam se mám obrátiti.
Mé srdce žalostj hyne, tak až
můž gajst k všem lne.

2. Žádně bjdj w světě není,
genžby neměla skončenj, a ne-
wzala proměny: samá věčnost
wždy zůstává, hry své wěsti
nepřestává, Žádně neběre zme-

ny; ano Křystus dj, že není
nj žádného vyslaupenj.

3. O věčnosti! swau dlanhos
sti, činjs mi mnoho žalosti, v
tebe žertu není, Protož když tus
to noc dlanhan rozajmám, y
muku mnohou, dšým se do omz-
dlenj. Žádná není w světě
bjdnost, tak hrozna galo gest
věčnost.

4. Co gest woda, oheň,
meč, kůl? gest sijn genž náhle
pomínul, nemůž dlanho trápiti;
což kdyby vkrutný? Tpran zděs-
lak w těle mém mnoho ran, poz-
tom dal mae zabití: žalář,
vzkost, bjdj, muky, nemohau
trwat na wěky.

5. Kdyby tak dlanho trwati
měly muky, panowati, těch kte-
rjž w pekle kwijl, gať dlanho
trwá tento svět, genž gijž má
mnoho tišče let, a k naklonu se
chylj: gestěby ten gich mukám
byl od Boha vloženj cýl.

6. Gijž pak, když zběh zatra-
cenů, za mnoho tišče tiščeů
let muk zakauffet bude, a od
dabků tak dlanho gijž, trápena
byla na negwýš, wšak zámje-
ky nebude. Čas, gegž nemůž
žádnj čisti, začnal se bude
wzdycky.

7. Ležili člowěk w nemoch,
a odpociwáli w noch, na lůžku
pozlaceném: ten wšak prachť
má w osflivosti, nebo podniká
těžkosti, na swém těle ztrápeném,
wšecky hodiny počítá, a dne ža-
dosťiwě čeká.

8. Me

8. Ale ty muky pekelné ne-
budau pominutelné, jako tyto
bolesti: zatraceně hauff weliký,
bude ohněm syrau wždycky
mučen bez wšsi litości. A ty
gich přehrozně muky, trwati bu-
dau na wěky.

9. Ach Bože w sláwě welí-
ký, gať třesceš zle služebný-
ch; než nečinj wůle své! na násle
fráček wýstupů, vložíš sy dlan-
hě muky: wlož to každý w srdce
své, a polepš se dokud máš
čas, aby w pekle neměl swůg
řwas.

10. Štěř se ošyďla Dáblow-
a, rozkoš svěťská gest galowá,
nemůž dlanho trwati: za toliž
by ty dušsi swau, krwí Krysta
wykaupenau, Dáblu měl w ja-
klad dáti? D nečinj toho hři-
stijce, by neměl z Dábla tra-
pice.

11. Tak dlanho gať žito
negwřšši, a nad oblaky se
wznášši, ty muky trwat budau:
žráti ge bude hlad, vzkoš, žy-
ma, horko, plamen, těžkoš,
wšak sežráni nebudau. Leh-
dáž těch muk konec bude, když
Důh wje wěčným nebude.

12. Wždycky trwá to trápe-
nj, y hned od swěta stwořenj,
neběře wmenšsenj: gest swakť bez
odpočiwánj, množí pláč a nařj-
kánj, při Dáblowém plemeni.
D hřiššijce zatraceny, nemáš
radu, potěšsenj.

13. Prožyl je sna hřiššů

brzce, probud se stracená owce,
začnj se hned lepšiti: o powstaň
pro Boží miloši, neb se tomu
blížj wěčnoš, gíž bude Důh
řlatiti. Snad poslednj gest
tento den, kdo wj nezahynešli
w něm.

14. Nech pých, prachtu,
opilstw, svěťských rozkošš, la-
komstw, choweg se wždy w
šředmošti: štet se hrozně bez-
pečnošti; neprawoši a wšech-
žloši, Dábelške vkrutnošti: přede
wšim pomni na muky, kteráž
trwagj ná wěky.

15. D šlowěce zatwrdily, ě
wěčenj prawdy zpozdily, pře-
staň swět milowati: šyc přeškruz-
nj Dáblowě, ti nelitošlij wrowě,
budau tě katowati. Kdo má
katowau wýmawnoš, by hoda-
ně mohl wypsat wěčnoš?

16. Šlowo hromu gsy wěč-
nošti, a meč genj proníká kóšti,
ach gať sobě raditi? Š neškona-
lá wěčnošti, newjm w swě-
welké teskašti, kam se máu
obrátit. Ty Gejšši, wem mne
š sobě, z této žalosti do nebe
Amen.

(1365.) Not. 61. a.

Hrozně Muky Pekelné
neřagicým lidem.

Slyšte hřiššijce, Boží pro-
stiwňch, Pán Důh wám
hrožj, wěčnuu bídu, naužj,
kteráž wás w pekle, na dušsi,
na těle, obřhěj cele,

Šfff 3

2.

2. Blesknětež se, té věčné žalosti, dřív než Pán přigde saudití v přisouzení, vášních myšlenek, řečí v činění, v ten den poslednj.

3. Slyštež Mogjše v proroctv věrně, Krysta, a slauhy od něho poslané, dokudž shomjwá, ruky wám podává; běda kdož nebá!

4. Nebo v přisouzení, přitřž wassi žalosti rychle věčnj, milosti swau odvrátj od wás na věky, a do věčné muky zajene wšecj.

5. Peklo připravil, pro dábly přezlostné, totěž roissil, pro lidi bezbožné: ach tamť wás hřissně, prudký plamen ohně, obeljeť věčné.

6. Mžeť swbg strassiwj gij na wás nabrausyl, swjch stěly sandu proti wám naměkil: Aty, gij s tishey, gde Pán wšemohaucy, na wás hřissnycj!

7. Gijť wám nebude děle shomjwati, čcet wás co kaulol w snopky shromážditi, potom swau moch, žutiwě wtorcy, do věčné pechy:

8. Tamť wás čerw žrati, a oheň páliťi bude přebrožné: A protož žalostně budete lkáti, hřichů litowati, běda wolati.

9. Bůh wás dšyťi bude,

saudy swjmi, wšecj přikryge temnostmi hrožnjmi, w nichž žustawati, musyťe wějeti, muky trpěti.

10. Břutnj lidé, qině sužgjcj, s falssi na swětě se objragjcj, wěšsij trapanj okusj než ginj, w wěčném wězgenj.

11. Neb podle skutků Pán Bůh žhm zaplatj, milostiwau twár swau od nich odvrátj, pak muřam oddá, dablum w pekle poddá, přebrožná bjda.

12. Ach načť nepřigde člos wěť, twor rozumnj kterjž někdy byl obráz Boží krásnj, že w pekle s dáblem, tmj přebrožnjm dračem, má býti trápen:

13. Nad nimž na wěky Bůh se nesmiluge, anjž kterj twor w tom ho polituge, ach w tom žaláři, milé Boží twáři nikdy nevjřj.

14. O na to myslte, dokudž gde žiji gste, gať hřichy dussi w řeku sflodjste, ach čimž tam w pekle sebe wyplatjste, kdjž zahynete?

15. Protož raděgi k Bohu se obraťte, dokudž čas wžacnj pozkánj gde činte, byť od wás wjdálen byl ten wěčnj plamen. Degž Kryste. Amen.

O Cyrk-

C. O Cyrkwi witeznych,

to gest

O nebeském Geruzalemu
a žiwotu wěcném.

(1366. b.) Not. 315. b.
Poslednj Cyrkwe Obnowa
stawná zde, owšsem w
Nebí.

G. Cyrkw swatau poznawati.

Shwalměj wěrnj Boha
swěho, i poswěcenj města
geho, Geruzalema swatěho, wěc-
ně pokogněho, kterjž od počát-
ku swěta, nyti, až do skonāni,
wzdelāwā se i předrahěho ži-
wěho kamenj: W němž gest d-
ko wšsecko nowě, dokudž nebude
hotowě, gahojto newěsta okrá-
slenā muži swěmu.

2. An toť stāneť Boží s lid-
mi, w němž bydliti bude s nimi:
neboť gsau gebo lid wěcnj,
a on gich Bůh wěcnj, kterjž se-
tře káždāu slzu i oči swjch wěc-
nych miljch, a giji nebude wje-
plāč, bolest, kwjlenj při nich.
Debt prwnj wěcy minuly, na
strassliwě se shrnuly, na wšse-
cky newěrně, mrzkostmi posskw-
něnē.

3. W tom městě brāny per-
lowě, a ždi kamenj předrahě,
ale město s wlicemi gest glato
přečiste, w němž nepotřebuji
Chrāmu, ani swětkla giněho:
nebo berāneť a Bůh, gest Chrām
y swětko gebo: W gehojoťo

swětkle krālowě, takě mnozj nas
rodowě, budau se prochāzeti,
čest chwāku oddāwati.

4. Tuť gest den wěcnj beg-
nocy, hřissnj tam nebudau mo-
cy, ačkoli ty brāny budau wždy-
cky otwřiny, ale do njch toli-
ko ti sami šťastně wchāzegj,
kterjž raucha swā w kwi berān-
ka vmjwagi: a w mnohě trpě-
liwosti, wjtky nesau w hogno-
sti, y hodni gsau i dřewa žiwo-
ta, owoce gisti.

5. Dnit sau přateleť Boží,
gichj tam Křystus sám pobijj,
řka, přateleť mgi geze, a se-
mnau hodūgte. Błahostaw-
nj kterjž sau na ty hody pozwā-
ni, kdež gest Boha chwālenj a
radosně zpiwānj: K nimjto gi-
ně cestj nenj, než w Křysta skut-
kem wěrenj, a pro něho zde trpe-
nj, wšselkřch zarmaucenj.

6. Pāne Křyste twě milosti
prošyme, chjic do radosti, degj
nām po tē cestě giti, na uj
nevmlditi, abyhom mohli čest
a chwāku wzdāwati na wěky,
tobě genjz pro nās trpěl wstru-
ně smrti muky. Toho nām
rač dopomocy, Dtec Pān Bůh
wšsemohauč, wedenjm Duča
swěho, wěcně spolu bytāho.

Ifff 4

(1367.)

(1367.) Not. 309. c.

Piseň Nebestě Kríste, Kríšťaně
od Jána milého Apostola, w
Zgwenj geho.

Galo. Pán Kraluge zregme.

S Dž sem widěl, co wjm, co
šyssel, to powjm: po-
stauchegte wěřich, laskau k Bo-
hu hořich. Widěl sem aň dwě-
ře k dsoš w nebi odewře, hlas
pať co traubny ššel, la mně w
wšich zawzněł; Wstup sem, a
spatř pilně!

2. Sned v wytrzenj byw Duchu,
k spatření, měl sem před sebau
flamny, trůn w nebi přeweleb-
ny! na němž gedon seděl, na
wšeckem swětě hleděl: twář ge-
ho k wzejzení, ať drabě ka-
menj, též duhu wšakol měl.

3. Pať okolo trůnu, na obo-
gj stranu, čtyřmecnyma sem wi-
děl stolic, an w každě seděl
fiarce gedon wjacny, bělost-
kwaucně gasny: na hlawách
koruny žlaté měli, ony, wšse-
cky se třpitich.

4. Z trůnu šlo blýšťan-
prude, a hějmání: též sedm
lamp ohnivých, před trůnem
wždy hořících: genž gšau sedm
Božich Duchů, w tagemstwach
šwých: Těž tu moře šlenně,
Kríšťánu podobně, prohlédach
na škr.

5. Formy žmřat čtvero
přediwně spatřeno, každě z nich
plně Dž, twáře, gedno člowčej;
druhé lwnu podobně, třetj wofu
rowoně; čtwté rozpatěmu, or-

ku letichmu: každě pať křidel
šfest.

6. Těch wšech gedno hnutí,
bez odpočinutj, gest duem
noey plěsani, Panu na čest
zpjwání: Swatý, swatý,
swatý, Bůh náš nepo-
čatý! genž byl, a gest, bude,
bytosti nezbude, po wšse wěky
wěků.

7. Tak kbyž sedjehho na trůn
nu žiwěho, na wěky wlebil,
starec se připogili: před trůnem
padagje, též se tomu klanje, ži-
wěmu na wěky, wzdáwagje mu
džky, též koruny meče.

8. Klauce hlasem; Páne,
dšfogny náramně, šlawus ho-
den přigiti, čest, moc, sám wšse-
ckau mjt. Džs wšsecko sám
štwatř, čhl wšsemu položil /
čest saměho sebe, wšse šlogi pro
tebe, a wůli twau wěčnan!

(1368.) Not. 271. c.

G. Probudž se myslí wěrna.

S Dž mám, dosti toho swě-
ta, čey se k Bohu jdwiž-
nuci: tam pokogná budau lera,
tám dššespočinutj: Swěte! w
tobě wálka, bog, marnost, pau-
hy nepokog: w nebi pať po-
těssenj, pokog, radoš, špasenj.

2. Kbyž se tam gednuc do-
stanu, přigda na luno Božj:
tamě mē bolešti přestanau, zar-
mutel se odkoji: w swěte bjda,
šsanjenj, potom bořke škončenj:
w nebi pať potěssenj re.

3. Což gest radoš swěta toho?
mhlá,

mhla, dym a sředny žel: čer-
ny vhor, na němž mnoho zlo-
sti rozšál nepřitel: swěte! w to-
bě wálka, bog, márnost ic.

4. Dzewynlumně pětně zpi-
wá zástup wolených Páne:
swatý, swatý, swatý! wzywá
Boha w té slawné schráně: w
swěte gen pohaněnj, stálé w bj-
dě wpenj: wnebi pak potěš: ic.

5. Zde wšsecko w pláči oplá-
wá, nenj žádné radosti: ač se
slunce y bohůwá, hned noc
bráň swětkosti: w swěte hoře
wšsecko lká, tu gen peče, smrt
hořká: w nebi pak ic.

6. Uly předeč se to má státi,
že y gá spasitele w krátký čas
mám wšljdati. w welké slawě we-
sele: neb y nás gen bjda gest,
práče, strach y smrti lest: w
nebi pak potěš: ic.

7. O kdo se tam gen dostane,
kdež přelawny kúr nýnj w ko-
rúnach swých tobě, Páne! zpi-
waj hlasy ctnými: neb swět
pln klopotů gest, w něm pauhá
márnost, neřeš: w nebi pak ic.

8. Kdýž gednu gíž ten čas
přijde? hodina, kyž zgewj se!
bych s milým swým po té bjde,
mohl mjž rozmlauwánj swě!
w swěte gest gen zlauženj, zar-
mátek a trápenj: w nebi pak: ic.

9. Nýnj chcy se hotowiti,
bych, když dogde k konč swět,
mohl Bohu, přigemný býti,
slošet, poď, a ne: gdi zpět!
w swěte gest nařkánj, peče,
strach, bědowánj: w nebi pak

potěšeni, pokoj, radost, spase-
nj. Amen.

(1369.) Not. 163. f.

Est slawná Krále neměsta,
kdož gi, ač gen ždaleka,
zná! gajz bude mjž ošlawenj,
při gajm plným zgewenj!
Tryumff! widjme y slawíme
tě! blaze kdož tě má zbožj ne-
beště.

2. Dkrassena muži swému
gest, genj gi dať swüg křtast k
tomu; zstupuge w ozdobe této
w čase swým z nebe to město:
tak nebe s zemj gest obnoweno,
stworěnj w swobodu přimědno.

3. Gíž spatěngi napřed w
Duchu důstojnost Božjho stá-
tu; tu sám Bůh přebýwá s lid-
mi: město Božj to nenjli?
Genž w Geruzalémě přjbytek
má a swě měšťany gen w lase
swě zná.

4. Tu pláče bolesti nenj, nj
křiku ani křilenj, co se w stá-
rém swěte dalo, to do čista ko-
nec wzalo. Genž na tránu se-
dj řekl w swém slowě: Uly gíž
nynj činjm wšsecko nowe.

5. Dnewěka pak beránsowa,
dřjw než to; ona hotowá: a
že se slawau božskau slawj, má
gi Bůh za swě dědictwj, zlatá
hvezdo, o gaj twüg blesť gajm!
kdož wj wywolených počet křá-
sny?

6. Starě slunce tam neswja
tj, to město chce lepšj mjeti, tam
negwětsj Božj slawa, beránek,

III 5

gest

gest swjce prawá, tam pohané chodj w swáwě Boží, tam čest Kráľu sláwu Krále množí.

7. Z zlata ono gest wzdělané, rýně města gest zlato drabě, gako sľlo na prohléděnj, při tětinau zlatau měrenj. Chrám geho gest Hospodin s beránekem, dostiž chrámů má choť w ženichu swém.

8. Wstám tebe, město nowe, magjch brány perlowé! aehož zdi gsau tak wysoké, gak dlaně tak y široké. O sláwá! nocy tam jádné nenj. O! tžj gsem tam hned w tom okamženj.

9. Gak ti zakladowě stkwau: cý, z draběho kamene gsaučy! gak slawnj také Angeľe, drjje stráž w bránách wesele! Tu modlač ani smilnjš neweade, ačľoli brány gsau otwěrené.

10. O! gak se radugi z toho, že se wjm býł zapsaněho, w hauff tčch aenů gsau zapsjenj, sľřz měho Krále wolenj. Gij Obchodu s cizjím nechcy mji, čtěge čiliým audem čotě býti.

11. Protož přemáhá wjra má Duchem starau rozkoš swěta, četá na to město nowe, genů wse nowe má hotowě, Krwi Křesťa mám wsečho dědicně; já to wjtěžstwj prošym srdečně.

12. Mediwtež se ačj tomu wje, že giněho nebdělám nic. Dnewěstať wsecho nechámá; neb s ozdobau prácn swan má. Kdo swě swadby den před se-

bau widj, zanečámá prácn gí ných lidj.

13. A kbyž budu tak malisčj, tak gako maličkě djetj, tak můg Geruzalēm bude, neb w něm takowj mēšťianě. Těhdáž y gá potom zľaupjm doľů, maž gic y ginšj sláwu s njm spolu.

14. Staré wěcy konec wjaľy, a nové se zas začaly. Wjstám tě mľh beránu! ach přigď! přigďj mľa ženichu. Tryumff, Tryumff! spolu victoria! tčž y nekonalě Hallelujah!

(1370.) Not. 258. a.

Gako: Srdečně žadam sobě. **G**Edna krupěg sladkosti ži wota wěčného wje dodawá radosti, než časů marněho sľlně tčľaučy wody: kďo po nezbi taužj, nemůje mji sľľody, y stráta mu slauj.

2. Kďoby w obľiceg gásný Boží aednau wježřel; o galby byl přestřiasný. Swěťby geg omrzel, y wse geho marnosti. Tak sláwna y čista, tak plná wsech sľľcnosti gest twař Pána Křsta.

3. Znati Boha prawěho, tot samě spasenj, a žiwota wěčného sľlně rozwláženj: Ubras ham se weseliľ, by den geho widěl, wjrau gen na to čeliľ, by geg co swěho měl.

4. Po něm taužili starj; žaľob řekl radostně: widěl sem geg twař w twář, z toho se mám sľľowstně: Wdoggjše se twař sľľwěla,

stwěla, když s Hospodinem byl,
lična gsa a wesela, ač negedl a
nepil.

5. Zboru wymoleného o!
přebobata mždo! gata krásá
wěcného přibýtku gestie to,
w němž se Bůh ukazuje! o gat
přeslawný den, geaž sam Bůh
oswěcuje: kž gij nastáwá ten.

6. Swětlo wěcné switich,
bez tmy wčastestwí; mraťoty
neznajen: gatě obecnstwí! w
němž Bůh sam y Angele s lid-
mi tam w spolkú gsa, kžto
wěčich celě dēdictwí swé we-
zmau.

7. Tam láská gde s radostí
w plnu dořonakost, i wěcné
lásky stalosti gde rozkossí plnost.
Tam Boha (lásku wěcnau)
wymoleni magi za rozkos neko-
něcnau, w přerokossném raji.

8. Tam w nás bude swititi
swětlo geho gasné; wždy geg
budeme miji, nifdy neuhasné.
Tam darý nebeskými bude nás
sytiti, a wlastnostimi Božským
budeme se stwiti.

9. Wšeho, co sy tu přeges,
tam gest wěcná hognost; a čeho
se nadeues, dořonala sytosť:
Neb sam Bůh (před nimž kla-
to, perky, sřibro s kmentem,
počita se za bláto,) bude w nás,
a my w něm.

10. O když se tam dořanu, k
rozkossí prameni! k tobě, mi-
lему Pánu, k tomu wěšsenj:
D Gezu, rač sřyseti mých proz-

seb žádosti, až tě budu widěti
twarj w twar w radosti.

(1371.) Not. 289. b.

S Eruzaem! Hrade přetw-
soh! o bych gij byl w
tobe! srdce mě tanzi přes swět
široky, není wjc při sobě: šrz
w dolj y hory, šrz pole pšané,
wznassie se nad wšse twory,
chwata i swěta Páne.

2. D štastný den! než mno-
hém štastněgšš hodina, přigdeš-
liž? bych s radostí po bide
wezdegšš, složie mau těla tž,
brz mohl Bohu oddati dušš
swau bezpečně, a k portu se do-
stati wlasti oně wěcně.

3. W okamžení Důch můg se
pozdrwjne, když opustí tisse šta-
nek žiwů, a wštaupj podiwně
w twe Angelššě řisse, na Elias
šš onen wšz, s wymolenými
Angelšš gsauc wyweden, by byl
wěcně s njmi.

4. D ctny hrade! budiž poz-
zdrawený, otewř mi gen bránu:
žadostiw sem, gat prw tak y ny-
ni, miji w tobě šchránu: wngi-
ti i swěta řěho, i porussitedl-
nosti, wyti od Boha swěho
dēdictwí w wěcnosti.

5. Gatý zastup gij se tam
procházj, přigda k šlawy tršnu!
když gen i swěta w prawě wře
žháj: y gá mau šoršau mš-
djm, šterauj mi poskal mšg
Pán, a dat rači; ač sem gestě
opodal, w tom w dolj w pláž.

6. Proroky ctne, Patryar-
ch

Ch slavné, tež všbec Řečstia, my, genž nesli kříž y muly ohav-
né, znage své tyrany, widim
se stkwiti w slávě, we mnohé
swobodě, w ozdobe gasně pra-
vě, na tom krásném bradě.

7. Naposledy, když se giž do-
stanu do rage krásného: od ra-
dosti wice nepřestanu chwalit
Boha mého: Hallelujah zpíwa-
ge, zwůně na wysofti, Hosy-
anna hlasage, bez konce w wě-
nosti.

8. Kdež s weselím w radosti-
ním plesánj od křtů nečistých
děge se čest Pánu, děkowánj w
nastrogich rozličných: galk s poz-
řatku zpíwalý říše nebesťanů,
tak jniti budu chwalý w skregss-
wěcných stánů. Amen.

(1372.) Not. 139. a.

Gal. Gál w Boha milého

Gál, giž se deň nji, Ge-
jiz se k nam blížj, zname-
nj, genž lidem všsem hlasagi o
přijstj twém, gež čekáme w na-
děgi, w mnohém počtu se děgi.

2. Což gá mám činiti? na to
se spustiti chcy, coš ty zasljbil
mně, že twá ruka wytrhne mně
z trapenj lážděho, y z prachu
hrobu mého.

3. Ach Gezu, mlg Páne,
galk dobře se stane! mzhledneš
na mně lašťamě, tjm občerstwž
mne práwě, když z této země bj-
dně milost twa mne wyzdwižne.

4. Ach kterěj slowo twé (spa-
senj dusse mě!) bude, gež pro-

mluwiti, srdce twé wygewiti
ráčš, mně a bratřim mým, galk
to mltým audům swým?

5. Od mnohé radosti, w času
té milosti, buduli moci zbráuiti
očim slz, a nutiti, by gich ne-
wylewaly, s plesánjm neplas-
kaly.

6. Co za blesk přegasný obl-
čeg twug krásný da mi w onom
životě, gež vžejm po té psotě?
galk mi twá dobrotiwost josskls
wi hřissnau čtiwosti!

7. Twé tělo zraněné, hřeb-
y zprobigeně, twé ruce, noby, oči,
w něž spolehám z wssj mocy, to
wisse mám spatrowati, a srdečně
ljubati.

8. Tobě gen gest známě, co
za rozkoš, Páne, (pokrmeš dš
přewzactný!) má w sobě wje
twug rág ctny, ty můž to wyslos-
witi, gá gedine měřiti.

9. Však to co zde měřim,
w gistotě obdrzim, mě spasenj
zůstane, odměny nedostane, zbo-
žj swěťské zahyne, mě dědietwž
nemine.

10. Ach Páne, krásno má!
galk se tám dusse mdla, wsse mě
jily y kosti, obnowj w twé rado-
sti, když se ráčš zgewiti, nebe
nam oteměiti!

11. Sam řekneš: gen sem poď,
má wymolená choť, wšz galk da-
ry máme, gá, s Otcem, gež tá
dáme: poď z bjd twých, poď mě
srdce, přigmi tu radost w brjce.

12. Ach ty bjdny swěte! což
gsau gen, ptám se tě, twá zbožj,
proz

proti tomu, což Kryštus dá w swém domu, tēm kterjž ho mi-
luj, a wěrně následuj?

13. W tom Angelſkém fragi,
a přestastným rági, nelyssim
gen zpiwati, newidim než ple-
sati, tuž nenjbyd, křjže, ni hoř-
tě smrti tije.

14. Zdrž se mdelj duchu gen,
zdrž se; kdež mysljš wen? chceš
wěcnost spytowati, pš tčch wě-
cech se ptáti? tu wtjw musj zmi-
žeti, y wmyšlownost mlčeti.

15. O krásu má! tebe nepu-
stjm od sebe, na tčl chej pama-
tati, neb ty račš mi dáti, wje-
gestě nežlž žadám, neb proseb-
ně předkládám.

16. W gačě sem tčstnosti, do-
tudž tč z wosfosti nespátčjm přiz-
hājeti! Ach by račil přispěti,
žadost mau naplniti, dnes ge-
stě mne spasjti!

17. Wšak ty znaš prawy čas,
mā powinnost gest zas, w hoto-
wosti wjzdy slati, tebe Pāna čes-
tati: nechť srdce každu chwjli
křačj k pravému cyli.

18. To rač mi popřjti, a mně
tak wzbuditi, bych se nic nedě-
šl tjm, když se zgewjš s přiz-
stjm twým, gestto swětu zde-
šenj, wěrným pak gest spasenj.
Amen.

(1373.) Not. 40. d.

Gaf. Rozžehnegme se s tjm

§ Žjž gsem gā doplnil běh
swūg, kterjž mi wyměřil

Dūh mūg: Gij gā, gij vmjram
tisse, y wjře Pāna Gejisse.

2. Tělo mē w hrobě se slojž,
w tē mīřě zahrabě Bojž: tamē
bude odpōčiwati, wzkrjssenj o-
čekawati.

3. Wšak dřjw gsem dussj
swau oddal, tomu genž ja nē
pracowal, Pasjři Krystu Ge-
zjssi, onž gi pogme w swātých
rjssi.

4. Wem mne, Pāne, ma ras-
dosli! ač tē widim w twē sla-
wnosti: přigda, s tčlēm spogjš
dussj, obē ošlawjš gaf slussj.

5. Postawjš y na hlauwu mau
tu foranu newadlau, y wsseni
genž w tebe wěřili, a křwj twau
se obmyli.

6. Což když račjž wčiniti, a
slawau swau naš portiti, my
twau milost budem ctiiti, a wčez-
ně tē welebiti, Amen.

(1374.) Not. 163. b.

Pisē cyrkwe, nad dočonalým
Babilona podwřācenjm plēz
sāgicj, na rozdilnē Būry
zpiwānā.

G. Chwaltež Pāna narodowē
§ Čas welikjž z nebe wyssek,
D kterjž w swē wšsi sem slg-
ssel: Hallelujah! W spasenj,
slāwa, moc, y žwelebenj, přiz-
slussj Bohu samému, na wěky
požehnanému! Zgew. 19, 1-9

2. Neb saudowē geho prawj,
zgewili se spramedliwj! Kdyžto
newěstku welikau, genž ohawno-
stj wšselikau, posstworaila žemi,
špla:

W tom rozkossném mjestě Bůh
wšeho zeho zbawj, wšim do-
brým mne oslawj, wěrným tomu
gislě.

2. Gijl gest wloženy den, od
swatě Trojice, po němž srdce
taužj gen, aniž žádá wice. Den
saudný rozumj, kdej budu s
mrtwých wzrřsen, a skř Kř-
sta občerstwen, tjm nebeským
zbožjím.

3. Smrt, hřích, nemoc, strach,
vzkost, wšecká protivná wěc,
bolest, bjda a žalost, w nebi má
swůg konec: Odstup truchliwo-
sti, Bůh můg, w něhož sem dau-
ffal, palác w nebi mi wydělal,
na wěcně wěcnosti.

4. Že mne přiwjstá, wěrnj,
tož gest mje spasenj, potom wždy-
cký gá taužj, to mje potěšsenj.
Tam Syn geho milý zetře slzy
plačjčjch, w sebe stále wěrnjch,
potupu pryč wydálí.

5. Mát se duše y tělo, gako
slunce stwjtí, coby toli žádalo,
srdce bude msti: Neb w nebe-
ském rági, wšyckni gako Ange-
lě, (wěrměj my tomu směle,)
slawuj býti magj.

6. Tam s radostj spatřjme,
swěho Spasytela, kterjž smrti
swau nebe, otewřel nám cele.
Před oči postawen, Bůh Dtec
s milým Synem, k tomu též s
swatým duchem, nám wšsem bu-
de zgewen.

7. Zde wšyckni gsme na swě-
tě, gako malě děti, ale w nebe-
ském létě, bude w nás bydleti:

Bůh náš wěcná mandrost, wšá-
že se s radosti, wšj církwj w
swě gasnosti: D megmej na tom
dost.

8. Kterě toli smrt dělí, tam
se sgiti magj, křnj gen w swém
Spasyteli, Křstu, vmjragj.
Manžel s swau manželkau,
Syn, Dtec, dcera, matka, kre-
wnj, rodina wšecká, s radostj
welikau.

9. Tam budau zástupowě, nez-
známj nám nynj, swatj Patry-
archowě, y prorocy wěrnj. W-
posstolě swatj, swědkowě s ko-
runami, Panny, mužj s žen-
mi, na milost přigati.

10. Tiť náš k sobě přiwinau,
gakožto bratry swě, Angelě s
námi wegdu, též w towaryš-
stwj ctně. Ti čisťj duchowě, bu-
du náš obgjmati, a tužebně
wjstati, ō rozkosse nowě!

11. Tam nebudem se ptáti,
kdo gest ten? a neb ta? wšecko
máme poznati, kdo koli náš pot-
ká. Z částky což gest, wde, ge-
dni druhé poznáme, lastkau ho-
řeti máme, genž od nás nepůgde.

12. Tam se wždycky wšyssi
muzyka milostná, kř angelskě
zpřisobj plěšanj radostná: Kř-
stus wěrný ženich, bude náš mi-
lowati, na náš mile wylědati,
s žádostj oěj swých.

13. Tam s Angelj zpjmati,
budem libě Bohu, swatj, swa-
th ach! swatj náš Pán Bůh zástu-
pů! Wšj nowých hognost, chwála,
čest, slawa, mandrost, spasenj, moc

aga

a gasnost, buď Bohu na věčnost.

14. Žádný člověk nespáčil, ani mohl slyšeti, co Bůh gest nám připravil, budemli ho ctiť. To všě když rozjímám, tak srdce k Bohu rozbývá, a do nebe pospívá, že na ten svět nedbám.

15. Protož sance to sfaujej, nebudemť zauffati, snášegjece trápenj, budem pevně státi. Zrvá to na chvíli, Spasitel náš hned přigde, a odtud nás vyvede, gíže se k tomu chýli.

(1377.) Mat. 29. a.

Život budaucy Křesťanů, sláwa, radost, plěsánj.

A Kristus Pán gest můj život, smrt pak má ižť můj gest: tohož mám mnoho gístot, buď Bohu chwála, čest.

2. Kristu náležim, genu živo gsem y vmírám, z hospody světa k domu geho se vjírám.

3. Onť mne odsud vyvede, gako otců plémě z Egypta, a přivede do slíbené země.

4. Kdež Jeruzalém nový gako křistál skvaucy, má pozlog opravdový, při tom radost vraucy.

5. Gehož od perel, zlata, bráhého kamenj, nad všěckau krasu světa gest milě stavenj.

6. Tuť léto slávy věčné, tu bez přestánj den, tu bydlej bezpečně, všěch rozkošj pramen.

7. Tuť sira slzy z očí swatých swých Pán Bůh náš, nepřj-

tel tam newtročj, smrt ani Satanáš.

8. Tuť náš beránek chodj před haufem věrných swých: co owěčty ge wodj k studnicm wozd žiwých.

9. Echránj ge co kůtka pod křidly slepice: přeget gim gako matka dítčám swým, y wjce.

10. Newěsta beránkowa řaz dá věrná duše, gest před njm gako nowá, w krumpowaném rausse.

11. Widi ženiha swého Pána Gezu Krista, a sedj w křinu geho, o rozkošná mjsť!

12. Ach oko newidalo, wšoh ueslychalo, což věřicm pro Krista z milosti se stalo!

13. Duch můj se gíž procházj w tom nebeském městě, ac těž lo se nacházj zde na vylé cestě.

14. Swau dobrotau a moč do těch milých stánků, rač mi prošm pomocy, o Dožj beránku!

15. Ač negsem hoden toho pro mnohau nepravost, wšak když spasyš hříšného, budeš měť ssi milost.

16. Ma nehodnost, twá sláwa, powede mne k tomu, abych pokory práwa wždy šferil w twém domu.

17. Buduť tobě zpjwati, swatý, swatý, swatý, a před tebau padati, gsa z lásky přigatý.

18. D můj Páne Gejssj, o mě potěšenj! toť zde w bide něgtějšj gest mě obceršwenj.

19. Ach

19. Ach hodinko příd spíše,
přijíjí Pána mého, Pána Kry-
sta Gejše, ženicha milého.

20. Žádám rozlauden býti s
táu swětamarnosti, a s Krystem
Pánem wjiti do wěcné radosti.

(1378.) Not. 357.

Gato: Procyte hlas k nám

S Eš ten dům z hlíny vlez-
pený, tau smrti bude roz-
bořený, gíný dům wybělán bu-
de nám: Bůh sám stánek ten
spřisobi, nebeskau gashosti ozd-
bi, dokonaloš gž bude tam:
odstup, což zemské gest; gá srdce
swé chý wznesť z swěta toho:
Slovo Páně gest mi známe,
duch můj se w radosti dostane.

2. Tuť žadne opony není,
wolný přístup k Páně swatyni,
přesestavý pokog: Chwile ta!
tuť se swým dáwa libati, w slad-
kém plesání požiwati, negswětěg-
ši Trůn: gednota: tuť se daruge
nám, Angerů Král g Pán: wy-
wolený co bratři, zde witagj se; o
duchu můj rozwesel se!

3. Tuť gest pauhá radost, swět-
lo, tuť nás čistotně přiohleko
bjě hedbawj swátosti: klatě ko-
růny nosyme, a na klatém trů-
nu sedjme, w dokonale bezpeč-
nosti: přestaň truchlá mysl, ni-
kám gž nemysli, wspokog se:
pod dusse tám, kdežto Bůh sám
wsecko a we wšem bude nám.
Amen.

(1379.) Not. 326.

G. Nemámli gá Boba mého.

S Temi mi krásně brány,
Páně hradu wěcného:
Swětlo z swětla, swětu daný,
před zalobenjm geho: Wspěš
w dům swůg sprowoditi dusi
mau, newěstu twau, z nžs věa
niš smkauwu swau, z nžs mne
tam ohrásliti, kdež se mne wse
hřichů moc nedotkne, ni temua
nec.

2. Gž gá w twém ramenu
ležim, křeje wiru zawřený, gž
w twém smilowánj wěgjm, raz-
dostj opogeny: Hody přerokoa-
sně welmi připravil gš mē
dusši, teť se nikdy nezrušji; z to-
hoť bywám jžně plaň, kterauž
ty, o Bože sám, odwrachš a ko-
gžš nám.

3. Žadostiw sem spatrowati
twat twau w nebeském stánku:
a od hřichů čisti gsa, státi w swěta-
le twém, o beránku: wssat nech-
cý předpisowati, neb gž zde
mám swé nebe, w tom, (když
sem wssipen w tebe) a w tobě
mohu žustati, neb radosti bez te-
be nemůž dát samo nebe.

4. Ty gš mē dusse kochánj,
když mne testno chce býti: slána
ce srdce! když ti zbráni, když ty
chceš wtisiti more mého pedo-
mání? neb gá gen na mne wja-
hlidáš, hued mi smelosti přiz-
dáš; w tobě mám mē spočiwat
nj; w tobě nebeskau radost, bez
tebe wždy mám žalost.

5. D degj mi, kromě žiwot-
Gggg tat

ta! žiſtať twau ratolestj: řdyj přj, de strach a mraťota, bych mohl wšs w tebe ležti, v mjece omotce nesa. pak přesaď mne chřile swě, do té wěčné role trwě, řdež před tebou wšsecko plesá, a prach těla našeho wygde zas zbrohu swěho.

6. Wleg a deg za tím mě dušſſiten ſladkſj zofft žiwota; žiwota, genž se neruſſj, a nechť mne tráa dobrota wždy wje a wje občerstwuge, žiſtať mſg, gá teč twſg glem, y wěčné chč žiſtať twym, tčť duſſe má obliwuge, na zem y nebe nedbám, řdy tč gen, Gežjſſi, mám. Amen.

(120.) Pot. 269. b.

O připrawení se k swadbě Beránkové.

BW dſtky, wymoleni paniz-
comě, swadebnj, ach ai
mezy wámi neni žádná duſſe
řterázby zde meſſkala, neb řdſ-
mala, dobře wjete že wám ſlu-
ſſj, co neměſta, řráſſit duſſi.

2. Wdčte, wčas oleg kupſg-
te, neb wſknocy naſtala, lam-
py duſſe ozdowſgte, pozorſgate
ženicha, neb on přigde: ſſoſſte
lidě, co di woſſo é družebnj, že
giz gedě wſg swadebnj.

3. Wdčte, řrásně ozdowſgte,
rauchem swatym duſſi swau, gaſ
swadebnj se zpramſgte, ai zna-
menaj na wás gſau, že ſpočedně,
wždy řrdechně, wpočimutj hle-
dáte, po ſwobodě žádost máte.

4. Duſſe s tělem má ſpaſe-

nj obdržeti, w gaſnoſti, poſog,
radoſt, poſeſſenj, tčž fornuu
wjtčžiwj: co nadege, ſobě pře-
ge, dá wám ten čas rozwoſaje-
aj, w němž se wſſecko rozze-
lenj.

5. O gaſ lſbezne žpiwatj bu-
dem w tichě wěčnoſti! Angelé
nám pomáhati, chwálit budau,
s radoſſi žpiwagice, a hragice,
na ſwých harřřách wſtawicně,
tčm oſſawj ſwadbu ſličně.

6. Ždaž giz w duchu neſſyſſi-
te, ach! ſlas tento přčřſſij?
gaſž padagj, to tčž wjete, před
beránkem na twáři, ř rozhog-
něnj, pochwálenj: ach! řdyj
bych měl řřjďla mſti, muſſyl bych
tam brzo býti.

7. Ey rſže tam řákobowá,
řwete mile, bez trnj; hleďte! řrá-
ſnoſt Jozeſowa, přewyſſuge
pěknostj, bratřj geho, ř nohám
swěho wyproſſitele padagj, od
radoſſi až ſlakaſj.

8. Zať zdaleka giz widáme,
to weliké ſpaſenj, w němž my
co Angelé máme ſwjtitj se uad
hwězdj: nuž poſpěſſte, proč pak
geſſtč zaſnaubiti se meſſkate, že-
nichowi, gegž žádate.

9. Řdož tam chce rſžičkau
býti, ten řfornuu trnowau
muſſy na swětě noſyti, ažby řſſo-
žil neřeſt swau: by nic žlčho
neb řřſſněho, na něm se ne-
málo.

10. Protož trpme a ſnaſſeg-
me, podlé myſle beránka, w
wtrpež

strpenj zde gen mēame zaljbe-
nj: metla ta wywcuqe, oči-
stjege, tichē owěčny Krysťowe,
pak tam bude wšsecko nowe.

11. Synone plěsej s radostí,
b newěsto, kralowno! wěčnē gšan
tam twē sřastnosti: čekā tebe
tam wogřko Cherubijnū, Sera-
finū, by se pasla s nimi wěčnē,
degj připrawit se skutečnē.

(1381.) Not. 232. c.

Naděge slāwy wěčné komu
dāna.

Wšne kdo bude přebýwati,
w stankutwém odpočiwā-
ti, w stanku lidu twěho wěrnē-
ho, slomem twým schromāždē-
ného? Odpowězj mi mūg Pā-
ne, kdo na swatě hore stane, kdo
se k tobě w nebe dostane?

Odpowěš.

2. Ten semnanu radost mji
bude, wěčnē žalosti pozbude,
kdož geš přigal wjru mau smē-
le, obětował mi se cele: Gša-
w Krysťowē wčastnosti, žiw na
swětě w sprawedlnosti, bez po-
šewrny a nepravosti:

3. W gehožto duchu tež y w
srdcy, přebýwaj prawě wěcn,
takē neubrā gazykem, wprjme
hledj swým osem: Což sobě chce,
to bližnjmu, neche hanby bra-
tru swému, w ničemž nehledj
šřkodiě gemu.

4. Předemnanu Bohem swým
se nīj, a wždych se lemnē bližj:
bezbožnjša za nic pokládā, na
geho hrāzj nic nedbā: Ale to-

ho w wāžnosti mā, kdož se boaj
Pāna Boha, nehřěšj ac hřěšj-
ti moħa.

5. Což zasljbil, hledj plniti,
řečem swým dosti činiti: Peněz
swých na lichwu nedāwā, radēgi
nuzným roždāwa: Pūgcuge, ta-
kē zakládā, nad to nic wjce nez
žādā, blaže mu, kdož tak poklad
šklādā.

6. Zakowjž proti newinnému
nepowjāwā k šhaubě gemu: Da-
rū k šlāze geho nepřigme, šaud
wčinj sprawedlnivē: Boha se do-
šklādā we wšsem, ště dobře čis-
liti wšsechnēm, zprawuge se Krys-
ťem Gežjšem.

7. Kdož se zde s tanto pra-
wdau mine, na wěky wěků jas-
hyne: Ale ten kdož se w nj na-
leže, z milosti odpłatu wejme,
ajžto oko newidělo, ani vcho nez
šřysřelo, na srdce lidšfe nestau-
pilo.

8. Dťce, Synu y Duchu swa-
tj, buď tobě chwāla na wěky, z
oswjcenj y z šmilowānj, prawdy
twē zde požíwānj: D degj se w
nj nalēzati, pomozj y šetraw-
ti, degj s sebau wěčnē kralo-
wati.

(1382.) Not. 40. d.

Plěšanj w nebi swajých, na
semi šwětszých, a z welitē-
ho šaženj přisřých: s nimiž
se y Angelē weseš, a Boz
ba chwālj.

Wšleděl sem, ay welikj žā-
šup, a w něm lid wšseli-
šg g 2 f9

ty, že wšech swěta pokolenj, lůnu, wěčně přebýmage s nia-
gich; požijši možně nenj.

2. Ti wšicknj před trůnem
stojie, a před beránskem plěsa-
gje, palmy w rukau měli, bje-
le oděni, zpjwali mile:

3. Spasenj od Boha nasseho,
na trůnu swém sedjichho, a od
beránka pocházj! pokladowě
nad swět drážj.

Zgem. 7, 9: 17. f. 20, 10: 27.

4. A wšicknj Angelé stá-
wůkol trůnu, tež plěsali, y s
starec y klaněgje, na twáře
swě padagje.

5. Křance: Amen, pože-
hnánj, slawa, maudrost, děko-
wánj, syla, čest, Bohu na-
šemu, na wěky požehnáněmu!

6. Deb spasenj z něho praz-
men plyně wšechněm wšechen.
Amen. Geden z stareš pař
přistaupě, le mně promluwiš
tak libě:

7. Dožto tu gsau shromáž-
dění, w raucha bjě oblečeni?
Odkud přišli? Gá mu zās-
djm: Páne ty to wjš, gá ne-
wjm.

8. Y řekl mi, gsau kterjž
nynj přišli z welkého sauženj,
raucha swá wěrau wmywše, w
krmj beránka žbiliwše.

9. Protož před trůnem Bo-
žim gsau, službu mje konagje
swau, w chrámě geho dnem y
noč, (ač tu wěčný den bez
noč).

10. A sedjch na swém trů-
nu, Horowě ge w swém bude

mi, gako dškami milými.

11. Nebudant wje gij lačněs-
ti, na wěky, ani žijněti: slun-
ce na ně wje bjti nebude, hor-
lem trápitj.

12. Beránek gsa w prostřed
trůnu, bude ge pást, a k praz-
mennu domeda šťastně wod ži-
wých, z očí sljz setře gegich.

(1383.) Not. 258. a.

Gaf. Krystus příklad pokory.

Přislaňtež Boží měrni, Gys
stegte lampy swě; přiššeli
geř čas večerni, gđau mraho-
ty tmawě: Až, ženich (w sřie
wygděte!) wás gde s slawnau
moch; nuž! modlte se y bděte,
gij brj o pštnocy.

2. Lampy hotowě mēgte, a
dosli olege; na spasenj čekegte,
připrawte srdce swe: Hlas sřa-
žnjch w Božim městě, (ženich
bljzko!) wola; gšeli k němu
na cestě, rcetěž: Hallelujah.

3. Hlaw swých gij pozdwi-
hněte, panny opatrně! geňj w
sřie s plěsanjm gđete, k té křšti
wyborně: hle, swadba geř ho-
towa, otewřjny dweře, nemě-
sto beránková! twůg ženich se
běre.

4. On přigiti neprobli, ne-
spětež gij wje; spanilého poz-
hodli lěta čekagje, k šťastně-
mu rozwláženj. Y večer gisti
nás, k statěmu potěšenj, že bus-
de gasnj čas.

5. Cy,

Don 2. Feb. 1739.
a žiwotu wěcném. 1205

5. Ey, kdožby chtěl dýma-
ti? kdo opatrný, bdi; Důh
bude svěť káratí, a gislé se pom-
stí, na těch, kterjž nebdějí, a
podmožně šelmě nesmyslně se
klanějí. Wstaňtež! nebo lew
řwě.

6. Spěšste se w stříc, gen w
časné, Syna přátele! přim-
tež geg krasné, důvěřte se
směle: nastává čas radosti, w
němž čisťá newěsta, po wstěžně
šakosti s wěncem gde do mē-
sta:

7. Wj spolu wčastnjcy, w
řejí a w saužení! Trpělimost
magjcy, po mnohém kussenj:
Weselte se v trůnu, spolu kralu-
gice, a wstěžnuu kórnuu na bla-
wách magjce.

8. Zde gšau palmj po Bogi,
zde gest raucha bisk, zde w libe-
něm potogi stogi zeno mīlě;
zde zas po zymě leto, zde zas
kwětau kosti, po smrti zde gš-
teto; zde wjno radosti.

9. Zde město rozmlažení,
Geruzalem swatj; zde pasau
wyklaupenj, zde sau zdrawě past-
nj: Rynť žlatj toho města,
zde swabba wečeře, zde překrá-
sná newěsta pohodlj swe be-
ře.

10. D Gezu má žádosti!
powstaniž, a přid gij! wzejdiž
slunce mīlosti, přigdiž a po-
spěšij: weď nás, tebe žádáme,
přiwed bog k končej, wjz gal
wraucně čekáme, času wykau-
penj.

(1734.) Not. 232. d.

Galo. Māg Gezu, geg žc-
Wzdmjhuji žádost swau k
tobě, Pāne posylaj mau
dušj, bych se wjzdy wznassel k to-
bě w nebe, a wčastnost mēl s
twau křij: Gij zanechawām wěcy
zemské, nema mne swětskych
nabhernost wje swestí w mar-
nau společnost, gho gich mi
gest co czozemské.

2. Kdž widim tau swěta
šjrokoť, y ty palace překrasné,
myslím: ach gatkžto marna ras-
dost! neb to wšse pomigj w
časné: gat w brze se to žborit
musj, byž nad škalu pewně bys-
lo, a nad žlato se třpítlo, w
swětě tom wšsecko konec žkřšj.

3. Decht swěť zamkš swych
pewnost slawi, ga gich wzdoby
newetjm; dām māg sam Pāu
w nebi stami, tam srdec
ochotně wznassim. Geruzale-
me! hrade swatych, o kž gšem
měšťanem w tobě! mēl bych
radost škalau w sobě, y plnost
pohodlj bohatch.

4. D neschāně krásy slā-
wa, gij se ždj nebeske škwěg-
j daleka blesť swāg žnati dāmā;
Blice žlatem blīstěj; Ešsko
ofen gich gšau rubinowě, brāny
ž perel gšau ždelane, škechy žla-
tem wykładane, kamenj gich
gšau jaspidowě.

5. Tam, tamž ga sobě žā-
dam byti, a od bjdných tych
marnostj y swětské lāstj se wzdā-
liti; čekam gij času s žalostí, w
kterymž

G ggg 3

*Handwritten signature: Ego dixi uos ab us
Zurine Sim...*

kterýmž duffi swau w Boží ruce s radosti: zas mam oddati: přid smrti, nechcey se bati, skonč gen ten čas. přigdan bude. (časy.)

6. Wšak ty mně do nebe mušš w west, kdež můg spasy tel přebýwa, kdež wěčné blahoslawenstwj gest, kdež smrti mo: cy wjc nemirá: y což mně osten twig ošfodi? čim dějw mi ten žiwot wezmeš, tim dějw mne w wěčný wweďeš, wěť! y Boha se dobře wodi.

7. Můg wěrný Gejš po smrti mē mau duffi wezme w swe ruce, a da mi krásně dě: dictwj swe, po kterémž toužj mé srdce: Jeruzalema mi gž otew: řen: ach Geju, rač mne tam woziti, s tebau sobě žadam byti, řyž mi přichod twig brz přiblížen!

(1385.) Not. 40. d.

Naděje o budoucym Wšřj: fens, a žiwota wěčném.

8. Bůh Dtec z paubé milosti.

9. Rozpěwůg ō wěrná duffe,

a pochwal Pána Gejšse, žet žiwot wěčný připrawil, k ně: muž tě Bůh Dtec zwolil:

2. Kterýž ač znal lidi hři: sně, wšfectn zatracený hodně, wšak který se přiwest dali, w Křstu žiwot wěčný wzali.

3. Zač ge welmi zamilowal, že Syna pro ně na swět dal, byt on, gsa dárce žiwota, dal sebe za žiwot swěta.

4. Zákon nemohl objiwiti,

neb hrozyl nám pro hři: ch smrti: Ale kdož w Křstu wěřej, smrti na wěky nevěřj.

5. A protož Ewangelium kázáno wšfectněm narodům, byl z něho, řez wjeu w Křtu, došli wěčného žiwota.

6. Totž gest ten žiwot wě: čný, poznati Dtece w milosti, znati že Syn, Dtec rowný, pro nás na swět gest poslaný:

7. Gehož prawdy kdož jde došel, w Duchu swém gest wždycky wesel, hotow gsa y ži: wot časný ztratiti pro onen wěčný.

8. Blazená gest twá wčas: nost, Křste, Duchownj čitedl: nost, w radosti a potěšenj, po: koge wnitě požíwánj.

9. Pravdu žiwota wěčného, daruget řez Duchu swěho, sám w srdce naše předimně, slowem, swátostmi rozkossně.

10. Pro ten wěčný žiwot, wěrný wynakládá žiwot časný, w práce swatě se wydává, hři: chy mrtwj, gim wnjrá:

11. Dpausťj swěta marnosti, požíwá w Křstu radosti, žadas ge z těla wygiti, a k Křstu se přiblížiti.

12. Rozkossnět gest zatusený, žiwota wěčného anj, ale při smrti hogněj, wěrný gehu do: cházej:

13. Kdož duffe z těla wyhá: jž, hned před Boží twář přichá: jž, Angele gj promázej, k spoľku swatých přimozuj:

14. Alby tam odpočiwala, náravně se radowala, hledie na twář Boha swěho, a předimnau sláwu geho:

15. Tuť giž rozkošse wjwá, na tělo swé očekáwá: až bude žase wzkříšeno, y s dusi sláwu počtěno.

16. Neb Pán Gejžá swé oflawoj, na prawicy ge postawí, a potom žiwot wěcný gim dá cele, a řka mile k nim:

17. Poďte mogi požeňnani, Otce te mně přitřeni, wladnětě Královstwj wěcným, před wěky wám připraweným:

18. Wegdětež w dům Otce měho, kdežto gest přibytků mnoho, od pracy odpočiwajte, sláwy wěcně pojiwajte.

19. Tuť se zgeroj dokonaly, Angelům, nam též radostný způsob žiwota wěcného, od Boha připrawěného:

20. Neb setře šzy z očí Pán, a zapudí což zmauti, sám, radostí pak, pokoj, bezpečnosť, trwati bude na wěčnost.

21. D newymklnuá radosti, půwob máš z Božíké milosti, rozum té nemáš sihnauti, ani gazýř wpmklnuti.

22. Regwěťši rozkoš a sláwa, wšěsenj, radost diwná bude, Boha spatřowati, w něm wšsecko dobré widěti.

23. Tuť swatí w dokonaloši, stwíti se budau w slawě, dusse, těla gich přestawně, gedni nad druhé roadjluc.

24. Známost Boha, geho wůle, y wšsech wěcy dokoná le, s horlímaw wzdychy wraucnostj, k službě Boží ochotnostj.

25. Nebudeť tam nie hříšněa ho, ani co zarmaceného, než wšsecko swaté a čisté, gajž miji čeež Páne Kryste.

26. Wšlechlil přibytkowě, w tom Božim městě stankowě, dáni budau k přebýwání, sláwy wěcně wjwání.

27. Wšěseně towarýšstwj, buze s Angely w gich mnohstwj, y s Božími zwolenými, w ta mja sta wwezenými.

28. D Kryste, genžs wůdeč cesta, do toho slawného města, wěd, domed k wěku slawnému, žiwotu sláwy wěcnému.

(1386.) Not. 162. b.

G. přewracenost bezbožn. 16.

Sláwu žiwota wěcného w nebesy připrawěného, Krze Pána Gejžse, Máš sobě připominati, tjm se y potěšowati, wšsech wšwolených ríše: Ze toho wčastna budeš, kbyž sobě složeně dogdeš foruny sprawedlnosti, kterauž Pán swým služebníkům, přistí swěho milowníkům, dáti chce na wšsokt.

2. Tuť žiwota wezdegšibo, dusse y těla nasseho, bjdná los potowání cele budau wypráa zdněna, hogná wěrným přiměba, čena od Boha požeňnání: Wrdě tělo, bjdně, smrtedlně, strasti a žalosti plně, s přeweslikau radostj, přjgme proměna přestawa

Gggg 4

přeslawnau, Páně tělu nápodobnan, podle geho mocnosti.

4. Rádost welšij owšem bude, když y dusse též pozbude, své nedokonalosti: Slepotu, pochybowání, pychu, hněw, zlého žádání, to wše složí w brzkosti: Tu rozumu oswícenosti, tu y umysla upřímnosti, tu w srdci ctné jadoosti, tu též y dožadování Boha, bližních milování, prázdne osfemetnosti.

4. Y nebesať swau okrasu zvláštnj přigman toho času, k rozhogněnj radosti: Byť samým wěrným slaužila, nikdy poddána nebyla, wjc poruštědnosti: Y země též proměněna, z ní zlošť, faleš vyplněna, s každau nespravedlností, tu bude sama spravedlnost msti příchod, též y wolnost, w plně dokonalosti.

5. Cheť Pán tu hned, gaťž zastlibil, své dary (kteřej rozdělil, w této zde smrtedlnosti,) rozdílne foruowati, cti a sláwau darowati, tam y wěčné slawnosti: Zvláště kterýž slaužili gínym, věcnjm y životem etným, k nabýti spravedlnosti, wydobiti ge nad gině, y nad krásu nebes slawně, hce y wěčné radosti.

Dan. 12, 3.

6. O předimně podělenj, dofonale nasyceni, wšech synů Božijch w slawě: Žádný z nich nauze nemage, Pána slawy gasně znage, byť se w něm těšil práwě: Neb bez wšeho zastiněnj, gich na něj bude patřeni, s

přenáramnau ljbosti, Pán w nich též sám přebýwage, předimnau rozkoš w nich mage, nikdy gich neopustj.

7. W té tak weliké radosti, gsauce s Pánem na wšosti, y s geho zwolenými: Kteristoli zde na zemi byli od swěta stwořeni, y s Angely swatými. Tu nowau píseň wesele začnu wšicknj od té chvíle, kauce, swatý, swatý, swatý, Otče, Synu, swatý dusse, trůg w osobách, gedem Bože, nerozdílně podstaty.

8. A tuť diwná slawa Boží wjc se při swatých rozmnoží, je y nad wrahy swými budau tryumf slawný msti, z nich sobě posměch činiti, kauce blasy rozdostnými: o smrti! kde twě tyrastiwj? o peklo, kde twě wztěžstwj? ay gať ste pohřženi, y s branami pekelnými, s hauty nemilostiwými, y wěčné zatraceni!

9. Ať toť života wěčného, nam s Křistem w Bohu skrytého, nestižitelná slawa: Ktes rážto lidště myšlenj, srdce, zrak sluch, y mluwenj, ať wysoce přemáhá: Wšak potom bude zgewena, wšechněm swatým přiwlastněna, k wěčnému wjzwanj: co nad to dššhognějšho? co potěšitedlnějšho, zde w mnohém kwaitowanj?

10. Degž toho w prawdě dosti, cožs nám ráčil připrawiti, s své weliké milosti; Címž

užs

nás zde vždy potěšugeš, myslí
nastich pozdvihiugeš, k té koru-
ně slavnosti. Přid, pogmi z
býdného světa, wed nás do to-
ho života, w geho naděgi gisté;
tamě budem na čest zjivati, té
vždy na věky chváliti, náš Pá-
ne Gezu Kryste.

(1387.) Mat. 276. a.
O věčnosti Ragicym k Epiz-
mání.

Slovo sladké gsy, věčnosti,
těšicj srdce wnitřnosti;
počátku bez skončení! o věčné
věčná věčnosti, newjm od wel-
ké radosti o žádném zarmauce-
ní, genž na světě stormucuge,
neb twá sladkost potěšuge.

2. Žádné slávy w světě není,
genžby neměla skončení, a ne-
wžala proměny! samá věčnost
vždy žijíawá, genž věčnou
rozkos podává, žádné neberauc
změny. Neb Petr pisse, že ona
gest vždy neporuffitedlná.

3. O! věčnosti, swau dlu-
hosti zahánjš zdegssj žalosti,
tak, že hned pomigegj. Když
sobě wsecken čas dluhý rovgj-
mám, též y Křij mnohý, gegj
Křestane snassegi, poznawám, že
delssj není, než malické olam-
žení.

4. Což gšau býdy y neřešti?
co mučedlníků bolešti? co též-
kosti Křestanu? kdyby ge wse-
cku spolu wžal, a na mifecku
wáhy dal, potom na druhau
stranu věčné radosti žawajj,
gafž ona welmi přewáží?

5. Zatraceně pak mučení,
nemá žádného skončení, přes
brozně se rozmáhá; Každého
okamžení mrauc, w trápení, w
nanzy živi gšanc, čerw žráti
nepřestává. Gafé to blaho-
slawenstwí! Nemjž s njmi
věčstentwíj.

6. W nebi zwolenj živi gšau
bez počtu, let šio tisiců, a ne-
berau zemdlení; s Angely maz-
gí společnost, vždy patři na
Boží gšauost, w pokogném
rozmlažení; gichž Krystus tau-
mannau syti, gž gim ráčil ja-
slibiti.

7. Wo tobě žijj daffe má, y
také žádost srdce ná, o žiwote
překrásný. Skoroliž budu při-
gaty, o Gejssi, tam kdež gšy ty?
o když budu tak šťastný? rád
nechám zdegssj marnosti, gen
wed, bowed k své radosti.

8. Pryč s přichau, prachtem,
bohatstwím! pryč, wy rozkoše
s lakomstwím! pryč bezbožno-
sti celá! pryč škodliwá bezpe-
čnosti! pryč pokřeststwí, tegná
žlosti! Pryč milowání těla.
Neb ty, o věčná věčnosti, činjž
mi mnoho sladkosti.

9. Slovo sladké gsy, věčno-
sti! těšicj srdce wnitřnosti, po-
čátku bez skončení. O! wěc-
nosti, o radosti! Newjm o
žádné žalosti, když k tobě mám
swé žení. Gejssí! deg mi tu
milost, ať mne vždy těšj twá
věčnost.

1 Gggg 5

(1388.)

(1388.) Not. 356.

Gaf. Gaf pěkně swjati dennice.

Gafliž gest? či se gen tak
ždá? co mi teš do něj w:
padá, ah, nebe otewřeně! wi:
djm Bohá na stolici, a Gejs:
se na prawicy; zpěsog srdce
štrausseně. Zwůte, hluče na
té nové Dawidowě harffě,
dusse! Gejs, Gejs gde w
swém rause.

2. Ah, hle! wšecgo obnowu:
ge: newěsta se přibližuge k ně:
mu w hedbowj bšlem; w rause
žlatem wšřtáwaním, od žen:
cha připravením, w nastrogj
wššlechřilem. Božswj! množ:
swj Cherubijn, Cerafinu se ra:
duge, ldyž Gejs swau choi
miluge.

3. Newěsta samau rozkož má,
a před Bohem gestit krásna,
gako slunceko šřwauch; s ra:
dosij a s plesaním gi wedau na
palác králowšř, gšauy celá
žadauch. Řiže, tije tam wjc nenj,
rozwláženj tam má mřla, geuž
s berankem swjěžyla.

4. Bůh gi občerstwil z poto:
ku, setřel z wj šřju wšřelau, a
bude s ni bydli. On gest gi
Bůh, a ja Otce; ona gehu lid
a šřadce, tak omj Bůh tšřiti.
Hlědte, žwědte, gaf se množj
milost Bojj při řagšych, Bůh
má stanet w swjch wěřich.

5. D gaka toho města čest,
w němž Bůh s berankem
šřramem gest, grunt ašau po:
řřowě gehu; tam nie possřwřnu:

giccho, nie mřřkost pšřsobiccho
nemřřadne se do něho. Čest ta
města gest wjacněšř a ga:
šřněšř nad kamenj drabě, nie
mu rowně nenj.

6. W tom městě ani měšřce
nepotřebj, ani slunce, beranek
swjce gehu. Šřawá Bojj tam
w něm swjti, krátowě čest bu:
dau mřti, a šřesau gi do něho.
A Pán swjch bran nechce dati
zawřrati, aby swati wšřdy tam
mohli putowati.

7. Z trřnu Božřho tam tšř:
kau, (dřewo žiwota swau řelau
k šřwláženj.) čřřře wody: To dwa:
nactero owoce nese každěho mřa:
šřce, list ždráwř pro narody.
Z toho, mnoho řralu, Pánu y
pohanu žadá gřřti, wšřdravugja
chho listi.

8. D gaf Bůh ten wřř ofřřa:
wil, řřeryž swym wěrnym přř:
prawř, nelje ho žařřaužiti:
D Gejšřř, Páne řřawř, žařřau:
žiteli mřg prawř, degž mi ty
geg děditi. Mřřh! šřřh wěřu
twěho žadaneho deg mi znati,
a do nřg se brž dostati.

(1389.) Not. 309.c.

Tryamf nad Krystem, řřřř
Ewangelium napšřledy po
wřřem Swřřě wěřěřřym/ w
Nebiřřřřřř. Žgem. II, 15.

S. Pán řřaluge řřegme řř. 97.

S Dneřř swřřta posřřednřř,
pro řřřř libj mnohřřch,
puřřdau welřřř řřau, na wřřecgo
swřřta řřau: ař pro boleřř
mnořř

mnohau, wznagje se, Bohu, chwálu wzdaj mnoh. A tu se rozmnoži swětu milosrdenstwu bogná.

2. Což Jan swatý widěl, když wstátní angel, sedmý w swém zatrubení, přinesl poturbowáný divné swětu wšemu, wšak k dobrému genu. Neb w nebi hlasowé, rozkossnj zwukowé, začali se, řkauč:

3. Gijž swěta králowstwj, y wšse co w nich se stwí, včineň uasheho Pána, a Křsta geho! Gijž chce králowati, mocně panowati: po wšsich fragich swěta, nech ať se rozkwěta slawy ta moc geho!

4. Ten zwuk když wominul, málo odpočinul, hned se giny začal zas/ před trůnem welebný hlas. Neb ti stary, na swých před Bohem stolich, genž se děli, wšali, na twáře padali, se klaněje a řkauč:

5. Dily tobě wěčné wzdáwáme, ó wěčné žiwý a wšemohauč. Slawy Páne přestřawaj, genž byl a gestě gý, buďeš wěčné časý: žes přigal aťž moc swau, po wšsij zemj slawnau, králowstwj své wgam.

6. Ať se národowé rozhněwaj, nowé djlo twé w twých wjdauce, a proto se zlobje. Ty wšak na ně zžjem své žrěwosti hněw, sand gijž drjěš s nimi, Syny bezbožnyh, gich k zkažení prude.

7. Nebi y tebe ta gest twé

sprawedlnosti čest, odpłata proz rofám twým, stauhám, y giným swatým, aby byla dána, řhým pomsta oddána, gesto nakazyli zemi, aby byli, též zkaženi sami.

8. W tom zpěwu skončenj, hned se odewřenj chrámu na nebi stalo, wšse odewřené stalo! Archa smławny Boží, spatřejna co z boží: Na zemi blýskánj, šlo, též k hřmánj, s krupobitím welkým.

(1390.) Not. 53. a.

Gal. Wímť ga zabradka a re. **S**imt aá, že w nebi gest mýto krásné, když se stwí Křstus, nad slunce gasně: Pravda a wjra, laska, pokora, při wšsich, genž dychtj po něm, býti má.

2. O Bože milý! prošm, rač dáti, w té twé radosti sláwy wšiti: Degž té widěti; z tebaw bydleti: Neb zde musš me mnoho trpěti.

3. Ze wšsich nassich dnů buďe negtější, když bude tělo proz pausstěť dussí: Tělo w prach a zem zas se obrátj; Dussé má počet ze wšseho dáti.

4. Fresugeme se o sláwu zdegssí, gesto w hodine Důh nám gi zrušs: Dnes pyssně tělo, ať w slatě chodj; zgitra ge žaby a čeray snědij.

5. Lasky kbo nemá k bliznj mu swému, aniž gi Pán Důh bude mjt k němu: Dnes člo wšel dychtj po swětské sláwě; Zgitra

Zgřta pať hrob má, gsa w smrti práwě.

6. Samau toliko smrti gsta mame: Proč pať tjm swětem nepohrdáme? Proč mnohý člowěk na swětě trati, co mu swět ničdž nemůže dáti?

7. Z těchto nassich bjd, a tež kě nauze, budemli dobři, Bůh nám pomůže: Nemůž pod sluncem lepšjšo býti, gako každž den na smrt pomučti.

8. Gát nežádám wic swětě rozkošse, nýbrž w radosti widěti Gejisse, w tom wěcném rāgi, kdej starcy hrāgi, Angelé pěkně pišně zpiwagi.

9. Bože, deg rozum, a paměť stálan, ať se strogime od mladý y starý, wřime swěho Boha twat w twat.

10. Radůg se, dušse, a buď weseľá, twěho žde bytu gest chwiľá malá: Budešli stāle žde bogowati, čhe ti Bůh za to kórānu dáti.

11. Stebaut se žehnām, swěte podwobný: Neb negšy stāh, ni wřny hodny: Wyt byľ člowěk žiw, wic než tišy let, gen Bohu wětšji mušy dat počet.

12. Každā pod sluncem dušičko wěrnā, buď pohotowě: a četeg Pána: Řey s prawau wjrau: Přigď, Křyste, pišse, wweď nás k sobě, do wěčné řiše.

(1391.) Mot. 273. b.

SS Slični lidé zemřij mušy, tělo gako twět žhyne,

co žiwot má žhynaut mušy, čceli bñt ošlaweně. Žiwot wozme porušenj, po tom přigde k ošlawenj, w radosti nekonečné, wšsem wěrným připraweně.

2. Protož s žiwotem swým časným, kdykoli Bůh msti čhe: Čhej se rád rozkačiti s nim, pro něg nie nermautjm se. Neb w ranách měho Gejisse, má wykaupenj má dušse, mě w smrti potěšenj, geho gest vmučenj.

3. Wůg Křystus Pán za mne vmřel, žyť pať mŭg gest smřel, geho, dwěre k spasenj otewřel, protož gdu rád s časněho. Z baurliwěho swěta zřeho, do nezbe přerokosněho, kdej spatřowati budu Trojicy přebkazenau.

4. Tuť bude žiwot radostný, kdej dušsi mnoho tišy, (gsauce bleskem obdařeny) před trůnem Božim stogje, kdej se Serafině stwěgaj, pišně slāwy progpeňngj, swatý, swatý, swatý Bůh, Dtec, Syn, y takě Duch.

5. Kdej sedj Patryarchowě, s hauffem prorokůw množstw, na stolichy slāwy nōwě, dwanačte pokolenj. Kamž se mŭoz žy odebrali, když žiwot swůg dokonali, tu k slāwě Bohu swěmu, wjdawagi čwālu genu.

6. O Geruzaleme krásný? s gāť se ty stmž gāsně: Dgāť se prospěwōwānj slyšeti w domě Páně, w radosti te nesmjz nē! ay gij wžhāj slunce gāsně

sně, giž se ten den začnā, kter-
rjšto fonce nemá.

7. Ach! giž dostāwām k spa-
tření slāwu w křtu Angel-
ském: Dypj budu ozdobený, bi-
lým rauchem nebeským. W
slatou forunu slawy před
trůnem svým Bůh mi wstawi,
bých patřil na tu radost, kterāž
trwā nā wěcnost.

8. Tuž budu wěcně bydleti:
dobrou noc mogi milj! wěr-
nost wāši Bůh zaplatj, kte-
rauž ste mi činili, manželko
dřeky, přibuznj, (manžel, dít-
yč, rodičowě,) bratřj, se-
stry, také znāmi, dobrou noc
wām wšsem dāwām, giž běh
swūg dotgnāwām.

(1392.) Rot. 256.

Pobizenj sameho sebe k hrdin-
ské smělosti, pro slāwu
wěcného žiwota.

Sšhledněte oči mě wzhlrn-
l nebí do wěcných Sā-
lemstých hran; neb odkudž to,
že wāia chybí ze wšech stran
žrak y smělost, y že tak truchli-
te? ne odtudli? že se neduwě-
řjste Bohu, a w saužení gen na
swā trápenj, a ne na onen ctny
klenot hledjte?

2. Protož wstaň! zmocnj se:
Nebo rany té, kteréž zde na swě-
tě ctyli musyš, minau po tom
žiwotě, tam ten slary had ne-
smj hýbaž se; ty pak proto wstā-
wad w službě Křysta? zdaž w
wěcném králowstwj ti, genž pro-

tiwenstwj zde mēli, nedosāh-
nau swého mjsa?

3. Hled! gaž se prochāzy
ten beraněš tam na pastwach
Syna, a gaž plesa slawice
swého Pāna, ten hauff, ktero
spolu s njm wychāzy! postūg!
slyš hlas zpěwū, gaž hlas
hromū, gegž někdy Křestianě,
tež nebes dworaně zmučnē wy-
dawagi w nebeském domu.

4. Nebudauj wsta té, kteréž
jde w mđlobě gen wpiwaly, w
Eden znj gaž mnohých hromū
přjwaly, když budau wypra-
wowati šhušta mezy nebeskymi
hauffy čest Božj? Rauchō krás-
ně, nowě, tam maš giž hoto-
wě: tamj žádnā nechybí radost
a zbožj.

5. Než to maš zachowat!
musy se zde každy prw w ofskli-
most wstē, a wšse, co w tom
bogi překāžj, zapřit, čheeli spoz-
lu s njmi tryumffowat. Udam
slary prw musy w nic přjgiti,
a gaž gest Syn Božj prw vmčel
na křjži, tak rowně hřjch w nas
musyme mrtwiti.

6. Potom pak té musy Duch
žiwota od Boha obžiwiti, a k
swatemu žiwotu obnowiti, oně
wstawičnē za tebe prosy. Zdež
gen začneš ten žiwot z Boha
nowy, než kdy se w tom času
šetjš hřjchū kwasu, bude ti k
wěcně ozdobe hotowy.

7. Chcešli to věnit tak, že
wprawdě tělo swě zapjratj, a
pohodlj swěstěmu vmjratj,
wpriz

Gežisse pak vprímne chceš mi:
nit: wěť, že tě ta čest a sláva
nemine, kterauž w tvém wstě-
žy, wře solně pawežy, obdržeti
máš, když ten swět pomine.

Odpověď:

8. Srdečně rad vezmu na se-
be kříž swůg, wlož geg ty sám
na mne, srdecey křk chce nest gho
twě vprímne, w tom budu pa-
triti k sluncy memu. Wy já-
dosti! máte o žiwot přigiz! ne-
máš wjc, nečista pycho, wemne,
mija, o ty láskomstwy musyš
twůg křk zlomit!

9. Poslyš mne, Gezu můg,
bnyh wyčistil ten hříšů hůg
offliwiy, ty pak wšse, co se ti
koli protiwj, šboť, zlom, stro-
škoteg, wywrať, wybogaš.
Nechť mě srdece twa láska wždy
proniká, a cž mne z twě rad-
dy wyměřeno bdy, to ošladě,
slyš twěho služebnika.

10. Syn mēho milé! když
giž gednauč přiwitám Krále
twěho, když budu vžiwat z owo-
ce geho, které dáwa zdrawj
všlechtilé? poskakuge srdece,
křew má hrá wžilách, duch wy-
střiguge sám: ach! kž sem brzo
tam! gajzť chce pjiwati w ne-
beskch syřách.

11. Počleg gen má duse!
Wšak ti radost po bjdach přeb-
ce přigde, a po tmamě noci
swětlo twe wjegde, že se gen
trpělivě k Bohu mēg. Mez-
tjm bdy, stale stoge w připrawě,
nechť gen swětlo wjry wždy w

twě lampě hořj; twůg ženich jnā,
kdy má přigiz w swě slawě.

12. Wy Chonškē dcery! pom-
staňte! an pugdeme w šlěje žer-
nichu, bdeme wěrně, zložice
wšsekau pychu, aby nas hřich
nezwedl do neměry! pomzdwiz-
hnete hlau swych! ženich se bliz-
ji: newěsta otwira dweře, nez-
gawjra wolage: podte sem na
swadbu Boží.

13. Wdegte a'e wšsi čest Bo-
hu memu, genž tak slawně kra-
luge, nechť geg každy gajzť
etně wychwaluge, neb onť wšse-
cko dobře spůsobil gest, žwele-
bůgte giž gmeno geho žwučně,
wšakť sine geho wlastnj, Syn
nowjwj věastnj; buď mu se wšsi
moey čest wzdana wěčně. Amen.

(1393.) Rot. 376.

Gef. Gezu Kryste wykupiteli
Zbůru srdece, Křestáně
milj, ždwihněme spo-
lu o tuto chwili, zpomeněme na
byt wěčný, slawný a bezpečný;
Kterýž nám Bůh dáti zasljbil,
když nás sobě w Krystu obljbil,
w něho slyně wěřjch, a genu
slaužjch: Že po smrti časně
wstane tělo gasně, wywolenných
geho, k žiwota wěčného pramě
věastnosti, s mnohou radostj:
O tom nám zgemuě swěděj Syn
Boží swau řečj.

2. Kdo pak může to wyssko-
witi, co nám ráčil Pán Bůh
složiti w té nebeskē radosti, z
pauhě swě milosti? Budaut za-
giffť

gise wywoleni dimnymi dary
ozdobeni, zdrowi, čerstwi, pře-
krásni, jako slunce gasni: W
tom nebeském rági, kdež Ange-
lé bragi na harfach milostných,
zpěwů přeradosných; kdež žád-
ných nečestí nemůž wěsti Ty-
ran, ďábel, smrt, peklo, byť
se wšeho wzešlo.

3. Krysius Gejš, Král wě-
ně sláwy, wšech wěčich ten
ženich prawy, čírkwi, (milé ne-
twěstě,) zjemj se na cestě; Přiz-
wítat gi hlede milostně, a pro-
mluwj se wšem radostně: Ws-
tegetz mě spanilě pannu, mau-
drě, milé! Pobjtež, po žalos-
sti, do wěčné radosti, kdež mo-
ru a hladu, y wogenských wpa-
dů, y prác přebolestných nebu-
de žádných; Ale swátkowě wě-
čnj, a dnowě bezpečnj.

4. Když nás ten Pán w ne-
be wweđe, Bůh Otec dědictwji
odwede w Krystu nám zaslíbeně,
a njm zaslaužene: Lvi nás pře-
dně swau Božskou twáři k wi-
dění tak, galkž gest, obdarj, wše-
čto we wšech naplnj, sliby skut-
kem splnj, čka: nu, milé dje-
ty, wizež ty přibytky, kterej
sem připravil, tak, galkž sem
wám prawil, na ně pohledně-
te, a wšim wladněte: Wám to
zbožj, ta sláwa na wěčnost se
dává.

5. Duch swatý vtěšitel wě-
čnj, ten zpráwce náš bude srde-
čnj, dokonát geho dílo, co
ade z časny bylo: Obdarj praz-

wym potěšenjm, dostatečným
wšeho vměním, dokonaleu
maudrosij, Ráskau y swatosij:
Srdce wšech oswiti, a oheň za-
niti, horjich radostj, a gedno-
myslnosij: Každý bude miji, co
bude čtiti, skutek hned spatřj
čtění, ano pomyslenj.

6. Při tom shromáždění a
sláwě rozmklauwání bude mi-
lostně, když w té době žadauch
segdau se tak stíwauch: Aldam,
Ewa, swatj otcowě, kněžj, pros-
rocy y králowě, kterjž prawdy
hágili, a pobožnj byli: Y wš-
čnj wěčich, malj y welich, před-
kowě přestawnj, počtivy a mra-
wnj, dítky y manželé, wěrnj
přátelé, žádnj z nich se nestra-
ti: Co Bůh wjal, to wráti.

7. Spogj se tu swatj Angelé
s wěčichmi wšemi wesele, we-
gdau s nimi wplěsánj, w milé
rozmklauwání; do nowého Ge-
ruzaléma, (gemuž nic swět ro-
mného nemá,) chodje s berán-
kem milým, řadem wšlechtí-
lým: Budau radost miji, a
Boha chwáliti: Sláwa budiž
Bohu, za tu milost mnohou,
kteranj nám učinil, galkž byl
vmjnil: Swatý, swatý, swatý
gest, budiž mu wěčná čest!

8. Wěčnj Bože, swatá Tro-
gice, k toběť moláme wzdycha-
gice, odpust bříchy z milostí,
pomoz k té radosti: Spasiteli,
Kryste Gejši, ty bud nás po-
mocniš negwyněšj, přiwed nás
k tomu zbožj, o beránku Božj!

Neb

Neb žádný bez tebe nemůže do nebe; Sám, do toho města gšy dwěre y cesta, ratij ty nás wěsti, a tam doměsti: Amen, smilj Páne! Degž, ať se tat stane.

(1394.) Not. 142.

O žiwotu věčném; gať to Jan S. widěl, slyšel, wys psal, w poslednjch dwau Kapirolách zgewen nj swěho.

Gal. Gmeno Páne zwysfagte S Pšob swěta budaučy, kdo spatřiti chceš, sem pod! gať wsecko bude stkwaučy, wžijš, gen ginam nechoš, pro zpráwu o tat taguňch wěcech, Bohu gen známjch.

2. Gá Jan cokol o tom wjm, tat gať mi wšázal Pán, wěrne wsecko wypowijs, čest on měl aby tu sám, že gsa prwnj, poslednj, wše což bylo neb bude, wj.

3. Nowě nebe widěl sem, nowau y tatě zemi, mjesto těch gestto strachem wtekla byla: prwnj oboge to přeč bylo, more pak se stratilo.

4. Kdež sem hned Jeruzalem, město to Boží swatě, vhlédal z nebe na zem gdaueč, w okrase zlatě: gať choť ženichu swěmu, okrášlenau slawněmu.

5. W tom hlas z nebe wšlyššan, ay stánek Boží s lidmi! kterž wzděkal sobě Pán, k byhlenj wěčné s nimi. Žiž gij

geho budau lid, wyprossěný z wěcnjch bjd.

6. Tamt Bůh sly wšelikau, z gich setře oči smutnjch: pláč, křik, boleš, dalekau od nich wčine, ginych strastj wje nedo-
pusij, což přesslo to přeč pusij.

7. Ten genj na trůnu sedj, řekl: Wy wše čijnj nowé! Wiš twě oko co widj, tež co slyšijš! Neb prawě mě zustane slowo, nic zpattěm ho nepugde wje.

8. Řekl gessťe, gij se stalo! Gát sem počátek y konec, wšez ho což se kdy dalo, dām každě etnosti wěneč. Dām tež dusi jžniwě, dost darmo wody žiwě.

9. Kdož switěžj dēdīnē, wšez do obdrj prawem: Dteem bu du mu wěčné, on mjm mně miljym Synem. Hřijšnjššan pak ohyzdnjm, w wěcnem ohni dām djl gjm.

10. W tom, ay, gedenj Wnau gelu, řekl, pod, wšázit slawnuu choť oddanau manjelu, beránkowi překrášnuu! pak inue na horu nēgatau wznēš w du chu přewyšokau.

11. Kdež město mi welikě, zstuz pugich od Boha, wšázal přessirokě, w němž sláwa geho mnohá: ten swatý Jeruzalem, stkwaj se Božim bleskem.

12. Neb tam wše se trjptěz lo, tat gať kamenj drahe, zpuz sob křistšau mělo, na škrz wše prohlēdawě. Žeť pak mělo wzelikau, tež nāramnē wysokau.

13. Bran dwanaťte bylo w nj,